

વડોદરા રાજ્યમાં ચાલતાં હાલનાં નવાં ધોરણ પ્રમાણે

પાંચમા ધોરણની સંક્ષિપ્ત નોટ

(શબ્દાર્થ, કવિતાનું વિવરણ, ડિક્શન, વ્યાકરણ,
ઇતિહાસ, ભૂગોળ, લેખાં, નામ વગેરે ઉપ-
યોગી વિષયનો સમાવેશ કરવામાં
આવ્યો છે.)

પ્રચનાર,
મણિલાલ મૂળજીભાઈ ઉપાધ્યાય,
બુકસેલર—પેટલાદ.

જાપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
મણિલાલ મૂળજીભાઈ ઉપાધ્યાય,
બુકસેલર—પેટલાદ.

સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૨૦૦૦.

મૂલ્ય ૧૯૭૨.

સને ૧૯૧૬.

ક્રીમત રૂ. ૦-૮-૦.

ચાખંધ લેનારને સારું કમીશન આપવામાં આવશે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાંપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૪૨ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ પાંચ ધરેલું નારે

વિષય F822.2

વડોદરા રાજ્યમાં ચાલતાં હાલનાં નવાં ધોરણ પ્રમાણે

પાંચમા ધોરણની સંક્ષિપ્ત નોટ.

(શબ્દાર્થ, કવિતાનું વિવરણ, ડિક્શન, વ્યાકરણ,
ઇતિહાસ, ભૂગોળ, લેખાં, નામું વગેરે ઉપ-
યોગી વિષયનો સમાવેશ કરવામાં
આવ્યો છે.)

રચનાર,

મણિલાલ મૂળજીભાઈ ઉપાધ્યાય,
બુક્સેલર—પેટલાદ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મણિલાલ મૂળજીભાઈ ઉપાધ્યાય,
બુક્સેલર—પેટલાદ.

સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૨૦૦૦.

મંવત ૧૯૭૨.

સને ૧૯૧૬.

ક્રીંમત રૂા. ૦-૮-૦.

૧૯૪૪/૨૧

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ
૬૧૨૨

શ્રી “સત્યનારાયણ” ત્રિ. પ્રેસમાં પટેલ મોતીલાલ
કાળીદાસે છાપ્યું. ઠે.—સીવીલ હોસ્પિટાલ સામે
પાનાભાઇની વાડીમાં—અમદાવાદ.

ઉપોદ્ધાત.

આ નોટની અંદર ધોરણ પ્રમાણે—શબ્દાર્થ, કવિતાનું વિવરણ, ભૂગોળ, ઇતિહાસ, વ્યાકરણ, મુખગણિત, અરણ, નિબંધ વગેરે વિષયો દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. સૃષ્ટિજ્ઞાનના પાઠોનું પુસ્તક અમે પ્રશ્નોત્તર રૂપે જીવંત બહાર પાડી ચૂક્યા છીએ, અને શિક્ષકવર્ગ તેમજ શિષ્યવર્ગમાં તે પ્રશંસાપાત્ર તથા ઉપયોગી નીવડ્યું છે, જેથી તેનો આ નોટમાં સંગ્રહ ન કરતાં જીવંત રાખ્યું છે. એનો આમાં સમાવેશ કરવાથી આ નોટનું કદ વધી જાય અને એ રીતે કીંમત વધતાં ધણા તેનો લાભ લઈ શકે નહિ, એમ ધારી કેટલાક શિક્ષકો તરફથી મળેલી સૂચના મુજબ એ વિષય જીવંત રાખવો એજ અમને સરળતા ભરેલું લાગ્યું છે.

હવે આ નોટમાં આવેલા વિષયો સંબંધી ઉપોદ્ધાતરૂપે દિગ્દર્શન કરાવવામાં આવે છે. આશા છે કે એમાં થતી સૂચના તરફ શિક્ષકો પૂરતું ધ્યાન આપશે તો ‘નોટ’ શિક્ષણપદ્ધતિને દૃષ્ટાંતરૂપ નીવડે છે તેમાંથી તેનો કંઈક અંશે પલ્લુ બચાવ થઈ શકશે.

સમજૂતી—વાચનપાઠોમાં આવતા કડણ શબ્દોના પર્યાય શબ્દો આપવાથીજ સમજૂતીનું કામ પૂરું થતું નથી. તેનું લંબાણથી અને સ્પષ્ટ સમજાય તેવી ભાષામાં વિવેચન કરવાથી તથા પ્રસંગોપાત એવા શબ્દોનો વાક્યમાં સરળતાથી સમજાય તેવી રીતે પ્રયોગ કરી ખતાવવાથીજ તેના સંસ્કાર દૃઢ પડે છે, તથા બાળકોનું ભાષાજ્ઞાન વધે છે; એ બાબત લક્ષમાં રાખીને શબ્દોની સમજૂતી આપવા પ્રયત્ન

કરેલો વાંચનારની દૃષ્ટિએ પડશે. રથળ-સંક્રાન્તને લીધે એવી સમજાતી સર્વત્ર બહુ લંબાણથી અપાર્થ નથી. આપી છે તેને ઇશારારૂપ સમજી શિક્ષકો તેનો યથાયોગ્ય ઉપયોગ કરશે એવી આશા છે. વળી હાલની વાચનમાળામાંના કેટલાક પાઠ કોઈ કોઈ ગ્રંથોમાંથી સુંદર ભાષના અવતરણ રૂપે ચુંટાએલા હોય છે. અમે વિષયનો પૂર્વાપર સંબંધ જળવાય અને તે રસિક થઈ પડે તથા વિદ્યાર્થીના સામાન્ય જ્ઞાનમાં વધારો થાય એવા હેતુથી કેટલેક રથળે સંક્ષિપ્તમાં વાર્તારૂપે પુસ્તકનો સાર આપી ગયા છીએ.

સાર—કેટલાક શિક્ષકો પાઠ વંચાવીને છોકરાઓને તેમાંની મતલબ મોઢે બોલાવે છે તે ઇષ્ટ નથી. એમ કરવાથી મગજ પર નાહક બોળે પડે છે, અને શિક્ષણનો હેતુ સફળ થતો નથી. મતલબ મોઢે બોલાવવા કરતાં પાઠ વંચાવ્યા પછી તેનો સાર છુટક પ્રશ્નો વડે કઢાવવો જોઈએ, આમ કરવાથી લિન્ન લિન્ન તરેહના પ્રશ્નો તથા તેના ઉત્તર આપવાની રીત શિષ્યોના સમજવામાં આવશે. દરેક પાઠને અંતે એવા કેટલાક પરીક્ષક પ્રશ્નો પૂછેલા છે તેના ઉત્તરો શિષ્યોએ આપવા તૈયાર રહેવાય એટલો સારો પાઠ તૈયાર થવો જોઈએ. એમ કરવાથી ભાષાજ્ઞાનમાં ઘણાજ વધારો થશે, અને આગળ ઉપર નિબંધવિષયમાં તે જ્ઞાન ઘણું ઉપકારક થશે.

બોધ—આ ઉપરાંત દરેક પાઠને અંતે બોધરૂપે પાઠ ઉપરથી મળતી શિખામણ આપી છે જે વાસ્તવિક રીતે શિષ્યોએ તારતી કાઢવી નંઈએ. પરંતુ અમે બોધરૂપે નાના સરખા નિબંધ લખ્યા છે તે ભાષાજ્ઞાન તેમજ વિચારશક્તિને વધારવાનો પ્રધાન હેતુ લક્ષમાં રાખીને લખ્યા છે. તેની ભાષા પ્રમાણમાં કઠિન છે. તથાપિ સારું જ્ઞાન ધરાવનારને ધારણના પ્રમાણમાં એ સમજવામાં મુશ્કેલી

પડે નહિ. હવે દિન પ્રતિદિન આપા વધારે સંસ્કાર પામતી જાય છે, અને વાચનમાળા જેવાં સાહિત્યનાં પુસ્તકોમાં તો ખાસ કરીને વિષયની ગહનતા અને અભ્યાસકની પાત્રતા ધ્યાનમાં રાખીનેજ ભાષા લખાએલી હોય છે. અભ્યાસકોને આનુષાંગીનું સાહિત્ય વાંચવા અને સમજવા માટે હાલની વાચનમાળાની ભાષા માર્ગદર્શક હોઇ વિશેષ ઉપકારક નીવડી છે, એ હવે તો નિર્વિવાદ રીતે સ્વીકારાયલું છે. આ આખત ધ્યાનમાં રાખીને 'બોધ' આપતાં એજ શૈલીની ભાષા વાપરી છે, પરંતુ બનતા સુધી તેમાં પાછળ આવી ગયલાંજ શબ્દોનો પ્રયોગ કરવા કાળજી રાખી છે. આથી બાળકોને તેમની યોગ્યતાના પ્રમાણમાં ભાષાનું જ્ઞાન પણ વધતું જશે એવી આશા રાખવામાં આવે છે. બાળકો પોતાની ભાષામાં પાઠ ઉપરથી મળતો બોધ કહી જાય તેથી શિક્ષકે સંતોષ માનવો જોઈએ, પરંતુ યાદ રાખવું કે દરેક વાક્ય પુરેપુરું અને સ્પષ્ટ હોવું જોઈએ. વિચારો શુદ્ધ હોવા જોઈએ; જો અશુદ્ધ હોય તો તેમાં ક્ષી ખામી છે તે સ્પષ્ટ પ્રશ્નદારા બતાવી આપવું જોઈએ.

બ્યાકરણ—આકરણ વિષયમાં મહાવરાથી શિષ્યોની વિચાર-શક્તિ ખીલે છે, અને શબ્દોનાં સામાન્ય ત્રણણુ ધ્યાનમાં ઉતરે છે. એ લક્ષમાં રાખી ઉદાહરણો આપી તેના ઉપરથી વ્યાખ્યાઓ ઉપ-જનવવાની રીતનો અર્થાત્ શિક્ષણની એકાકરણ પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરી બતાવ્યો છે. પારિભાષિક શબ્દોના અર્થ સમજાવવા બનતો પ્રયત્ન કર્યો છે, પરંતુ વ્યત્પત્તિનું જ્ઞાન આ ધોરણના વિદ્યાર્થીઓને ઓછું હોવાથી વધારે સ્પષ્ટીકરણ થઈ શકે તેમ નથી, પરંતુ એ શબ્દોના સામટા સ્પષ્ટ અર્થ અને તેની શુદ્ધ જોડણી એટલી બાબતો તરફ આરંભથી પૂરતું ધ્યાન આપવામાં આવશે તો વધારે ફળપ્રદ

નીવડશે. વ્યાકરણવિષયમાં મોટી ઉંમરના વિદ્યાર્થીઓ તેમજ કેટલાક શિક્ષકો પણ બહુજ્ઞ અજ્ઞાન હોય છે એ ખાખત અનુભવીઓથી અનુભવી નથી. શિક્ષકો આરંભથી એ ભાષાશાસ્ત્રના એક અગત્યના અંગનું સારું જ્ઞાન આપવા કાળજી રાખે તો અવશ્ય આગળના વિદ્યાર્થીઓમાં એવી ખામી જોવામાં આવે નહિ. વખતો વખત ભૂતકાળ, ભવિષ્યકાળ, વર્તમાનકાળ (‘વર્તમાન’ રૂપ પણ શુદ્ધ છે.) વિશેષનામ, વિશેષણ, ઉદ્દેશ્ય, વિધેય, પૂરક, પૃથક્કરણ, સંયોગીકરણ, સકર્મક, અકર્મક અવ્યય, કૃદંત, નાન્યતર જાતિ, વગેરે શબ્દોની જોડણી તરફ ધ્યાન ખેંચવું તથા તેના અર્થ સમજાવવા. શિષ્યો સ્વાશ્રયી થઈ અમુક જાતનાં પદોનો ઉપયોગ કરી વાક્યો રચે અને તે વાક્યો પણ શુદ્ધ અને સુંદર રચનાવાળાં રચે એવો મહાવરો પાડવો જોઈએ.

ભાષાને લગતું વિશેષ જ્ઞાન—સારી શક્તિવાળા શિક્ષક ભાષાના વિષયને લગતું વિશેષ જ્ઞાન આપવા માટે અનેક માર્ગો શોધી કાઢે છે. પ્રસંગોપાત તેનો ઉપયોગ કરવામાં માર્ગદર્શક થઈ પડે એવા હેતુથી તેનું કંઈક દર્શન કરાવવું યોગ્ય લાગે છે.

પ્ર૦ ‘ પાણી ’ ને માટે કયા કયા શબ્દો વપરાય છે ? (જળ, વારિ, નીર, આખ, વગેરે.)

પ્ર૦ ‘ છોકરો ’ અને ‘ પુત્ર ’ એમાં શો ભેદ ? (‘ છોકરો ’ સામાન્ય અર્થમાં વપરાય છે, અને ‘ પુત્ર ’ તેના પિતાને સંબંધેજ વપરાય છે જેમકે—ફદાણુનો પુત્ર.)

પ્ર૦ “ ઇશ્વરે મનુષ્ય, પ્રાણી, પર્વત, ઝાડ, પહાડ, વનસ્પતિ વગેરે બનાવ્યું છે. ” એ વાક્યમાં કયા કયા દોષ છે ? (‘ મનુષ્ય ’ ‘ પ્રાણી ’ માં અને ‘ ઝાડ ’ ‘ વનસ્પતિ ’

(૭)

માં સમાય છે તથા ‘ પહાડ ’ અને ‘ પર્વત ’ પર્વાય શબ્દોની એકજ વાક્યમાં પુનરુક્તિ કરી છે, એ સમજવવું.)

પ્ર૦ ‘ બિલાડી ’ શબ્દમાં ‘ બિ ’ માં ઇ હ્રસ્વ અને ‘ ડી ’ માં દીર્ઘ કેમ છે ? (ખીસકોલી, કીડી, મીકું, ધી, દિવાળી વગેરે ગુજરાતી શબ્દો લઈ “ અંત્ય અને ઉપાંત્ય ‘ ઇ ’ દીર્ઘ; અને અનેકાન્ત શબ્દોમાં દીર્ઘ સ્વર પહેલાંની ‘ ઇ ’ હ્રસ્વ અને હ્રસ્વ સ્વર પહેલાંની ‘ ઇ ’ દીર્ઘ એવો સામાન્ય નિયમ શિખવવો.)

પ્ર૦ ધર્મ, કર્તવ્ય, પરોપકાર, પ્રેમ, પુરુષ, એ શબ્દો વાપરીને વાક્યો રચો. (સુંદર અર્થવાણું અને રચનાવાણું પહેલું પસંદ કરવું જોઈએ.) નમુના માટે બબ્બે વાક્યો નીચે આપવામાં આવ્યાં છે.

૧. ધર્મની ઉન્નતિ સાથેજ દેશની ઉન્નતિ જોડાયેલી છે.

મનુષ્યજીવનની સફળતા માટે ધર્મથી અન્ય શ્રેષ્ઠ પદાર્થ નથી.

૨. પરિસ્થિતિને માન આપી પોતાનું વર્તન ચલાવવું એ દરેકનું કર્તવ્ય છે.

લોકકલ્યાણમાં સદા તત્પર રહેવું એ સજ્જનનું કર્તવ્ય છે.

૩. “ એરણીની ચોરી અને સોયનું દાન ” એ પરોપકાર નથી.

પાત્ર જોષને દાન કરવું એજ પરોપકાર છે.

૪. મનુષ્ય પોતાના જિવનપાત્રમાં સંપૂર્ણતા જુઓ છે.
જેમ એજ સંસારનું જીવન છે.

૫. ખરો પુરુષ તેજ કે દુઃખમાં ધીટ અને સુખમાં નમ્ર રહે છે.

૬. અંગ્રેજોમાં એક પુરુષને ઘણી સ્ત્રીઓ કરવાનો રિવાજ નથી. અલબત્ત નમુના તરીકે આપેલા ઉપરનાં વાક્યો જેવા અર્થવાળાં વાક્યો વિદ્યાર્થીઓ રચી શકશે નહિ, પરંતુ તેમની શક્તિના પ્રમાણમાં વધારે ને વધારે સુંદર રચતાં શીખશે.

ભૂગોળ—શહેરો, પર્વતો, નદીઓ, વસ્તીના આંકડા વગેરે ગોખાવવાથી ભૂગોળનું શિક્ષણ પરિસમાપ્ત થતું નથી. પ્રાકૃતિક ભૂગોળ વડેજ શિક્ષણ રસિક થઈ શિખનારની વિચારશક્તિ ખીલે છે. દરેક બાળકમાં કાર્યકારણનો સંબંધ જોડવો જોઈએ. અમુક શહેર કે દેશ આખાદ થઈ જાય છે; અમુક પ્રજા સુધારામાં પાછળ પડી જાય છે, સમાન અક્ષાંશપરના અમુક અમુક દેશોની આબોહવા, વનસ્પતિ, લોકો વગેરેમાં ઘણો અંતર પડી જાય છે—આવી આવી બાબતોનાં કારણો સમજાવવાં જોઈએ. શહેરમાં વસતી અને ગામડાંમાં વસતી પ્રજાનાં લક્ષણ, રીતરિવાજ, રહેણીકહેણી વગેરેનો મુકાબલો કરાવવો જોઈએ. સમુદ્ર કાંઠાના લોકો અને જમીનના મધ્ય ભાગમાં રહેનાર લોકોના ધંધા રોજગાર ઉપર, મનોબળ ઉપર, રીતરિવાજ ઉપર કેવી અસર થાય છે તે તરફ ધ્યાન ખેંચવું જોઈએ. આ બધી બાબતો લક્ષમાં રાખીને પ્રસંગોપાત નોટમાં વિવેચન ડાળું છે, તે વાંચનાર જોઈ શકશે.

ઇતિહાસ-ભૂગોળ અને ઇતિહાસને પરસ્પર સંબંધ છે એ વાત બૂલવી નહિ. ભૂરચન, આબોહવા અને જમીનની ફળદ્રુપતા કે અફળદ્રુપતાની પ્રજા ઉપર અસર થાય છે, અને જ્યાં જ્યાં એ કારણો સમાન હોય છે ત્યાં ત્યાં બહુધા પ્રજાના ઇતિહાસનું સ્વરૂપ સમાન હોય છે. પર્વતોમાં વસનારી પ્રજામાં સ્વાતંત્ર્યના વિચારો સ્વાભાવિક રીતે સ્પુરે છે. તેમજ તે દેશની ભૂમિમાં અયચ્છતા તથા ઉત્તમ હવાપાણીની અસરથી તન સુદૃઢ થઈ પ્રજા બળવાન થાય છે. વળી એમનામાં ધર્મનું એક્ય વધારે બળવાન હોય છે. એથી ઉલટું વિશાળ સપાટ પ્રદેશમાં વસતી પ્રજામાં સ્વાતંત્ર્યના વિચારો બળવાન હોતા નથી. તેમજ સઘળી પ્રજામાં એક પ્રજારૂપ એક્ય ઝટ થતું નથી. ઠંડા દેશોમાં રહેનાર પ્રજા વધારે ઉલોગી, સાહસિક અને બળવાન હોય છે. આવી આવી કુદરતી બીનાઓથી ઇતિહાસનો વિષય રસિક કરવામાં આવે ત્યારેજ તેના ઉપર શિખનારની અભિરુચિ થાય છે. નોટમાં આવી બાબતો ઘટાડી શકાય તેમ નથીજ. શિક્ષકોને સૂચનારૂપે ધસારો થાય છે તે તરફ ખાસ ધ્યાન ખેંચવામાં આવે છે.

વિસ્તારભયને લીધે ગણિત, નાણું, નિબંધ, અરજી, ડિક્ટેશન, વગેરે વિષયો સંબંધી વિવેચન કરવું બાંધે રાખી અંતમાં જણાવવું નોંધએ કે ' નોટ ' એ બુદ્ધિને સંકુચિત કરનારી છે એવું વારં-વાર કહેવામાં આવે છે તેમાં કંઈક સત્ય પણ છે, પરંતુ તેનો વધતો જતો પ્રચાર કેવી જરૂરીયાત બતાવી આપે છે. ત્યારે લખનારની ફરજ હોવી નોંધએ કે કેવળ આર્થિક દૃષ્ટિથી લખવાનું હોય છે, તોપણ સંકડાશ હોવા છતાં જનતો પ્રયત્ન કરી અભ્યાસકોની અનુકૂળતા સાચવવી નોંધએ. છેવટ આવા સુસ્સક દૃષ્ટિથી

(૪૩)

લખાયેલા વિષયમાં લખનાર વધારે શું ઇચ્છે ? વાચકો ! એનો સદુ-
પયોગ કરશે એજ તેને મન સંતોષ છે. સદુપયોગ તેનુંજ નામ કે
શીખેલી બાબતના પુનરાવર્તન તરીકેજ ' નોટ ' નો ઉપયોગ કરવો
જોઈએ. શીખ્યા અગાઉ કદાપિ નહિ.

આશા છે કે શિક્ષક અને બુદ્ધિશાળી શિષ્યવર્ગ આનો સદુ-
પયોગ કરી તેમાં રહેલી અપૂર્ણતા સંબંધી સૂચના કરશે, તો તેનો
માન સહિત સ્વીકાર કરી નવી આવૃત્તિમાં સુધારો કરવામાં આવશે.
આ નોટ લખવામાં સરળ સૃષ્ટિજ્ઞાનના લેખકોએ અમને નોટની
સરળતા કરવામાં કેટલીક કીંમતી સલાહ આપી છે તે બાબત તેમનો
ઉપકાર થયો છે.

પેટલાદ.

તા. ૧૫-૧-૧૯૧૬.

લી.

કર્તા.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧. શબ્દાર્થ... ..	૧—૬૬
૨. કવિતાની સમજૂતી.	૬૭—૧૦૨
૩. ડિક્શન.	૧૦૩—૧૦૮
૪. વ્યાકરણ.	૧૦૯—૧૩૮
૫. ઇતિહાસ.	૧૩૮—૧૮૦
૬. ભૂગોળ.... ..	૧૮૧—૨૭૧
૭. ગણિત-લેખાં.	૨૭૧—૨૮૨
૮. દેશીનામું	૨૮૩—૨૯૯
૯. નિબંધ.	૨૯૯—૩૧૪
૧૦ રીપોર્ટ—અરજી.	૩૧૫—૩૨૪

પાંચમી ચોપડીની સમજૂતી.

પાઠ ૧ લો.

મરદાઈ=મલાદુરી; પુરુષપણું.

(‘આઈ’ પ્રત્યય લાગ્યો છે.)

દટ=મજબુત

અવશ્યનું=જરૂરનું; ખપનું

બુદ્ધિ=અકલ, જ્ઞાન; સમજણ

(દ + ધ્ + ઈ = દ્ધિ એ ધ્યા-

નમાં રાખવું. ઘણા ધ્ + ધ્ + ઈ લખે છે)

હોશિઆર=સમજણવાળા

અવયવો=શરીરના ભાગ; હાથ,

પગ, વગેરે

સ્નાયુ=માંસના લોચા

મજબુત=જબરા

ખળવાન=મળવાળું (‘વાન’ પ્રત્યય)

દાખમાં=કપાળે

શરીરની કેળવણી=જે કેળવણી વડે

શરીર મજબૂત થાય છે તે,

કસરત

મનની કેળવણી=જેના વડે મનની

શક્તિઓ ખીલે છે તે; બ-

હુતર.

પહેલવાન=જબરા; મજબુત ખાં-

ધાના

વિદ્વાન=મહુ જ્ઞાની

નરસું=નકાર

બેદ=તકાવત

આટાપાટા=એ નામની એક દેશી

રમત

કિકેટ=એ નામની એક અંગ્રેજી

રમત; ગેડીદડાને લગતી રમત

મજબૂત=કસરત કરવાનું લોકડાનું

સાધન

ચરખી=મેદ; જેના વડે શરીર ભડું

થઈ જાય છે

સુસ્તી=આળસ

ઈન્દ્રિય=જ્ઞાન મેળવવાના અવયવ.

આંખ, કાન, નાક, જીભ

અને ચામડી એ પાંચ જ્ઞાન

મેળવવાની ધાંદિયો છે; અને
હાથ, પગ, મોં, ગુદા, અને
ઉપસ્થ એ પાંચ કામ કરવાની
ધાંદિયો છે

અસલના=પહેલાંના

અભ્યર્ચ્ય=(બ્રહ્મ-વિદ્યા+ ચર્ય-આ-
ચરણ) વિદ્યા ભણનારે પા-
ળવાનું વ્રત. સ્ત્રીવાસનાથી દૂર
રહેવું એ મુખ્ય વ્રત છે

જોમ=શક્તિ

અંકુશ=દાખ

ખંતીલા=ખંતવાળા; અધર કામ
પાર પાડવાનો ગુણ તે ખંત
અને એ ગુણવાળા તે ખંતીલા

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ શરીરની કેળવણી એટલે શું ?

પ્ર૦ શરીર મજબુત કરવાના ઉ-
પાય કયા ?

પ્ર૦ મરદાની રમતો કઈ ?

પ્ર૦ ખરી મરદાઈ કઈ ?

પ્ર૦ મનને દૃઢ શી રીતે કરી
શકાય ?

પ્ર૦ મન દૃઢ થવાથી કયા ગુણો

પ્રાપ્ત થાય ?

બોધ.

મૂખોઈ ભરેલાં કામો કરવાં
નહિ. દારૂ, ખીડી વગેરે અતિ નુ-
કસાન કરનારાં વ્યસનો છે એવાં
વ્યસનોથી અને અનીતિ ભરેલા
વર્તનથી શરીર, મન, અને બુદ્ધિ
નમળાં પડી આયુષ્ય ટુંકું થઈ
જાય છે, માટે તેનાથી સદા દૂર
રહેવું શરીરનું આરોગ્ય જાળવવા
માટે અને તેને મજબુત કરવા
માટે નાનપણથી નીતિમાન જીવન
ગાળવાની તેમજ માકડકાર કસ-
રત કરવાની ટેવ પાડવી.

પાઠ ૨ જો.

સમયમૂલ્યકતા=વખત વિચારીને
કામ કરવાની શક્તિ; કયે
વખતે શું કરવું તે સમજ-
વાની શક્તિ

અકસ્માત=અણધાર્યો બનાવ

અણધાર્યું=નહિ ધારેલું

સંકટ=દુઃખ

સાવધન=સાવચેત

પાસખ=જિંદગી જીવ્યાં કામ કરવાનું

હોય ત્યારે વળા, વાંસ વગે-

રેની બેઠક બાંધવામાં આવે
છે તે.

ભાત=ચિત્રામણ

પરીક્ષા=તપાસ

ગરક ચવુ=પુરેપુરે પરોવાવું

ફરસબંધી=પત્થર જડેલી જમીન
ઘડીકમાં=સહજ વારમાં.

રદ્દ=નકામું

ગુસ્સે થયો=ચીડવાયો

ઉપકાર=ગુણ

ચમકાવે=ગભરાઈને

જારણુ=ઉપાય; યુક્તિ

ક્ષણમાં=થોડાજ વખતમાં

સ્વસ્થ=શાંત; હોતો તેમનો તેમ;

ગભરાયા વગર.

ગૃહસ્થ=પૈસાદાર

આરામ ખુરશી=વિશ્રાન્તિ લેવાની

ખુરશી; સુઈ રહેવાય તેની

ખુરશી

ચેત્યો=સમજ્યો

ભાતિ સ્વભાવ=જાતનો- મૂળનો-કુ-

દરતી સ્વભાવ

આતુરતા=ત્રણો ભાવ, ધણી ઈચ્છા

દાનવો=રાક્ષસો

પ્રસન્ન=ખુશ

વરદાન=ઈચ્છામાં આવે તે વસ્તુ

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ સમયસૂચકતાની વ્યાખ્યા
આપો

પ્ર૦ સમયસૂચકતાના કયા કયા
દાખલા આ પાઠમાં આપ્યાછે?

પ્ર૦ પોતાની જાત ઉપર સંકટ
આવી પડે ત્યારે સમયસૂચ-
કતા રાખવા સંબંધીનો દા-
ખલો આપો

પ્ર૦ કેટકીએ રથના પૈડામાં પો-
તાની આંગળી ધાલી એ તેનો
કયો ગુણ ?

બોધ.

અણુધારી આકૃત આવી પડે
ત્યારે ગભરાઈ ન જતાં હીંમત
અને ધીરજ રાખી તે અડચણ
ખસેડવા પ્રયત્ન કરવો જોઈ એ.

પાઠ ૩ જો.

આવજન=જવું આવવું તે

અસ્વચ્છ=સ્વચ્છ નહિ તે; બગડેલી

કાર્બોનિક એસિડ ગ્યાસ=(એ

અંગ્રેજી ભાષાનો શબ્દ છે)

એ નામનો એક ઝેરી
વાયુ છે.

નુકસાનકારક=નુકસાન કરનારી
ઉત્પન્ન=પેદા

નિરંતર=સદા, હંમેશ

હાનિકારક=નુકસાન કરનારી

વાતાવરણ=પૃથ્વીની આબુબાબુ

વીંટળાએલો વાનો ઘેર

વિદ્વાન=ધણું જ્ઞાન ધરાવનાર

પ્રયોગ=કોઈ પણ યુક્તિ ભરેલી

રીતથી બારીક તપાસ ક-

રવી તે

સિદ્ધ=નક્કી

નૈટ્રોજન અને ઓક્સિજન

એ નામના વાયુ છે. એ બંને શ-
બ્દો અંગ્રેજી ભાષાના છે.

પ્રાણવાયુ=(ઓક્સિજનને આપણી
ભાષામાં પ્રાણવાયુ કહે છે.)

પ્રાણને આધાર આપનારો
વાયુ.

કુદરત=જેના વડે સૃષ્ટિ નિયમિત
રીતે ચાલી રહેલી છે એવી
શક્તિ.

માહું=ભયંકર

પરિણામ=ફળ

તંદુરસ્તી=શરીરની સુખાકારી.

પરમ કૃપાળુ=ધણી કૃપા રાખનારા

શ્વાસ=વાયુને નસકોરાં માટે અંદર
લેવો તે

સોષ=ગોઠવણ

કમકમાટ=માત્ર સાંભળવાથીજ

ત્રાસ ઉત્પન્ન થાય તેવો

મુઝાઇએ=અકળાઇએ

ઠરતું=સુખે બેસતું

સિદ્ધ=નક્કી

આરોગ્ય=તંદુરસ્ત

બદ્ધબો=ખરાબ વાસ

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ હવામાં કયા કયા વાયુઓ
ભળેલા છે ?

પ્ર૦ કાર્બોનિક એસિડ ગ્યાસનું
પ્રમાણ હવામાં કેટલું હોયછે?

પ્ર૦ ઓક્સિજનનો શો ઉપયોગછે?

પ્ર૦ કાં એં ગ્યાં હવામાં કયાં-
થી ભળતો હશે ?

પ્ર૦ હવામાં એ ઝેરી વાયુનું પ્ર-
માણ કટ વધવા પામતું ન-
થી તેનું કારણ શું ?

બોધ.

શરીરનું આરોગ્ય જળવવા માટે હંમેશાં તાજી અને સ્વચ્છ હવા મેળવવાની કાળજી રાખવી. સુવા બેસવાના ઓરડામાં બહારની હવા છુટથી આવજા કરી શકે તેટલાં બારી બારણાં, જાળીયાં, વગેરે રાખવાં. જે ઓરડામાં સુતા હોય તેનાં બધાં બારી-બારણાં બંધ કરવાં નહિ.

પાઠ ૪ થો.

બહાદુર=ધણી હીંમતવાળો
જવાંમદ=જીવવાન મદ; બહાદુર
જવલેજ=ભાગ્યેજ
આયર્લેન્ડ=યુરોપમાં આપણા રાજ-
કર્તાના દેશની પાસેનો એક દેશ છે
સર્વશક્તિમાન=જેનામાં સર્વ પ્ર-
કારની શક્તિઓ રહેલી છે એવા
ફ્રેન્ચ જળવવી=માથે લીધેલું કામ
સારામાં સારી રીતે કરવું તે
પાત્રણપોષણ=રક્ષણ
પ્રાર્થના=સ્તુતિ, બંદગી
તુતક=વહાણનો આગળનો એક ભાગ

ઓથું=આડું પક

ધૈર્ય=ધીરજ

દુઆ=આશીષ

સુકાન=વહાણનો આગળનો એક ભાગ જેને ફેરવવાથી વહાણ જે દિશામાં લઈ જવું હોય તે દિશામાં લઈ જવાય છે

ઉતાડ=વહાણમાં બેસનારા

સુખરૂપ=પુરેપુરા સુખી

આંચ આવવી=સહેજ પણ તુક-સાન થવું તે

પહેલવાન=મલ્લ, કુસ્તીખાન

શરવીરપણું=બહાદુરી

શ્રદ્ધા=વિશ્વાસ

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ જેન કોકેન કોણ હતો ?

પ્ર૦ તેના શરવીરપણા વિષે શું જાણો છો ?

પ્ર૦ સાધારણ રીતે શરવીરપણાનો અર્થ શો થાય છે ?

પ્ર૦ જેન કોકેનનો ઉપકાર નહિ માનનારા ઉતાડો ક્યા કહેવાય? (સ્વાર્થી, કૃતધ્વી, પાપી)

પ્ર૦ કોકેને ઈશ્વરને શી પ્રાર્થના કરી ?

બોધ.

ગમે તેટલાં વિદ્નો આવી પ-
ડે તોપણ તેની દરકાર રાખ્યા
વિના પોતાની ફરજ બજાવવામાં
દૃઢ રહેવું એજ જિંદગીનું પરમ
કર્તવ્ય છે. આ પાઠ ઉપરથી બી-
જી બાબત એ શીખવાની છે કે
ઉતાડ્યોના જેવી સ્વાર્થી વર્ત-
ણક ન રાખતાં ઉપકાર કરનાર
તરફ સદા વફાદાર રહેવું.

પાઠ ૫ મો.

ગુરુભક્તિ=ગુરુ તરફ માન અને પ્રેમ
ભરેલી રીતે વર્તવું તે
વિદ્યાર્થી=વિદ્યા પ્રાપ્ત કરવાની ઇ-
ચ્છાવાળો

ધર્મ=ફરજ; કર્તવ્ય
અસહ=પહેલાં, અગાઉ
હિંદુસ્તાન=હિંદુ લોકોનાં રહેવાનું
ઠેકાણું
શિષ્યવર્ગ=વિદ્યાર્થીઓનું મંડળ
બેદ=તફાવત
દોસ્તી=મિત્રાચારી; ભાઈબીધી
ગુરૂપત્ની=ગુરૂની સ્ત્રી

બળતણ=લાકડાં

શરત બકવી=હાર જીત માટે કંઈ

ઠરાવ કરવો તે

મુસળધાર=જોસબંધ

અસ્ત થયો=આથમ્યો

છવાઇ ગયો=પુરેપુરો ફેલાઈ ગયો

વહાણું વાતાં=સવાર થતાં

શિષ્યો=વિદ્યાર્થીઓ

ગળગળા=નરમ

જાતી સરસા=જાતી સાથે

ચાંપી=દબાવી

એકનિષ્ઠાથી=એક ચિત્તથી; ખરા

ભાવથી; અંતઃકરણ જેડીને

કષ્ટ=દુઃખ

પ્રમંગ=વખત

પાછા હકવું=અટકવું

એક નિશ્ચયથી=ખરેખરી દૃઢતાથી

કર્તવ્ય=કામ

ઉમંગથી=હોંસથી

ખરી ભક્તિ=પુરેપુરો ભાવ

ખીલવવાં=ખગત કરવાં

અભિમાન=અહંકાર; હુંપદ; તોર

ઉમંગ લેતો=આનંદ માનતો

અમૂલ્ય=કીંમતી

માત્ર=ફક્ત

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ ગુરુલક્ષિતની જરૂર શી ?

પ્ર૦ ગુરુલક્ષિતનો કયો દાખલો આ પાઠમાં આપ્યો છે ?

પ્ર૦ સાંદીપનિ પોતાના શિષ્યોને જોઈકેમ ગળગળા થઈ ગયા ?

પ્ર૦ ગુરુ વિદ્યાર્થી પાસે કેવી લક્ષિત ઇચ્છે છે ?

પ્ર૦ હિંદુ ધર્મના જુના પુસ્તકમાં શો બોધ છે ?

બોધ.

ગુરુ આપણને વિદ્યા આપે છે અને એ વિદ્યાની મદદથી જિંદગી સુખકારી બનાવી શકાય છે. માટે વિદ્યા જેવી કીંમતી વસ્તુ આપનાર ગુરુ તરફ માત્ર તેમની પાસે બળુતા હોઈએ તેટલોજ વખત નહિ પણ જિંદગી સુધી ભક્તિ ભાવ રાખવો, અને તેમનો ઉપકાર કદાપિ ભૂલવો નહિ. હિંદુ-ધર્મપુસ્તકમાં આજ્ઞાવચન છે કે માતૃદેવો મહા । પિતૃદેવો મહા । આચાર્ય દેવો મહા । અતિથિ દેવો મહા । (અર્થ—માતાને દેવ જેવા

માનો, પિતાને દેવ જેવા માનો, આચાર્ય—ગુરુને દેવ જેવા માનો, અતિથિ—મહેમાનને દેવ જેવા માનો.) તે માત્ર જાણી ખેતી રહેવું એટલું બસ નથી; પરંતુ તે આજ્ઞાનું યથાર્થ પાલન કરવું એ દરેક મનુષ્યની ફરજ છે.

પાઠ ૬ ઠો.

મન મારવું=મગ્ધાને દયાવવી તે ગીતા=હિંદુઓનું એક ધર્મપુસ્તક વખતસર=વખત પ્રમાણે

દરકાર=ધ્યાન, કાળજી

સાધારણ=ઝટ સમજાય તેવો

સ્વચ્છંદી=હદ બહારની; ફાવે તેમ

જતી, અંકુશમાં ન રહેલી

અંયમ=મન કબજે રાખવું તે

જુની દખના=જુના રીતરિવાજ

પ્રમાણે વર્તનારા

ભાન કરાવ્યું=યાદ દેવડાવ્યું

નિયમ=ગિવાજ

સ્મરણ=ભજન

નાસ્તો=સવારમાં થોડું ખાવું તે,

હાજરી

પરવારી ગયો=કામ પુરું કરી નવરો થયો

સુસ્ત=આળસુ

ઉંઘણુસી=બહુ ઉંઘવાની ટેવથી

સુસ્ત દેખાતો

ચીઠવવાનું=ખીજવવાનું

કબજે=તાબે

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ મન મારવું એટલે શું ?

પ્ર૦ 'મન મારવા'ના સંખંધમાં
આ પાઠમાં શો દાખલો આ-
પ્યો છે ?

પ્ર૦ કઇ કઈ બાબતમાં સંયમની
જરૂર છે ?

પ્ર૦ નીતિએ ચાલનારને કયું સુ-
ખ તજવું પડે છે ?

બોધ.

નાનપણથીજ મન મારતાં
શીખવાથી મોટપણે પણ મન
અંકુશમાં રહેવા જેટલું દૃઢ થશે
અને તેથી મોટી લાલચ વખતે
મન ડગી જશે નહિ. મોટે દરેકે
બાળપણથીજ મનપર પાકો સં-
યમ રાખવાની જરૂર છે. ક્ષણિક
લાલચો મનને લલચાવે છે, અને
તેને અધમ માર્ગે વાળે છે, એ

બાબત લક્ષમાં રાખી એવું સુખ
તજવું બેધરમે.

પાઠ ૮ મો.

મધ્યમસર=ઓછું નહિ તેમ અ-
તિશય નહિ તે મધ્યમસર;
વચ્ચેલો માર્ગ

પરમાત્મા=પરમેશ્વર

અતિશય=બહુ.

મધ્યમ માર્ગ=વચ્ચેલો માર્ગ

અપચો=ખાધેલું પચે નહિ તે;
અજીર્ણ.

શોષાય=સુકાય, દુર્બળ થાય
નિર્બળ=બળ વગરનું; અશક્ત
કુર્તીમાં=ચાલાકીમાં; ચંચળાઈમાં;
નગૃતિમાં.

સંતોષ=તૃપ્તિ

ઉપવાસ=ન ખાવું તે, ભુખ્યા ર-
હેવું તે

કસાય છે=મજબુત થાય છે, દૃઢ
થાય છે

મધ્યમસર=માફકસર

ગુણકારી=ગુણ કરનારી

મિષ્ટાન્ન=મીઠો ખોરાક, ખાંડ સા-

કરવાળા પદાર્થ

અકરાંતીઆ=હદ ઉપરાંત ખાનાર;

ખાતાં ધરાયજ નહિ તેવા

સ્વપ્ને પણ=કોઈ પણ વખત; બૂલે

ચૂકે પણ

પરવશ=પારકાને તામે

પાયમાલ=ખુવાર

સમઘાત=મધ્યમસર

પ્રુર્શામજનન્યા=આનંદો સ્વભાવથી

પ્રાતઃકાળની=સવારના વખતની

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ નિયમિત અને મધ્યમસર રહેવા માટે ગીતામાં શું વચન છે ?

પ્ર૦ ખાવાના સંબંધમાં અજ્ઞાન લોકો શું ધારે છે ?

પ્ર૦ પીવાના પાદાર્થોના ઉપયોગ કરવામાં શું ધ્યાનમાં રાખવું ?

પ્ર૦ કઈ કઈ બાબતમાં સમઘાત રહેવું ?

બોધ.

દરેક બાબતમાં વચલો માર્ગ લેખકારક હોય છે, માટે ખાવા પીવામાં, ઉંઘવામાં, મોજશાખમાં, હરવા ફરવામાં વગેરે બાબતોમાં મધ્યમસર રહેવું જોઈએ.

પાઠ ૯ મો.

કામો=જાતિઓ. અહિં કામનો

અર્થ જ્ઞાતિ નથી. બ્રાહ્મણ,

પાટિદાર, વાણીઆ એ કામ

ગણાય છે, પણ અહીં કા-

મનો અર્થ હિંદુ, મુસલમાન,

પારસી વગેરે સમજાવેલો છે

જાતિ=સામાન્ય રીતે બ્રાહ્મણ, ક્ષ-

ત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર એ

ચાર જાતિ ગણાય છે, પણ

અહીં જાતિનો અર્થ આર્ય,

દ્રાવિડ, અને શક એ ત્રણ

જાતિ એવો અર્થ સમજવો.

ભેળ=મિશ્રણ, જુદી જુદી જાતિનાં

સ્ત્રી પુરુષથી ઉત્પન્ન થએલી

પ્રજા મિશ્ર પ્રજા કહેવાય છે,

અને વર્ણસંકર પણ કહેવામાં

આવે છે.

શુદ્ધ=મિશ્ર નહિ એવા

ધર્મનાં પુસ્તક=જેમાં ધર્મના નિ-

યમો જણાવેલા હોય તેવાં

પુસ્તક.

ધર્મશાસ્ત્ર=તેમાં હિંદુઓના વર્ણા-

શ્રમનો ધર્મ કહેલો હોય છે તે;

સ્મૃતિઓ. (મનુસ્મૃતિ, યાગ-

વહકય સ્મૃતિ, પરાશરે સ્મૃતિ
વગેરે.) આચારવિચાર સં-
બંધીના નિયમોનું પુસ્તક.

ઉપાસના=માનવું તે

ધૃષ્ટ દેવતા=પોતાના કુળદેવ-વંશ-
પરંપરાના દેવ; જેના ઉપર
આસ્થા હોય તેવા દેવ

વ્રત=ગૌરીવ્રત, ચંદ્રક્રત, તારા
સ્નાન વગેરે વ્રતો-નિયમો

ઉપવાસ=ભુખ્યા રહેવું તે; એકાદ-
શી, જન્માષ્ટમી વગેરે દિવસો-
એ ભુખ્યા રહેવામાં આવે
છે તે

માત્રા=દ્વારકા, કાર્શી, જગન્નાથ,
વગેરે પવિત્ર સ્થળોમાં પ્રભુ-
દર્શનાથે જવું તે.

વિષ્ણુના દસ અવતાર=મચ્છ, કચ્છ
વરાહ, નૃસિંહ, વામન, પર-
યુરામ, રામ, કૃષ્ણ, બુદ્ધ
અને કલ્કી

ઉપાસે છે=ઉપાસના-ભક્તિ કરેછે
અંથસાહેબ=નાનકનાં વચનામૃતોનો
અંથ.

મોક્ષ=જન્મ મરણમાંથી છૂટવું તે

ધૃ સ૦ પુ૦=ધસવીસન પહેલાં.
(ખ્રિસ્તી ધર્મના સ્થાપનાર લૉર્ડ
જસસ કાઇટ્સની યાદગીરીમાં જે
શક ચાલે છે તે ધૃ સ૦ કહેવાય છે
નારાજ=નાખુશ

ઉપદેશ=મોખ

શ્વેતાંબર અને દિગંબર એ
જૈન ધર્મના બે પંથ છે. શ્વેતા-
ંબર (શ્વેત=ઘોળાં+અંબર=વસ્ત્ર)
વાળા મૂર્તિને ઘોળાં વસ્ત્ર પહેરા-
વે છે, અને દિગંબર (વિક્ર+દશા
+અંબર=વસ્ત્ર) વાળા મૂર્તિને વસ્ત્ર
પહેરાવતા નથી અર્થાત્ નગ્ન
રાખે છે.

તીર્થંકર (તીર્થ-પવિત્ર+કર-
કરનાર) જૈનધર્મવાળા જે મહા
પુરુષોને માને છે તેમને તીર્થંકર
(કત્યાણ કરનાર) કહેવામાં આવે છે.
બૌદ્ધધર્મ=બુદ્ધનો સ્થાપેલો માર્ગ
તે બૌદ્ધ અને તેના અનુયાયી
એટલે તેને માનનારા તે
બૌદ્ધમાર્ગી કહેવાય

અહિંસા=જીવની હિંસા ન કરવી તે
હિંસા=મારી નાખવું તે

વૈરાગ્ય=દુનીઆના વિષયો=સલચા-

વનાર આપતો તરફ અપ્રીતિ

સિદ્ધાંતો=ધર્મનાં તરવો

મુસલમાનો=ઈસ્લામી ધર્મના અનુ-

યાયી (ઈસ્લામી ધર્મના સ્થા-

પનાર મહંમદ પેગંબર સાહે-

બનો જન્મ અરબસ્તાનના

મક્કા શહેરમાં થયો હતો.)

અરબસ્તાન=અરબ લોકોનું સ્થાન

એટલે ઠીકાણું

તુર્કસ્તાન=તુર્ક લોકોને વસવાનું

ઠીકાણું.

વગેરે=ગણાવ્યા તે અને એવા બીજા

ઉત્પત્તિ=પેદા

પેગંબર=ધર્મી તરફનો સંદેશો લા-

વનાર

દુનીઆના છેલ્લા દિવસને

‘કિયાનત’ નો દિવસ કહે છે.

શીઆ અને સુન્ના એવા બે

ઈસ્લામી ધર્મના પંથ છે. સુન્ની

પંથવાળા મહંમદ પેગંબરનો ઉપદે-

શ માને છે, અને શીઆપંથી મુ-

સલમાનો મહંમદના દોહત્ર ઇમામ

હુસેનનો પંથ માને છે.

કોમ=મતિ

ચિન્હ=નિશાની; ઇશ્વરની શક્તિનું

ભાન કરાવનાર નિશાની

શુદ્ધ=પવિત્ર

અવસ્તા=પારસી લોકોનો ધર્મગ્રંથ

જરતોસ્ત=પારસી લોકોના ધર્મના

મૂળ ઉપદેશક

પોર્ટુગીઝ=યુરોપના પોર્ટુગાલ

નામના એક દેશના વતની;

એ લોકો વેપાર કરવા પ્રથમ

આ દેશમાં આવેલા. હાલ

દીવ, દમણ, અને ગોવા એ

સ્થળો તેમના તાબામાં છે.

ઇસુખ્રિસ્ત=ખ્રિસ્તીધર્મના સ્થાપનાર

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ હિંદુસ્તાનમાં કઈ કઈ કોમના

લોકો વસે છે ?

પ્ર૦ હિંદુસ્તાનમાં કયા કયા ધર્મો

ચાલે છે ?

પ્ર૦ હિંદુલોકોનાં ધર્મ પુસ્તકો

કયાં કયાં ?

પ્ર૦ હિંદુલોકોમાં કયા કયા દેવની

ઉપાસના થાય છે ?

પ્ર૦ વૈષ્ણવો કોને માને છે ?

૩૦ (અમુક છોકરાને) તમારા ઇષ્ટ દેવ કયા ? તમે કયો ધર્મ પાળો છો ? તમે કયો જાતિના છો ? તમારું ધર્મ પુસ્તક કયું ? તમારામાં કયાં કયાં વ્રત પાળવામાં આવે છે ? તમે કયા ઉપવાસો કરો છો ?

૩૦ જૈનધર્મના મુખ્ય સિદ્ધાંતો કયા ?

૩૦ પારસી લોકોનું ધર્મપુસ્તક કયું ?

૩૦ તેમના ધર્મગુરુ કોણ ?

૩૦ ખ્રિસ્તાની ધર્મના પંથ કયા ?

૩૦ ખ્રિસ્તી ધર્મના સ્થાપનાર કોણ ?

૩૦ એ ધર્મના કયા કયા પંથ છે ?
વગેરે, વગેરે.

બોધ.

બધા ધર્મનો સામાન્ય સિદ્ધાંત એ છે કે મનુષ્યે પવિત્ર જીવન ગાળવું, અને પોતાના ઇષ્ટ દેવની દૈવ ભાવનાથી ઉપાસના કરવી. પોતાના ધર્મના સિદ્ધાંતોનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન મેળવી તેના સારા-સારને વિવેક કરવાની શક્તિ પ્રાપ્ત

કર્યા અગાઉ અન્ય ધર્મના ઉપલક્ષ જ્ઞાનથી લક્ષ્યાર્થ પોતાના ધર્મના સિદ્ધાંતો કે રીતરિવાજો તરફ શંકાની દૃષ્ટિથી જોઇ તેનો તિરસ્કાર ન કરવો. શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતામાં અર્જુન પ્રતિ શ્રીકૃષ્ણોક્તિ છે કે એવાન્ સ્વર્ગમો વિગુણઃ પરધર્મો મયાવહઃ । અર્થાત્ ઓછા ગુણવાળો હોય તોપણ પોતાનો ધર્મ કલ્યાણ કરનારો છે, અને પરધર્મ શ્રેષ્ઠ હોય તોપણ ભયંકર છે. એ તત્ત્વ નિરંતર ખ્યાનમાં રાખી દરેકે દૈવ ભાવથી સ્વધર્મને વિશે શ્રદ્ધા રાખવી.

પાઠ ૧૦ મો.

વસંતઋતુ—સંસ્કૃત વિકાનો વરસની શિશિર, હેમંત, વસંત, ગ્રીષ્મ, વર્ષા અને શરદ એવી છ ઋતુઓ ગણે છે. એ ઋતુઓમાંની પ્રત્યેકની કાળમર્યાદા બબ્બે માસની છે. સામાન્ય રીતે મહા, સુદ ૧૫ થી ચૈત્ર સુદ ૧૫ સુધી વસંતઋતુ ગણાય છે. એ ઋતુમાં વનસ્પતિને નવાં પાંદડાં અને

મોર આવે છે તેથી સર્વ ઋતુઓ કરતાં તે વધારે ખુશનુમા લાગે છે.

કવિઓ તેને ઋતુરાજ ગણી સુંદર રીતે વર્ણવે છે. સૃષ્ટિસૌંદર્યના અભ્યાસીને એ ઋતુમાં સૃષ્ટિનું અવલોકન કરવાથી ઘણો આનંદ મળે છે.

મૌલિકામંડુકામાં લખાયેલો; મોટી મોટી બાબતો જેમાં આવે એવો.

ધૃતિહાસ=જે પુસ્તકમાં બનેલી હ-ક્રીકતો વિગતવાર વર્ણવવામાં આવે છે તેને ધૃતિહાસ કહે છે.

શિક્ષાલેખ=પત્થર ઉપર ક્રોતરવામાં આવેલો લેખ. (અશોકે ઔદ્ધર્મની આજ્ઞાઓ પત્થર ઉપર ક્રોતરાવી ગિરનાર વગેરે ઠેકાણે મૂકાવી હતી.)

તામ્રપટ=લેખ લખેલી તાંબાની તખ્તો.

વર્ણન=હકીકત; વસ્તી કેટલી છે, કઈ કઈ જાતના લોકો છે, કયો ધર્મ પાળે છે, લોકોના રીતરિવાજ કેવા છે, ધંધો-

રોજગાર કેવો છે વગેરે હ-ક્રીકતો લખી લેવી તેને વર્ણન કહે છે.

એકલયી=એક રાજ્ય તરફથી બીજા રાજ્યમાં પ્રતિનિધિ તરીકે મોકલવામાં આવે છે તે એકલયી; સરકારી વકીલ.

સાદા=મોજાશોખની વસ્તુઓમાં બહુ ખર્ચ નહિ કરનારા; ખાસ જોઈતોજ ખર્ચ કરનારા; બહુ ઉડાઉ નહિ એવા; એછે ખર્ચ નલાવી લેનારા.

વ્યવસ્થા=ગોઠવણ. ગરબડાટ અને ભીડ ગમતાં નથી અર્થાત્ શાંતિ ગમે છે.

ભાગ્યેજ=જવલેજ; કંઈકેજ.

વિશ્વાસુ=ભરોસો રાખનાર.

ચાપણુ=ખચાવેલી પુણ વ્યાજે મૂકવી અથવા સાચવી રાખવા મોંપવી તે.

સાક્ષી=નજરે જોનાર; સાહેદી

માલમિલકત=રાચરચીલું, દાણોદુણી, ઘરેણ્યગાંઠું વગેરે; જંગમ એટલે ઉપાડી શકાય

તેવી મિલકતને માલમિલકત
કહે છે.

સદાચાર (સદ્-સારા+આચાર-રી-
તભાત) સારી વર્તણૂક. અ-
સત્ય ન બોલવું, ચોરી ન કર-
વી, પરસ્ત્રી ન રક્ કુદટિ ન
કરવી, એ વગેરે સદાચાર
કહેવાય.

ગુલામ=વેચાણુ રાખેલો માણસ
બરદાસ=પરેણાચાકરી; મેમાન-
ગીરી

વિદ્વાનો=ધણું જ્ઞાન ધરાવનાર,
ખાસ કરીને સાહિત્ય-માધાને
લગતું જ્ઞાન ધરાવનાર.

હુન્નર=કારીગરી

ન્યાયાસન=ઇન્સાફ કરતી વખતે
બેસવાનું આસન (ન્યાય +
આસન)

યોદ્ધાઓ=સૈન્ય

વિદ્યાબ્યાસ=(વિદ્યા + અભ્યાસ.)
વિદ્યા ભણવી તે.

કરી=પરહેજ.

ભરગરછી=ભરતવાળાં

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ જીના વખતનો ઇતિહાસ ક્યાં
સાધનોની મદદથી તૈયાર કર-
વામાં આવે છે?

પ્ર૦ એલ્યુક્સ કાણ હતા?

પ્ર૦ મેગેસ્થિનીસે હિંદુસ્તાનના
રીતરિવાજ સંબંધી શું લખ્યું છે?

પ્ર૦ એ સમયમાં હિંદમાં વસતા
લોકોના ક્યા ચાર વર્ગો હતા?

પ્ર૦ બ્રાહ્મણ અને શ્રમણ એમાં
શો ભેદ?

બોધ.

સાદાં અને પવિત્ર જીવન ગા-
ળવામાં શાંતિ વિશેષ સમાયલી
છે, માટે શાંતિમયું, સાત્વિક જી-
વન ગાળવું એ દરેકનું કર્તવ્ય
છે. જિંદગી પ્રકારની પરેણાગત,
સત્ય અને સદાચારણુ એ ગૃહસ્થા-
શ્રમને શોભાવનારા નિદ્યુલો દરેકે
ગ્રહણ કરવા જોઈએ.

પાઠ ૨૨ મા.

પ્રાચીન=ધણુ જીના.

મુસાફરી=જીદાં જીદાં સ્થળોમાં
ફરવું તે.

મરદાની=ખહાદુરીવાળી; મરદને શો-
ભે એવી.

લાંગરેલી=લાંગર કરેલી, છીપાવેલી.
આગબોટ=અમિતી મદદથી ચાલ-
નારું વહાણ.

ઋગ્વેદસંહિતા=(ઋગ્વેદ-ચાર વે-
દમાંનો એક+સંહિતા-સંગ્રહ)

ઋગ્વેદના મંત્રોનો સંગ્રહ

વરુણદેવ=જાળના દેવ.

પ્રાર્થના=રતુતિ

સમુદ્રયાન=સમુદ્રની મુસાફરી

પૂર્વજન્મ=પહેલાંના અવતાર

ખંબોજ=કંબોજમાં (હિંદીચીનનો
એક ભાગ છે)

“ જાવે જો કો નર ગયો,
નાવે મંદિર માંય;
જાય રાણી જાવે થડી,
પરીઆ પરીઆ ખાય.”

અર્ચ-જો કાર્ધ માણસ જાવે
જાય તે પાછો મંદિરમાં-પોતાને
ઘેર પાછો આવવા પામતો નથી.
(કારણકે ત્યાંની હતા માફક આ-
વતી નથી તેથી ત્યાંજ મરણ
નીપજે છે,) અને કદાચ આવે

તો જવામાંથી છોકરાંનાં છોકરાં
ખાય એટલું રાણી લાવે છે. (એ
દેશમાં પુષ્કળ તેમના પાકે છે, તેના
વેપારથી પુષ્કળ દ્રવ્ય પેદા કરી
શકે છે.)

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ પ્રાચીન કાળમાં આપણા
લોકો દરિઆની મુસાફરી ક-
રતા હતા તેના શા શા પુ-
રાવા છે ?

પ્ર૦ “ જાવે જો કો..... ” એ
ઉપરથી શું સમજાય છે ?
બોધ.

આ લોકનાં સુખોની પ્રાપ્તિ
માટે અથાગ ઉદ્યોગી જીવન ગા-
ળવું આવશ્યક છે, અને ઉંચા
પ્રકારના-ખુબ લાભ આપનારા
ઉદ્યોગો માટે અવશ્ય પરદેશ મુ-
સાફરી કરવી જાહેર.

પાઠ ૧૩ મા.

ઉગરતા=અચતા

દોસ્તી=મિત્રાચારી; ભાઈબંધી.

નિર્મળ=સ્વચ્છ, વાદળો વગરની
અને ચંદ્ર વડે પ્રકાશિત થ-
એલી, સુંદર

હાથે કરીને વહોરવું=મણી યુજ-
ને-સમજવા છતાં માથે લેવું.

રખવાળ=સાચવનાર.

ખોખરા કરશે=હાંડકાં ભાંગશે, મારશે

અમૃત જેવાં=ધણ્યાં મીઠાં

ભૂંડી જાઓ છો=કોઈપણ જાતના

રાગ વગર ખરાડો છો

પીડા ઉભી કરવી=દુઃખ આવી પડે
તેમ કરવું

ગાન=ગાયન

શાસ્ત્ર=કોઈ પણ વિષય સંબંધી ઉં-

ડા જ્ઞાનવાળું અને ચોકસ

નિયમોનું પુસ્તક

નિશ્ચય=ચોકસ ઠરાવ

કળ વળી=જરા આરામ થયો

લહે=લહેજત; મઝા

સ્વર=સૂર

ગ્રામ=સૂર સંબંધી એક માપ

તાલ=ગાયમાં માત્રા પ્રમાણે જે
ગાય તે

મૂર્છના=સૂરને એક વાર ચઢાવ-
વા અને પાછા ઉતરવા તે.

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ શિયાળ અને ગધેડાની વાત
કહો

પ્ર૦ શિયાળ અને ગધેડો એ બ-
ન્નેમાં હોશિઆર કોણ ?

પ્ર૦ સંગીતશાસ્ત્રમાં મુખ્યત્વે શું
શું આવે છે ?

બોધ.

અમુક કાર્યનું અમુક ફળ આ-
વશે તેનો પહેલેથીજ પાકો વિ-
ચાર કરવો, ગધેડાના જેવી મૂ-
ર્ખાઈ કરવી નહિ.

પાઠ ૧૪ મો.

મુલતવી=આગળ ઉપર કરવા પ-
ડ્યું રાખવું તે

માઠાં=ભુંડાં, નકારાં, ખોટાં

વગર ઢીલે=ઢીલ વગર

ચણધાર્યું=નહિ ધારેલું

કદાપિ=કોઈપણ દિવસ

મુરકેલ=કંઠણ

અનુભવ=કોઈપણ કાર્યથી લાભા-

લાસ જાતે ભોગવવા તે

નારાજ=નાખુશ, દોલગીર

અસલ=જુની, મૂળની

નિબંધ=કોઈપણ વિષય ઉપર સા-
રી ધ્યાનરતવાળું લખાણ

વિમો=મકાન, બિદંગી, માલ વ-
ગેરેનું જોખમ માથે વહોરી
લઈ તેનો નાશ થએથી ઠ-
રાવેલી રકમ આપવા કોઈ
વેપારી કંપની બંધાય છે,
અને તે બદલ વરસો વરસ
અમુક રકમ લે છે. આવા
કરારને વીમો કહે છે.

અકરમાત=અણધારી; એકાએક
નોટ=રૂપીઆને બદલે વપરાતો ચ-
લણી કાગળ

ચિંતા=ચીકર

ચેપ=ફાદલામાંથી નીકળતું પૈસું;
અસર

બેદ=દુઃખ

પ્રસિદ્ધ=ખ્યાત

કુટેવ=નઠારી ટેવ

અસરકારક=અસર-લાગણી કે દ-
યા ઉત્પન્ન કરે તેવું

પરિણામ=ફળ

જડ ધાલવી=હંમેશને માટે રહેલી

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ કોઈપણ કામ મુદતની રાખ-
વાથી શું પરિણામ આવે છે ?

પ્ર૦ મુલતવી રાખવાથી માર્કાફ-
ળ ભોગવવાં પડે છે, એ
આવતનો આ પાઠમાં કયો
દાખલો આપ્યો છે ?

બાધ.

કયે વખતે રી અડચણ આ-
વી પડશે તેની આપણને ખબર
પડતી નથી, માટે કોઈપણ કામ
આગળ ઉપર કરવા મુલતવી રા-
ખવું એ જોખમભરેલું છે. એ
સંબંધમાં સંસ્કૃતમાં એક શ્લોક
છે તેનો અર્થ એવો છે કે “ આ-
વતી કાલે કરવાનું કામ આજ
કરવું, અને દિવસના પાછલા પ-
હારમાં કરવાનું કામ પહેલાજ પ-
હારમાં કરી લેવું કેમકે આ મા-
ણસ તેના કામથી પરવાર્યો છે કે
નહિ તેની મૃત્યુ વાટ જાનનાર નથી.”

પાઠ ૨૫ મો.

શેખ=અરબ લોકની ટોળીનો સર-
દાર

આબાદ=સારી સ્થિતિમાં

ખૂબસુરત = (ખૂબ-સુંદર+સુરત-
શીકલ) સ્વરૂપવાન

અવતર્યો=જન્મ્યો

ઉદાર દીનનો=મોટા મનનો; સર્વ
તરફ સારો પ્રેમભાવ રાખ-
નાર; પોતાની પાસેની વસ્તુ
જરૂર પડે બીજાને આપતાં
આંચકો નહિ ખાનાર; બી-
જના કડવા શબ્દોની રીસ
જેના મનમાં નથી રહેતી
એવા સ્વભાવનો.

પરોપકારી=બીજાનું ભલું કરનાર
અન્નપાણી=અનાજ અને પાણી
જવાહીર=હીરા, માણિક, મોતી વ-
ગેરે કાંમતી દ્રવ્ય

ઇશ્વરને માર્ગે=ધર્મના કાર્યમાં
સખત=માર્ડું લાગે એવા
દાદ ફરિઆદ=અને શબ્દોનો અર્થ
સમાન છે

આદમી=માણસ

ઉપદેશ=પોષ.

ખુદ=પરમેશ્વર

જિંદગી=આયુષ્ય; જન્મથી મરણ

સુધીનો વખત

જવાંમદી=મહાદુરી

ગુનરવી=ગાળવી; પુરી કરવી

ફકીર=મુસલમાન સાધુ

ભુઠી=ધરડી ટોશી

દુઆ=આશીષ

એકલપંથી=સાથી વિનાનો; એક-
લો જતો મુસાફર

આડીઅવળી=ગમે તેવી, સમય પ્ર-
માણે, અર્થ વગરની

ગપસપ=નિર્વર્થક વાતોના તડાકા

પ્રતાપે=વગવસીલા વડે

પાદશાદ=મુસલમાન રાજકર્તા

ખુદાને રસ્તે=તીતિના રસ્તે

જખમી=ઘાયલ

ખરેખર પાપી નથી=પાપ કરવાની

ખાતરજ પાપ કરતા નથી;

પરંતુ નિર્ધન અને ધંધા વ-

ગરના હોવાથી પાપ કરે છે

ફાંસીઆનો=ગળે ફાંસી દઈ મારી
નાખવાનો

સ્તબ્ધ=છક, દીગ, નવાઈ પામે-
લા, ચકિત

પસ્તાવા=પૂર્વે થઈ ગયેલાં કા-
ચોની દીલગીરી

અપકાર=કોઇનું ભુંડું કરવું તે

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ તાઘ કોણ હતો ?

પ્ર૦ ઉદાર હાનિમમાં નાનપણથી
જ શી શી ઉદારતા જણાઈ
આવતી ?

પ્ર૦ હાતિમ અને ફારીઆની
વાત કહો.

પ્ર૦ હાતિમના જીવનમાંથી શો
બોધ મળે છે ?

બોધ.

સત્પુરુષને જે જે સંપત્તિઓ
(શરીર, બુદ્ધિ, દ્રવ્ય વગેરેની)
પ્રાપ્ત થાય છે તે લોક કલ્યાણને
માટેજ, એમ શ્રદ્ધાપૂર્વક માની
પ્રાપ્ત થએલી સંપત્તિનો સદુપ-
યોગ કરવો એ દરેકનું કર્તવ્ય છે.
વળી ઉપકારને બદલે ઉપકાર ક-
રવો એ તો સાધારણ વાત છે, પણ
અપકાર કરનાર ઉપર ઉપકાર
કરવો એજ શ્રેષ્ઠતાની નિશાની છે.

પાઠ ૧૬ મો.

ઉડાઉપણું=જે આવ્યું તેમ વા-
પરી નાખનાર, પોતાની સ્થિતિ
કરતાં ધણો ખર્ચ કરનાર

બોલે છે કે બક છે=સમજને બોલે
છે કે વગર સમજે માત્ર બો-
લીજ નય છે

જહાંપનાલ=દુનીઆના ધણી
વિચિત્ર=નવાઈ ભરેલો

ઉત્તર=જવાબ

ખુલાસો=સમજાય એવી રીતે બો-
લવું તે

તવંગર=ગુહસ્થ, પૈસાદાર

નિર્ધન=ગરીબ

ભાન=સમજણ

જમા ઉધાર=ઉપજ ખર્ચ

દેવામાં ધસડાવું=દેવામાં તણાઈ
જવું, ખુવાર થવું

મહાન પુરુષ=મોટા પુરુષ; જાંડી
સમજણવાળા પુરુષ

શિષ્યો=વિદ્યાર્થીઓ

અડસટ્ટો=આસરો, શુમાર

પગરણું=સાફ ટાણું

આકૃત=અડચણ

ઝગવાઈ=સવડ

બેરીકરાર્થ=કાળજી નહિ રાખવી તે

નિંદવા=વખોડી કાઢવા લાયક ધિ-
કારવા યોગ્ય

ગૃહસ્થાઈ=ગૃહસ્થને જાજતું લક્ષણ
ઠાઠમાઠ=નકામો ભાગ્યકો, ડોળ, ઉપ-

લક દેખાવ

દેખાદેખી=ખીજનું કરેલું જોષ ને
પ્રમાણે કરવું તે

દેવાના ઢગ=પુજકળ દેવું

લેણદાર=માગનાર

ઉધરાણી=માગવું તે

ચિઢીઆં=ખીજને માહું લાગે તેવી
રીતે ખોલવું તે

સ્વતંત્ર=કોઈને તાબે નહિ તેવો

પરતંત્ર=પારકાને તાબે

ગુલામ=વેચાતો લીધેલો માણસ

ચેનખાજી=મોજમઝા

મિથ્યાભિમાન=ખોટી પતરાજી

ખરચાળ=ખડુ ખરચ કરવું પડે
તેવા

પાયમાલ=ખુવાર

વરધોડા=લગ્ન વખતે વાળું, દા-

રખાનું વગેરેની ધામધુમ કર-

વામાં આવે છે તે

વરા=જમણવાર

કુળવાન=ઉંસા કુળવાળું

વાહવાહ=સાફ, વખાણ કરવાં તે

પુલણજી=ખીજનાં વખાણથી કુ-
લાર્થ જનારા

અરજી થઈ=સરકારમાં ફરીઆદ
થઈ

જપત=ત્રેણું વસુલ થવા માટે

ખીજના કમળમાં ગએલી

દયામણી=જોનારને દયા ઉત્પન્ન
થાય તેવી

ખુશાલીને પ્રસંગે=લગ્ન, ઉપરીત,

સીમંતવગેરે આનંદને સમયે

પેટે પાટા બાંધી=ખડુ કંજુસાધ

કરીને, જોષતો ખર્ચ પણ

ન કરવો, અને ખાવા પી-

વામાં પણ ખડુ ઝીણવટ

કરવી તે

ગુજરાન=ભરણપોષણ

વાળુ=ખાવું તે

ઉડાવી દે=વાપરી દે; જેમ તેમ

ખર્ચો દે

દીલગીરી ભરેલું=દીલગીરી ઉત્પન્ન

કરનારું

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ ખીરખે શેા વિચિત્ર જવાબ

આપ્યો ?

૩૦ એ જવાબનો ખુલાસો શો કર્યો ?

૩૦ રીતસર ખર્ચ થાય તેને માટે શો ઉપાય કરવો ?

૩૦ ઉડાઉ લોકો કદા બાબતોમાં પૈસા ઉડાવી દે છે ?

૩૦ આ પાઠ વાંચી તમે શો બોધ ગ્રહણ કર્યો ?

બોધ.

પોતાની ઉપજ તરફ ધ્યાન રાખી જરૂર જેટલું જ ખર્ચ કરવું. લોકોનાં વખાણથી કુલાહ ન જતાં સાદું જીવન ગાળી કરકસરી રહેવું. જ્યાં બાર આના ખર્ચવાથી નબે તેમ હોય ત્યાં રૂપિયા ખર્ચવાની મૂર્ખાઈ કદાપિ કરવી નહિ. આપણી સ્થિતિને અનુસરતાં ત્રણ રૂપિયાનો ધોતી નોડો પહેરવો યોગ્ય હોય તો ખાસ કારણ વગર ચાર રૂપિયાનો લાવવા ઇચ્છા કરવી નહિ.

પાઠ ૧૭ મો.

મમતા=હેતુ, પ્રીતિ, માયા

ગુણીઅલ=ગુણવાળી

પત્ની=સ્ત્રી

ખાતર=ખરદાસ, સેવાચાકરી
ઉત્સાહ=ઉમંગમાં, આનંદમાં
વેડવૈતરૂં=સત્તાને બળે મશત કામ કરાવવું તે

અમસ્તી=મફત, વગર કીંમતે
વર્તણુક=રીતભાત

ધડો=દાખલો

વિગત=ખીના, હકીકત

આશ્ચર્ય=નવાઈ

ખુદ્દા દીલથી=કંઈપણ છુપાવ્યા વિના

ધર્મિષ્ટ=ધર્મમાં શ્રદ્ધાવાળી

ત્રેવડ=વેતરણ, ગોડવણ

આવડ ત્રેવડ=વ્યવસ્થાની હોશિઆરી

કણબણો=ખેડુતોની સ્ત્રીઓ

ઉઘમી=ઉઘમ-ધંધા રોજગારવાળા

હિંમતવાન=હિંમતવાળા

થાણુદાર=થાણુનો-સિંપાઈની દુકાનીનો-ઉપરી

વહીવટદાર=તાલુકાનો જમીનના

મહેસુલ વગેરેનો વહીવટ કરનાર

હેતુભાવથી=માયાથી

પ્રામાણિક=ઠોઠપણુ તરેહનો અન્યાય ન કરવો તે

સહવાસ=સાથે રહેવું તે
 કુટુંબ પ્રીતિ=પોતાના કુટુંબ ઉપર
 જેવો ભાવ હોય તેવો ભાવ
 રસભેર=આનંદથી
 ચૈત્રબીજ=ચૈત્ર મહીનાની બીજ
 રમણીય=સુંદર, આનંદ આપનારી
 મંથ્યાકાળે=સાંજનો વખત
 પાદરે=ભાગોળની આગળનું ખુલ્લું
 મેદાન
 ગોરજ=ગાયના પગથી ઉડેલી ધૂળ
 દડ=ગીરદી
 આવકાર=માન
 સાહુકારો=પૈસાદાર
 દબ્ય=પૈસા
 ધીરતા=બ્યાજે આપતા
 ઉધરાણી=લેણા પૈસા ઉધરાવા
 જવું તે
 આધકારીઓ=સરકારી અમલદારો.
 ઉત્તેજન=સહાય, મદદ
 મરજી પરણુ=લગ્ન, મરણ વગેરે
 અવસર
 માત્ર=ફક્ત; એકલો
 જૂજ=થોડો
 અરરપરસ=મંદિરમાં

ધીરધાર=ધીરવું તે, બ્યાજે નાણાં
 આપવાનો ધંધો
 પૈસાની કીંમત સમજવી=પૈસા
 કેવી ઉપયોગી વસ્તુ છે તે
 સમજવું
 નાણાવટી=નાણાં ધીરનાર
 દેવાદાર=કરજવાળા
 દેવાદાર મટી ધીરનાર થયા=ગરી-
 બ મટી પૈસાદાર થયા
 હોંસભર્યો=ઉમંગવાળો
 પ્રયોગ=અખતરા, કોઈ બાબતની
 અજમાયશ કરવી તે
 અભિમાન=પોતાના ધંધા માટે
 ઊંચો ભાવ
 ખરચવા=વાપરવા; ઉપયોગ કરવા
 શ્નો.
 પ્ર૦ કયા સુખી શહેરનું વર્ણન છે ?
 પ્ર૦ એમાં પ્રધાન કયો હતો ?
 પ્ર૦ એ પ્રધાનની સ્ત્રીનું નામ શું ?
 પ્ર૦ વિદ્યાચતુરના સ્વભાવનું વર્ણન કરો.
 પ્ર૦ લોકોનો વિદ્યાચતુરના કુટુંબ ઉપર કેવો ભાવ હતો ?
 પ્ર૦ ખેડુતોની સ્થિતિ શી રીતે સુધરી શકે ?

બોધ.

અધિકાર મળવાથી માણસે ગર્વિષ્ઠ ન બનતાં બધાં સાથે હેત પ્રીતથી રહેવું એવો બોધ વિદ્યા-ચતુર તેમજ તેની સ્ત્રી ગુણસુંદરીના વર્તનથી મળે છે. વળી જે કાર્ય માથે લીધું હોય તેને સારામાં સારી રીતે બળવવું અને પ-રોપકાર શુદ્ધિ રાખી મંબંધમાં આવતાં સર્વતું કલ્યાણ કરવા બનતો દરેક પ્રયત્ન કરવો એ પણ તેમનાં જીવન ઉપરથી શીખવાનું મળે છે.

પાઠ ૧૮ મો.

આશ્ચર્ય=નવાઈ

અભ્યર્થ=(અભ્યર્થ-વિદ્યા+અર્થ-આચરણ) વિદ્યા ભણનારે રાખવું જોઈતું વર્તન.

લગ્ન=પરણવું તે

બડવા=બડક; જનોઈને લગતી ક્રિયાનો એક ચાલ; એમાં છોકરો દોડે છે, અને મામો તેને પકડીને પાછો ઘેર લાવે છે.

વિવાહ=સગપણ, લગ્ન માટે વાતચીત.

વિશેષ=વધારે

કન્યા=છોકરી

વિધિ=ક્રિયા

દેવસાગ્ને=દેવના દેખતાં; દેવને સાક્ષી રાખીને.

અસલ=પહેલાં

રસિક=આનંદ આપનારી

વિવાહ=અરસપરસ એક બીજાના

વિચારોની આપ લે કરવી તે.

રાજકાજ=રાજ્યને લગતું કામ

ધર્મક્રિયા=ધર્મને લગતી ક્રિયા

વિભાગ=ભાગના ભાગ; બ્રાહ્મણ,

ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, અને શુદ્ર એ

ચાર જાતિ તે ભાગ અને

ખેડવાળા, શ્રીગોડ, નાગર

પાટીદાર, વાણીઆ, સોની,

દરજી, માળી વગેરે પેટાજાતિ

એ વિભાગ કહેવાય.

ગુણ=સ્વભાવ; વિશેષ લક્ષણ

શસ્ત્ર=ત્રિચાર

ધર્મોપદેશ=ધર્મનો ઉપદેશ

ભોજન=ખાવું તે

કન્યાવહેવાર=કન્યા લેવી આપવી તે

અગ્રજ્ઞ=જ્ઞાન વગરની, અતિશય

પુરાવા=સામીતીઓ

પ્રાચીન=જુના

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ અગાઉ હિંદુલોકોની કઇ કઇ જાતિઓ બંધાઇ હતી ?

પ્ર૦ એ જાતિ શાને લીધે બંધાઇ હતી ?

પ્ર૦ પહેલાં પ્રગ્ન સંબંધી શો રિવાજ હતો ?

પ્ર૦ સ્ત્રીકેળવણી અગાઉ કેવી હતી

પ્ર૦ હાલમાં અનેક જાતિઓ કેવી રીતે મંધાઈ છે ?

પ્ર૦ કયા રિવાજો જુના છે છતાં નવા માનવામાં આવે છે ?

પ્ર૦ કયા રિવાજો આધુનિક હોવા છતાં જુના મનાય છે ?

બોધ.

આ રિવાજ નવો છે માટે સારો અથવા જુનો છે માટે ખોટો એમ માની બેસવું નહિ, પરંતુ બંનેની તપાસ કરતાં સ્થિતિ પ્રમાણે જે હિતકર લાગે તે સારો માની ગ્રહણ કરવો જોઈએ.

પાઠ ૨૦ એ.

ગુફા=અખોલો

વિહાર=બૌદ્ધ સાધુઓને રહેવાની જગા

ચૈત્ય=પર્વતની ગુફામાંનું બૌદ્ધ દેવાલય.

તરેહ=ભાત; કોતરણી; કારીગરી.

શિલ્પકામ=મકાનની આંધણીને લગતું કામ; કોતરણી કામ; કારીગરી.

પાષાડીપટ=પહોળાઈ થોડી અને લંબાઈ અતિશય

પટ=લાંબા લાગ

પડખે=આભુએ

ધાતુગર્ભ (દાગબ)=દેવાલયના જે ભાગમાં બુદ્ધ દેવના શરીરનો અમુક ભાગ રાખવામાં આવ્યો હોય તેને ધાતુગર્ભ કહે છે.

સ્તંભ=થાંભલો

ભિક્ષુઓ=ભિક્ષા માગીને ગુજરાન ચલાવનાર; સાધુઓ.

ક્ષણગુરુ=ક્ષણ-પલકમાં-સહેજ વારમાં-જેતાં જેતામાં ભાગી જનાર એટલે નાશ પામનાર

મનની વૃત્તિ=મંસારની મોહ પમા-
ડનારી વસ્તુઓ તરફ ખેં-
ચાઈ જવાનો સ્વભાવ તે
મનની વૃત્તિ કહેવાય

નિર્વાણ પામવું=જીવનમુક્ત થવું,
અર્થાત્ ફરીને જન્મ ન લેવો
પડે એવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત ક-
રવી તે.

દિનચર્યા=(દિન+ચર્યા-આચરવું એ-
ટલે ચાલવું તે.)

સાધુએ રોજ કેમ ચાલવું-શું
કરવું-તે

સૂર્યાસ્ત=(સૂર્ય+અસ્ત-આથમવું)

સુરજનું આથમવું તે

સૂર્યાદય=(સૂર્ય + ઉદય-ઉગવું તે)

સુરજનું ઉગવું તે

ભિક્ષાપાત્ર=ભિક્ષા માગવાનું વાસણ
નકત્ર=ઉતારો

શંકા=નહિ સમજતી બાબત
દીવાબત્તી=દીવા સળગાવવા તે
ભિંદગી=આયુષ્ય

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ કાર્તીમાં શાની યુદ્ધાઓ છે ?

પ્ર૦ કાર્તી ક્યાં આવ્યું ?

પ્ર૦ હિંદના કયા ભાગમાં ઔદ્ધ
ચૈત્યો વિશેષ છે.

પ્ર૦ કાર્તીમાં જે મોઝું ચૈત્ય છે
તેનું વર્ણન કરો

પ્ર૦ ઔદ્ધ ભિક્ષુઓની દિનચર્યાનું
વર્ણન કરો.

બોધ.

ધર્મતત્ત્વો ઉપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા
રાખી તેને લગતું યથાર્થ જ્ઞાન
મેળવી તેને આચારમાં મૂકવામાં
જ જીવનનું ખરૂં કલ્યાણ સમાયલું
છે, માટે ધર્મના ઉપદેશ પ્રમાણે
વર્તી પવિત્ર અને ઉચ્ચ જીવન
ગાળવું એ દરેકનું કર્તવ્ય છે.

પાઠ ૨૧ મો.

મોલ=પાક

સમરાવી=દુરસ્ત કરાવી

કંપનિ=હિંદુસ્તાનમાં વેપાર કર-

નારી વેપારીઓની ટોળી; એ

કંપનીના હાથમાં ઈ. સ

૧૮૫૮ સુધી હિંદનું રાજ્ય

રહ્યું, સારખાદ ના. મહારાણું

વિકટોરીઆએ પોતાને હસ્તક

લીધું હતું.

પટ=વિસ્તાર

તાળે=જીતી લેવું

સદી=સેંકડો

પૂર=પાણી ચઢી આવવું તે; રત્ન

આપાદ=ચઢતી સ્થિતિમાં

પ્રસિદ્ધ=ગણીતી

બળદેવજી=શ્રીકૃષ્ણના મોટા ભાઈ

પ્રશ્નો

પ્ર૦ હિંદુસ્તાનમાં કઈ કઈ મુખ્ય
નદેંગ છે ?

પ્ર૦ જમના નદીમાં કાણે નહેર
બંધાવી હતી ?

પ્ર૦ નહેરથી શા લાભ છે ?

પ્ર૦ જમના નદીની પૂર્વ આબુની
નહેર શાથી બહુ રમણીય છે ?

પાઠ ૨૨ એ.

લોકપ્રિય=લોકોમાં વહાલા થઈ પ-
ડેલા; લોકોમાં બહુ માન
પામેલા

ઘેર ઘેર=સઘળે ઠેકાણે

સાધારણ=ચોટો થણો

પ્રદાય=માર્ગ; પંથ

કુશળ=શિઆર

કાવ્યકળા=કવિતા કરવાની વિદ્યા

સમાગમ=મેળાપ

કદર=ગુજ

પરમ=મોટા; ખરા

હિતચક્ર=ભલું ઇચ્છનાર

વર્નાકયુગ્મર સોસાયટિ=ગુજરાતી

ભાષા ખીલવવા માટે સ્થપા-

એલી મંડળી

હેતુ=મતલબ

ઠરેલ=પાકી

હુજરખા નતી ચઢાઈ=એ નામની
ચોપડી

ભૂતનિબંધ=ભૂત સંબંધી વિચારોનો
નિબંધ

વહેમ=અસત્ય બાબતને સત્ય મા-
નવી

પ્રયત્ન=ઉપાય

પ્રમુખ=મુખ્ય પુરૂષ

સીંચ આઈં ધિએ નામનો રા-
જ્ય તરફથી મળતો ખિતાબ;

હિંદના રાજ્યનો દોસ્ત

માનવંતો=માન ભરેલો

વર્ષાસન=દર વરસે અમુક રકમ મ-
ળતી તે

દેશદાઝ=દેશની સાગણી

પાઠ ૨૩ મેં.

શ્રીમંત=પૈસાદાર
 ઉદાર=મોટા મનનો
 ધાર્મિક=ધર્મમાં શ્રદ્ધાવાળો
 તદન=ખીલકુલ
 નિરાધાર=આધાર વગરનો
 લાચાર થઇને=કોઈપણ જાતનો
 ઉપાય નહિ ચાલવાથી
 ગુમાસ્તાગીરી=ગુમાસ્તા તરીકેની
 નોકરી
 પીગળી ગયું=નરમ થઇ ગયું
 વાકિફ=જાણીતો
 પુરસ્કૃત=નવરાશ
 વિશ્વાસઘાતી=ભરોસો તોડનાર
 સંપૂર્ણ=પૂરેપૂરો
 અલ્પંત=ધણીજ
 પ્રીતિ=હેત
 ઉચાપત કરવું=ઉપાડી જવું; ઓ-
 જાવવું
 તિન્નેરી=કીમતી વસ્તુઓ સહીસ-
 લામત રાખવાની લોઢાની મ-
 જબુત પેટી
 દોસ્તી=મિત્રાચારી
 ગુમાસ્તો=નોકર

સોદો=માલ વેચાતો લેવો તે
 વ્યસની=દાર વગેરે વ્યસનવાળો
 વ્યસન=દૂધી પદાર્થો વાપરવાની
 ટેવવાળો
 ઉડાઉ=નકામા ખોટે માર્ગે પૈસા
 વાપરી નાખનારો
 આળ=તણામત
 યુક્તિ=ઉપાય
 અજઘાતા=અનાજ આપનાર
 પોષણ કરનાર
 દગો કરવો=છેતરવા
 દુર્ગુણ=નકારા ગુણ
 લક્ષણ=ટેવ
 ત્યાગ કરવો=તજ દેવા

પ્રશ્નો.

- પ્ર૦ અમીર અલીશેઠને ત્યાં શી
 રીતે નોકર રહ્યો ?
 પ્ર૦ તેણે પોતાના શેઠને કેવી રીતે
 છેતર્યા ?
 પ્ર૦ અમીર કેવા સ્વભાવનો ગણાય?

બોધ.

પોતાનું ભણું ધમ્મનારે ક-
 દાપિ અમીરના જેવું નીચપણું
 કરવું નહિ. વિશ્વાસઘાત કરવો

નહિ. કોઇના ઉપર આળ ચઢા-
વવું નહિ. ચોરી કરવી, પોતાના
અન્નદાતાને દગો દેવો અને બીજા
અનેક દુર્ગુણો નીચપણાનાંજ લ-
ક્ષણ છે. એવા દુર્ગુણોનો સદા
ત્યાગ કરવો, અને જોયો ઉદાર
સ્વભાવ રાખી હંમેશાં નીતિને
રસ્તે ચાલવું.

પાઠ ૨૫ મો.

પરાક્રમ=અહાદુરી
તોલ ન આવે=અરાબરી કરી શકે
નહિ

વર્ણન=હકીકત

ફંદાને=ફોંદાને

વાસો રહેજે=મુકામ કરજે

ખોડીબાર=ખેતરની વાડમાંથી જ-
વા આવવાને રસ્તો જ્યાં
છીડું રાખેલું હોય ત્યાં એ
ખાંખાળું દાટેલું લાકડું

પાધરો=તરતજ

પહોરેક=આશરે એક પહોર; પ-
હોર એટલે ત્રણ કલાક

કુખાં=ધી ભરવાનાં ચામડાનાં
કુલ્લાં.

કુણ હે ?=કોણ છે ?

શાવકાર=સાહુકાર, પૈસાદાર

ભો=ખીક, ડર, ખીક

ઘેરામાં=છોડથી ખૂબ ઢંકાઇ રહેલી
જગામાં; ઘટામાં

મોટો=જાણે

હારે=સાથે

બુકાની=માથેથી દાઢી નીચે થઇ
લુગડાનો કડકો બાંધી લેવો તે.

હોંકારા=ધાંટા, ખૂમો.

સે=છે

હંડો=ચાલો

પતીજ=વિશ્વાસ

પરખાવો=તપાસો

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ અડવાની ૧૪એ શી શિ-
ખામણુ દીધી ?

પ્ર૦ અડવે કયાં મુકામ કર્યો ?

પ્ર૦ મારવાડી સાથે શી વાત થઇ ?

પ્ર૦ કોળીએ શું કયું ?

બોધ.

આ હાસ્યરસનો પાઠ છે. તે
ખાસ બોધ આપવાના હેતુથી
લખાયો નથી, કેમકે અડવા જોવા

પરાક્રમી (૧) પુરૂષો દુનીઆમાં
કવચિત્તજ સંભવે.

પાઠ ૨૬ મો.

“ અભિજ્ઞાન શાકુંતલ ” ના-
મનું સંસ્કૃત નામ કાળિદાસે ર-
ચેલું છે, તેનાં ગુજરાતીમાં ભા-
ષાંતર થએલાં છે. એ ભાષાંતર
ઉપરથી આ પાઠ લીધેલો છે.
સંબંધ જાણવા માટે એ નાટકનો
સાર નીચે આપ્યો છે.

વિશ્વામિત્રના તપથી ઈંદ્રના
મનમાં ભીતિ ઉત્પન્ન થઇ કે રખેને
તે ઈંદ્રાસન લઇ લેશે. એ વિચાર
ઉદ્ભવતાં તેમના તપનો ભંગ કર-
વા માટે ઈંદ્રે મેનકા નામની
અપ્સરાને મોકલી. તેણે નૃત્ય,
ગાન, હાવભાવ આદિ સ્ત્રીચારિત્ર્ય
વડે ઋષિના મનને ચલિત કર્યું.
ઋષિ ધ્યાનભંગ થયા અને અ-
પ્સરાને વિષે તેમને મોહ ઉત્પન્ન
થયો, તથા તેની સાથે વિહાર
કર્યો. એને પરિણામે મેનકા ગર્ભ-
વતી થઇ. ત્યાર પછી અમુક સ-
મયે તેણે એક કન્યાને જન્મ આ-

પ્યો. મેનકા કન્યાને લઈ ઋષિ
પાસે આવી. ઋષિએ તેનો સ્વી-
કાર ન કર્યો અને પૂર્વની ભૂલને
માટે મનમાં પશ્ચાતાપ કર્યો. આ-
થી મેનકા તેને એક વૃક્ષ તળે
મુકી ઇંદ્રલોકમાંથી તેની મા તેને
તેડવા આવેલી તેની સાથે ચાલી
ગઈ. હવે એવું બન્યું કે કાણવ
ઋષિના શિષ્યો નદીએ સ્નાન કરી
આશ્રમે જતા હતા, તેમની દષ્ટિ-
એ પેલી બાલીકા પડી, આથી
આશ્ચર્ય પામી તેમણે તેને ઉપાડી
લીધી, અને ઋષિ પાસે લઇ ગયા.
વૃક્ષ નીચે પક્ષીઓએ તેનું રક્ષણ
કરેલું તે વાત શિષ્યોએ ઋષિને
કહી. આથી તેનું નામ તેમણે
શકુંતલા (શકુંત-પક્ષી+લા-રક્ષા-
એત્રી=પક્ષીઓએ જેની રક્ષા કરે-
લી છે એવી.) પાડ્યું. આ પ્ર-
માણે શકુંતલા કાણવઋષિના આ-
શ્રમમાં ઉછરી મોટી થઈ, અને
બાલ્યકાળનો સમય સખાઓ સાથે
અનેક પ્રકારના વિનોદો અને બા-
ળકીડાઓમાં વ્યતીત કર્યો. એક

સમયે દુષ્યન્ત નામનો મૃગયાર્થે નીકળેલો રાજા કાણ્વઋષિના આશ્રમે આવી ચઢ્યો. આ સમયે ઋષિ પોતાના શિષ્યો સાથે પ્રભાસપાટણનો જંગલમાં ગયા હતા. આથી શકુંતલા અને તેનો સખીઓએ દુષ્યન્તનો જળ, કૃણાદિક વડે યોગ્ય સત્કાર કર્યો. દુષ્યન્ત શકુંતલાનું ખીલતી યુવાવાળું લાવણ્ય, તથા સૌંદર્ય વડે મોહિત થયો. શકુંતલાને પણ આ પ્રથમ જ પરિચયમાં પ્રીતિભાવ ઉદ્ભવ્યો. બંને ગાંધર્વ લગ્ને પરણ્યાં. અહિં થોડો વખત રહી દુષ્યન્ત રાજા પોતાના નગર તરફ ગયો. જતી વખતે પ્રેમની નિશાની તરીકે એક વીંટી આપી હતી, અને કહ્યું હતું કે હું નગરમાં જઈ તને તેડવા મોકલીશ. શકુંતલા દુષ્યન્તના જવાથી અતિશય શોકમાં પડી ઉડાં વિચારમાં બેઠી હતી. આ પ્રમાણે પતિના વિયોગથી તે આસપાસની દુનીઆનું ભાન ભૂલી જઈ એક શિલાખંડ ઉપર

બેઠી હતી, એવામાં દુર્વાસા ઋષિ ત્યાં આવી ચઢ્યા, તેનો શકુંતલા સત્કાર કરી શકી નહિ. આથી ક્રોધે ભરાઈ મુનિએ શ્રાપ દીધો કે “તું જેનું જ્ઞાન ધરી બેઠી છે તેનોજ તને વિયોગ થશે.” શકુંતલાની સખીઓ ઋષિનાં આવાં વચનો સાંભળી અતિશય ગભરાઈ ગઈ અને શકુંતલા સાથે સર્વે એ અતિશય વિનવણી કરી ત્યારે મુનિએ કહ્યું કે “પાછળથી મેળાપ થશે.” હવે કાણ્વઋષિ આશ્રમમાં આવ્યા. તેમણે આ સર્વ ખીના જાણી. કેટલોક સમય વ્યતીત થયા બાદ શકુંતલાને પોતાના શિષ્યો સાથે દુષ્યન્તને ઘેર વિદાય કરી. રસ્તામાં એવું બન્યું કે નદીમાં સ્નાન કરતાં (ઋષિનાં શ્રાપને લીધે) વીંટી સરી પડી. તેની શકુંતલાને ખબર રહી નહિ, અને દુષ્યન્ત પાસે ગઈ; પણ શ્રાપને યોગે તે પણ શકુંતલાને વીસરી ગયો, આથી તેનો સ્વીકાર કર્યો નહિ, નેથી તે ગિયારી નિ-

રાશ થઈ પાછી ગઈ અને કશ્ચ-
પના આશ્રમમાં રહી, ત્યાં તેણે
એક પુત્રને જન્મ આપ્યો. હવે
નદીમાં સરી પડેલી વીંટી એક
માછલાના પેટમાંથી માછીને લાથ
આવી હતી. માછીએ એ વીંટી
રાગ્નને ભેટ કરી. રાગ્નને વીંટી
ઝેતાંજ પૂર્વ સમયનું ભાન થયું.
(અને શ્રાપનો અંત આવ્યો.) હવે
તેણે શકુંતલાની તજવીજ કરાવી,
પણ તેનો મેળાપ થયો નહિ.
એક વખત ઇંદ્ર તરફથી દાનવોને
દરાવી પાછા ઉતરતાં દુષ્યત ક-
શ્યપને પ્રણામ કરવા આશ્રમમાં
ગયાં ત્યાં એને સર્વદમન અને
શકુંતલા મળ્યાં. આ નાટકમાં ક-
વિએ ધણું મનોહર ચિત્રો ચી-
ત્યાં છે.

ખોવાયેલી વીંટી ઝેતાંજ પૂર્વ
સમયનું અભિજ્ઞાન દુષ્યતને થાય છે
અને એ રીતે ઝેતાંજ મેળાપ થાય
છે નેથી એ નાટકનું નામ “અ-
ભિજ્ઞાન શકુંતલ” પાડ્યું છે.
તાપમી=તપોવનમાં રહેતી અને
તાપ આચરતી સ્ત્રી,

સર્વદમન=સર્વ પ્રાણીઓને દુઃખ
દેનાર; દુષ્યંત અને શકુંતલા-
નો પુત્ર.

ખાળયેણ=ખાળક તરીકેની રમત-
ગમત.

તપોવન=તપ કરવાનું વન.

ઋષિ=તપસ્વી.

કાળગ્નમાં=હૃદયમાં; મનમાં.

પ્રાતઃકાળ=સવારનો વખત.

ચક્રવર્તી=ચારે તરફ જેની આજ્ઞા
ફરતી હોય તેવો રાજા.

લક્ષણ=ચિન્હ.

સત્તાવતે=દુઃખી કરતો; ખીડતો.

કંઈ કંઈ=છુટી છવાઈ.

નિમિત્ત=કારણ.

વણુ નિમિત્ત=વગર કારણે.

દંતકળીઓ=કળીઓ સમાન નાના
અને સુંદર દાંત.

તોતલી=તોતડી.

અંક=ખેળો.

તલપતા=તલપી રહેતા.

પૂત=પુત્ર.

મલીન=મેઝું.

ધન્ય=ભાગ્યશાળી.

ઝેખીએ=ગણુ.એ.

હીટીઓના સામટા અર્થ—

વગર કારણે હસવાથી કળી સમાન
દાંત કંઈ કંઈ દેખાય છે ને તેની
કાલી કાલી તોતલી બોલી ન સ-
મજી શકાય તેવી છે; બોળામાં
ચઢીને બેસવા માટે તકથી રહેતા
આવા પુત્રને જે લે છે, અને તેના
(શરીરને ચોટકી) ધૂળ વડે જેનું
અંગ મેલું થાય છે તેજ ખરે
ભાવ્યશાળી ગણાય.
ગણુકારતો=લેખવતો; હિસાબમાં
ગણુતો.

ઋષિકુમાર=ઋષિનો પુત્ર
સખત=કડક
કૃપા=મહેરયાની
આશ્રમ=ઋષિમુનિઓને રહેવાની
જગા; મઠ
મુખની આકૃતિ=મોંની કળા-કાં-
તિ-ચિહ્નો
ચેષ્ટા=રમતગમત; હીલચાલ
આશ્રમસ્થાન=ઋષિઓને રહેવાનું
ઠેકાણું

અગ્નિયા=કાંઈ તરેહના ઓળખાણ
વગરના
મુનિકુમાર=ઋષિ-તપસ્વીનો પુત્ર
ક્ષત્રિયવંશનો=ક્ષત્રિય કુળમાં જ-
ન્મેલો

ધર્મદારા=ધર્મ પ્રમાણે પરણેલી
સ્ત્રી; લગ્નના સંબંધથી જો-
ડાયેલી સ્ત્રી

ત્યાગ કર્યો=તજી દીધી
પારકાની=બીજાની
પુછપરછ=પૂછીને નક્કી કરવું તે
શકુંત લાવી=(૧) શકુંત નામનું
પક્ષી એટલે મોર લાવી.
(૨) શકુંતલા...વી. એટલે
શકુંતલા આવી

માઘેલો=મા ઉપરના વહાલથી
ગાંડો થયેલો હોય તેવો
તરબુમો=એક ભાષામાંથી બીજી
ભાષામાં લખવું તે; ભાષાંતર.

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ સર્વદમન કાણ?

પ્ર૦ એનું નામ ‘સર્વદમન’ શા
ઉપરથી પડ્યું?

પ્ર૦ સર્વદમનની કાંતિ જોઈ શા-
જના મનમાં શા આવ ઉ-
ત્પન્ન થયો (એ કવિતા બોલો)

પ્ર૦ એના અર્થ સમજાવો.

પ્ર૦ કાણે ધર્મદારાનો ત્યાગ કરેલો?

બોધ.

પોતાની જાતિને શોભે તેવાં
કર્તવ્યો કરવાં એ શોભા આ-
પનાર છે.

પાઠ ૨૭ મો.

શિક્ષણુ=ભણાવવું તે

બોધદાયક=બોધ આપનાર

સદી=સેંકડો

દોલત=પૈસા

લોભાઈ=લલચાઈ.

રૂપેન=યુરોપખંડમાંનો એક દેશ
વહાણુવટી=વહાણુ ચલાવનાર; વ-

હાણુનો કપ્તાન

ધરિદ્રો=હેતુ, વિચાર, ધારણુ

આભ=આકાશ

અધીરા=ધીરજ વગરના; ગભરાયલા

ફસાવ્યા=છેતર્યા

ફોસલાવી=સમજાવી

ધમકાવી=કપકો આપી

અશકય=ન બને તેવું

ચિહ્નો=નિશાનીઓ

તુતક=વહાણુના ઉપલા જે ભાગમાં

પાટીમાં જડી લઈ ફરવાનું

કે બેસવાનું કાર્ય હોય તે

આનંદભર્યા=આનંદવાળા

પહો ફાટયો=સવાર થયું

લીલાંજમ=ધણાં લીલાં

કનડગત=હેરાનગતિ

સૂર્યોદય=સૂર્યનું ઉગવું

પોશાક=કપડાં

ભૂમિ=જમીન

ચુબન=ખોડી

વિધિ=ક્રિયા

વિશ્વાસ=ભરોસો

સાર=મતલબ

સ્વાર્થ=જેમાં પોતાનોજ લાભ

સમાયલો હોય તે

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ કોલંબસ કોણુ ?

પ્ર૦ એની ધારણુ શી હતી ?

પ્ર૦ મુસાફરીમાં એને શી અડ-

ચણુ નડી ?

પ્ર૦ ક્યારે અમેરિકા શોધાયો ?

બોધ.

ક્રાઇપણુ મોટું કામ માથે

લેતા પહેલાં પોતાની શક્તિ અને

યોગ્યતાનો સારી પેઠે વિચાર

કરવો, પરંતુ માથે લીધા પછી

હીમત અને દૃઢતા રાખી તેનો
અંત આણુવો. વળી એ બાબત
લક્ષમાં રાખવી કે પ્રભુ ઉપર ભ-
રોસો રાખી ખંતથી ઉદ્યોગ કર-
વાથી મોટાં કામો પણ પાર પડી
શકે છે ?

પાઠ ૨૮ મો.

ધર્મિષ્ઠ=ધર્મ ઉપર દૃઢ શ્રદ્ધાવાળો
સત્યવાંદી=નિરંતર સાચું બોલનારો
તેજ ક્ષણે=તરતજ
સર્વસ્વ=બધું

કંટકવન=કાંટાવાળું વન
અયોગ્ય=બોગ્ય નહિ એવી

સુંવાળી=કામળ અંગવાળી; સહેજ
પણ શ્રમ સહન ન કરી શકે
એવી

લીટીઓના અર્થ=જે સુંદર
સ્ત્રી પુષ્પ વેરેલા સ્થાનમાં હોડવા
પણ અતિશય અયોગ્ય છે તે
(અર્થાત્ ધણીજ સુંવાળી) કામળ
અંગવાળી સ્ત્રી કંટકવનમાં પતિની
પાછળ ચાલવા લાગી.

ક્ષત્રિયાણી=બહાદુર સ્ત્રી
પ્રેર્મ=ધીરજ, દીલાસો

નિંદી=હલકી પાડી નાખી

અર્ધીકાયા=સ્ત્રી

સ્તબ્ધ=કંઈપણ બોલી શકાયું નહિ
તેથી જડ જેવો ઉભો રહ્યો;

વિચારશૂન્ય

ચંડાળ=નીચ ભતિનો માણસ;

સ્મશાનનો રક્ષક

અનાય=ધણી વગરની, નિરાધાર
સુદ્ધાં=સહિત

પ્રસન્ન=ખુશ, રાજી

વરદાન=વચન, ઇચ્છા પ્રમાણે મા-
ગવું તે

કસોટી=પરીક્ષા; ખરેખરી તપાસ
પ્રશ્નો.

પ્ર૦ હરિશ્ચંદ્રના સત્યની કસોટી
કાણે કરી હતી ?

પ્ર૦ વિશ્વામિત્રે હરિશ્ચંદ્રને શાં શાં
દુઃખ દીધાં ?

પ્ર૦ દેવતા પ્રસન્ન શાથી થયા ?

શ.

“ સત્યમેવ જયતે ” એ મહાન
સિદ્ધાંત ધ્યાનમાં રાખી અસત્ય
તરફ અંતઃકરણપૂર્વક ધિક્કાર રા-
ખવો. સત્ય એ દુનિયામાં ઉ-

તમોત્તમ સદ્ગુણ છે. એ સદ્ગુણ-
ને આધારે બીજા સર્વ સદ્ગુણો
આપોઆપ પ્રાપ્ત થાય છે. માટે
સત્યનું સેવન-પાલન કરતાં આવી
પણતી આપત્તિઓ સહન કરી
મન દૃઢ કરવું એ દરેકનું કર્તવ્ય
છે. ક્ષણિક લાલચોંધી મન અ-
સત્ય તરફ દોરવાઇ જતું હોય
ત્યારે તેને દૃઢતાપૂર્વક રોકવું
એમાંજ ખરો પુરૂષાર્થ છે એ
નક્કી જાણવું.

પાઠ ૨૯ મો.

જળધોધ=પાણીનો ધોધ; ઉંચી
જગાએથી પાણી પડતું તે
સામે વહેણે=જે તરફથી પાણી
આવતું હોય તે તરફ

ખાહુ=આથ

ફેફસાં=શરીરનો એક અવયવ છે,
એ છાતીનાં પાંસળાંની નીચે
જને પાસે બે ઝાડની ડા-
ળીને આકારે આવી રહેલાં
છે. નસકોરાં વાટે લીધેલી
હવા ફેફસાંમાં જઈ અશુદ્ધ
લોહીને શુદ્ધ કરે છે

હરણુશાળ=હરણની શાળ જેટલી
પહોળાઇ તે ઉપરથી
વારિ=પાણી

“ ઘેરૂં જ ગાય અહીં આ જળ-
ધોધ વારિ ”—જળધોધનું પાણી
અહીં ધીમું ધીમું ગાય છે.
જોખમકારક=કદાચ સંકટમાં આવી
પડાય તેવી સ્થિતિવાળું.

ભાસ=દેખાવ

અનંત=પાર વિનાની

પરકંભાવાસીઓ=નર્મદાના પ્રદેશ-
માં આવેલાં સર્વ તીર્થમાં
ફરનાર

પ્રદક્ષિણા=ચારે તરફ ફરવું તે
સદાવ્રત=ગરીબ મુસાફરોને ધર્મોદા
સીધું આપવું તે

પ્રશ્નો.

- પ્ર૦ સુરપાણુનો ધોધ ક્યાં આવ્યો?
- પ્ર૦ ત્યાં શી રીતે જવાય ?
- પ્ર૦ એ ધોધનું વર્ણન કરો
- પ્ર૦ નર્મદાના પ્રદેશમાં મુખ્ય તીર્થ ક્યાં છે ?
- પ્ર૦ સુરપાણુનો ધોધ જોવા જવું હોય તો પ્રથમ કયે સ્ટેશન ઉતરવું પડે ?

બોધ.

ધોધ અને એવી બીજી કુદ-
રતી રચનાઓ પરમ કૃપાળુ પર-
માત્માની અનંત શક્તિનું ભાન
કસીવી મનુષ્યનાં હૃદયમાં ભક્તિ-
ભાવ જાગૃત કરાવે છે, માટે પ્ર-
સંગ આવે એવાં સ્થળોનું ખાસ
અવલોકન કરવું.

પાઠ ૩૧ મો.

કનકમૃગ=સોનેરી વર્ણુ-રંગનું હરણુ.
પંચવટી=એ સ્થળે પાંચ વડનું
જુથ હોવાથી એવું નામ પડ્યું
છે, એ સ્થળ ગોદાવરીને કાંઠે
આવેલું છે. રામ, લક્ષ્મણ
અને જાનકી વનવાસ વખતે
એ સ્થળે પર્ણકુટી બાંધી કે-
ટલોક વખત રહ્યાં હતાં.
ફૂલવાડી=ફૂલઝાડવાળી વાડી
કારે છે=આનંદ આપે છે, શાંત
કરે છે
અલૌકિક=નવાઈ ઉપજવનારો,
અદ્ભુત, પૂર્વે નહિ જોએલો
એવો
મૃગલાં=હરણુ

નિર્ભય=કોઈપણ ભતના ડર વિનાનાં
ભુટ્ટી=ગોળ ટપકાં
આશ્ચર્ય=નવાઈ
આર્યપુત્ર=એ શબ્દ ધણીને બો-
લાવતાં અગાઉ વપરાતો હતો
વગડાઉ=વગડાનાં, જંગલી
મનોહર=મનને આકર્ષનાર, મનને
રંજન કરનાર
છક થઈ જશે=નવાઈ પામશે;
તાજુથ થઈ જશે
ચર્મ=ચામડું
આસન=બેસવાનું
અસુર=રાક્ષસ
આગ્રહ=બહુ ખેંચતાણુથી, દબાણુથી
છેતરવા=ભુલાવામાં નાખવા
હરી જવી=લઈ જવી
કારમી=ભયંકર
ચીસ=બૂમ
પણું કુટી=ડાળાં પાંદડાંની ઝુંપડી
ફાળ=ઘાસકો
વલોવાઈ ગયું=ચુંચવાઈ ગયું;
આકુલવ્યાકુલ બની ગયું,
ગભરાઈ ગયું
કઠોર=માડું લાગે તેવાં કડવાં,
ન સહન થાય તેવાં

હરિઆળી=લીલોતરીવાળી

વેષ=દેખાવ

અલખ જગાવતો=પરમાત્માના ના-
મની ધુન મચાવતો.

અલખ=પરમાત્મા, ગોંસાઇ ભીખ
માગતી વખત એ શબ્દ બોલેછે

વૃક્ષ=ઝાડ

અતિથી=લિક્ષા લેવા આવેલો

માણસ

પ્રત્યેનો=તરફનો

આસન=ખેડક

ભયાનક=ખીક લાગે તેવા

પોત પ્રકાશવું=ખરૂં સ્વરૂપ પ્રગટ
કરવું -

દુષ્ટે=પાપીએ

રાતાં થઇ ગયાં=અતિશય ગુસ્સે

થઈ ગયાં

ભ્રમર ચઢાવી=ડોળા કાઢી

વિકરાળ=ભયંકર

૬

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ પંચવટી ક્યાં આગળ આવી ?

પ્ર૦ રામ, લક્ષ્મણ, અને સીતાને
ત્યાં કેમ જવું પડ્યું ?

પ્ર૦ રાવણે સીતાનું હરણ કરવાને
શો પ્રપંચ કર્યો હતો ?

પ્ર૦ મૃગથી સીતાજી લલચાયાં કેમ ?

પ્ર૦ લક્ષ્મણને મૃગના સંબંધમાં
શી શંકા પડી ?

પ્ર૦ રામે શો જવાબ આપ્યો ?

પ્ર૦ લક્ષ્મણને સીતાજી પાસેથી
શી રીતે ખસેડ્યો ?

પ્ર૦ રાવણે સીતાજી સાથે શી
વાતચીત કરી ?

બોધ.

અજાણી ભૂમિમાં વસતાં બહુ
સાવધાન રહેવું, અને દુષ્ટ માણસ
ભોળવવા પ્રયત્ન કરે તથા અનેક
રીતે લલચાવે તેથી છેતરાઇ જવું
નહિ.

પાઠ ૩૨ મા.

કંજુસ=પોતાની પાસે પૈસા હોવા
છતાં તેનો જોઇતો ઉપયોગ
ન કરતાં ભીડ વેઠે એવો

પુષ્કળ=ધણ

વહાણું વાય=સવાર થાય

વિદ્યાર્થીના આશીર્વાદ કરવા જવું=
લિક્ષા માગવા જવું તે

આશીર્વાદ=કલ્યાણ-ભલું થાઓ
એમ બોલવું તે.

વિદ્યાર્થી=વિદ્યા પ્રાપ્ત કરવાની ઇ-
ચ્છાવાળો

દળદર=ગરીબાઈ

પીરસતાં=ભાણામાં મૂકતાં

જીવ લઈ નાખે=અતિશય વહે

ઝીક મારવી=કપડાં ધોતી વખત
તેને પછાડવું તે

વધ્યાસધ્યા=વધેલા

સંકલ્પ = ઠરાવની નિશાની તરીકે
હાથમાં પાણી લઈ જમીન
પર મૂકવું તે

રખેને=કદાચ

ઝોસડવેસડ, લુગડાંલતાં, ફાટાં-
તુટાં વગેરે શબ્દો બેવડાયલા છે.

‘ ઝોસડ વગેરે, ’ ‘ લુગડાં વગેરે ’

‘ તદ્દન ફાટલાં ’ એવો અર્થ છે.

અર્થાત્ મૂળના અર્થમાં વધારો
થાય છે.

ધાસ્તી=ખીક

સંન્યાસી=ત્યાગી; બાવો

બેભાન=ભાન નહિ તે

અવસ્થા=દશા

સારવાર=સરભરા, ચાકરી ખરદાસ

આગ્રહ=બહુ ઇચ્છા જણાવવી તે;

ખેંચતાણુ

ખંદોખસ્ત=તબલીજ, ગોઠવણુ

કૃપણુ=કંજુસ

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ કંજુસ પોતાનું ગુજરાન શી
રીતે ચલાવતો ?

પ્ર૦ દુકાળ પડ્યો ત્યારે શું કર્યું ?

પ્ર૦ એનું ધન લોકો શી રીતે
લઈ ગયા ?

પ્ર૦ માયાળુ પડોશીએ પૈસાને
બદલે કાંકરા ભરવાની સલાહ
કેમ આપી ?

પ્ર૦ આ પાઠમાંથી શી શિખા-
મણુ મળે છે ?

બોધ.

કંજુસાઈ એ મોટો દુર્ગુણ
છે. એ દુર્ગુણને તાબે કાઈએ થવું
નહિ, અને ઈશ્વર કૃપાથી આપ-
ણને દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થયું હોય તો
તેનો ઉપયોગ કરવા ચૂકવું નહિ.

પાઠ ૩૩ મો.

ચાતુરી=ઝીંકું ડહાપણુ

વિદ્વાન=જ્ઞાની, ઝીંડી સમજણવાળો

(૩૯)

નાસ્તિકપણું=ઇશ્વર નથી એમ
માનવું તે

અદ્ભુત=નવાઈ પમાડનારી

અસાધારણ=અણીજ

મેદ=શરીરનો એક ધાતુ, જાડા
માણસમાં એ ધાતુ બહુ
હોય છે.

અતિ=બહુ

ઉત્તમ=સારો

સરળતા=સગવડ

સંરક્ષણ=બચાવ

ભ્રમર=આંખની ઉપરના ભાગમાં
વાળની કમાન હોય છે તે

છાજલી=વાછોટીઉં

નિરંતર=હંમેશાં; અટક્યા વગર
રચનાશક્તિ=રચના કરવાની શક્તિ
વિશ્વ=દુનીઆ

અમુક=એ ચાર કે પાંચ દશ

બ્રહ્માંડ=પૃથ્વી, આકાશ, વગેરે;

આખું વિશ્વ

કળા=ખુબી, ચાતુરી

ગરજ સારે છે=કામ કરે છે

સાખ=સાક્ષી

સાખ પૂરવી=ખાત્રી આપવી

રપટ=ખુલ્લું

નેત્ર=આંખ

વિસાર મૂકવું=ભૂલવું

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ નાસ્તિકપણું મટાડવા માટે
આંખની રચના કેમ તપા-
સવી ?

પ્ર૦ આંખમાં શી એવી અદ્ભુત
રચના છે ?

પ્ર૦ આંખના ડોળા સાફ અને
ચળકતા શી રીતે રહે છે ?

પ્ર૦ કદ કદ રચનામાં ઇશ્વરની
ચાતુરી જણાઇ આવે છે ?
બોધ.

ઇશ્વર અપાર શક્તિવાળો છે,
અને તેણેજ આપણા સુખનાં સર્વ
સાધનો પૂરાં પાડ્યાં છે, તથા
એજ નિરંતર આપણી સંભાળ
લે છે, માટે તે સમર્થ સરજન-
હારને કાઢપણુ દિવસ વિસર્થ
વિના આપણાં દુનીઆનાં સર્વ
કાર્યો કરવાં.

પાઠ ૩૫ મો.

આશ=આશા

નિરાશ=આશાનો ભંગ થવો તે

પરપરસ=એક બીજા તરફ

સ્નેહ=પ્રીતિ

એદીપણું=આગસ

ભૂસ્તરવિદ્યા=પૃથ્વીના પડ ઓળ-

ખવાની વિદ્યા

જમીનદાર=જમીનવાળો

ચિહ્નો=નિશાનીઓ

મુનીમ=કારભારી; મોટો ગુમાસ્તો

અગત્યની=ખાસ લક્ષમાં રાખવા

જેવી

ખોદાણુ=ખોદવું તે

સ્વાશ્રય=પોતાની જાતે કામ કરવું

તે; કાઈના ઉપર આધાર

રાખીને બેસી ન રહેવું તે

ધરિપતાલ=દવાખાનું

“હિંમતે મરદાં તો મદદે ખુદા”=

હીમતથી જે જાતે મહેનત

કરે છે તેનેજ પરમેશ્વર મદદ

આપે છે

કર્મ=નસીબ

અદેકા=જગ્યા

આપ=પોતે

આપકું=બળ વગરનું

પૂર પ્રતાપ=વધારે બળ હોવું તે

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ પારકી આશા ઉપર રહેનાર
જમીનદારની વાત કહે

પ્ર૦ “ હિંમતે મરદાં તો મદદે
ખુદા ”—એ કહેવત સમજાવો.

પ્ર૦ આ પાકનો સાર કઈ કહેવ-
તમાં આવી જાય છે?

પ્ર૦ શામળાટ ઉઘમના સંબંધમાં
શું કહે છે?

બોધ.

આપણા કામની જેવી ચી-
વટ-કાળજી આપણને હોય છે
તેવી બીજાને હોતી નથી માટે
બીજા શકે તો અગત્યના પ્રયત્ન
કામ ઉપર જાતે સંપૂર્ણ કાળજી
રાખવી. સ્વાશ્રયી માણસને નુક-
સાનમાં આવી પડવાના પ્રસંગ
ઓછાજ આવે છે, એ નિરંતર
ખ્યાનમાં રાખી નિરંતર ઉદ્યોગી
રહેવું. નસીબ ઉપર આધાર રાખી
બેસી રહેવાથી પણ આગસુ થઇ
જવાય છે, અને આપણાં કાર્યમાં
ચુકાય છે.

પાઠ ૩૬ મો.

વાસ્કોડીગામા=પોર્ટુગાલનો એક

વહાણુવટી

ધનાઢય=ધણી દોલતવાળો

હિંદુસ્તાન=હિંદુ લોકોનું રહેઠાણુ

કીર્તિ=આખર, માન

સમુદ્ર માર્ગ=સમુદ્રમાં થઇને જ-
વાનો રસ્તો.

વહાણુવટી=વહાણુ ચલાવનાર

કૃપ ઓવ ગુડ હોપ=આફ્રિકાની

દક્ષિણે એ નામની ભૂશિર છે.

કૃપ=ભૂશિર

ઓવ=ની

ગુડ=સારી

હોપ=આશા

“ સારી આશાની ભૂશિર.”

એ ભુશિર આગળ થઇને જતાં

હિંદમાં જવાશે એવી આશા પો-

ર્ટુગીઝ વહાણુવટીને બંધાવાથી તેનું

ખેપવું નામ પાડેલું.

થોભ્યો=અટક્યો

પોર્ટ નાતાલ=અંદર નાતાલ-નાતાલ

અંદર

ભોમીઓ=રસ્તો જાણનાર

સિંહલદ્વીપ=સંકા. (સિંહલ-એ ના-
મની પ્રજા+દ્વીપ=ખેટ.)

આવકાર=માન

સમૃદ્ધિ=દોલત

છક થવું=નવાઈ પામવી

નજરાણું=ભેટ; રાજ, ધર્મગુરુ

વગેરે મોટા પુરુષની મુલાકાત

વખતે ભેટ મૂકવી તે

મથક=જગા; સ્થાન.

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ હિંદુસ્તાનનો માલ યુરોપખં-
ડમાં પ્રથમ કયે માર્ગે જતો ?

પ્ર૦ વાસ્કો ડી ગામા હિંદમાં કયે
માર્ગે આવ્યો ?

પ્ર૦ મોઝામ્બિકામાં કયા લોકો તેણે
જેયા ?

પ્ર૦ કાલીકટ અંદરે કયે દિવસે તે
આવી પહોંચ્યો ?

પ્ર૦ કાલીકટ અંદરની તે વખતની
જાહોજલાલી કહો.

પ્ર૦ ઝામોરીનને તે શી રીતે મળ્યો ?

ખોધ.

સાહસ, હીંમત અને ઉદ્યોગની
અખંડતા વિના મોટાં કામો અની

શકતાં નથી એ આ પાઠ ઉપ-
રથી સમજાય છે.

પાઠ ૩૭ મો.

વરાળયંત્ર=વરાળની મદદથી ચાલ-
નારો સંયો .

તુરંગ=કેદખાનું

પ્રયોગ=અખતરો; અજમાયશ

અવલોકન=ખારીક તપાસ

પાઠશાળા=અભ્યાસ કરવાની જગા
કારીગરો=સુતારી, લુહારી વગેરે
કામ કરનારો

સ્કોટ્લાંડ=આપણા રાજકર્તાનો દેશ
ઈંગ્લાંડ છે, તેની ઉત્તરમાં એ
દેશ આવેલો છે

કીટલી=આ ઉકાળવાનું સાંકડા મોનું
અને નાળચાવાળું તાંબાનું
વાસણ

ધૂમકેતુ=પુછડીઓ તારો (એ ના-
મની આગબોટ)

કલાઈડ=સ્કોટ્લાંડ દેશમાં એ ના-
મની નદી છે

શક=વહેમ

દરજો=હોદ્દો

અપૂર્વ=આગળ નહિ થએલી એવી

રેલવે=(રેલ-પાટા + વે-માર્ગ)

આગગાડીને જવાનો પાટા-

વાળો માર્ગ

નિર્ભય=કશાનો ભય નથી જેને
એવું

હવાઈ=હવામાં ઉડે એવું એક જા-
તનું દાડખાનું; એજનનું એવું
નામ

જહોજલાલી=ભપકો અને શોભા
પ્રમો.

પ્ર૦ વરાળયંત્રની પ્રથમ શોધ ક-
રનાર કોણ ?

પ્ર૦ એણે શા ઉપરથી એ શોધ
કરી ?

પ્ર૦ એની યંત્ર રચનામાં સુધારો
કરનાર કોણ ?

પ્ર૦ ' એલે ' શી શોધ કરી ?

પ્ર૦ આગગાડીની શોધ કોણે અને
કવી રીતે કરી ?

બોધ.

કોયલાની ખાણમાંજ હીરાની
ઉત્પત્તિ છે, અર્થાત્ ગરીબ માણ-
સોજ ઉદ્યોગ અને સાહસથી ઉચે
દરજો પહોંચે છે. એ આખત બ્યા-

નમાં રાખી આપણી ગરીબ કે
તવંગર સ્થિતિનો ખ્યાલ મનમાં
રાખ્યા વિના મોટાં કામો માથે
લઈ તેમાં નિરંતર મગ્યા રહી ફ-
તેહ મેળવવી એ દરેકનું કર્તવ્ય છે.

પાઠ ૩૯ મો.

મહાકવિ=મોટા કવિ
મતભેદ=ભુદા ભુદા મત
નિર્ધન=ગરીબ
બચપણુ=નાનપણુ
અભિમાન=ઉડી લાગણી
નિશ્ચય=ટેક
રસિક=રસવાળાં; પ્રિય લાગે તેવાં
આખ્યાનો=વાર્તા
શણુગારી=શોભાવી
શોખ=પ્રીતિ
તરેહ=રીત; ઢબ
ગુજરાન=ભરણપોષણ
ભાવ=પ્રેમ
સુસીત્તાં=આનંદ પમાડે તેવાં
શીઘ્ર=કવિતા કરવાની ધ્રુષ્ટા થ-
તાની સાથેજ કરવી તે
શ્રીમંત=પૈસાદાર
ગૃહસ્થ=' સંજ્ઞન '

પુરુષ=રાજ

કવિત્વશક્તિ=કવિતા બનાવવાની
શક્તિ

પુશામત=કોઇનાં તેને મોંએ સાર
લગાડવા ખાતરજ વખાણુ
કરવાં તે

પાત્ર=વિષય; સ્થાન

સ્તુતિ=વખાણુ

સ્વર્ગવાસ=મરણુ; સ્વર્ગમાં રહેઠાણુ

આરોગ્ય=તંદુરસ્તી

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ પ્રેમાનંદ કોણુ ?

પ્ર૦ બચપણુનું એમનું વૃત્તાંત કહો

પ્ર૦ એમણે ક્યાં ક્યાં પુસ્તકો લ-
ખ્યાં છે ?

પ્ર૦ એમના ગુણુ કહો.

બોધ.

માણુસ આત્મશ્રદ્ધા રાખી ખં-
તથી કામ કર્યે જાય તો તેમાં ફ-
તેહ મળ્યા સિવાય રહેતીજ નથી.
ખીજ બાબત એ ખ્યાનમાં રાખ-
વાની કે દૃઢ નિશ્ચય વગર કોઇ
પણુ મોટા કાર્યની સંપૂર્ણ સિદ્ધિ
પ્રાપ્ત થતી નથી. સ્વાર્થ ખાતર

અન્યની ખુશામત કરી પોતાની
જાતને હલકી ન પાડતાં સ્વાશ્રયી
ચંદ્રને એક પ્રભુને શરણેજ રહેવું
એ દરેક સુચનું કર્તવ્ય છે.

પાઠ ૪૦ મો.

ખુલકાર્ધ=ખલીકાર
રાશિદીન=ધાર્મિક; ધર્મ ઉપર પ્રે-
મભાવવાળા
ખુલકાર્ધ રાશિદીન=ધાર્મિક ખ-
લીકાર
પેગંબર=પ્રથમ તરફનો સંદેશો લા-
વનાર મહા પુરુષ; મહંમદ
સાહેબ
શરૂઆતે બળે=લડીને
ઓઢો=અધિકાર
પચાવી પડયો=છીનવી લીધો, દ-
ખાવી પડયો
વંશ પરંપરા=પોતાનાજ વંશમાં
રહે એવો
અમલ=રાજ્ય
પ્રપૌત્ર=દીકરાનો દીકરો તે પૌત્ર
અને તેનો દીકરો તે પ્રપૌત્ર
શુદ્ધિ=વધારો
હરેન અલરશીદ=ઇનસાફી હરેન

ધર્માધ્યક્ષ=ધર્મનો ઉપરી
મુરબ્બી=આશરો આપનાર
નામાંકિત=પ્રખ્યાત; પ્રતિષ્ઠિત
રાજનીતિ=રાજ ચલાવવાના નિ-
યમો

કુશળ=માહોશ, હોશિઆર
ખૂબસુરત=(ખૂબ-સુંદર + સુરત-
શીકલ) સુંદર ચહેરો.

ખૂબસુરતી=ચહેરાની સુંદરતા
દિનાર=એ નામનો એક જુનો રૂ-
પાનો અઢી રૂપીઆની કીમ-
તનો સિકકો.

હરણ કર્થુ=ખેંચ્યું; આકર્ષ્યું; લ-
લચાયું

તાબુખી=અચંખો

યુક્તિ=ઉપાય, ઈલાજ, કળા

ખજાનગી=ખજાનાનો ઉપરી

દૃષ્ટિએ=નજરે

ખુદાવંદ=માલીક

જનાનખાતું=સ્ત્રીઓને રહેવાની
જગા

સૂધ=લાન

મૂખાઈ=નાદાની; અણુસમજણ

હવાલે=તાબે

તાપડતોપ=ધણીજ તાકીદથી
તિજેરી=સરકારી નાણાં રાખવાનું
સ્થાન; નાણાં સહીસલામત
રાખવાની લોઢાની મજબુત
પેટી.

કંગાળ=ગરીબ

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ ખલીક્રાત 'હરન અલ રશીદ'
ને શી રીતે મળી ?

પ્ર૦ હરન વિષે શી વાત ચાલેછે?

પ્ર૦ 'જાકર' માં કયા ઉત્તમ ગુણો
હતા ?

પ્ર૦ આ પાઠમાં કયા નવા શબ્દો
આવ્યા છે ?

બોધ.

ધર્મિર કૃપાથી આપણને સારી
દ્રવ્ય સંપત્તિ પ્રાપ્ત થએલી હોય
તોપણ તેનો અયોગ્ય માર્ગે વ્યય-
પર્ચ કરવો નહિ, પરંતુ સારે
માર્ગેજ વપરાય તેની ખૂબ કાળજી
રાખવી જોઈએ.

પાઠ ૪૧ મો.

સંસ્કૃત શ્લોક=સંસ્કૃત ભાષામાં
કવિતા

દેશાટન=(દેશ+અટન=ફરવું) ખીજી

દેશમાં મુસાફરી કરવી તે.

પંડિત=વિદ્વાન, બુદ્ધિમાન.

મિત્રતા=બાધબંધી.

દેશાવર=(દેશ+અવર=ખીજી) ખીજી

દેશે

પરાક્રમ=ખહાફુરી

આપવડાર્ધ=પતરાજી; પોતાની

જાતની ખોટી મોટાર્ધ

જમાવી=ફેલાવી

છક=ચકિત

ખ્યાલ=ખરો વિચાર

પુસ્તકાલય=પુસ્તકો રાખવાનું ઠેકાણું

સંગ્રહસ્થાન=જુદી જુદી ચીજોનો

સંગ્રહ કરવાનું ઠેકાણું

ઇસ્પતાલ=દવાખાનાં

કૃતિ=કામ

આશ્ચર્ય=નવાર્ધ

મિઠાશ=મઝા

ભાવ=પ્રીતિ

નિહાળવું=જોવું.

એ વિષેએ સંબંધી

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ દેશાટન એટલે શું ?

પ્ર૦ દેશાટન ક્યાં કરવાથી લાભ ?

પ્ર૦ દેશાટન કરવાથી માણસનાં
ક્યાં લક્ષણો ટેવાય છે ?

પ્ર૦ ખીજ શા લાભ ?

ખોધ.

“જીવ્યા કરતાં જોયું બહું”

એ કહેવત મુજબ મનુષ્યજીવનમાં
જીદી જીદી વસ્તુઓનું અને જીદાં
જીદાં સ્થળોનું અવલોકન—પારીક
તપાસ કરવાની ટેવ રાખવી દરેક
મનુષ્યને લાભકારક છે. જે માણસ
માત્ર પોતાના ગામમાં કે ઘરમાં
બેસી રહે છે, તેને બહારની દુની-
આનું જ્ઞાન હોતું નથી. તેનું જીવન
દુબટ—કંટાળા ભરેલું થઈ રહે છે, અને
દેશપરદેશ ફરનારનું હૃદય નિરંતર
પ્રકુલ પૂર્ણ આનંદી રહે છે. તેજ
જિંદગીનો ખરો આનંદ અનુભવી
શકે છે. માટે દરેક મનુષ્યે યથા-
શક્તિ દેશાટન કરવાની જરૂર છે.

પાઠ ૪૨ મો.

ખારીલાપણું=ઝેર; અદેખાઈ
અવગુણુ=નકારો ગુણ

ઉદાર પ્રેમી=મોટા દીલનો ને માયા
રાખનારો

નીચ દ્રેષી=સાંકડા દીલનો ને ખાર
રાખનારો

કૂરપણું=ધાતકીપણું

લુણો=મટોડી, ઈંટ, છો વગેરેમાં
જે ભાગ જામે છે તે

પ્રદ્રવ્યતા=આનંદથી ખીલવું તે
સ્વાર્થ ખાતર=મતલબ માટે
વિચાર માત્રથી=એકલા વિચાર-
થીજ

ધિક્કાર=તિરસ્કાર

દુશ્મનાવટ=વેર

તબેલો=ઘોડાને રાખવાની જગા.

ઉદાર દીલ=મોટું મન, કાઈની
અવગુણુ મનમાં ન રાખવાનો
સ્વભાવ

વીરનું ભૂષણુ=બહાદુરનો શણગાર
શોભાવનાર

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ ખારીલો માણસ પશુ કરતાં
નીચો શાથી કહેવાય છે ?

પ્ર૦ ખારીલા માણસનું હૃદય કેવું
હોય છે ?

પ્ર૦ ઉદારદીલના માણસનો દાખલો
આપો.

પ્ર૦ વીરનું ભૂષણ શું ?
બોધ.

ખારીલાપણું એ પોતાને તે-
મજ પારકાને અનેક રીતે હાનિ-
કર્તા છે. એ અવગુણ પોતાના હ-
૬યને કારી નાખે છે. એથી ઉદાર
દીલના માણસનું હૃદય નિરંતર
પ્રકુલ્લ રહે છે; તથા તેનાથી શાંતિ
ભર્યો આનંદ અનુભવી શકાય છે.
એ બાબત ધ્યાનમાં રાખી કોઈની
સાથે દુશ્મનાવટ ન રાખતાં દુશ્મન
ઉપર પણ પ્રેમ રાખવો એ વીરનું
ભૂષણ છે.

પાઠ ૪૩ મો.

કરિઆણું=સુંઠે, મરી, તજ, ધાણા
જૂં વગેરે ગાંધીને ત્યાં
વેચાતી ચીજો

૧ ધાસકો=એકદમ પડેલી ઉંડી અને
ભારે શીકર
મોગરો=દીવાની વાટની સળગતી
ચીજુગારી.

જનમાલ=જીવ અને માલ

દટતા=હીંમત

સ્વસ્થ=સાવધ

શાંતિ=ગભરાઈ ન જવું તે

સમયસૂચકતા=સમય ઉપર માર્ગ-
નિકાત સૂચી આવવો કે

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ આ પાઠમાં શાંતિભરી હીં-
મતનો કયો દાખલો આ-
પ્યો છે ?

પ્ર૦ સમયસૂચકતાના પાઠમાં કયા
દાખલા આપ્યા છે

પ્ર૦ મનુષ્યના ઉંચા ગુણો ગણાવો.
બોધ.

એકાએક અણુધારી અડચણ
આવી પડે ત્યારે ગભરાઈ જવું
નહિ, પણ મન સ્વસ્થ રાખી હીં-
મત રાખવાથી માર્ગ સૂચી આવે છે

પાઠ ૪૫ મો.

આશ્વિન=આસો

માવત=હાથીનો રખવાળ

જગરણુ=આખી રાત જગવું તે
છુંદાઈ=ચગદાઈ

આશ્રયકારક=નવાઈ પમાડનાર

મેરીઓ=નળીઓ, નીકા

રમણિક=મુંદર

સાથીઓ=માંગલિક શુભ ચિહ્ન
તરીકે શુભાલ, અખીલ વગેરે
પદ્ધતીનાં ખીખાં પાડવામાં
આવે છે તે

સ્પર્ધા=હરિક્ષાઈ

ઉત્સવ=આનંદનો-તહેવારનો દહાડો

મહાલતી=આનંદમાં ફરતી

ઉમેદ=હોશ, આશા

વકરો=વેચાણુ

નેસબેર=ઝપાટાખંધ

રાજ્યપાઠિકા=રાજમહેલ

ચોખ્ખાકાર=(ચોખ્ખાચુ+આકાર)

ચાર ખુણાવાળો આકાર

સ્ફાટિક=ઊંચી જાતના પથ્થર

અજખુણુ=આઠ ખુણાવાળા

કીર્તિસ્તંભ=મહાન પુરુષોની કી-

ર્તિને માટે ઉભા કરવામાં

આવેલા થાંભલા

નકશી=કોતરણી કામ

સૂર્યોદય=(સૂર્ય+ઉદય-ઉગવું તે)

સૂર્યનું ઉગવું તે

ચોખ્ખીઆં=ચાર ચાર ધડીએ દેવ-

સ્થાન વગેરેમાં જે ટકારખાનું

વાગે છે તે

શમ્યા=પથારી, ખીખાનું

ઈષ્ટદેવ=કુળના દેવ

સમક્ષ=નજર આગળ

મંત્રો=દેવની સ્તુતિ સંબંધી કવિતા
પ્રશ્નો.

પ્ર૦ દશરા કયે દિવસે આવે?

પ્ર૦ કયા કયા કારીગરોને ત્યાં
બીડ હતી ?

પ્ર૦ સ્ત્રીઓ શું કામ કરી રહી
હતી ?

પ્ર૦ દુકાનદારો કેમ આનંદમાં
હતા ?

પ્ર૦ રાજમહેલનું વર્ણન કરો.

પ્ર૦ રાજ્યે સવારમાં ઉઠી શું
કામ કર્યું ?

પાઠ ૪૬ મો.

રામાયણુ=રામની કથાનું ઇતિહાસ-

રૂપ કાવ્ય

પારધી=શિકારી

ખાણુ=તીર

લાગણી=દયાભાવ

હરી જનાર=લઈ જનાર

માઠી=નકારી

પંચવટી=ગોદાવરીને નામે એ ના-

મની જગા છે. ત્યાં પાંચ

વડનું જીથ હોવાથી એ નામ
પડ્યું હતું. રામ, લક્ષ્મણ
અને સીતા વનવાસ નીકળી
ત્યાં વસ્યાં હતાં.

મિત્રાચારી=ભાઈબંધી

અનાર્યો=હિંદના મૂળ વતની

પત્તો=શોધ, ભાળ

અશોકવન=એ નામનો રાવણનો

બગીચો. રાવણે સીતાને હરી

ગયા પછી ત્યાં રાખ્યાં હતાં.

એધાણી=નિશાની; ચિહ્ન

અનુચર=સેવક

ફરમાવી=કરી

વિષ્ટિ=સલાહનું કહેણ

પ્રવેશ=પેસવું તે

આશ્રમ=મઠ; ઋષિમુનિઓને રહે-

વાની જગા

અશ્વમેધ=એ નામનો યજ્ઞ; બધા

રાજાઓ ઉપર જીત મેળવીને

તે કરવામાં આવતો.

પતિપત્ની=પતિ અને પત્ની; ધણી

ધણીઆણી

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ રામાયણ લખવાની ઇચ્છા

વાલ્મીકિને શા ઉપરથી થઈ ?

પ્ર૦ રામાયણમાં શી બીના આવે છે?

પ્ર૦ રામાયણના યુદ્ધમાં કયા કયા
મોટા યોદ્ધાઓ હતા ?

પ્ર૦ સીતાનો બીજ વખત રામે
શા માટે ત્યાગ કર્યો ?

પ્ર૦ રામાયણમાંથી કઈ કઈ બો-
ધદાયક બાબતો મળી આ-
વે છે ?

બોધ.

રાવણને વિભીષણ, મંદોદરી
વગેરેએ સીતા પાછી આપી રામ
સાથે સમાધાન કરવાની સલાહ
આપી, પણ તેણે અભિમાનને લી-
ધે માની નહિ તેનાં યુરો ફળ તેને
ભોગવવાં પડ્યાં એ ઉપરથી સ્પષ્ટ
સમજાય છે કે દુષ્ટ કર્મોનું ફળ
અવશ્ય માડું જ આવે છે.

પાઠ ૪૬ થી.

મહાભારત=પાંડવ કૌરવને લગતી

હકીકતનું ઇતિહાસરૂપ કાવ્ય.

ભરતકુળ=ભરત રાજાનો વંશ. કૌ-

રવ-પાંડવોના વંશમાં તેમની

પૂર્વે કેટલીક પેઢીએ ભરત

નામનો રાજા થઈ ગયો હતો.

તે મહા પ્રતાપી હતો. તેના
નામ ઉપરથી આપણા દેશનું
નામ ભરતખંડ પડ્યું છે.

સત્યવાદી=સત્ય બોલનારો.
ગદાયુદ્ધ=ગદા વડે લડવું તે.
કુશળ=હોશિઆર.
બાણાવળી=બાણ મારવામાં કુશળ.
નિષ્કળ=નકામી.
દ્રૌપદી=દ્રુપદ રાજાની કુંવરી.
મચ્છવેધ=મચ્છને વેધવું તે; ઉં-
ચે ટાંગેલા માછલાને નીચે
પાણીમાં તેનું પ્રતિબિંબ જોઈ
બાણ મારી તોડી પાડવું તે.
ઈદ્રપ્રસ્થ=હાલના દિલ્હીથી થોડે દૂર
એ પુરાણું નગર હતું.
રાજસૂય=એ નામનો રાજાએ કર-
વાનો યજ્ઞ.
છીનવી લેવું=પડાવી લેવું.
અપમાન=છળત લેવી તે; આખરૂં
ખોવી તે; હલકું પાડવું તે.
ગુપ્ત=છાના.
શ્રી કૃષ્ણ=યાદવ કુળના મહા પ્ર-
તાપી પુરુષ, તેમનું રાજ્ય
દ્વારકામાં હતું. વિષ્ણુ પર-

માતમાના દશ અવતાર પૈકી
આઠમો અવતાર શ્રી કૃષ્ણ
રૂપે થયો હતો.

દ્રોણાચાર્ય=દ્રોણગુરુ.

(દ્રોણ+આચાર્ય=ગુરુ)

વર્ણાશ્રમ=(વર્ણ+આશ્રમ) બ્રાહ્મણ,
ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર એ
ચાર વર્ણ-ગતિ; અને બ્રહ્મ-
ચર્ય, ગૃહસ્થ, વાનપ્રસ્થ અને
સંન્યસ્ત એ ચાર આશ્રમ.
આશ્રમ એટલે જીવન-મર્યાદા-
ના ભાગ. એને લગતા ધર્મ
એટલે પાળવાના નિયમો.

રાજધર્મ=રાજાએ પ્રજા પ્રતિ બ-
ળવવાની ફરજ.

સ્ત્રીધર્મ=સ્ત્રીઓએ વર્તવાના નિયમો
ધર્મરતું સ્વરૂપ=ધર્મરતું અંબંધી વિચાર
વિષય=આખત.

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ પાંડવ અને કૌરવ કાણ ?

પ્ર૦ એ બંને વચ્ચે અણબનાવ
થવાનું કારણ શું ?

પ્ર૦ પાંડવોને વનવાસ કેમ જવું
પડ્યું ?

પ્ર૦ પાંડવ કૌરવો વચ્ચે યુદ્ધ
શાથી થયું ?

પ્ર૦ એ યુદ્ધમાં કયા કયા મોટા
યોદ્ધાઓ હતા ?

બોધ.

બીજાનો હક દબાવી પડવાની
ઈચ્છા રાખનારનું કદાપિ બહુ
થતું નથી. અન્યાયથી મેળવેલી
સંપત્તિ સાથે પોતાની સંપત્તિ પણ
ધસડાઈ જાય છે એ બુદ્ધિનું નહિ.

નોંદ—કોષપણુ ગ્રંથથી મ-
નુષ્યને જે ઉંચામાં ઉંચો નીતિ-
બોધ મળતો હોય તો તે રામા-
યણુ અને મહાભારતનાં વીરરસ
કાવ્યોજ છે. તેમજ કોષપણુ સ્થળે
માનવધર્મનું યથાસ્થિત વર્ણન
કરવામાં આવ્યું હોય તો તે એજ
ગ્રંથો છે. અર્થાત્, સર્વ પ્રકારની
બ્યાવહારિક, રાજકીય, નીતિવિ-
ષયક, અને આધ્યાત્મિક જ્ઞાનની
ખાણુરૂપ એ ગ્રંથો છે; પરંતુ
આ બંને પાઠોમાં માત્ર એ ગ્રં-
થોના સાર આપેલા હોવાથી ની-
તિવિષયક બાબતો ધટાવી શકાઈ

નથી, અને વાસ્તવિક રીતે જોતાં
નીતિબોધ આપવો એ આ પાઠો-
નો હેતુ નથી, પણ પ્રાચીન ઐતિ-
હાસિક જ્ઞાન આપવું એજ એ
પાઠોનો હેતુ છે.

પાઠ ૪૭ મો.

“ પહેલું સુખ તે જાતે નર્યા ”=

શરીરે તન્દુરસ્ત એજ પહેલું
અને સર્વોત્તમ સુખ.

નર્યા=તન્દુરસ્ત

જાતે=શરીરે

અંગકસરત=શરીરના અવયવોને
કળવવા તે

ભિન્નભિન્ન=જુદા જુદા

માફકસર=જોઈતી

જ્ઞાનતંતુઓ=મગજને ખબર પ-
હોંચાડનાર તાંતણા

કંતાઈ જાય=નબળા પડી જાય;
પાતળા અને અશક્ત બની
જાય

ગળી જાય છે=સુકાઈ જાય છે.

લકવા=સાંધાઓમાં દુખાવો થવો તે

કાપ્સ=પુરૂષ

મહાવરો=ટેવ

(૫૨)

કારણસર=કારણને લીધે
હૃદય=જેમાં લોહીનો જમાવ થાય
છે એવું અંગ

ત્વરા=ઝડપ

પોષણુ=મજબુત થવું તે; જળઈ
થવું તે.

શ્વાસોર્ધ્વાસ=(શ્વાસ-વાયુને ન-
સકારાં વાટે અંદર લેવો તે
અર્ધશ્વાસ=વાયુને બહાર પાછો કા-
ઢવો તે.) શ્વાસ લેવો અને
મૂકવો તે.

પ્રાણુવાયુ=પ્રાણુને આધાર આપ-
નારો વાયુ; ઓકિસજન

પાચનક્રિયા=અનાજ વગેરે પચ-
વાની ક્રિયા

કલેબુ=પેટમાં જમણી તરફનું એક
અંગ

શુરદા=મૂતપિંડો; પેટમાં રહેલી
પિશાબની ગાંઠો.

અવયવ=શરીરના ભાગ

મંદ=ધીમા

સહેજમાં=થોડામાં

પુષ્ટિ=પોષણ; મજબુત થવું તે

દસ્ત=ઝાડો

નિયમિત=વખતસર

અપચો=ખોરાક ન પચેલો તે

મગજ=શરીરનું એક અતિ અગ-

ત્યનું અંગ, તે માથાની ખો-

પરીની નીચે રહે છે. સર્વ

અંગોનો એની સાથે સંબંધ છે.

નિરર્થક=નકામા

નિદ્રા=ગંધ

આરામ=વિશ્રાન્તિ

શ્રમ=મહેનત; થાક

અવશ્ય=જરૂર, નક્કી

તરનું તર=તેજનું તેજ; થાકેલું
નહિ એવું

તાકાત=જોર; બળ

નિઃશ્વસી=ઉશ્વસ વગરનો

ચહેરો=મોં

નિસ્તેજ=તેજ વગરનું

પથારીવશ=પથારીને તાબે; માંદો

તાલીમઆજ=મણી કસરત બાળુનાર

ખેડો=ખેડે ગદ્ગદાળી કસરતમાં

વપરાતી લાંબી લાકડી

કસે=મજબુત કરે

વિનોદ=આનંદ

આરામ=શાંતિ

સંગેગ=સ્થિતિ

હાનિ=નુકસાન

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ દુનીઆમાં કયાં ચાર પ્રકારનાં સુખ ગણાય છે?

પ્ર૦ સર્વમાં તંદુરસ્તી એ પહેલું મુખ્ય સુખ કેમ ગણાય છે?

પ્ર૦ શરીરનું આરોગ્ય જાળવવા માટે મુખ્ય કઈ બાબતો ધ્યાનમાં રાખવી?

પ્ર૦ કસરતની શી જરૂર છે?

પ્ર૦ બાળકો અને મોટી ઉંમરના માણસો માટે કઈ કસરત જરૂરની છે?

પ્ર૦ કસરત કરવામાં કઈ બાબત લક્ષમાં રાખવી?

ઓધ.

શરીરની તંદુરસ્તી જાળવવાનાં અને તેને પુષ્ટિ આપનારાં સર્વ સાધનોમાંનું કસરત પણ એક છે, એ ધ્યાનમાં રાખી દરરોજ નિયમિત કસરત કરવા ચૂકવું નહિ. એ બાબત તરફ બેપરવાઈ રાખનાર માણસો વહેલા મોડા

દુઃખી થાય છેજ. કસરતથી ખોરાક પચે છે, સારી ઉંઘ આવે છે, મગજ પ્રવૃદ્ધ રહે છે, અને શરીરના સર્વ અવયવોને પુષ્ટિ મળે છે. આમ થવાથી આયુષ્ય લંબાય છે. એમ વિદ્વાનોનું માનવું છે.

પાઠ ૪૯ મો.

પરોપકાર=બીજા ઉપર ઉપકાર કરવો તે

અસંખ્ય=અણુ; અણુજ

* ધર્મગ્રંથ=ધર્મનો ગ્રંથ; જે ગ્રંથમાં ધર્મ સંબંધી વિચાર કરેલો હોય તે

* સર્વ ધર્મશાસ્ત્રોના સાર નીચેના શ્લોકની બીજી લીટીમાં અર્થાત્ અર્ધા શ્લોકમાં આવી જાય છે.

અષ્ટાદશપુરાણેષુ વ્યાસસ્ય વચનદ્વયમ્।

પરોપકારાય પુણ્યાય પાપાયં પરિ-

હનમ્ ॥

અર્થ—અરાદે પુરાણોમાં બ્યાસનાં બે વચન સાર રૂપ છે: પરોપકાર કરવો એ પુણ્ય અને બીજાને ખીડા કરવી તે પાપ.

પીડા=દુઃખ; તુકસાન
 ઇસાદિ=વગેરે, એવાજ ખીખ
 આત્મા=જીવ
 બેહદ=હદ વગરનું; બહુજ
 ભાવ=હૃદયની ધ્રુવ
 ક્રિયા=કામ
 પુસ્તકશાળા=પુસ્તકો રાખવાની જગા; લોકોને મફત વાંચવાની
 ચોપડીઓનો સંગ્રહ રાખવાની જગા
 વિદ્યાલય= (વિદ્યા + આલય-ઠેકાણું) વિદ્યાનું-વિદ્યા મેળવવાનું ઠેકાણું
 બોધહિત=લોકોનું ભલું
 અગણિત=બહુજ; ગણાય નહિ તેટલાં
 ભલમનસાધ=ભલાધ
 કુશળતા=હોશિઆરી; બહાદુરી
 લોકોપકાર=(લોક + ઉપકાર)
 લોક ઉપર ઉપકાર કરવો તે.
 વૃત્તિ=સ્વભાવ
 હદ=છેડો
 મરણશય્યા=મરણ પથારી
 ચંડાળ=પાપી માણસ; શિકારી

પ્રસંગો=ખનાવ; સમય
 જિંદગી=આયુષ્ય; જન્મથી મરણ સુધીનો વખત
 ચાહે=ચાહે
 કદયાણુ=ભલું
 જાજતું=શોભતું
 શીતળ=ઠંડું
 અદેખાધ=કોઈનું રૂંધું થતું સહન ન કરવું તે
 કૃત્ય=કામ
 ખાતર=માટે
 આજીજી=નરમ વચનો; કાલાવાલા
 પાડ=ઉપકાર
 સૃષ્ટિ=વિશ્વ; જગત
 પ્રશ્નો.
 પ્ર૦ કયા અર્ધા શ્લોકમાં સર્વ ધર્મ પ્રથોનો સાર આવી ગય છે ?
 પ્ર૦ પરોપકાર કરવાની જરૂર શી ?
 પ્ર૦ પરોપકાર કરવાના માર્ગ કયા ?
 પ્ર૦ ઉંચા પ્રકારનો પરોપકાર કયો ?
 પ્ર૦ પરોપકાર કરવો એ મનુષ્યનો ધર્મ છે એમ શાથી ?

બાધ.

પરોપકારાય સર્તા વિમૂલયઃ ।

અર્થાત્ , પરોપકારને અર્થેજ સજ્જનોની સર્વ વિભૂતિઓ છે. એ મહાતત્ત્વને સદા ધ્યાનમાં રાખી પ્રસંગ મળતાં પરોપકાર કરવા ચૂકવું નહિ. પોતાનું કલ્યાણ કરવા માટે તો દુનીઆમાં સર્વ કાષ્ઠ-અન્ય પ્રાણીઓ પણ તત્પર રહે છે, પણ અન્યનું હિત કરવા તત્પર રહેવું એજ મનુષ્યના આત્માનું કલ્યાણ કરનારો સદ્ગુણ છે. એ દૃઢ રીતે માનીને પરોપકાર કરવા ચૂકવું નહિ.

પાઠ ૫૦ મે.

વટેમાર્ગુ=રસ્તે, જનાર

વેષ=પોશાક

વનદેવતા=વનની દેવી;

ભગવતી=પવિત્ર આચારવાળી;
માનવંતી સ્ત્રી

સમાગમ=મેળાપ

પાવન=પવિત્ર

દંડકારણ્ય=નર્મદા અને ગોદાવરી
વચ્ચેના પ્રદેશમાં આવેલાં
જંગલો

જ્ઞાની=જ્ઞાનવાળા

મુનિઓ=તપસ્વીઓ

પ્રવાસ=મુસાફરી

શ્રમ=મહેનત

વિદ્ન=હરકત

અદ્ભુત=નવાઈ પમાડનારાં

ખરેખર=નક્કી

પ્રાણિમાત્ર=સઘળાં પ્રાણીઓ

ઠરે છે=શાંતિ પામે છે; સંતોષ
થાય છે

સંસ્કાર=નામ પાડવું, વાળ ઉત-
રાવવા, જનોઇ દેવું વગેરે
ધર્મની ક્રિયાઓ

વય=ઉંમર

ગુણી=ગુણવાન, બુદ્ધિશાળી

જડ=મૂર્ખ; જ્ઞાન પામવાની શક્તિ
વગરનો

અહણ કરવે=અહણ કરવામાં; શી-
ખી લેવામાં

ફરક=ફેર, તફાવત

ફળ=પરિણામ

વિમળ=ચોકળું; સ્વચ્છ

સુખિંબ=સારૂં પ્રતિબિંબ

લીટીઓના અર્થ=ગુણવાન અને

મૂર્ખ બંનેને ગુરુ ઓકળ
રીતે શીખવે છે પણ તે ગ્રહણ
કરવાની (શીખી લેવાની) કાઠને
શક્તિ આપતાય નથી તેમ હોય
તેની લાઇ લેતાય નથી; તોપણ
જેમ સ્વચ્છ મણિ પુરેપુરું પ્રતિ-
બિંબ ઝીલી લે છે તેવું ઠીંકરી
ગ્રહણ કરી શકતી નથી. (તેમ
મંદ બુદ્ધિવાળો વિદ્યાર્થી ઝટ
શીખી શકતો નથી).

નિવાસ=મુકામ

વજ્રપાત=વજ્રનું પડવું. લયંકર
દુઃખ આવી પડવું તે

રઘુકુળ=રઘુ રાજાનું કુળ

અરૂંધતી.....રહેલું=થું તે ગુરુ
અને ગુરુપત્નીએ પણ કંઈ
ન કહ્યું? કે રામે તેમની
અવગણના કરી?

વૃદ્ધ રાણીઓ જીવતી છતાં=ધરમાં
વૃદ્ધ સ્ત્રીઓ હોય તો નાની
સ્ત્રીઓ ઉપર કોઈપણ તરે-
હનો અપવાદ આપવાનો
સંભવ નથી તેમજ રામ તે-

મની મર્યાદા લોપી સ્વચ્છંદે
વર્તી શકે નહિ

અશ્વમેધ=રાજાઓએ બધા રાજા-
ઓ ઉપર જીત મેળવી કરવાનો
એ નામનો યજ્ઞ; એમાં એક
અશ્વને છુટો મુકવામાં આવે
છે, અને તેની પાછળ મોડું
સૈન્ય જાય છે. જે રાજા એ
અશ્વને બાંધે તેને હરાવીને
સૈન્ય અશ્વને છોડવે એ પ્ર-
માણે સર્વ ઉપર વિજય મે-
ળવી આવેલો અશ્વ યજ્ઞમાં
હોમવામાં આવે છે.

સામટા અર્થ=વજ્રથી પણ ધણાં
કઠણ અને પુષ્પથી પણ કોમળ
એવાં મહાત્માનાં ખરાં ચિત્તને
કાણુ પારખી શકે! અર્થાત્
એમના મનમાં શું હશે તે
કાણુ જાણી શકે? સીતાને
તજી એ વજ્ર જેવું કઠણ
હૃદય, અને યજ્ઞ વખતે સો-
નાની મૂર્તિ જેસાડી એ પુ-
ષ્પથી પણ કોમળ હૃદય.

લાપાંતર=(માયા + અંતર -ખીજ)

એક ભાષામાંથી બીજી ભા-
ષામાં લઈ જવું તે.

પ્ર૦ તાપસી કોણ ?

પ૦ દંડકારણ્ય કયું ?

પ્ર૦ તાપસી વાદ્મીકિને છોડી ત્યાં
કેમ ગઈ હતી ?

પ્ર૦ લવ, કુશ કોણ ?

પ્ર૦ “સીતાને રામે તજ્યા” એ
બીના સાંભળી વાસંતીએ શું
કહ્યું ?

પ્ર૦ રામચંદ્રનું હૃદય કેવું હતું ?

બોધ.

અન્નણ્યા માણસનો પણ સારો
સત્કાર કરવો તથા તેના કામમાં
યોગ્ય સહાય આપવી એ આપણો
ખાસ ધર્મ છે. “સીતાને લોક
ખાતર રામે તજ્યા” એ વાત ઉ-
પરથી બોધ મળે છે કે “લોકા-
વવાન્નયમ્”-લોકોના અપવાદનો
ભય રાખવો, એ સૂત્રને નિરંતર
હૃદયમાં રાખી પવિત્ર જીવન ગા-
ળવું, એટલું જ નહિ; પરંતુ આ-
પણ આચારણ્ય પવિત્ર લોકની
દૃષ્ટિએ દોષિત ઠરતું હોય તો તેમને

હરેક રીતે સિદ્ધ કરી આપવું
નૈમિષ્યે કે આપણે ખરેખરા પવિ-
ત્રજ છીએ. વળી બીજી બાબત
એ લક્ષમાં રાખવાની છે કે આ-
પણ પ્રીતિપાત્ર ઉપર લોક તહો-
મવ મૂકે એટલા ઉપરથી
ખાત્રી કર્યા વિના પ્રીતિ ઉઠાવી
લેવી નનૈમિષ્યે. એવો રામચંદ્રજીએ
યજ્ઞવલ્ક્યે પોતાની સાથે સોનાની
મૂર્તિ બેસાડી તે ઉપરથી બોધ
મળે છે.

પાઠ ૫૧ મો.

શક=સંવત્સર; વર્ષ
પંચાંગ=ટીપણું; જેમાંથી તિથિ,
વાર વગેરે દિવસનાં પાંચ
અંગ જાણવામાં આવે છે તે.

મહા પરાક્રમી=ધણો બહાદુર

પ્રસન્ન=ખુશી

શેષનાગ=નવકુળ નાગ પૈકી એક

પ્રતાપ=બહાદુરી

અભિષેક=નવા રાજાને ગાદી ઉપર

બેસાડતાં જે ધાર્મિક ક્રિયા

કરવામાં આવે છે તે

ઇસુખ્રિસ્ત=ખ્રિસ્તી ધર્મના સ્થાપનાર

કાવતરૂ=તરકટ

હિજરત=છોડીને ચાલ્યા જવું

આરંભ=શરૂઆત

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ હિંદમાં કયા સંવત્સર ચાલેછે?

પ્ર૦ એ દરેક કોના નામ ઉપરથી ચાલે છે ?

પ્ર૦ એનો આરંભ કયાથી થાયછે?

પ્ર૦ દરેક જાતનો ચાલતો સંવત્સર કહો ?

પ્ર૦ શાલિવાહન વિષે શી દંતકથાછે?

બોધ.

વાંચેલી વાત સત્ય માનતા પહેલાં પૂર્ણ વિચાર કરવો. અમુક પુસ્તકમાં વાંચ્યું માટે ખરૂં એમ માની બેસવું નહિ. અલગત એમાં ખરૂં હોય પણ તમારી બુદ્ધિ થું કહે છે તે વિચારવું.

પાઠ પર મો.

જવાંમર્દ=ખહાદુર

પરિણામે=લીધે

સદાકાળ=હંમેશાં

મતબેદ=વિચારનો ફેરફાર, જુદા

જુદા વિચાર

ધાડ=લુટારાનું ટોળું

બાયલા=બીકણ

ચોતરો=જાહેર રસ્તા ઉપર ઝાડની

આસપાસ ખાંધેલો ઓટલો

રસ્તું=ઢોળ ચઢાવ્યો

લહેર=ખુમારી, નીશો

ભંગડ=નીચ

ઝાંઝ=ચુરસો

બેવકુક=મૂર્ખ; નાદાન.

નાદાની=મૂર્ખાઈ

પસ્તાવો=પાછળની બની ગયેલી

વાત યાદ કરી દીલગીર

થવું તે

અભિપ્રાય=વિચાર; મત

વંશપરંપરા=પેઢી દર પેઢી

આગ્રહ=હડ

તરછોડી=તિરસ્કારી

બલકે=વધારામાં

નમ્રતા=શાંતિ

લહેર=નીશાની ખુમારી

નિશ્ચય=પાકો કરાવ

દલીલ=કારણ

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ સોનારૂપાની ઢાલની શી વાત છે તે કહા

પ્ર૦ એ ઉપરથી શું સમજવાનું?

પ્ર૦ પોતાનો જ અભિપ્રાય સત્ય માનનારને માટે કયું દૃષ્ટાંત આપ્યું છે ?

બોધ.

ઢાઢાટે ઢાઢાટે મતિર્મિત્રા—

કપાળે કપાળે બુદ્ધિ જુદી હોય છે, અર્થાત્ સૌ કોઈ પોતાની બુદ્ધિ પ્રમાણે અભિપ્રાય બાંધે છે, એ ધ્યાનમાં રાખી બીજાનો મત ખોટો લાગતો હોય તો તે સાંતિથી વાજબી કારણો આપી ફેરવાવવો; પણ તેની સાથે હડ કરવી નહિ અથવા તેના ઉપર જીલમ કરવો નહિ.

પાઠ ૫૩ મો.

શ્રીગોડ=એ આત્મજીની એક જાત માળવી=મૂળ વતન માળવાના તે ઉપરથી

સામવેદી=એમના પૂર્વજ સામવેદ

ભણનારા તે ઉપરથી અટક

કાર્તિ=આબરૂ; પ્રખ્યાતિ

ગુજરાન=ભરણપોષણ

પસાયતું=ઇનામમાં આપેલી જમીન

ઉર્મિથી=એકાએક જે ઈચ્છા થઈ આવે તે

રીઝવવા=રાજી કરવા

પ્રસિદ્ધ=ખાણીતા

સમોવડ=સરખો

ઉત્તેજન=સહાય; મદદ

વિષય=બાબત; વસ્તુ

રંજન=ખુશ, રાજી

ચાતુરી=ચાલાકી, હોશિઆરી

વાર્તારસ=વાર્તા વાંચતાં થતો આનંદ; વાર્તાની મઝા

સમસ્યા=જેનો જવાબ ઝીણી બુદ્ધિથી મળી શકે તેવો સવાલ

પરદુઃખભંજન = (પર-પારકું +

દુઃખભંજન) પારકાનું-ખી-જનનું દુઃખ ભાગનાર.

ગ્રીવ=વહાલા

અનીતિ=નીતિવિરૂદ્ધ આચરણ

મૂખાંઈ=અજ્ઞાનતા

સાંખતા=સહન કરતા

પ્રનો.

પ્ર૦ શામળભટ કોણુ હતા ?

પ્ર૦ એમણે કયા ગ્રંથો લખ્યા છે?

પ્ર૦ રખીદાસ કોણુ?

પ્ર૦ શામળબટ કવિતાના સંબંધમાં શું કહે છે?

પ્ર૦ એમનાં પુસ્તકોમાં ખાસ શું આવે છે?

પ્ર૦ એમનું ખાસ વખાણુવા લાયક શું છે?

બોધ.

આતુરી બરેલી વાતોથી લોકોનું અજ્ઞાન અને અનીતિ દૂર કરવાનો માર્ગ ગ્રહણ કરી શામળે લોકકલ્યાણમાં પોતાની બુદ્ધિનો ઉપયોગ કર્યો છે એ ઉપરથી બોધ મળે છે કે હરકાષ્ટ રીતે પોતાની બુદ્ધિનો ઉપયોગ લોકોના કલ્યાણ માટે કરવો જોઈએ.

પાઠ ૫૫ મો.

પ્રતિષ્ઠા=માન; આપરૂ
વિદ્યાબ્યાસ=વિદ્યા ભણવી તે
બોધ=બોધનું વચન; જ્ઞાનથી ભરેલું વચન

મહાજન=(૧) મોટા માણસો
(૨) લોકનું ટાળું

ડાહુ=બાળવા જનાર; રમશાનમાં જનાર

રમશાન=મહાદાં બાળવાની જગા

રાજદાર=રાજદરબાર

ભાંડુ=ભાઈ

અડાબ્યા=પાંસરા કર્યા

રે મૂર્ખ=અરે નાદાન

સંભાષણુ=સામાસામી વાદવિવાદ કરવો તે; વાતચીત

સતપુરૂષ=સારા માણસો

શ્લોક=સંસ્કૃત કવિતાની કડી

કષ્ટ=મહેનત

દીર્ઘસૂત્રી=(૧) કામમાં ઢીલ કરનાર; (૨) લાંબા તાંતણાવાળી; સુતરફેણી

છિદ્ર=(૧) કલંક; (૨) કાણું

આચમન=જમણી હથેળીમાં થોડું પાણી લઈ પી જવું તે

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ બ્રાહ્મણો કાશીમાં ખાર વર્ષ લણ્યા છતાં મૂર્ખ કેમ રહ્યા?

પ્ર૦ શાસ્ત્રમાં ચાલવાના સંબંધમાં કયું વચન છે?

પ્ર૦ ધર્મની ગતિ ઉતાવળી હોય છે એટલે શું?

પ્ર૦ બધું નાશ પામતું હોય ત્યારે
થોડું બચાવવું એવું સૂત્ર
કયાં લાગુ પડી શકે ?

પ્ર૦ ચાર મૂર્ખ આલ્મોની વાત
કહેા

બોધ.

અનુભવ વગરનું કેવળ પો-
પડીઉં જ્ઞાન ઉપહસનીય છે તે
ખતાવવાનો આ પાકનો હેતુ છે.
એ વાંચવાથી બોધ એ મળે છે કે
જે જે જ્ઞાન મેળવવામાં આવે
તેને વ્યાવહારિક કાર્યો સાથે સુ-
સંગત કરવું જોઈએ; જેમ ખા-
ધેલો ખોરાક પચાવવામાં આવે
તોજ તે રસરૂપ થઈ રૂધિર સાથે
મળી શરીરને પોષણ આપે છે
તેજ પ્રમાણે અનેક રસ્તે મેળ-
વેલા જ્ઞાનનો વ્યવહારમાં ઉપયો-
ગ કરવાથીજ તે હિતકર નીવડે
છે. “ભણ્યા પણુ મણ્યા નહિ.”
એ કહેવતમાં આ પાઠનું રહસ્ય
સમાધાન્ય છે. એ ધ્યાનમાં
રાખી દરેક આખત પુરેપુરી સ-
મજવી જોઈએ.

આ પાઠને લગતાં કેટલાંક
સંસ્કૃત સૂત્રો નીચે ટાંક્યાં છે. જે
શિક્ષકાને ઉપયોગી થઈ પડશે.

“મહાજનો ગતા યેન સઃ પન્થા”

અર્થ—જે માર્ગે મહાજન
જતું હોય તે (ખરે) માર્ગે જ-
ણવો. અર્થાત્, ડાહ્યા માણસો
જે પ્રમાણે વર્તતા હોય તેને અ-
નુસરવું.

જસવે વ્યસને ચૈવ દુર્મિત્તે
શત્રુવિગ્રહે । રાજદ્વારે રમજાને ચૈવ
યસ્તિષ્ઠતિ સ બાન્ધવઃ ॥

અર્થ—ઉત્સવમાં—માંગલિક કા-
ર્થમાં, આપત્તિકાળમાં, દુકાળના
સમયમાં, શત્રુ સાથેની લડાઈ વ-
ખતે, રાજદરબારમાં કામ પડ્યું
હોય ત્યારે, અને રમજાનમાં જે
સાથે ઉભો રહે અર્થાત્ મદદ કરે
એજ બાંધવ-સગો-ભાઈ જાણવો.

ધર્મસ્ય ત્વરિતા ગતિઃ । અર્થ—
ધર્મની ગતિ ઉતાવળી હોય છે
માટે દરેકે ધર્મ સાધવામાં આ-
ળસ કરવું નહિ.

સર્વનાનો સમુત્પન્નો અર્થે ત્વ-
જતિ પચિદતઃ । અર્થ—જ્યારે બધું
નાશ પામતું હોય ત્યારે ડાહ્ય
માણસ અર્ધું તણ દે છે. અ-
ર્થાત્ બને તેટલું બચાવે છે. ઉદાહ-
રણ ઝેરી પ્રાણી કરડે ત્યારે એ-
કાદ અંગ કાપી નાખવાથી બચા-
વું હોય તો તેમ કરવું જોઈએ.

“દૌર્ધસૂત્રી વિનશ્યન્તિ”-
લાંબા લાંબા વિચાર કરવાવાળે
અર્થાત્, પરિણામના વિચારે
કર્યા કરનારો વિનાશ પામે છે;
(૨) મૂર્ખ પંડિતોએ ‘દૌર્ધસૂત્રી’
નો અર્થ લાંબા તાંતણાવાળી
અર્થાત્, ‘સુતરફેણી’ કર્યો !

“છિદ્રેત્વનર્થાં બહુલી ભવન્તિ”

અર્થ—છિદ્રને વિષે બહુ અ-
નર્થો હોય છે, અર્થાત્ કલંકને
લીધે બહુ આપદો આવી પડે છે.
(૨) પંડિતોએ ‘છિદ્ર’ નો અર્થ
‘કાણું’ કર્યો !

બીજા ભાગમાં ઈતિહાસ ભૂ-
ગોળને લગતા પાઠો આપવામાં
આવ્યા છે તેનું વિવેચન આગળ

ઇતિહાસ અને ભૂગોળમાં આવશે;
શબ્દાર્થ ધણાખરા પાછળ આવી
ગયા છે તેથી અહીં આપવાની જ-
રૂર લાગતી નથી, ખાસ જણાવવા
જેવા શબ્દોનો નીચે સંગ્રહ આ-
પ્યો છે.

ઇતિહાસના પાઠો વાંચતાં જ-
ણાશે કે સારાં કૃત્યોનું ફળ સાદું
જ આવે છે, અને માઠાં કૃત્યોનું
ફળ અવશ્ય માઠુંજ આવે છે.
માટે આત્માના કલ્યાણાર્થે પવિત્ર
જિંદગી ગાળવી, અને જે ફરજ
માથે લીધી હોય તે ગમે તેવા
દુઃખો સહીને પણ સારામાં સારી
રીતે બજાવી જિંદગીને યશાળી
બનાવવી એ દરેકનું કર્તવ્ય છે.
દુનીઆની સ્વાર્થમય લાલચોમાં
સપડાઈ જવાના અનેક પ્રસંગો
આવે છે. તે પ્રસંગે મન સાવધ
રાખી પોતાનો ખરો ધર્મ શેષ
છે તે ધ્યાનમાં રાખી અંપૂર્ણ રીતે
તેને અનુસરવું. જિંદગી કષ્ટભં-
ગુર છે એ વિચાર હૃદયમાં નિરં-
તર જગૃત રાખી ધર્મનીતિમાંથી

સગાર પણ ચલિત થવું નહિ; અને પારકાના હિતમાં નિરંતર તત્પર રહેવું એ સુસતું કર્તવ્ય છે.

ભૂગોળના પાઠો વાંચવાથી કુદરતની દીવ્યતા તરફ હૃદય આ-કર્ષાંછ પ્રભુના ચરણમાં ઠરશે. સૃષ્ટિની ભિન્ન ભિન્ન રચના, તેમાં થતા વિચિત્ર અને અદ્ભુત વિ-કારો, એ વગેરે પરમાત્માની અ-પાર શક્તિનું જ્ઞાન કરાવે છે. એવા વિષયો ધ્યાનપૂર્વક વાંચી-વિચારી પોતાના હૃદયને પ્રભુભક્તિ તરફ સદા ઢળતું રાખવું જોઈએ. એની અપાર અને અગાધ શક્તિ આ-ગળ ક્ષુદ્ર મનુષ્યની કંઈજ ગણના નથી એ વિચાર જન્યુત રાખી અભિમાન કે અહંભાવ તજી ન-બ્રતા ગ્રહણ કરવી; તથા પશુ, પક્ષી વગેરે સર્વ તેનીજ સૃષ્ટિ છે. માટે તેમના તરફ દયાભાવ અને પ્રેમ રાખવો એ આપણું કર્તવ્ય છે.

વિદ્યાના પાઠો વાચન તરીકે બહુધા ચત્તાવવામાં આવતા નથી. સ્પષ્ટીકરણ માટે અમારું ' સૃષ્ટિ

જ્ઞાન ' વાંચી લેવું.
મૂર્તિપૂજક=મૂર્તિને પૂજનારા
પરિપક્વ=પુરેપુરું પાકેલું
પર્યંત=સુધી
અનુયાયી=સાથે-પછવાડે ચાલ-
નારા સેવક વગેરે
ક્ષણભંગુર=પલકમાં નાશ થાય એ-
વો; નાશવંત

નિયંતા=ચત્તાવનાર
નિષ્કામ=સ્વાર્થ વિનાનો
પ્રાસાદિક=રહેમ-કૃપા ભરેલી
વહી=જીવ્રાઈલ ફરેસ્તા ખુદાની
તરફથી જે સંદેશો લાવેલા તે
સામાજિક=સમાજ-જનમંડળને લ-
ગતી
સુરાપાન=દારૂ પીવો તે

અગિઆરી=પારસીઓનું દેવળ એ-
માં પવિત્ર આતશ-અગ્નિ
રાખે છે.

અર્પણ=આપવું તે
અહુરમઝદ=પારસી ધર્મ પુસ્તકમાં
કહેલા પૃથ્વીના પેદા કરનાર
અને પાલણ કરનારનું નામ
મોખેદ=પારસીઓનો ગોર

ઉર્ફે=અથવા

મિટ્ટી દાણાદાણુ=તદન પાથમાલી
શબ્દવેષ=શબ્દ કયાંથી આવે છે
તે પારખી નિશાન તાકીને
છા:નાગાં આવે છે તે

આશ્રિત=આસરો મેળવી રહેનાર
ઈતિહાસકાર=ઈતિહાસ બનાવનાર

વિજય=જીત મેળવવી તે
ધર્મિષ્ઠ=ધર્મ પ્રમાણે ચાલનાર
મદ્રેસા=ફારસી, ઉર્દૂ ભણવાની શા-
ળાઓ
સરા=વટેમાગુંઓને ઉતરવાની ધ-
ર્મશાળા

અ'ધાધુ'ધી=અ'દર
સ્થિતિ=હાલત; દશા
અસ્તવ્યસ્ત=છિન્નભિન્ન
દરમિયાન=વખત
અતિશયોક્તિ=હોય તેના કરતાં
અતિશય વધારીને કહેવું તે
અરાજ્ય=અંધેર
યુદ્ધનીતિ=યુદ્ધને લગતી હોશિઆરી,
કુશળતા.

રાજ્યનીતિ=રાજ્ય ચલાવવાની ચા-
તુરી

નામાકિત=પ્રખ્યાત

દીર્ઘદષ્ટિ=લાંબી નજર

અભુક્ત=અકબરનો વડો પ્રધાન
મીર અદલ=મુખ્ય ન્યાયાધીશ

સૈનિક=લડવૈયા; યોદ્ધા

દેહરક્ષક=શરીરનું રક્ષણ કરનાર
હજુરી નોકર

પદભ્રષ્ટ=ગાદી ઉપરથી ઉઠાડી મૂ-
કેલો

સર્વત્ર=સર્વ ઠેકાણે

સ્વામિભક્તિ=પોતાના ધણી-ઉ-
પરી-શેઠની ઉંચા પ્રકારની
સેવા

મુલાકાત=મળવું તે

પ્રતિનિધિ=તરફનો માણસ

આશ્રય=નવાઈ

નિયમસર=નિયમ પ્રમાણે

તુલા=એક પાસ પુરૂષ અને બીજી
પાસ કીમતી ધાતુ કે જવા-
હીર મૂકી તોલ કરવાની ધર્મ
ક્રિયા.

સમૃદ્ધિ=દોલત
આબાદી=ચઢતી સ્થિતિ
અદ્ભુત=નવાઇ પમાડનાર
ભવ્ય=સુંદર
વિશાળ=મોડું
તપત=આસન
શુભારે=આશરે

રાજચિહ્ન=નિશાન, ચમર, તર-
વાર વગેરે રાજ પાસે રહેતી
વસ્તુઓ.

વિષમ=વસમાં; ખરાબ
પરિણામ=ફળ
વિગ્રહ=ઘડાઇ; યુદ્ધ
શૌર્ય=બહાદુરી

ગ્રહ=સૂર્યની આસપાસ ફરનાર
આકાશી પદાર્થ
દુરબીન=છોટેની વસ્તુ જોવાનું એક
યંત્ર; એક ધાતુની નળીમાં
કાચ ગોઠવીને એ યંત્ર બના-
વેલું હોય છે.
નરી=એકલી

પ્રદક્ષિણા=ચારે પાસ ફરવું તે;
એક ફેરો
સંગ્રહસ્થાન=જુદી જુદી વસ્તુઓ-
નો સંગ્રહ કરવાની જગ્યા
ધૂમકેતુ=પુછડીઓ તારો.
નિહાળવું=જોવું

ક્ષિતિજ=જે ઠેકાણે આકાશને પૃ-
થ્વી મળેલી દેખાય છે તે
ગોળાર્ધ=અર્ધો ગોળો
ધ્રુવ=પૃથ્વી જે કદપેલી ધરી ઉપર
પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ ફેરે છે
તેનો ઉત્તર દક્ષિણ અંકેકો છેડો
અસ્ત=આથમવું
નક્ષત્ર=તારાનું ઝુમખું

સમર્પિ=સાત તારાનું ઝુમખું
વિષુવવૃત્ત=અંતે ધ્રુવથી સરખે અં-
તર પૂર્વપશ્ચિમ જતી લીટી
અક્ષાંસ=વિષુવવૃત્તથી ઉત્તરદક્ષિણમાં
કોઇ જગ્યાનું અંતર
રેખાંશ=મક્કર કરેલા વૃત્તથી પૂર્વ-
પશ્ચિમ કોઇ જગ્યાનું અંતર
મુકરર=નકડી
વૃત્ત=લીટી

નિયમિત=નિયમ પ્રમાણે

મોન્સુન=મોસમી પવન

ભાષા=બોલી

અરબી=અરબ લોકોની

આંધી=જે પવનથી આકાશ ધૂળ
વડે છવાઇ જાય છે તે

બંગાળીઓ=ભરનાની પેઠે કુંડાળા
કરતો જોરમાં છૂટેલો પવન

નિરંતર=હંમેશાં

કાર્બોનિક એસિડગ્રાસ=એ નામનો
ઝેરી વાયુ

ગેરસંધ્યા=કાનડા જિલ્લામાં હોનાવર
તાલુકામાં ગામ છે. ત્યાંથી
૧૮ મૈલ છેટે કોડકણી ગામ
પાસે આ ઘોઘ છે.

મુરમ=એક જાતના કાંકરા

હિમાલય=(હિમ-અરક્ + આલય-
ઠેકાણું) જેના ઉપર સદાકાળ
અરક્ પડ્યો રહે છે એવો હિં-
દુસ્તાનની ઉત્તરે આવેલો
પર્વત

ભૂતળ રચના=પૃથ્વીના પોપડાની
રચના

ભિન્ન ભિન્ન=જુદી જુદી

સમઘાત=મધ્યમસર; ઘણી ગરમ
નહિ તેમજ ઘણી ઠંડી નહિ
એવી

બુદ્ધિશાળી=બુદ્ધિવડે શોભનારો

શરા=બહાદુર

આયાત=પરદેશથી માલ આવે તે
ઉચ્ચપાથલ=આપવું અને લેવું તે
નિકાસ=ખીજે દેશ માલ જવો તે
સુખરૂપ=વગર અડચણે, સહી સ-
લામત

ખનિજ તેલે=જમીનમાંથી નીક-
ળતું તેલ, જેમકે કેરોસીન તેલ
તેજ=માલની આવજન ઘણી થાય તે
સિંકાના=એ નામનું ઝાડ; એની
છાલમાંથી કિવ તાઇન બને છે

પ્રતિનિધિ=ખીજ તરફથી કામ
કરનાર; મુખત્યાર

હસ્તક=હાથમાં

હાઇકોર્ટ=વડી અદાલત

(૬૭)

કવિતાની સમજૂતી.

પાઠ ૭ મો.

દ્વારકામાં સુદામા.

સાદીપનિ ઋષિને ત્યાં કૃષ્ણ અને સુદામા બંને સાથે વિદ્યાભ્યાસ કરતા હોવાથી તેમને નાની ઉંમરથીજ સ્નેહની ગાંઠ બંધાયેલી હતી. ગૃહસ્થાશ્રમમાં સુદામાજી અતિશય દરિદ્રાવસ્થામાં આવી પડ્યા, ત્યારે એક વખત પોતાની સ્ત્રીના અતિ આગ્રહથી સહાય માટે પોતાના બાળસ્નેહી કૃષ્ણ પાસે ગયા હતા. તેને લગતા 'સુદામાચરિત્ર' નામના કાવ્યમાંના આ ઉતારો છે. કવિ પ્રેમાનંદે પૌરાણિક કથાને આધારે (પૂર્વે શુકદેવ મુનિએ એ કથા પરિક્ષિત રાજાને કહેલી) આ કાવ્ય ગુજરાતીમાં રચેલું છે.

ઋષિ=શુકદેવમુનિ

નરપતિ=હે રાજા; પરિક્ષિત રાજા

દ્વારામતી=દ્વારકા

કનકકોટ=સોનાનો કોટ

મણિમય=મણિ સહિત

કાંગરે=કાંગરા ઉપર

દુર્ગે=કિલ્લા ઉપર

દુંદુભી=ઢોલ, નોખત

મડગડે=વાગે

ગોમતી સંગમ=ગોમતીનો મેળાપ
(જનારને)

ચારે વર્ણુ=બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય
અને શૂદ્ર એ ચાર જાત

લગવાન=પવિત્ર આચરણાળા પુ-
રુષ; ભાગ્યશાળી.

પત્રે=મય

જનદવ સ્ત્રી=જનદવોની સ્ત્રીઓ

ધન્ય=ભાગ્યશાળી

નર=પુરુષ

અપાર=ધણાળ; જેનો પાર નહિ

એટલાં

મત=નિયમ

તપ=દેહને કષ્ટ આપવા કઠણ નિ-

યમો પાળવા તે તપ કહેવાય

ભરથાર=ધણી

હાઉ=નાનાં બાળકોને બીવરાવનાર

વિકરાળ=ભયંકર, બીક લાગે તેવો

બાળ=બાળકો; છોકરાં

ચેષ્ટા=મસ્કરી; મળક

પુઠણુ=પાછળ

સણી=સાંભળી

ભાખે=ખોલે

વળગે=વગાડે

ઋખી=ઋષિ

ઓળખી=સમજ્યો

સાધુની દષ્ટિ=સાધુ પુરુષનો સ્વ-

ભાવ

સમાચાર=ખબર અંતર

કૃપાનાથ=મહેરબાનીના ધણી; બહુ

કૃપા રાખનાર

પુરને=નગર તરફ

મયા=પ્રેમ

પ્રતિઉત્તર=સામો જવાબ

ઋષિજન=ઋષિ, સુદામાજી

કૃષ્ણ દર્શન=કૃષ્ણનાં દર્શન

મન=ધ્યાન, ભાવ

રાજદાર=રાજમંદિર; કૃષ્ણના મં-

દિરમાં પ્રવેશ કરવાનું દાર-

પારણું

ઋષિરાય=મોટા ઋષિ, સુદામાજી

ઉભા રસ્તે=સીધે રસ્તે, સપાટાબંધ

હાટ=દુકાન

ચૌટાં=ખજાર

ચોક=જે ખુલા મેદાનમાં ખજાર

ભરાય છે તે જગા. ગુજરી

ભરવાની જગા

છન્ન=ધરતી પારીઓની બહાર જે

આગળ પડતો ભાગ કાઢેલો

હોય છે તે

ઝરખા=પારી આગળના લાંબા

કંઠરા

ગોખ=માત્ર પારી આગળજ થોડો

ભાગ આગળ વધારેલો હોય

તે; ગોખમાં ઉંચા પ્રકારની

કારીગરી કરવામાં આવે છે

અટારી=ડોકા પારી

જડિત=જડાઉ કામ કરેલા

ઝાકઝમાળ=તેજસ્વી
 મિનાકારી=મિનાની કારીગરીવાળું
 મિનો=કાચના જેવો એક પદાર્થ;
 જેને રાતો કીલો વગેરે રંગ
 આપવામાં આવે છે તે; રામ-
 પગલાંમાં મીનો પૂરેલો હોય છે.
 અમરાપુરી=અમરો-દેવતાઓનું ન-
 ગર
 ઓવારી=ભુલાવી, ઉતારી
 રક્ષાટિક=ઉંચી જાતનો તેજસ્વી
 પત્થર
 નાદારંભ=નાટકનો આરંભ
 મૃદંગ ઉપંગ અને તાલ=એ વગા-
 ડવાનાં વાદ્ય છે.
 તાલ=કિડતાલ
 રસાળ=રસવાળાં
 રમક ઝમક=રમઝમ થતો
 હેમતથા=સોનાના

મદ=હાથીના માથામાંથી જે પર-
 સેવાનાં ઝરણું છુટે છે તે
 મદ ગળતા માતંગ=મસ્તીના ભે-
 રમાં આવેલા હાથી
 ગજશાળા=હાથીખાનું
 નવલો=નવાઇ પમાડનારો
 રંગ=કાઠ; શોભા
 અનંત=પાર વગરના, ધણી
 પ્રતિહાર=ચોક્કિદાર, પહેરાવાળા
 શામળીઆનું=શ્રીકૃષ્ણનું
 સંકલ્પવિકલ્પસ્તર્ક, વિચાર
 ગહન=અદ્ભુત; અકળ; નવાઇ જેવી
 ગતિ=ખુબી; રચના
 પૃથ્વીપતિ=પૃથ્વીનો પતિ; રાજા
 રજ=જરાએ
 ગોકુળ=ઉત્તર હિંદમાં એ સ્થળ છે
 માંકડાં=રાતા મોનાં વાદરાં
 સિંહાસન=રાજગાદી

ઋષિ (શુક્રદેવજી) કહે છે કે હે રાજા, (પરિક્ષિત) તું સાલજી.
 સુદામાજીએ દારકા નગરી ભ્રમ. તેનો સોનાનો કાટ ચળકારા કરી રહ્યો
 હતો, અને તે કાટના કાંગરા ઉપર મથિ તથા રત્નો જડેલાં હતાં.
 કિશ્કા ઉપર ધણી ધન્યો ઉડી રહી હતી, અને ત્યાં મોટી નોખતો
 વાગી રહી હતી. વળી ત્યાં ગોમતીનો મેળાપ થાય છે તેની અંદર
 ચારે વર્ણના લોકો આવીને નહાય છે. ૧

સુદામાજીએ સ્નાન કર્યું અને પછી તે પવિત્ર પુરુષ નગરમાં પેઠા. તેમનો દેખાવ જોઇને સૌ લોકો જોવા ભેગા થાય છે, અને બાળકો ખીજવે છે તથા પાછળ પડે છે. વળી જાદુવાની રીતોમાં હો-મણે તાળી આપીને હસે છે અને મશ્કરીમાં કહે છે કે જે નગરમાં આવો સુંદર પુરુષ વસતો હશે તેને પણ ધન્ય છે । ૨.

કોઇ કહે છે કે ભયંકર હાઉ આવ્યો. તે છોકરાને દેખાડો કે જ્યાં તે રડતાં રહી જશે. આ પ્રમાણે પાછળથી ધણી ધણી તરેહની ચેષ્ટા-મનક થાય છે, પણ તે સાંભળીને સુદામાજી તો હસતા આવ્યા જાય છે. (અર્થાત્ તેમને માહું લાગતું નથી.) પાછળ બાળકો કાંકરા નાખે છે પણ સુદામાજી તે તરફ ધ્યાન ન આપતાં મોઢિ હરિ હરિ એમ બોલ્યે જાય છે. (અર્થાત્ છોકરાં ઉપર ન ખીજવાતાં સર્વ સહન કરે છે.) તેમની પાછળ નાનાં નાનાં બાળકો ફરી વળીને તાળી પાડે છે અને ગાલ વગાડે છે. ૩.

એવામાં કોઇ ઘરડા જાદુવાળાને દીકરા અને એ સાધુ પુરુષની દૃષ્ટિ ઓળખી. તેથી તેણે બધાં બાળકોને હાંકી કાઢ્યાં અને તેમને ઉભા રાખીને સમાચાર પૂછ્યા કે હું કૃપાનાથ ! આપ ક્યાંથી પધાર્યા ? અને આ નગર ઉપર કેમ કૃપા થઇ ? સુદામાજીએ સાચો ઉત્તર વાળ્યો કે મને શ્રીકૃષ્ણનાં દર્શનની ઇચ્છા છે. ૪.

તે વૃદ્ધ જાદુવાળો ઉપકાર કર્યો અને રાજમહેલનો માર્ગ બતાવ્યો. પછી સુદામાજી (તે જાદુવાળો બતાવેલે રસ્તે) કૃષ્ણ મંદિર આગળ આવ્યા. પણ જોવાનું એટલું બધું છે કે સીધે રસ્તે સપાટાબંધ આવ્યું જવાતું નથી. દુકાનો, બજાર અને ખુલા ચોકમાં ભરાયેલાં બજાર શાભી રહ્યાં છે; અને છાં, ઝરખા, ખારી, ગોખ, અટારી, જળીઓ મેડી, માળ, જડિત કઠેરા વગેરે પ્રકાશી રહ્યાં છે. ૫.

દેવતાની નગરીને પણ બુલાવી નાખે, એવું મિનાની કારીગરી-વાળું કામ ચળકી રહ્યું છે, સભાની અંદર રફટિકમણિના થાંભલા પ્રકાશી રહ્યા છે, અને વળી ત્યાં નાટકનો આરંભ થઈ રહ્યો છે. મૃદંગ, ઉપંગ અને મીઠાં તાળ વાગે છે, અને તેની સાથે ગુણવાન માણસો રસિક ગીત ગાય છે, તથા ધુધરીઓ રમઝુમ થાય છે—આ સઘળું સુદામાજી જોતા જોતા જાય છે. ૬.

ધોડાઓ મહાલતા મહાલતા હીંડે છે, અને તેમને સોનાના અછોડા બાંધ્યા છે, વળી મસ્ત હાથીઓ આનંદમાં આવી ડોલે છે અને તેથી હાથીખાનાની ખુબી નવાઇ પમાડનારી લાગે છે. અમ્રંખ્ય ચોદાઓ ચોડીદાર તરીકે શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માનું આંગણું સાચવે છે. ત્યાં આવીને સુદામાજી આધાપાછા થાય છે, અને મનમાં અનેક તર્કવિતર્ક કરે છે. ૭.

અહા ! કર્મની ખુબી ગહન—વિચિત્ર છે; અમે બે એકજ ગુરુના વિદ્યાર્થી હતા, તોપણ એ પૃથ્વીપતિ થઇ બેઠો છે અને મારા ઘરમાં જરા પણ ખાવાનુંએ નથી ! ગોકુળમાં માંકડાં રમાડતો અને ગુરુને ઘેર લાકડાં લાવતો તે આજે ગાદી ઉપર ચઢી બેઠો છે, અને મારા નશીબમાં આ તુંબડી અને લાકડીજ રહી !

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ સુદામાજી દારકામાં શા માટે ગયા હતા ?

પ્ર૦ દારકામાં તેમનો વેષ જોઇને જાદુવસ્ત્રીઓએ અને અજ્ઞાન બાળકોએ તેમની શી ચેષ્ટા કરી હતી ?

પ્ર૦ કોઇ સમજી વૃદ્ધ જાદુ સાથે તેમને શી વાતચીત થઈ ?

પ્ર૦ દારકામાં તેમણે શું શું જોયું ?

પ્ર૦ કૃષ્ણના દાર આગળ આવી શા વિચારમાં પડી ગયા ?

(૭૨)

બોધ.

કોઈપણ માણસની શારીરિક કે બીજી કોઈપણ ખામી જોઈને તેની ચેષ્ટા કરવી એ પ્રભુનું અપમાન કર્યા બરાબર છે, અને તે એક રીતે આપણી સારી સ્થિતિનું અભિમાન કર્યા સમાન છે માટે કદાપિ કોઈએ ગમે તેવા હલકા માણસને પણ માડું લાગે તેમ કરવું નહિ; તે અનન્ય હોય તો પણ તેની સાથે વિવેક ભરી રીતે બોલી તેના કામમાં બની શકે તેટલી સહાયતા આપવી એ દરેક સત્પુરુષનું કર્તવ્ય છે. એ પ્રમાણે વર્તવું એજ ખરેખરી કુલીનતા છે. કેટલાક માણસો ઝાળખીતા કે લાગતા વળગતાઓ સાથે વિવેકથી વર્તે છે, પરંતુ અનન્ય અને હલકા દરજ્જાના માણસો સાથે ઉચ્છૃંખલપણે વર્તી પોતાની હલકાઈ બતાવે છે, એ ખરેખરી મૂર્ખાઈ અને એક તરેહની લુચ્છાઈ છે. એવા કૃત્રિમ સારા વર્તનથી કુલીનતા પ્રાપ્ત થતી નથી, એ ધ્યાનમાં રાખવું.

બીજી બાબત એ સમજવાની છે કે કોઈ નવે સ્થળે જઈ ચઢીએ તો ત્યાંની સર્વ વસ્તુઓનું અને સઘળા બનાવોનું કાળજી પૂર્વક બારીકાઈથી અવલોકન કરી પોતાના જ્ઞાનમાં વધારો કરવો.

પાઠ ૧૨ મો.

અકરીનું અચ્યુ.

અકરીકિર્ણ=અકરીનું
બાળ=બાળક, અચ્યુ
માડી=મા
વિપ્રદું=હું

ગિરિ=પર્વત
શૃંગ=શિખર
શિલા=પથર
સ્થામ=કાળી

કરુણું=દયા ઉપજાવે તેવો

રવ=અવાજ

મંદ=ધીમે

સહજ=કુદરતી, સ્વાભાવિક

નિજ=પોતાનો

પડખા=ખોલેલા ખોલ બીજી ગુ-

ફાઓમાં અથડાઇ પાછા

આવે તે.

સહુ=સાંભળી

ભોરી=ભારી

અધિક=અહુ

અકળાય=મુંઝાય

ઉંચો=મોટો

યાદ=સંભારવું તે

ચોગમ=ચારે બાજુ

ધવળ=ઉજળી, સફેદ, ઘોળી

ગાદ=ખીચોખીચ

ધોર=બિહામણી

સાવજ=વાધ

શોર=ગર્જના, અવાજ

શું=કેવું, કેટલું બધું

સહુ=સાંભળી

માડી સોડ=માના પાસા-પડખામાં

તત્કાળ=ઝટ, હમણાંજ

સહેલ=ઝટ, સહેલાઈથી

ગોદ=ખોળો

અજબાળ=અકરીનું બચ્ચું

કીધલાં=કીધાં

પર્વતવાટ=પર્વતનો રસ્તો

મીઠું=સુંદર, વહાલું લાગે તેવું

અજશાવ=(અજ - અકરી + શાવ-
બચ્ચું

ભાવ=મીતિ

તૃપ્ત=પુરેપુરું ધરાઈને

ચાતાં=થયું એટલે

દેહ=શરીર

શિશુ=બાળક

ઉછરંગ=ઉમંગ

મુજ=મારું

સંગ=સાથે

૧

પેલું અકરીનું બચ્ચું આ વખતે તેની માથી વિખડું પડીને
પર્વતના ઉંચા શિખર ઉપર ઉભું છે, અને એની સાથે કોઈજ
નથી. ૧

તે બરફના જોડું ઉજળું દેખાય છે અને તેની પાછળ કાળો

પત્થર જણાય છે. તે પોતાનો કુદરતી આનંદ ભૂલી જઈને ક્યા ઉ-
પજાયે તેવો કંઈક ધીમે અવાજ કરે છે. ૨

પર્વતની અંદર તેના અવાજના પડધા થાય છે તે સાંભળીને
તે ભૂલાવામાં પડી છેતરાય છે કે જાણે મારી માતા બોલી પણ વળી
માને દેખતું નથી તેથી બહુ મુંઝાય છે. ૩

બહુ ઉંચો અવાજ કરે છે, અને માતાને યાદ કરે છે. તે બચ્ચું
ચારે બાજુ જુએ છે તેથી તેની વાંકા અને ઘોળી ડોક શોભે છે. ૪

તે શૃંગની નીચે ખીચોખીચ અને ભયંકર ઝાડી છે તેમાં વા-
ઘોની ગર્જના થાય છે તે સાંભળીને બચ્ચું કેટલું ગભરાય છે ! અરે
અહીં માતાની સોડમાં શી રીતે લપાઈ જાય ! ૫

“ હે વહાલા બાળક ! ધીરજ રાખ, હું ઝટ આવું છું,” એમ
બોલીને મેં તે વખતે સહેલાઈથી ટેકરીની ટોચ ઉપર જઈને—

બકરીનું બચ્ચું જોળામાં લીધું અને દશબાર બચ્ચીઓ કરી.
પછી પર્વતનો કંઠણ રસ્તો ઉતરીને તેને જ્યાં તેની માતા હતી ત્યાં
મુકયું. ૭

મને વહાલું લાગતું તે બકરીનું બચ્ચું પછી તરતજ ધાવવા
લાગ્યું ને તે બચ્ચું નદીમાં પણ ભાવ ધરીને માતાને કેવું ધાવે છે ! ૮

તે ધરાતાં તેની માતાથી છુટયું—જુદું થયું. હવે તેની ઉજળી
દેહ અગાઉનાથી અધિક શોભવા લાગી. મનમાં ઉમંગ લાવીને બાળક
નાચ્યું તેની સાથે મારું હૃદય પણ નાચ્યું. ૯

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ બકરીના બચ્ચા વિષે આ કવિતા કાણે રચી છે ?

(૭૫)

પ્ર૦ બકરીના બચ્ચાને ફેવી સ્થિતિમાં જોવાથી કવિના મનમાં કવિતા રચવાનો ભાવ પ્રકટ થયો ?

પ્ર૦ કવિતા હૃદયમાં દયાના અંકુરો પ્રગટે છે તે દર્શાવનારી લીટીઓ બોલો.

પ્ર૦ કવિતાની કઈ લીટીઓ સર્વને બોધ આપનારી છે ?

પ્ર૦ આ કવિતામાં કયા કયા નવા શબ્દો શીખ્યા ?

પાઠ ૧૯ મો.

હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્યકશિપુના.

હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્યકશિપુના સંબંધમાં કથા નીચે પ્રમાણે છે. વિષ્ણુ પરમાત્માના દરબારમાં જન્મ અને વિજય નામના બે દારપાળ હતા, તેમણે એક પ્રસંગે સનકાદિક ઋષિઓને વિષ્ણુમંદિરમાં જતાં રોક્યા. આ અવિનયથી ક્રોધે ભરાઈ ઋષિઓએ શાપ આપ્યો કે સાત જન્મ મૃત્યુલોકમાં અવતરો. શાપથી ત્રાસ પામેલા તે બંને પોણાઆ વિષ્ણુ તેમજ ઋષિઓને અનેક પ્રકારે વિનવવા લાગ્યા. ત્યારે તેમના શાપનું નિવારણ એવું કર્યું કે “ જો તમે અવતરીને વિષ્ણુ સાથે વેરભાવે રહેશો તો ત્રણ જન્મમાં તમે શાપમુક્ત થશો, અને પ્રેમભાવે રહેશો તો સાત જન્મ ભોગવવા પડશે.” પ્રભુના ચરણથી છુટા પડવું એ તેમને મન મોટા ત્રાસ હતો તેથી “ વેર-ભાવે વિષ્ણુ ” મેળવવાનો માર્ગ ગ્રહણ કર્યો. આથી તેઓ રાક્ષસ યોનિમાં અવતર્યા. પૂર્ણ વૈરભાવ રાખી શકે તેથી પ્રભુકૃપાથી પોતાની મૂળ સ્થિતિનું તેમને વિસ્મરણ થયું.

તેમનો પહોલો અવતાર હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્યકશિપુને નામે થયો, તેમાં રાક્ષસીશુદ્ધિ ચલાવી વિષ્ણુ પરમાત્માને હાથે નાશ પામ્યા.

(પ્રહ્લાદાખ્યાનની કથા શિક્ષકે કહેવી.) બીજા અવતારમાં રાવણ અને કુંભકરણુરૂપે અવતરી રામ સાથે (સીતા હરવારૂપ) વેર કરી તેમને હાથે નાશ પામ્યા; અને ત્રીજા અવતારમાં દંતવક્ર અને શિશુપાળ રૂપે અવતર્યા. શ્રીકૃષ્ણરૂપે તેમનો મદ ઉતારી પ્રભૂએ તેમનો ઉદ્ધાર કર્યો.

કશ્યપ=એક ઋષિનું એ નામ છે.

કૂરરૂપે=ધાતકી રૂપે

નીરધાર=નક્રી

બળવંત=બળવાળા

અનુમાન=આશરે

સાહી=પકડી

સહિત=સાથે

આભ=આકાશ

ત્રાસ=ભય, બીક

કરે=હાથમાં

નીરખતાં=જેતાં

દિગ્પાળ=દિશાઓનું રક્ષણ કર-

નાર દેવતાઓ

પર્વતશૃંગ=પર્વતનાં શિખર

ભોમ=ભૂમિ, પૃથ્વી

ખળભળાટ=અકળાતા, હાલી ઉઠતા

નવખંડ=શાસ્ત્રમાં પૃથ્વીના નવ

ખંડ ગણેલા છે.

(ઈલાવૃત્ત, કેતુમાલ, હિરણ્ય,

કુરુ, રમ્ય, ભદ્રાશ્વ, ભરત, કિન્નર હરિવર્ષ.)

બાળપણુ=નાનપણુ

મહી=પૃથ્વી

દાનવ=દૈત્ય, રાક્ષસ

પ્રૌઢા=મોટા

થરથરે=કંપે; ધ્રુજે

બ્રહ્માંડ=આખું વિશ્વ; સ્વર્ગ, મૃત્યુ

અને પાતાળ સંઘળું.

પરવરે=જાય

રૂપ=વેર; ઝેર

પન્નગ=શેષનાગ; સાપ

શેષ=જેના ઉપર પૃથ્વી રહેલી છે તે

વરૂણુ=જળદેવ

અધોર=ઉંચે

નીર કેરા નાથ=પાણીના દેવ; વરૂણ

અસુર=દૈત્ય; રાક્ષસ

ભોગ=બલિદાનમાંનો હિસ્સો

અમર=દેવતાઓ

સબળો=બળવાળા

ક્રોધ=ગુસ્સો

જગન=યજ્ઞ; દેવતાઓની તૃપ્તિને
અર્થે અગ્નિમાં આહુતિ આ-
પવાની ક્રિયાવાળું ધાર્મિક
કાર્ય.

પ્રભોધ=જ્ઞાન

અદાવત=વેર, દુશ્મનાવટ

સુરશું=દેવતા સાથે

ભુવન=જગત, લોક. લોક ચૌદ
કહેવાય છે, સાત ઉપલા અને
સાત નીચલા

પ્રહીને=પકડીને

રોક=રોકડા

વાજ આણ્યું=હેરાન કર્યું

વિશ્વ=જગત

ત્રાહેત્રાહે=ખૂબ કંટાળી ગયું

ત્રૈલોક=સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળ

ગજ=હાથી

વારી=રોકડી

ક્રીડા=રમત

ઉત્પાત=તોફાન; ગરબડ

દુર્ભતિ=નહારી બુદ્ધિવાળો

મહાદુષ્ટ=ધણોજ નહારો

વાધીઆ=વધ્યા

પુષ્ટ=જળરા

અચળ=પર્વત

અલવે=પુષ્કળ

પરહરીને=તજીને, છોડીને

આચરે=કરે

(એ બંને) કશ્યપમુનિને ત્યાં કૂરૂપે અવતર્યા, તે કુમારો
બહુ બળવાન હતા. નક્ત્રી તેમનાં નામ હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્યકશિપુ
પાડ્યા. ૧

આશરે એક વર્ષના થતાં આંગણમાં આવી પીડવા લાગ્યા,
અને આકાશમાંથી સુરજ સાથે તેનું વિમાન પકડી લાવતા. ૨

ઉડીને આકાશને વળગે અને તારાને ત્રાસ પમાડે વળી ચંદ્ર-
માને હાથમાં પકડે ને ઉંચે આકાશમાં ફરે. ૩

તેમને જોતાં દિગ્પાલો ધ્રૂજવા લાગ્યા. તેઓ પર્વતના શિખરો

તોડી પાડે છે. આ પ્રમાણે થવાથી પૃથ્વી ઉપર (તેમનાં અધરિત કાર્યોથી) ભાર વધી પડ્યો, અને નવે ખંડ ખળભળી ઉઠ્યા. ૪

ખાળપણમાંજ એમનું એવું બળ હતું કે જોથી પૃથ્વી પણ પોતાનું માન મૂકવા લાગી. તેવા એ દાનવો મોટા થયા અને તેમનાથી આખું વિશ્વ કંપવા લાગ્યું. ૫

એ રાક્ષસો પાતાળમાં પેસે છે, અને સર્વ જોડે ઝેર વધારે છે. સાપનું પુછકું તાણે છે, અને એમ કરીને શેષનાગને સુતેલો જગાડે છે. ૬

સમુદ્રમાંના જળને ખુબ ઉંચે ઉછાળે છે અને એ રીતે વરણ સાથે વઢવાનાં છીંડાં ખોળે છે. વળી વરણની પાસે એ રાક્ષસો બળિદાન માગે છે. ૭

દેવતાઓની સાથે આથડે છે, અને તે બળવાનો અતિશય ક્રોધ કરે છે. વળી તે યજ્ઞમાં ભાગ માગે છે, અને બીજા રાક્ષસોને પણ તેમ કરવાનું શીખવે છે. ૮

કુબેર ઉપર ક્રોધે ભરાઈને રાક્ષસાં રત્ન માગે છે. એમ આખા વિશ્વને હેરાન કરી મૂક્યું તેથી ત્રણે લોક ત્રાણ ત્રાણ પોકારવા લાગ્યું. ૯

દિશાઓનું રક્ષણ કરનારા દેવતાઓના હાથીઓનાં દાંત પકડે છે, અને તેની સુંઠ પકડીને ફેરવે છે, પણ એમ કરતાં તેમને કાઈ રાક્ષી શકતું નથી. ૧૦

સમુદ્રમાં રમત રમે છે અને માંહોમાંહે લાતાલાત કરી મૂકે છે. સાતે સાગરને (પુરાણમાં ધૃતોદ, દધિમંડોદ, ક્ષીરોદ, મિષ્ટોદ, ધક્ષોદ, ક્ષારોદ અને શુક્ષોદ એવા સાત સમુદ્ર ગણાવેલા છે.) ભેગા કરે છે, અને સધળે ઘોટાળો થાય છે. ૧૧

એ નકારી બુદ્ધિવાળા મહા દુષ્ટો ઋષિઓની સાથે પણ દુશ્મના-

(૭૬)

વટ રાખે છે. તે બ્રહ્માંડ જેટલા ઉંચા વધ્યા, અને જખરા તથા રૂપુષ્પ થયા. ૧૨

મોટા મોટા પર્વતો ઉંચા કરે છે, અને ચારે બાજુ તેને ચલાવે છે; અને જેમ ઉંટ ઝાડને વળગે તેમ જીલ વડે આકાશને ચાટે છે. ૧૩

મનમાં જરા પણ બીક રાખતા નથી અને પોતાનાં બહુ વખાણુ કરે છે. પોતે ધર્મનો માર્ગ તજીને પાપકર્મો કરે છે. ૧૪

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ કશ્યપમુનિને ઘેર કયા રાક્ષસો અવતર્યા ?

પ્ર૦ હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્યકશિપુ એ બંનેનો પૂર્વ વૃત્તાંત કહો.

પ્ર૦ નાનપણમાં એમનું બળ કેટલું હતું ?

પ્ર૦ તેમણે કયા કયા દેવતાઓને કેવી રીતે ત્રાસ આપ્યો ?

પ્ર૦ તેઓ કશ્યપઋષિના પુત્રો હોવા છતાં 'દાનવ' કેમ ગણાયા ?

પ્ર૦ એ રાક્ષસો એટલા બધા ઉચ્છૃંખલ બન્યા તેનું કારણ શું ?

પ્ર૦ આપણે એમના વર્ણનથી શા બોધ લેવો જોઈએ ?

બોધ.

દૈવવશાત્ આપણે શારીરિક કે આર્થિક સંપત્તિ સારી પ્રાપ્ત થઈ હોય તોપણ તેનો દુરુપયોગ કરવો ઇષ્ટ નથી. અસામાન્ય રૂપ, નવ-યૌવન, અખુટ રાજલક્ષ્મી અને સત્તા એ વાસ્તવિક રીતે એક મોટી અનર્થ પરંપરા છે. એમાંની પ્રત્યેક આત્માની અવનતિ કરનાર છે; પણ તેનાથી ઉચ્છૃંખલ ન બનતાં પરાથે તેનો સદુપયોગ કરનારનું તે ઐહિક અને પારલૌકિક કલ્યાણ સાધે છે, એ ધ્યાનમાં રાખી શાંતિભર્યું ધાર્મિક જીવન ગાળવું એ સનજનનું કર્તવ્ય છે.

(૧૦)

પાઠ ૨૪ મો.

આયુરુ વર્ણન.

દૂરથી=વેગળેથી; આઘેથી
દીલ=મન (ડીલ=શરીર)
ભાવ્યો=ગમ્યો
મેહ=વરસાદ
વીજ=વીજળી
ગિરિરાજ=પર્વતોનો રાજા; સર્વ
પર્વતોમાં શ્રેષ્ઠ
ટાણે=વખતે
સોમ=ચંદ્ર
દીપે=શોભે
મૂકી=નમી રહી
મહાસ્વાદુ=મહા સ્વાદિષ્ટ; ખડુ
સ્વાદવાળો
મિષ્ટ=મીઠો
હર્ણાં=હરણો

ઝરે=નીકળે
નિર્મળાં=સ્વચ્છ પાણીવાળાં
નીર=પાણી
શીળો=ઠંડો
સુગંધી=સુગંધવાળો
વહે=વાય
અગાડી=આગળ
વડાં=મોટાં
બળર=ચૂંટાં
રોજગારી=ધંધાદારી
પરાં=વેગળેનાં
જુક્તિ=ઉપાય
ટેવો=ધારો
સ્થાન=દેવાલયો
છંદ=કવિતાની કડીઓ

દૂરથી જોતાં આકાશમાં જમ વરસાદ ચઢી આવ્યો હોય તેવો
મનને સારો ગમે છે. (તેના ઉપર આવી રહેલા) કુંડોમાંનો દેવતા
વીજળી માફક ચળકે છે. એવો પર્વતોનો રાજા આયુ આજ જાયો. ૧

પુનમની તિથિએ સાંજને વખતે સૂર્ય અને ચંદ્ર એ બે જાણે
શોભિતા ધંટ ન હોય એમ દેખાય છે. (એને જોઈને) કાઈ કહું છું
કે દેવનો હાથી કેવો દીપી રહ્યો છે! એવો પર્વતોનો રાજા.-૨.

ક્રોધક વખત ઉપર જન્મે ઝાંડના જથ્થાની પુષ્કળ ઝુકી રહેલી ઝાડી આંખ ફાડીને અર્થાત્ બરાબર રીતે જુઓ. ત્યાં મહા સ્વાદિષ્ઠ મીઠા મેવો જોઈએ તેટલો મળે છે. એવો પર્વતોનો રાજા.-૩.

તેને વિષે વાઘ, વાંદરા, સિંહ અને હરણાં વસે છે. તથા ચો-કખા જળનાં ઝરણો હંમેશાં વહે છે. વળી ઠંડો અને સુગંધીદાર વાયુ વાય છે. એવો પર્વતોનો રાજા.-૪.

ત્યાં સુંદર ફૂલોની ફૂલવાડી ખીલી રહી છે. તેમજ ત્યાં કુવા, વાવ અને કુંડ શોભી રહ્યા છે. વળી તેને વિષે આવેલાં મોટાં દેવ-જામાં દેવોનો વાસ રહેલો છે; એવો પર્વતોનો રાજા.-૫.

તેને વિષે બંગલા બન્યા છે, અને ત્યાં બજારો પણ બન્યાં છે. વળી ધંધાદારી લોકો ત્યાં સારા ધંધા કરે છે આથી માલ લેનારને જે લેવો હોય તે માલ ત્યાં મળે છે, એવો પર્વતોનો રાજા.-૬.

ત્યાં તેર ગાઉના ઘેરાવાવાળું તળાવ છે તેમાં પાણી પીવા માટે આસપાસના અગ્યાર ગામના લોકો આવે છે. (અનુભવીઓથી અભ-વ્યું નહિજ. હોય કે ત્યાં માત્ર એ ત્રણ માઇલનાજ વિસ્તારનું તળાવ છે, અને પર્વતને વિષે અગીઆર ગામજ વસેલાં નથી. કેવળ માસ મેળવવા એ લીટી લખાઈ છે. એનો ભાવાર્થ એજ સમજવો કે ધણુ વિસ્તારનું તળાવ છે, અને આસપાસ છુટાં છુવાયાં વસેલાં ગામડાના લોકો ત્યાં આવે છે, પરંતુ લોકોને ધણે દૂરથી પાણી લેવા ત્યાં આવવાની જરૂર નથી-કામ કામ ઝરણો છે.) જ્યાં જેઠ માસમાં પણ પરસેવો જોવામાં આવતો નથી એવો પર્વતોનો રાજા.-૭

અસાડ મહીનામાં દૂરનાં વાદળાં પાસે આવે છે, અને ત્યાં જ-તાંની સાથેજ જોવાની મઝા જણાય છે. તમે એ વાદળાંને જરૂર ધુણીને ગોટાજ ધારો. એવો પર્વતોનો રાજા.-૮.

(૮૨)

જેને વિષે જૈન અને હિંદુઓનાં જીનાં સ્થાન છે. તેમજ બહુ વખણાએલાં અર્જુનદાદેવી પણ એમાં છે. એ જાણવા લાયક હકીકત ખાસ જાણવા માટે કહી છે. દલપતરામ કવિએ આ સારા છંદ બનાવ્યા છે. એવો પર્વતોનો રાજા.-૯.

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ આશુને દ્વરથી નિહાળતાં કેવો દેખાય છે ?

પ્ર૦ એને હાથીની ઉપમા શી રીતે આપી શકાય ?

પ્ર૦ આશુ ઉપર જેવા જેવું શું શું છે ?

પ્ર૦ કવિતાની કઈ કડી વડે કવિના અવલોકનની ખામી માલમ પડે છે ?

બોધ.

નદી, પર્વત, જંગલ, ધોધ, ઝરણુ, ચંદ્રિકા વગેરે ઇશ્વરની અપાર શક્તિનું જ્ઞાન કરાવનારી સૃષ્ટિઓના અવલોકનથી પ્રભુ પ્રત્યે ભક્તિભાવ ઉદ્ભવે છે. માટે એવી વસ્તુઓ બહુ ખારીકાદારી, પ્રીતિથી અને શાંતિથી નિહાળવી અને કુદરતનો મહીમા ગાવામાં ચિત્ત પરોવવું એ દરેકની ફરજ છે.

પાઠ ૩૦ મો.

સપુત વિષે.

સપુત=સારો છોકરો; સદ્ગુણી

છોકરો

અધર્મ=ધર્મ વિરુદ્ધ આચરણ

દાળે=દૂર કરે

સ્વજન=પોતાનાં માણસ

દિન=ગરીબ (દિન=દિવસ)

અરચીઆ=પૂજ્યા

દામ=પૈસા

પરમારથ=પરોપકારમાં

મેડે=મેઘા કરે, મેળવે

ગર્થ=પૈસા

હરિ અર્થ=હરિને લેખે; પ્રભુની

પ્રીતિ માટે; સ્વાર્થ વગર

ચાડી=કોઈની ખાનગી વ્યાખત જાણીને કહી દેવી તે

અપયશ=મેઘાખર

સદ્ગુણ=ગિ'યા ગુણ; સાર ગુણ

અવનિ=પૃથ્વી

ધન્ય=સફળ

જે સીધે રસ્તે ચાલતો હોય એટલે નીતિથી વર્તતો હોય તેજ સપુત કહેવાય; જે અધર્મને દૂર કાઢતો હોય તે સપુત કહેવાય; જે પોતાનાં માણસને (કુટુંબીઓને-સગાં વહાલાંને) સુખ આપતો હોય તે સપુત કહેવાય; ગરીબનાં દુઃખ મટાડતો હોય તે સપુત કહેવાય; વળી જે પરમેશ્વરને પ્રીતિથી પૂજે તે સપુત કહેવાય; શામળ કવિ કહે છે કે જેણે પરોપકારને અર્થે પૈસા ખરચ્યા તેજ સપુત કહેવાય.

વેપાર વડે પૈસા કમાય તે સપુત કહેવાય; સ્વાર્થની આશા વગર પુણ્ય કરે તે સપુત કહેવાય; ચોરી કે ચાડી કરતો નથી તે સપુત કહેવાય; અપયશ થવાથી (લોકોમાં ખોટું કહેવાય એનાથી) જે ડરતો રહે છે તે સપુત કહેવાય; એમ જેનામાં અતિશય સદ્ગુણ જેવામાં આવે છે એવા સપુતને સ્વર્ગમાં પણ સુખ છે. શામળ કવિ કહે છે કે જગતમાં એવા પુરુષોના અવતારજ સફળ છે. ૨.

ગણિત શમશ્યા.

ગણિત શમશ્યા=ગણિતને લગતી

શમશ્યા એટલે છુપા અર્થ-

વાજો સવાલ

ગોરી=ભી

ગોખ=ઝરખો

નદીકિં=નદીનું

નીર=પાણી

કામની=ભી

કર=હાથ

મશ=સવાલ

ઉત્તર=જવાબ

છત=શિલક

પ્રશ્ન—એક સ્ત્રી ઝરખામાં બેઠી હતી. તેની (ઝરખાની) તળે નદીનું પાણી હતું. હવે તે સ્ત્રીનો મોતીનો હાર તૂટ્યો તે નદીના કાંઠા ઉપર જઈ પડ્યો. તેનાં અર્ધા મોતી ક્ષણવારમાં પાણીમાં જઈ પડ્યાં, ચોથા ભાગના સવાયા જેટલાં અર્ધા કચરામાં જઈ પડ્યાં, વળી છઠ્ઠા ભાગ જેટલાં ગબડી ગબડીને સેવાળમાં ગયાં, છેવટે સ્ત્રીના હાથમાં બે મોતી રહ્યાં. ત્યારે કહો, એ કેટલાં મોતી હશે ?

ઉત્તર—શીલકમાં છનનું મોતી હતાં; તેના ચોથા ભાગનાં સવાગણાં ત્રીસ, છઠ્ઠા ભાગનાં સોળ અને બે હાથમાંની મળી અડતાળીસ.

સવાલ—પંખીનાં બે ટોળાં ઉડીને આકાશમાં આવ્યાં. ચંપાના વનને વિષે તે સૌને મનમાં સારાં ગમી ગયાં. તેમાંનું એક ટોળું બોલ્યું કે તમારામાંથી એક આવો તો આપણુ બેઉ સરખાં થઈએ, અને સૌનાં મનમાં સારાં લાગીએ. ત્યારે બીજું ટોળું બોલ્યું કે તમે એક પક્ષી આપો તો અમે તમારાથી બમણાં થઈએ—ત્યારે અમે પૂછીએ છીએ કે ગણો, એ પક્ષીઓ કેટલાં હશે ?

ઉત્તર—એમાં વહેમ જેવું શું છે ? ગણિતશાસ્ત્ર સાક્ષી પૂરે છે, કે બધાં થઈને બાર પક્ષી હતાં. એકમાં સાત અને બીજામાં પાંચ.

પ્રશ્ના.

પ્ર૦ સપુત કોને કહેવાય ?

પ્ર૦ કોનું જીવ્યું સફળ ગણાય ?

પ્ર૦ ‘મોતી’ સંબંધી શી શમસ્યા છે ?

પ્ર૦ ‘પક્ષી’ના ટોળાવાળી શમસ્યા કહો.

પ્ર૦ એ શમસ્યાઓ શા માટે મૂકી છે ?

પ્ર૦ બંને શમસ્યાના જવાબ આપો.

(૮૫)

બોધ.

સીધે માર્ગે ચાલવું, કાષ્ઠપણુ કાર્યમાં અધર્મ કરવો નહિ, કુર્કંબીઓને સુખ આપવું, ગરીબને સહાય આપવી એ વગેરે જે સપુતના સદ્ગુણ ગણાવ્યા છે તે પ્રમાણે બરાબર વર્તવું જોઈએ. એ સદ્ગુણો અહણુ કરી વર્તવાથીજ માઆપ સંતોષ પામે છે, કુર્કંબ-ખ-કુળની શોભા વધે છે, આપણી કીર્તિ પ્રસરે છે, અને આલોકનું તેમજ પરલોકનું હિત સધાય છે એ વિચાર ધ્યાનમાં રાખી સદૈવ નીતિમાન અને પવિત્ર જીવન ગાળવું જોઈએ.

પાઠ ૩૪ મો.

ધર્મર સ્તુતિ.

અરજ્ય=વિનતિ

સ્રણો=સાંભળો

અવિનાશી=જેનો નાશ નથી એવા;

પરમેશ્વર

બાળક=એાઈ સમજણુવાળા

આશ=આશા

લેશ=લગાર

ઉદાશ=દીલગીર

નિરાશ=આશાભંગ

લેશ=લગાર

કયાશ=ખામી

શુભમતિ=સારી અફલ

સદ્ગુણુ=સારા ગુણુ

સમાસ=મેઘાં રહેવું તે

નિર્મળ=એાકખા

નિશદિન=રાત દિવસ

પસરે=ફેલાય

સુવાસ=સારી વાસ

હૈયામાં=મનમાં

હાશ=હીંમત

લેશ=લગાર

કુધારો=નઠારો રિવાજ

હે અવિનાશી પ્રભુ ! અમારી વિનંતિ સાંભળો. આપ દયાળુ છો, અને અમે સર્વ બાળક છીએ તેથી અમારી એક આશા છે કે અમારી અરજ સાંભળો.

બાળક તો બહુએ વાંક કરે પણ તેથી (આપ) ઉદાશ થશો નહિ. અમારી.

અમે સઘળાં વિદ્યા ભણવા માટે ભેગાં થઈએ છીએ, માટે અમને તેમાં નિરાશ કરશો નહિ. અમારી.

અમે બધા સમજીને સારા ગુણો લઈએ કે જેથી અમારામાં લગાર પણ ક્યાશ રહે નહિ. અમારી.

અમને સારી શુદ્ધિ સાથે ઉંચા ગુણો આપો, કે જેથી સૌમાં અમારો સમાસ થાય. અમારી.

રાત દહાડો અમે મનમાં પવિત્ર રહીએ કે જેથી અમારી સુ-વાસ—સારી આબરૂ ફેલાય. અમારી.

અમે મોટિથી એવું માગી લઈએ છીએ કે અમારાં મનમાં જ્ઞાન રૂપી સૂર્ય વડે ઉજ્જ્વલ થાય કે જેથી અજ્ઞાનરૂપી અંધકાર નાશ પામે. અમારી.

આપનો આધાર મળવાથી અમારા મનમાં હીંમત છે. અમારી.

છેવટે માગીએ છીએ કે અમારામાં લગાર પણ નહારો રિવાજ રહે નહિ અને ક્રોધપણ દિવસ સુખનો નાશ થાય નહિ. અમારી.

૫૬ ધન્યાશ્રી.

દયાનિધિ=દયાના ભંડાર

આધાર=આશરો, ટેકો

અશરણુશરણુ=જેને ક્રોધનો આ-

ધાર નથી તેમના આધાર

અશરણુ=શરણુ વગરનો

વહાર=સહાય

અપાર=પાર વગરની

લીલા=ખુબી

અકળ=કળી ન શકાય તેવું

ગતિ=રચના

જરહોભ=પૈસાનો લોભ

સકળ=બધી.

વિકળતા=ગભરામણુ.

વીખવિષય=ઝેરરૂપ દુનીઆની મ-

ઝાઓ.

ખાનું=નામનો મહીમા.

ખાનાની પત=નામની મોટાઇની
આખર.

પ્રીતિ=પ્રીતિથી; સ્નેહથી.

પતિતોદ્ધાર=પતિતને-પાપીને ઉ-

દ્ધારનાર=ખચાવનાર.

અભય=ભય વગરનું.

અવ્યળ=ખસે નહિ તેવું.

યાચું=માગું.

ન્યાયી=ન્યાયવાળો.

વિસ્તાર=આત્માનું મોટાપણું,

વિશાળપણું.

હે દયાના ભંડાર ! તુંજ એક મારો આધાર છે. તારૂં નામ અશરણના પણુ શરણુ એવું શુભ છે. માટે તું મારી વહાર કર. અર્થાત્ જેને કાઇનો પણુ આધાર ન હોય એવાનો તું આધાર છે માટે હું નિરાધાર હોવાથી મને પણુ સહાય કર. દયાનિધિ.

ન્યાં જોઈં છું ત્યાં તારી રચના પાર વગરની છે, અને તે આકારમાં-તે રચનામાં તારી બુદ્ધિનો મહીમા ન સમજી શકાય એવો છે. દયાનિધિ.

આ જગના લોકોનો પ્યાર તો રૂપથી, રંગથી કે પૈસાના લોભને લીધેજ છે. દયાનિધિ.

બધી ગભરામણુ મટાડી દઇને વિષરૂપી આ દુનીઆના વિષયોથી મને ખચાવ. દયાનિધિ.

પાપીઓનો ઉદ્ધાર કરનારા હે ધણી ! તું તારા મોટાઇવાળા નામની આખર પ્રીતિથી રાખ. દયાનિધિ.

ભય વગરનું અને કોઈ દિવસ ખસે નહિ તેવું તારું સ્થાન પશુ
હું વારંવાર માથું ધું. દયાનિધિ.

તું ન્યાય પ્રમાણેજ વર્તનારો છે તો પણ મને મારી આપીને
આ દુઃખથી ભરેલા સંસારમાંથી તારીને પાર ઉતાર. દયાનિધિ.

કહાનદાસ કહે છે કે તને ગમતાં કાર્યો કરીને મારા આત્માનું
વિશાળપણું ઇચ્છું છું. દયાનિધિ.

પરેશા=મોટો ઇશ્વર; પરમેશ્વર

વિશ્વેશા=વિશ્વના સ્વામી

અકલિત=સમજાય નહિ તેવી

કૃતિ=રચના, કામ

મતિ=ખુબી

રચ્યું=બનાવ્યું

હિતાર્થે=હિતને માટે

જગપતિ=જગતના ધણી

કૃતિ=કામ

નિરખી=જોઈ

જળનિધિ=પાણીનો ભંડાર; સમુદ્ર

તરંગા=મોજા

મધુર=મીઠા

સર=અવાજ

અદ્યપતો=ગાતો

પ્રભુપ્રતિ=પ્રભુ તરફ

રમણાં=સુંદર

દર્શાવે=ખતાવે

મણા=ખામી

વ્યાધ=વાધ

ગરજન=બૂમરાણ, ગર્જના

ભયભીત=ભય ઉત્પન્ન કરનારો

વિરાજિત=જગતું

દીપ=દીવો

તરવર=મોટાં ઝાડ

વિશ્વના સ્વામી હે પરમેશ્વર ! તારાં કાર્યોની ખુબી સમજી ન
શકાય તેવી છે. હે દુનીઆના ધણી ! આ સઘળું તેં માણસોના કલ્યા-
ણને માટે બનાવ્યું છે. તારાં ભારે ભારે કામો જોઈને માણસો મથી
મથીને (સમજવા પ્રયત્ન કરીને—ન સમજવાથી) દૂર ખસે છે. તારા
શુભો ગાવા માટે માણસોની શુદ્ધિ લગાર પણ આવડતી નથી. ૧

મહા ! મહા નૃત્ય-નાચ કરતો આ સમુદ્ર કેવો દેખાય છે. તે જાણે મોજાં ઉછાળીને મીઠા અવાજ ગાતો ન હોય ! બગીચામાં અને વાડીઓમાં ફળ અને ફૂલને લીધે ડાળીઓ અતિશય નમી રહી છે તે વાયુના સપાટાથી નમીને જાણે પરમેશ્વર તરફ નમન કરતી ન હોય ! ૨

ફરી ફરીને મીઠે અવાજ ગાઈને સુંદર પક્ષીઓ કલોલ કરે છે, તે પ્રભુ કળી ન શકાય તેવી રચનામાં ખામી નથી એમ ખતાવે છે. વળી વાદ્ય અને સિંહો ભયંકર ગર્જના કરીને ફરે છે અને તેથી પાસેના પર્વતો ફરીને ભય ઉત્પન્ન કરે એવા શબ્દો કરે છે. (વાદ્ય અને સિંહના શબ્દો પર્વતોમાં અથડાઇને પાછા આવે છે તેથી તે શબ્દો ભયભીત લાગે છે.)

સંખ્યાકાળને વખતે જોતાં ગણી ન શકાય એટલાં જંતુઓ ઉડતાં જણાય છે, અને ઝીણાં ઝીણાં જંતુઓ વૃક્ષ ઉપર દીવાની માફક સળગતાં-પ્રકાશતાં જણાય છે. તેના વડે આપું વૃક્ષ-ઝાડ જાણે હીરાથી મઢી લીધું હોય તેવું ઝગે છે-પ્રકાશે છે. (આ સર્વ નીરખીને) માણસો પોકાર કરીને કહે છે કે આહા ! પરમેશ્વરની આ કેવી (અદ્ભુત) રચના છે ?

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ આ પાઠમાં કઈ કઈ ત્રણ ઇશ્વરસ્તુતિઓ છે ?

પ્ર૦ કોની કોની ખતાવેલી છે અને દરેક કયા રાગની છે ?

પ્ર૦ ઇશ્વરે શું શું બનાવ્યું છે ?

પ્ર૦ ઇશ્વર પાસે આપણી માગણી શી હોવી જોઈએ ?

પ્ર૦ પરમેશ્વરના ગુણો ગાવામાં આપણી શુદ્ધિ કેમ ચાલતી નથી ?

બોધ.

ઇશ્વર અપાર શક્તિવાળો છે, દયાળુ છે, અને પ્રાણિમાત્રને ઉત્પન્ન કરનારો તથા તેમનું કલ્યાણ કરનારો છે માટે તે સમર્થ સરજનહારનો દરરોજ અંતઃકરણથી આપણે ઉપકાર માનવો જોઈએ તથા તેની ભક્તિ કરવામાં લગાર પણ આળસ કરવું ન જોઈએ, એના અનેક ઉપકારોનો બદલો મનુષ્યે કાઢ પણ રીતે વાળી શકે તેમ નથી, એને માટે નિરંતર તેની ભક્તિ કરવાથી તે ખુશ થાય છે, અને તેમ કરવાથી આપણી બુદ્ધિમાં, સંપત્તિમાં, સુખમાં વધારો થાય છે. દુંકામાં, આત્માનું કલ્યાણ થાય છે એમ નિશ્ચયપૂર્વક માનવું.

પાઠ ૩૮ મો.

પંચવટી.

પંચવટી=પાંચ વડનું જુથ. આ
સ્થળ ઝોદાવરીને કાઠે છે.
શ્રી=શોભાયમાન; સુંદર.
પ્રભાવ=શક્તિવાળો
રઘુવીર=રામચંદ્રજી; રઘુકુળને શો-
ભાવનાર
વિરાજતા=શોભતા
સંગ=સાથે
કુળનો=આપદાદાએ પાળેલો
ધર્મ=રીતરિવાજ; આચારવિચાર
લીલા=આનંદ ભરેલી રમત ગમત

નિત્ય નિત્ય=હંમેશાં
નૌતમ=નવા નવા; સુંદર
નિર્મળ=ચોકખું.
મઠ=ઋષિ લોકોને રહેવાની જગા
છાપ=શોભી
મુનિ=તપસ્વી
ધીર=શાંતિ ભરેલું જીવન ગાળનાર
પર્ણકુટી=પાંદડાં વગેરેથી બાંધે-
લી ઝુંપડી
તુલસીકરો=તુલસીનાં
વંદ=જથો; સમૂહ

(૬૧)

ખટપટ=ખમરા; મધમાખી વગેરે
 જંતુ (ખટ-છ+પટ-પગ)
 ગુંજે=આનંદથી અવાજ કરે
 મધુ=મધ; મીઠા
 મકરંદ=ધુલનો રસ
 ચંપક=ચંપો
 કરેણી=આંબાની જાત
 આંબાશાખ=આંબા ઉપર પાકવા
 આવેલી ફેરી
 કદળી=કેળ
 મંકપ=માંડવો
 લચકે=લચી પડે
 લૂમી=લૂમો; ઝુમખાં
 નારિકેળ=નાળિયેરી
 જંબીર=જાંબુડો.
 ફેફલી=સોપારીનું ઝાડ
 શતપત્રી=એક સળી ઉપર સો
 પાન થાય એવું ઝાડ,

કુંદ=આંબાનું ઝાડ
 મસમસતો=મહેકતો
 સોહમણી=સુંદર, પ્રીય
 બક=બગલો
 પારાવત=કથુતર
 કપોલ=હોલો
 આદે=વગેરે
 લલિત=સુંદર
 વિહંગ=પક્ષી
 કળા=ભોર પોતાનાં પીંજાં પ્રસારે
 છે તે
 ખગ=પક્ષી
 મૃગ=પશુ
 ભાવે=પ્રીતિથી
 જૂથ=ટાળાં
 મૃગ=હરણ
 સૌમિત્રી=સુમિત્રાનો પુત્ર; લક્ષમણ
 આરોગાવી=જમાડી
 આસ=ખાવું તે

પંચવટીમાં શ્રી રામચંદ્રજી શોભી રહ્યા હતા. લક્ષમણ અને
 સીતા બંને સાથે તેમની સેવા કરતાં હતાં. એ બધાં પોતાના કુળનો
 ધર્મ પાળતાં હતાં, અને હંમેશાં જુદા જુદા પ્રકારની લીલા-રમત-
 ગમત કરતાં હતાં. તેમની પંચવટી પાસે ચોકખાં જળવાળી ગોદા-
 વરી વહે છે, અને ઠંકાણે ઠંકાણે મોટા તપસ્વીઓના મઠ શોભી
 રહ્યા છે. પંચવટીમાં—

પર્ણકુટી પાસે સીતાજીએ વાડી કરી છે, અને તેની અંદર તુલ-
સીનાં ભુથ વાળ્યાં છે. વળી તેમાં જાંબ, ભુધ, મકંદ, મરવો અને
મોગરો છે. તેમાંથી જંતુઓ આજ્ઞાંકૂર્ણક મીઠા ફૂલનો રસ લેતાં.
પંચવટીમાં—

તેમાં ગુલાબ, ચંપો, ડમરો, ચંપેલી, માલતી છે, અને કરેણી
આંખાની સાખો હીંડોળા ખાય છે. વળી જામફળી, દાડમડી, નારંગી.
અને કેળો છે તથા માંડવા ઉપર દ્રાક્ષની લુભો લચકી રહી છે.
પંચવટીમાં—

નાળિયેરી, જાંબુડા, ફણુસ, સોપારી, સીતાફળી, શતપત્રી,
કુંદ અને કલ્હાર છે. તથા ચારે બાજુ બહેક બહેક કરતો કેવડો મેંક
છે, અને જુદી જુદી જાતનાં પાર વગરનાં ફુલો ખીલી રહ્યાં છે.
પંચવટીમાં—

ઝાડપર પક્ષીઓ સુંદર શબ્દો કરે છે. બગલા, કબુતર, ચક-
વા અને ચકલીનાં જોડાં, હંસ, કારંડવ, ચક્રાર, ચાતક, કોકિલા,
હોલા, ખંજન વગેરે સુંદર પક્ષીઓ છે. પંચવટીમાં—

જમીન ઉપર કળા કરીને મોર નાચે છે, અને મેના તથા પો-
પટો “ જય જય રામ ” એવા શબ્દો બોલે છે. તેમજ રસિક લાગે
તેવા સુંદર શબ્દો બોલે છે. એવાં પક્ષીઓ અને પશુઓને જોઈને
સીતા મનમાં સુખ પામતાં હતાં. પંચવટીમાં—

શ્રી રામચંદ્રજી પંચવટીમાં રહ્યા છે ત્યાં તેમના દિવસો આનં-
દમાં જાય છે. ત્યાં લક્ષ્મણ અને સીતા ભાવથી રામચંદ્રજીની સેવા
કરે છે.

બીલડીઓનાં ટોળાં મળીને સીતાને જોવા માટે આવે છે, અને
જુદી જુદી જાતનાં વનફળો પડીઆ ભરી ભરીને લાવે છે.

સીતાની વાડીમાં પશુઓનાં ટોળાં ચરવા માટે આવે છે. તે સીતાજીનું ૩૫ જોષને બધાં નવાઈ પામે છે.

હંમેશાં લક્ષ્મણુ ફળ લાવીને સીતાની પાસે મૂકે છે. શ્રી રામ-ચંદ્રજીને જમાડીને પોતે ફળનો આહાર કરે છે.

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ પંચવટી-સંબંધી શું જાણો છો ?

પ્ર૦ રામ, લક્ષ્મણુ અને જનકીને વનવાસ કેમ જવું પડ્યું ?

પ્ર૦ સીતાજીએ પોતાની વાડીમાં શાના છાડ હિંચ્યા હતા ?

પ્ર૦ ગોદાવરીને કાંઠે ક્યાં ક્યાં પ્રાણીઓ જોવામાં આવતાં ?

પ્ર૦ એ સ્થળ રમ્ય-સુંદર કેમ લાગતું ?

પ્ર૦ લક્ષ્મણુ પોતાના વડિલ બંધુની શી સેવા કરતો ?

બોધ.

રામ, લક્ષ્મણુ અને જનકી વનવાસ રહીને પણ અર્થાત અ-સભ્ય વેઠવા છતાં પણ પોતાનો કુળ ધર્મ પાળતાં તે પ્રમાણે માન-જુસે ગમે તે સ્થળે, ગમે તે સમયે અને ગમે તેવી સ્થિતિમાં પણ પો-તાના કુળનો આચારવિચાર કદાપિ (પ્રાણીએ પણ) તજવો નહિ. બીજી બાબત એ સમજવાની છે કે પોતાના વડિલ બંધુ રામની લક્ષ્મણુ જેવા હિંચ્યા અને અપૂર્વ પ્રેમભાવથી સેવા કરી છે તેવા હિંચ્યા બંધુભાવથી વર્તવામાંજ ખરી કુલીનતા, ખરો ધર્મ અને શા-શ્વત કલ્યાણ સમાયલું છે, એ ખૂબ ધ્યાનમાં રાખવું.

(૬૪)

પાઠ ૪૪ મો.

હિતનાં વચનો.

હિત=કલ્યાણ; ભલુ
 સૂણો=સાંભળો
 અધિર=અહેરો
 સરખો=જેવો
 સ્વાધીન=તાબે; વશ
 ક્રોધ=ગુસ્સો
 સમ=જેવો; અસામર
 સારં=જેવું જોઈએ તેવું.
 ગૂંગ=ગુંગા
 સારં માડું=ખરૂં ખોટું
 ઉપકારી=પારકાનું ભલું કરનારો
 ધીર=ડાહ્યો, શરવીર, અહાદુર
 રણુ=રણજીતિમાં; લડાઈમાં
 નિર્ભય=ખીક વગર
 ભારી=મોટો; નિઠર
 ઉંમર=વય
 શાણો=ડાહ્યો
 સ્વાર્થ=મતલબ
 નિદે=વાંકુ જોલે, વજોવે
 પીઠ પાછળ=ગેરહાજરીમાં; ખીન્ન-
 ઝોને મોઢિ
 હલકા=ઝોળી સમજણવાળા

સ્તુતિ=તારીફ; વખાણ
 ખતા=ચૂક; ભૂલ; ઠાકર
 અનાદર=તિરસ્કાર
 કાળે=સમયે; વખતે
 દશા=સ્થિતિ
 સહી=નકી; નિશ્ચય
 હિતુ=રનેહી; હિતેચ્છુ
 શીખ=શિખામણ
 કડું=કડવું; દુઃખ લાગે તેવું.
 ભાષણુ=વચન; વાણી
 હિતકારી=ફાયદો કરનાર
 વેર=દુસ્મનાવટ
 છાની=ગુપ્ત; ખીન્નને નહિ કહેવાની
 સાચ=સાચો
 આમદાની=આવક જવક
 સાવધ=સાવચેત, હોશિઆર
 વહેવારે=લેવડ દેવડમાં
 શરમ=લાજ
 હાનિ=નુકસાન
 હરીલે=ખમીલે; વેઠે
 ધરમેજે=મહોમાંહે
 કાજી=ન્યાયાધીશ
 કો=કોઈ

પતે=નિકાલ થાય; પતી જાય, મટે
 સર્વથા=અધે ઠેકાણે
 ઉધાડો=ખુલ્લી કરે
 કથા=મર્મ; વાત
 મનનો સુખી=સંતોષી

વૈરભાવ=દુશ્મનાવટ
 ડાકી બહાર ન કાઢવી=આગેવાન
 થવું નહિ
 હાથ ધાલવો=શર કરવું
 વિચાર=મત; અભિપ્રાય

જે માણસ હિતનાં વચનો સાંભળે નહિ તે બહેરા જેવો જાણ્યો; અને જે માણસ ક્રોધને તાબે થાય તેને આંધળા જેવો જાણ્યો. ૧

જે માણસ સારી રીતે બોલી જાણતો નથી તેને મુગા જેવો જાણ્યો; અને જે માણસ સારું બોલું સમજતો નથી તેને પશું ગણી કાઢ્યો. ૨

જે હંમેશાં પારકાનું ભણું કરે છે તેને મોટો માણસ ધારવો, અને જે રજુભૂમિમાં બીક રાખતો નથી તેને ખરો બહાદુર જાણ્યો. ૩

ધન, જીવાની અને ઉંમર ઉપર જે માણસ વિશ્વાસ રાખતો નથી, તેનેજ ચતુર, ડાહ્યો અને સંતોષી જાણ્યો કારણ કે એ વસ્તુઓ નાશ પામનારી છે. ૪

આપણાં વખાણુ સાંભળીને ભૂલાવામાં પડી ખતા ખાવા નહિ. પોતાની મતલબને માટે લુચ્ચા લોકો વધારે જીકું બોલે છે. ૫

આપણું કાષ્ઠ ભુંડું બોલે તોપણ તેની સાથે વઢવું નહિ, મુખ માણસો પછવાડે જીરું બોલે છે. ૬

ગરીબ માણસને જોઇને તેનો તિરસ્કાર કરવો નહિ, (કેમકે) અરે! કાષ્ઠક વખતે આપણી પણુ એવી દશા નક્કી થશે. ૭

સ્નેહી માણસની શિખામણનું વચન કડવું હોય છે, તોપણ તે ભણું કરનાર સાથે દુશ્મનાવટ શા માટે કરતી ?

આપણી છાની વાતો વિશ્વાસ રાખીને કાઢને કહેવી નહિ, પણ આપણો ખરેખરો રનેહી હોય તો તેના ભરોસા ઉપર કહેવી. ૯

આવક જવક (ઉપજખર્ચ) નો હિસાબ રાખવાથી માણસો સાવચેત રહે છે. અર્થાત્ એમને દ્રવ્ય તરફનું સંકટ આવી પડતું નથી, વહેવારમાં (લેવડ દેવડની બાબતમાં) શરમ રાખવાથી તુકસાન ભોગવવું પડે છે.

નાની ઉંમરના પાસેથી પણ ડહાપણની વાતો હોય તો સાંભળી-મહણ કરી લેવી, અને જે ધરમેળે તકરાર પતી જતી હોય તો ન્યાયાધીશ પાસે જવું નહિ. ૧૧

મરી ગએલા માણસનું કાંઈ દિવસ કાંઈપણ ઠેકાણે ભુંડું બોલવું નહિ. કાંઈની સાથે દુશ્મનાવટ રાખવી નહિ અને કાંઈની છાની વાત ખુલ્લી કરવી નહિ. ૧૨

મીઠું મીઠું ખાવાની જીભને ટેવ પાડી દેવી નહિ, પારકો તકરાર પોતાને માથે વહોરી લેવાની આગેવાની કરવી નહિ. ૧૩

એક કામ પુરું થયા પછી બીજા કામનો આરંભ કરવો. એ જાણી છાની વાત કરતા હોય તેમાં ત્રીજા માણસે પોતાનો મત આપવો નહિ. ૧૪

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ હિતના વચનો કડવાં કેમ લાગે છે

પ્ર૦ કેવાં વચનોથી માણસ છેતરાઈ જાય ?

પ્ર૦ કંઈ બાબતમાં બહુ સાવધ રહેવું ?

પ્ર૦ કંઈ કંઈ દેવો ન પડવા દેવી ?

પ્ર૦ મુંગ, પીઠ, આમદાની, અનાદર, બધિર, હાનિ, હોરી લેવું એના અર્થ સમજાવો.

(૬૭)

બોધ.

આ પાઠમાં આપેલાં સધળાં હિતવચનોનું ધ્યાનપૂર્વક સેવન કરવું દરેકને ઉપયોગી થઇ પડશે. પાઠમાં તમે જે જે નીતિનાં વચનો જાણી જાઓ તેને બરાબર રીતે આચારમાં મૂકી શીખશો અર્થાત્ તે પ્રમાણે તમે વર્તવાની ટેવ પાડશો તોજ તમારું કલ્યાણ સધારશે. માત્ર પોપટીઆ જ્ઞાનથી લાભ નથી. નીતિએ ચાલનારને, વિવેકથી વર્તનારને શરૂઆતમાં કેટલીક મુશીબત પડતી જણાય છે. તથા સ્વાર્થનો ભોગ આપવો પડે છે, પરંતુ અંતે એ પ્રમાણે વર્તનાર માણસ યશસ્વી નીવડી પુણ્ય છે એ જૂઠું નહિ. જેમ કવીનાઇન કહ્યું છે તથાપિ જ્વર-તાવ હજો છે, તેમ હિત વચન કહ્યું છે તથાપિ જિંદગીનું કલ્યાણ કરે છે.

પાઠ ૪૮ મો. પ્રભાત વિષય.

પ્રભાત=પરોઢીઉં; વહાણું

કાક=કાગડા

પપૈયા=ચાતક પક્ષી; દેવતરસ્યો;

એમ કહેવાય છે કે એના કંઠ

ઉપર એક કાણું હોય છે

તેથી પાણી પીધેલું નીકળી

જાય છે તેથી સદા તરસ્યુંજ

રહે છે, વરસાદની ઋતુમાં

તે ચાંચ પહોળી કરી ઉંચી

કરી રાખે છે તેથી અંદર છાંટા

પડે છે ત્યારે તૃપ્તિ થાય છે

પીયુ પીયુ=પાણી પાણી

ઝંખે=રટણ કરે

કૌકૌ=કાલાહળ

શાખા=ડાળી

ટૌકાર=ટહુકાર; મધુર અવાજ.

કળા=ભોર પોતાનાં પીછાં પસારી

રી ગાળાકારમાં રાખે છે તે.

ઢલ=ભોરની માદા

વીણે=ચાટે; ઝીણે

પલાશ=ખાખરાનું ઝાડ

સ્વર-રાગ

શીતળ=કાંડો

મંદ=ધીમો

મુવાસિત=સારી વાસ; ગંધવાળો

ઝામે=ઢાંચે

ટાણે=સમે

અકુર=કૃષ્ણના પરમ ભક્ત; કૃષ્ણ-
ના કાકા

ભોર=સવાર પરાઢીઉં

નરસંઘઆનો સ્વામી=શ્રી કૃષ્ણ
ભગવાન

વીણુ=વગર, વિના

સોર=સાદ, નાદ, અવાજ

જાહેર=જગ્યારે

ખટ=છ (સં ચટ્)

નિદ્રા=ઊંઘ. ('નિદ્રા' શબ્દ અ-
શુદ્ધ)

પરહરી=છાડી; તણ

સમરવા=પાદ કરવા.

શ્રીહરિ=પ્રભુ

તજવા=છોડવા, મૂકવા

વિચારવા=મનન કરવા

સદ્ગ્રંથ=સારાં પુસ્તક, જ્ઞાનથી

ભરેલાં પુસ્તક, કલ્યાણ કર-
નારા ગ્રંથ

દાતાર=આપનાર

પતિવ્રતા=પતિસેવા એજ જોનો
નિયમ છે એવી સ્ત્રી, ધ-
ણીની દરેક આજ્ઞા બરાબર
પાળનારી નીતિમાન સ્ત્રી

જોગીઆ=ધર્મશ્વર સાથે મન જોડવા
વાળા સાધુ પુરૂષો

ભોગ=ભોજનશોખ; વિશ્વાસ; ભોજ
સ્ત્રી સાથે કીડા-વિશ્વાસ ક-
રવો તે.

કંથ=સ્વામી; પતિ; ધણી

કર્મ=નશીબ; ભાગ્ય

મર્મ=ભેદ, ઉડો અર્થ.

અવતરે=જન્મે

સ્નેહ=ભાવ, પ્રીતિ

મુકવિ=સારા-મોટા કવિ

વેદીઆ=વેદ ભણનારા, વેદ જાણનાર

વહાણું વાયુ એમ જાણીને પક્ષીઓ જગ્યાં, કાગડાઓ કાકા
કરે છે. પપૈયા પાણી પાણી એમ જાંખે છે, અને વડની ડાળો ઉપર
મુડાઓ ફાલાહલ કરે છે.

ભોર ટોકાર-આનંદકારક અવાજ કરે તે, અને (આનંદમાં

આવીને) સુંદર કળા રચે છે. તથા ઢેસ તેનાં આંસુ ઝીલે છે. (એમ કહેવાય છે કે મોરનાં આંસુ ઝીલવાથી ઢેસ ગર્ભ ધારણ કરે છે. અર્થાત્ તેને મિથુનક્રિયા નથી.) ખાખરા ઉપર રૂડા પોમટો બોલે છે, અને કાચલો ઝીણું સ્વરે ટહુકે છે. એમ પ્રભાત—

વાછરડાં ભાં ભાં શબ્દ બોલે છે, ગાયો બાં બાં શબ્દ બોલે છે, ઠંડો તેમજ ધીમો સુગંધીદાર પવન વાઈને વસ્ત્ર ઉડાડે છે. પ્રભાત—

તે સમયે જાણે મળસ્કું થઈ ગયું એમ જાણીને અકૂચળ બા-
આ; પણ શ્રીકૃષ્ણ વિના કોઈ જાણતું નથી કે આ તો (મળસ્કું થયું
નથી પણ) ગોપીઓનો કાલાહલ છે. (અને તેને લીધેજ પક્ષીઓ
જાગી ઉડ્યાં છે.)

જ્યારે પાછલી છ ઘડી રાત રહે ત્યારે સાધુ પુરુષે સર્પ ન
રહેતાં જાગવું, અને ઉંઘને તણ દર્ધ પરમેશ્વરને સંભારવા તથા તું
એકજ છે, તું એકજ છે એમ બોલવું. ૧

ત્યાગી હોય તેણે ઇશ્વર સાથે ચિત્ત જોડવું અને ભોમી હોય
તેણે ભોગ તણ દેવા. ૨

વેદીઆ (વેદ જાણનારાઓએ) હોય તેમણે વેદનું મનન કરવું,
અને જે વિષ્ણુ ધર્મના હોય તેમણે કૃષ્ણને યાદ કરવા. ૩

સારા કવિ હોય તેણે સારાં પુસ્તકો બનાવવાં, અને જે દાતાર
હોય તેણે દાન કરવું. પતિવ્રતા સ્ત્રીએ પોતાના સ્વામીને (શું
► શું જમવાનું કરવું તથા બીજું શું શું કામ કરવું તે) પૂછવું અને
તે કહે તે ધ્યાનમાં રાખવું. ૪

આપણે આપણી ફરજો જાળવવી, અને કર્મના બેઠનો વિચાર
કરવો. અર્થાત્ એ બધાં કર્મો શા માટે કરવામાં આવે છે તેનો

(૧૦૦)

વિચાર કરવો. જો નરસીના સ્વામીને (શ્રીકૃષ્ણને) પ્રીતિથી ભળે
તો પુરુષ કે સ્ત્રીને ફરીથી અવતાર લેવો પડે નહિ. અર્થાત્ ૬૬
ભક્તિ હોય તો મોક્ષ પામે.

પ્રશ્નો.

પ્ર० પ્રભાતમાં ક્યાં ક્યાં પક્ષીઓ આપણું ચિત્ત આકર્ષે છે ?

પ્ર० પ્રભાતમાં પવન કેવો હોય છે ?

પ્ર० અકૂર કાણુ ?

પ્ર० નરસિંહ કાણુ ?

પ્ર० ગોપીઓ કાણુ હતી ?

પ્ર० જગૃત થવાને માટે શો નિયમ છે ?

પ્ર० પતિવ્રતા સ્ત્રીનો શો ધર્મ છે ?

પ્ર० આપણે સવારમાં શું કાર્ય કરવું જોઈએ ?

બોધ.

આ કવિતામાં પાછલી છ ઘડી રાત રહે ત્યારે જગૃત થવાનો
બોધ કરેલો છે તે બહુ યથાર્થ અને કલ્યાણ કરનારો છે. પ્રાતઃકા-
ળની મળ અનુભવી નથી તેની નિદ્રાગી શુષ્ક છે. સવારના પહોરમાં
વહેલા ઊઠી રનાન વગેરેથી પરવારી ઇશ્વરસ્તવન કરી પોતાનાં
દિવસનાં કાર્યોમાં પ્રભુસહાય યાચવી એ આપણું પરમ કર્તવ્ય છે,
એ ધ્યાનમાં રાખવું.

પાઠ ૫૪ મો.

નિર્દોષ પંખીડાં.

નિર્દોષ=દોષ વગરનાં; અપરાધ વ-
ગરનાં

કેંકતાં=અનુભૂતાં; રમતમાં
દીલ્લ=શરીર પર

તર=ઝાડ

હરત=હાથ

કયાંથી=શી રીતે

જખમ=ધા

કૂર=ધાતકી; પાપી

કુમળું=દુઃખ સહી ન શકે એવું

ઝિગરશે=ખચશે

મધુર=મીઠાં

ચણુળે=ખાળે; વીણી ખાળે.

વા=અથવા

હાનિ=નુકસાન; અડચણ

ઉપવન=ખાગ; બગીચો; વાડી

સદા=હંમેશ

ખુલ્લું=ઉઘાડું; સર્વને કરવાની છ-

ટવાળું

કુદરતી=ઇશ્વર તરફથી

ક્ષેમ=કલ્યાણ; કુશળતા

માની=સમજી

કુદરત=ઇશ્વર

સામ્ય=સમાનતા; સરખાપણું

તમ પર=તમારા ઉપર

જનો=માણસો

કૂર=ધાતકી

તે પંખી ઉપર પથરો નાખતાં તો નાખી દીધો (અજાણતાં નાખ્યો.) પણ તે છુટ્યો અને અરર ! હૈયામાં ધ્રાસકો પડ્યો. અરે ! તે (પંખીના) શરીર ઉપર લાગ્યો અને શ્વાસ રૂંધાઇ જવાથી તથા પાંખ ઢીલી પડવાથી ઝાડ ઉપરથી નીચે આવી પડ્યું. ૧

અરે ! મેં જોને પાલ્યું હતું તેજ મારે હાથે તરફડી મરે છે. ધડકતે હૃદયે પાણી છાંટ્યું તો પણ ઉડી શક્યું નહિ. અરે ! એ કયાંથી ઉઠે ? આ પાપી હાથે કારી જખમ કરેલો છે; અને અહો ! તેનું હૃદય છેક કામળું છે તો પછી શી રીતે ઉઠે ? ૨

અહા ! જો જો, તેને કળ ઉતરી-આરામ થયો અને તેની પાંખ ઉઘડી પણ તેનું મૃત્યુ થાશે કે જીવ ખચશે તે કાણ જાણી શકે ? અહા ! એ મનને ગમતાં મીઠાં ગીત ફરીને ગાવા માટે અને આ વાડીનાં મીઠાં ફળ ફરીને ચાખવા માટે જીવ્યું ! ૩

(૧૦૨)

અરે પંખીઓ ! સુખથી-કાઠ પણુ જાતના ડર વગર દાણાં વીણી ખાજે અથવા મધુરાં ગીતો ગાજે, શામાટે મારાથી ખીહીને આવી રમત ગમત છોડીને ઉડી જાઓ છો ? તમારી પાસે જેવી ગાય ચરતી હતી તેવોજ (હરકત ન કરું તેવો) હું છું. ખરેખર તમારા શરીરને કાઠ પણુ દિવસ હું હરકત કરીશ નહિ. ૪

તમારા તરફ કંઈપણ ફેંકવા મેં માર્ગાંને પણુ ના કહ્યું છે. મારી આ વાડી સર્વ પંખીઓને માટે હંમેશ ખુલ્લી છે. અરે ! તો પણુ (તમને) માણુસોને ખીહીવાની ટેવ કુદરતી રીતેજ મળેલી છે તો એમાંજ (ખીહીવામાંજ) કલ્યાણુ છે એમ સમજીને તે બધાં મારાથી પણુ ભલે ખીહીતાં. ૫

જો ઉડશો તો નક્કી કાઠક પાપી હાથનો તમને ડર છે. કેમકે તમારા તરફ પથરો ફેંકે એ તો માણુસોના ખેલ છે. હું દીલગીર છું કે કુદરતના સરખાપણાનું ભાન ભૂલી જઈને માણુસો તમારા તરફ આવી ફૂર સત્તા ભોગવે છે. ૬

પ્રશ્નો.

પ્ર૦ શાના સંબંધમાં આ કવિતા છે ?

પ્ર૦ નિર્દોષ પંખીડાં એટલે શું ?

પ્ર૦ માણુસો તેમના તરફ કેવી ફૂરતા કરે છે ?

પ્ર૦ કુદરતનો નિયમ શો છે ?

પ્ર૦ આ કવિતાનો સાર કહો.

બોધ.

પશુ, પક્ષી એ સર્વ ઇશ્વરનીજ સૃષ્ટિ છે, એ જ્યાનમાં રાખીને તેમના પ્રત્યે દયાભાવ રાખવો. આ દુનીઆમાં ૨૪ પ્રાણીઓના સંરખા અધિકાર છે એ વીસરી જતું નહિ. અવાચક બિચારાં નિર્દોષ

(૧૦૩)

પ્રાણીઓ ઉપર ક્રૂરતા કરવી એ અધમતા છે. તેમના ઉપર ખોટી રીતે સત્તા ભોગવી ઇશ્વરે આપણને આપેલી બુદ્ધિ-શક્તિનો દુરુપ-યોગ કરવે એ માણસ જાતને શરમાવનાર તથા વિનાશ કરનાર છે એ જ્ઞાનું નહિ.

શ્રુતલેખન.

ભાષાનું અતિ અગત્યનું એક અંગ “ શુદ્ધ જ્ઞેડણી ” છે. એ વિષયમાં ઉપદ્રાં ધોરણોમાં પણ વિદ્યાર્થીઓ બહુ કાચા આવે છે, અને તેનું નુકસાન તેઓ આગળની પરીક્ષાઓમાં પણ ભોગવે છે; માટે નીચલાં ધોરણોમાંથીજ વિદ્યાર્થીઓએ એ વિષય ઉપર બહુ કાળજી રાખવી. વિદ્યા, વિદ્વાન, દ્વિપક્ષપ, ચિદ્ર, બ્રાહ્મણ, સિદ્ધપુર, મુદ્દલ વગેરેમાં એક અક્ષર ખીજાને કેમ જ્ઞેડવો તે આરંભથીજ ધરા-બર શીખી લેવું; અને પ્રીતિ, નીતિ, મિતિ, બુદ્ધિ, ઉન્નતિ, અશ્વિત વગેરેમાં ઇકાર-હસ્વ છે કે દીર્ઘ તે ધરાબર ધ્યાનમાં રાખવું. વળી વિષુવવૃત્ત, નૈઋત્ય, વૃત્ત, મૂળતત્ત્વ, મહત્ત્વ, ઉત્પત્તિ, વગેરે શબ્દોની જ્ઞેડણી ઉપર પૂરતું ધ્યાન આપવાથી શુદ્ધ લખવાનો મહાવરો પડી જશે. અહીં પાડવાર ધ્યાનમાં રાખવા લાયક જ્ઞેડણીવાળા પાંચ પાંચ શબ્દો નીચે આપ્યા છે તે પુનરાવર્તન વખતે ઉપયોગી થશે.

આજીવ્ય
બ્રહ્મચર્ય
ઇન્દ્રિય
સુખચર્ય
કુર્ગુણ

ચાખ્યું
અકસ્માત
સ્વસ્થ
ગૃહસ્થ
ઉગાર્યો

તંદુરસ્તી
ખુદલી
સાંભાળ્યું
ઉત્પન્ન
નૈદ્રોજન

શરવીર
 જવદ્દેજ
 આયલીડ
 પુષ્કળ
 લાગ્યા
 અમૃત્ય
 કર્તવ્ય
 પુસ્તક
 જન્મારો
 ઓદ્યો
 ગૃહસ્થ
 સદાશિવપંત
 રમરણુ
 નીતિ
 સ્વચ્છંદી
 ખૂશભિજ્જ
 મધ્યમસર
 પરમાત્મા
 સૂર્યોદય
 મિષ્ટાન્ન
 કૃષ્ણ
 મુખ્યત્વે
 ગીતમણુક
 સ્વર્ગ
 ઇજ્ઞેવ
 વૈરાગ્ય
 મેગેસ્થનીસ
 વિદ્વાન
 સેદ્યકસ

વિશ્વાસુ
 ચંદ્રગુપ્ત
 જુજયુ
 ઝગવેદસંહિતા
 ક્ષાલ્લાન
 બ્રહ્મદેશ
 ભૂચુકચ્છ
 મૂચ્છના
 અમૃત
 ભરતઝપિ
 ગુસ્સો
 નિર્મળ
 પ્રયત્ન
 જૂજ
 હોશિઆર
 અણુધાર્યુ
 બુઝી
 હાતિમ
 ઇશ્વર
 નિર્ધન
 સ્તબ્ધ
 મુશ્કેલ
 મુખધ
 સૂચના
 ઉત્સાહ
 બુદ્ધિ
 અભ્યાસ
 માર્ગ
 ઉધરાણી

દ્રવ્ય
 શાહુકાર
 ગરબડાટ
 પ્રામાણિક
 મનહરપુરી
 વર્ગનો
 હીંમતવાન
 શીખ્યા
 સ્થિતિ
 જૂજ
 અભિમાન
 શિલ્પકામ
 નિર્વાણ
 વાસીદું
 પૂજા
 પુસ્તક
 સૂર્યોદય
 કાલી
 હિંદુસ્તાન
 મૂળ
 પશ્ચિમ
 હિંદુશાસ્ત્ર
 કવિતા
 ઇતિહાસ
 શિષ્ય
 સંપ્રદાય
 બુદ્ધિ
 શ્રીમંત
 પૂછ્યું

લુપ્ત
 વિશ્વાસધાત
 ચઢાવવું
 લૂંટી
 વિશ્વાસ
 આચર્યો
 પરાક્રમ
 ચક્રવર્તી
 આશ્ચર્ય
 નિમિત્ત
 બાળચેષ્ટા
 ઋષિકુમાર
 સ્પષ્ટ
 ઇશ્વરકૃપા
 સ્પષ્ટરખર
 રૂપેત
 હરિશ્ચંદ્ર
 વિશ્વામિત્ર
 ધર્મિષ્ઠ
 સ્તબ્ધ
 અગ્નિ
 આદિત્યેશ્વર
 ગરુડેશ્વર
 શલપાણીશ્વર
 સદાનંદ
 શક્તિનું
 લક્ષમણ
 પર્ણકુટી
 મૃગચર્મ
 દુષ્ટ

આર્યપુત્ર
 પુષ્કળ
 અવસ્થા
 ધાસ્તી
 રાખ્યું
 આગ્રહ
 નાસ્તિકપણું
 વસ્તુ
 કર્તા
 વચ્ચે
 ધનાઢય
 અરબસ્તાન
 ખ્રિસ્તી
 આફ્રિકા
 લિસ્બન
 માકિવેસ
 વૂસ્ટર
 સ્કોટ્લાંડ
 સ્ટીવન્સ
 નિર્ભય
 નિર્ધન
 ઉછર્યો
 વિદ્વાન
 મેળવ્યું
 શિષ્યો
 અબ્યાસ
 પ્રપૌત્ર
 વિચાર્યું
 ખુલ્લી
 પૂછ્યું

સંસ્કૃત
 બુદ્ધિ
 પૃથ્વી
 આશ્ચર્ય
 શક્તિ
 દ્રેષ
 દુષ્ટ
 હૃદય
 પ્રકુલતા
 કૃત્ય
 પૂછ્યું
 મીણબત્તી
 ઉડ્યું
 ધુળવાથી
 દહતા
 આશ્વિન
 આશ્ચર્યકારક
 સ્પર્ધા
 ઉત્સવ
 ભરતકુળ
 હસ્તિનાપુર
 ધૃતરાષ્ટ્ર
 યુધિષ્ઠિર
 દુર્યોધન
 નિસ્તેજ
 પિશાબ
 પાચનક્રિયા
 પુષ્ટિ
 કુસ્તી
 વિદ્વાન

શક્તિ
 પુસ્તકશાળા
 વસ્તુ
 હુન્નર
 પ્રાણિમાત્ર
 ક્ષત્રિય
 વજ્રપાત
 સંસ્કાર
 અરુંધતી
 મક્કા
 અભુષકર
 ઉજ્જવન,
 મૃત્યુ
 સંવત્સર
 રસ્યું
 અભિપ્રાય,
 નિશ્ચય
 પસ્તાવો
 સત્ય
 શ્રીગોડ
 બ્રાહ્મણ
 પ્રસિદ્ધ
 રનેહીઓ
 ગર્ભિ
 મૂર્ખ
 વિદ્યાબ્યાસ
 સ્મશાન
 શાસ્ત્રી
 પ્રતિષ્ઠા
 મૂર્તિપૂજક

પ્રસિદ્ધ
 ઇસ્લામ
 વ્યવસ્થા
 તુર્કસ્તાન
 યઝ્દેઝ્દ
 તર્વે
 અંકલેશ્વર
 દસ્તુર
 વિદ્વાન
 તુચ્છકારી
 પૃથ્વીરાજ
 આશ્રિત
 શબ્દવેધ
 ટકર
 પ્રખ્યાત
 કીર્તિ
 દ્રાક્ષ
 દસ્તાવેજ
 ઇચ્છા
 અતિશયોક્તિ
 અસ્તવ્યસ્ત
 હરદાર
 અસંખ્ય
 દ્રવ્ય
 શીરસ્તા
 દિલ્હી
 કીર્તિસ્તંભ
 દીર્ઘદષ્ટિ
 ખિસ્તી
 ઇન્સાફ

માનસિંહ
 તિરસ્કાર
 રણભૂમિ
 સ્વામીભક્તિ
 ઉન્નત
 પ્રમત્ન
 પ્રતિનિધિ
 નાન્યુઆરિ
 રત્નજડિત
 ઇંગ્લાંડ
 રાજચિન્હ
 તખ્ત
 ભરગચ્છી
 અગિઆર
 કિલ્લેદારો
 વિષમ
 વિદિ
 તિરસ્કાર
 ઉત્કંઠા
 સુદ્ધાં
 નેપ્ચ્યુન
 બહસ્પતિ
 સંપ્રદસ્થાન
 પ્રદક્ષિણા
 નક્ષત્રો
 સમર્પિ
 ગોળાર્ધ
 લુપ્ધક
 ખિચોખિચ
 વિધુવૃત્ત

पश्चिम
 अक्षांशवृत्त
 प्रत्येक
 क्षितिज
 उत्पन्न
 नियमित
 व्यापारवायु
 हिंदुस्तान
 नैऋत्य
 काभोनिक असिउ
 पत्थर
 महासागर
 शूलपाणि
 महाभयेश्वर
 दुनिया
 दुनीया
 कन्याकुमारी
 हींगला
 बुद्धिशाणी
 मुज्यत्वे
 दिव्य
 लोर्ड उलहौसी
 मछलीपट्टण
 कलकत्ता
 अहमपुरा
 प्रसिद्ध
 रत्नागिरी
 पुस्तक
 मुज्यत्वे
 भिति

स्नेही
 पोडीयरी
 द्वेय
 शींगडां
 पढोन्थे
 राज्यव्यवस्था
 अतिश
 सेक्रेटरी
 लेक्टेनन्ट-गवर्नर
 रेसिडन्ट
 वायुशोषक
 पृथ्वी
 प्रवाही
 अवस्था
 ग्यासरप
 शब्दनी
 गुस्सा
 भूर्ज
 क्रोध
 ध्वनि
 अग्नि
 विस्मय
 उत्पन्न
 प्रश्न
 उद्देश्य
 पूछयुं
 उडया
 छिद्रवाणी
 नीकयुं
 विपीआ

प्रकाशित
 अयमां
 संकायाय
 उष्णतामापक
 थर्मोमीटर
 रपट
 सनन्त
 भुद्धि
 भ्यालो
 युक्ति
 यद्युं
 विद्वान्
 पूछयुं
 गूढ
 विद्या
 वनस्पति
 द्विदण
 वनस्पत
 इलमली
 मुज्य
 पुष्पकाश
 स्त्रीकिसर
 छिद्रवाणुं
 उत्पन्न
 परिपक्व
 अपुष्प
 मिश्र
 मुज्यत्वे
 पंक्ति
 स्वादिष्ट

કદપવૃક્ષ
 પુષ્કળ
 ખૂબસુરત
 વસ્તુ
 અણીશુદ્ધ
 લક્ષ્મીકામ
 અઘાપિ
 અસ્તર
 પ્રાચીન
 પ્રશ્નો
 ચોગ્ય
 શિક્ષકાને
 વનસ્પતિ
 અવશ્ય
 ઉત્પન્ન
 પ્રાણીઓ
 અનુસરી
 જિંદગી
 જન્મ
 પ્રકાશ
 તવચા

પૌષ્ટિક
 અપારદર્શક
 સજ્જડ
 મનુષ્ય
 હિંદુસ્તાન
 વર્ષ
 હાડપિંજર
 મુખ્યત્વે
 અસ્વચ્છ
 હૃદય
 સ્થિતિસ્થાપક
 ઉચ્છ્વાસ
 શ્વાસનળી
 હૃન્નર
 શિદ્ધપશાત્ર
 ઉત્પન્ન
 શીખ્યાં
 જન્મ્યો
 લાદલાં
 પલાળ્યો
 ખાંડયું

ચઢયાથી
 ખાજી
 અગત્યનું
 મજબૂત
 પુષ્કળ
 શુદ્ધિ
 જ્ઞાનતંતુ
 પહોંચ્યા
 હૃન્નર
 હાંદલાં
 ફર્યું
 ભટ્ટી
 ઉચ્છ્વાસન
 દખાવ્યા
 પત્થર
 મધ્યમાં
 ખેંચતાં
 લગાડ્યા
 મુખ્ય
 પ્રકારનું
 શીખ્યા

(૧૭૬)

બાકરણ.

૧ કૃદંત અને તેના ઉપયોગ.

‘કૃં દોડુંકું’ એમ બોલવાથી અર્થ સમજાય છે; પરંતુ ‘કૃં દોડતો,’ ‘કૃં દોડીને,’ ‘કૃં દોડેલો,’ ‘કૃં દોડવા’ એમ બોલવાથી અર્થ સમજાતો નથી. આમાં ‘દોડે છે,’ ‘દોડતો,’ ‘દોડીને,’ ‘દોડેલો,’ ‘દોડવા’ એ સધળાનું મૂળ ‘દોડ’ છે. પરંતુ ‘દોડુંકું’ વડે વાક્ય પૂર્ણ થાય છે; અને ‘દોડતો,’ ‘દોડીને’ વગેરે શબ્દો વડે વાક્ય પૂર્ણ થતું નથી, એ શબ્દો ‘દોડે’ મૂળ (ધાતુ) ઉપર ભુદા ભુદા તો, ઇને, એલો, વા, વગેરે પ્રત્યય લાગીને બનેલા છે. એવા શબ્દોને કૃદંત કહેવામાં આવે છે. તેજ પ્રમાણે ‘લખ’ ધાતુ ઉપરથી લખતો, લખેલો, લખીને, લખનારો, વગેરે, તેમજ ‘વાંચ’ ઉપરથી વાંચતો, વાંચેલો, વાંચવો, વાંચીને વગેરે કૃદંતો બને છે.

ધાતુ ઉપર પ્રત્યય લાગીને જે શબ્દો બને છે તેમને કૃદંત કહેવામાં આવે છે. ધાતુને લાગતા તો-તી-તું, યો-યી-યું, એલો-એલી-એલું, વો-વી-વું, વાનો-વાની-વાનું, ઇ-ઈને વગેરે પ્રત્યયોને કૃત પ્રત્યયો કહેવામાં આવે છે.

‘દોડતો ઘોડો. સુંદર દેખાય છે,’ ‘મેં મરેલો સાપ જોયો,’ આમાંના પહેલા વાક્યમાં ‘દોડતો’ અને બીજા વાક્યમાં ‘મરેલો’ એ બંને કૃદંતનાં પદો તેમની પછીના નામનો ગુણ બતાવી તેના અર્થમાં વધારો કરે છે. એવાં કૃદંતોને કૃદંતવિશેષણ કહેવામાં આવે છે.

‘કૃં લખીને આવીશ,’ તે ‘દોડતાં પડી ગયો’ એ વાક્યોનું પ્રથમરણ કરતાં જણાય છે કે ‘લખીને’ અને ‘દોડતાં’ એ વિધય

વર્ધક છે. એ પદો વિકાર પામી શકતાં નથી. અર્થાત્ અવ્યય તરીકે વપરાયાં છે. માટે એમને કૃદંતઅવ્યય કહેવામાં આવે છે.

‘ તરવું સહેલું છે, ’ ‘ રંગનારો આવે છે ’ એમાં ‘ તરવું ’ અને ‘ રંગનારો ’ નામ તરીકે વપરાયલાં પદો વાક્યમાં ઉદ્દેશ્યનું કામ કરે છે. એમને કૃદંતનામ કહેવામાં આવે છે.

કૃદંતો નામ, વિશેષણ અને અવ્યયનું કામ કરે છે તે પ્રમાણે તેમને અનુક્રમે કૃદંતનામ, કૃદંતવિશેષણ અને કૃદંતઅવ્યય કહેવામાં આવે છે.

૨ વાક્યપૃથક્કરણ.

પાછળ આપણે જોઈ ગયા કે વાક્યના ‘કાને વિષે કહ્યું’ અને ‘શું કહ્યું’ એવા બે ભાગ હોય છે. ‘ડાહી રોટલી વણે છે’ એ વાક્યમાં ‘ડાહી’ વિષે કહેવામાં આવ્યું છે અને તેને માટે ‘રોટલી વણે છે’ એમ કહ્યું છે. તેમજ ‘ગાય ધાસ ખાય છે’ એ વાક્યમાં ‘ગાય’ વિષે વાત કરી છે અને તેના સંબંધી ‘ધાસ ખાય છે’ એમ કહ્યું છે; આમ વાક્યમાં જેને ઉદ્દેશીને-મનમાં લાવીને વાત કરીએ તે ઉદ્દેશ્ય કહેવાય, અને ઉદ્દેશ્ય સંબંધી જે કંઈ વિધાન કરવામાં એટલે કહેવામાં આવે તેને વિધેય કહેવાય. ઉપરનાં વાક્યોમાં ‘ડાહી’ અને ‘ગાય’ ઉદ્દેશ્ય છે, અને ‘રોટલી વણે છે, અને ‘ધાસ ખાય છે,’ એ વિધેય છે.

‘ ડાહ્યો છોકરો પાઠ શીખે છે, ’ ‘રાત્રી ગાય આવે છે,’ ‘ રા-
જનો કુંવર જાય છે, એ વાક્યોમાં ‘ છોકરો, ’ ‘ ગાય ’ અને ‘ કુંવર ’ એ પદો ઉદ્દેશ્યનાં છે; અને ‘ ડાહ્યો ’ તથા ‘ રાત્રી ’
એ ગુણવાચક વિશેષણનાં પદો ‘ છોકરો ’ અને ‘ ગાય ’ ના અ-

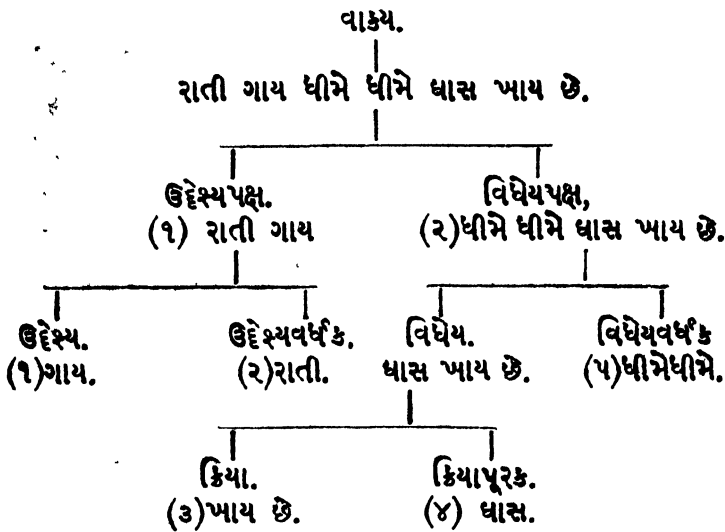
ર્થમાં વધારો કરે છે; તેમજ રાગનો શબ્દ (જદો વિભક્તિવાળો નામ વિશેષણના અર્થમાં વપરાય છે.) ‘કુંવર’ સાથે સંબંધ રાખી તેના અર્થમાં વધારો કરે છે. આ પ્રમાણે ઉદ્દેશ્યનો વધારો કરનારા શબ્દો ઉદ્દેશ્યવર્ધક કહેવાય. અહીં ‘ડાહો’, ‘રાતી’ અને ‘રાગનો’ એ ઉદ્દેશ્ય અને તેના વધારાના શબ્દો મળી ઉદ્દેશ્ય પક્ષ કહેવાય છે. માટે ‘ડાહો છોકરો’, ‘રાતી ગાય’ અને ‘રાગનો કુંવર’ એ ઉદ્દેશ્યપક્ષ કહેવાય.

‘ચુનીલાલ ધીમે ધીમે આવે છે; ‘ગયે વર્ષે’ દુકાળ પડ્યો હતો’, ‘છાપરા ઉપર ચોર બેઠો છે,’ એ વાક્યોમાં ‘આવે છે’, ‘પડ્યો હતો’ અને ‘બેઠો છે’ એ વિધેય છે. પ્રથમના વાક્યમાં ‘ધીમે ધીમે’ ચાલવાની રીત બતાવીને તેના અર્થમાં વધારો કરે છે; બીજા વાક્યમાં ‘ગયે વર્ષે’ દુકાળ પડવાનો સમય નક્કી કરી વિધેયના અર્થમાં વધારો કરે છે; અને ત્રીજા વાક્યમાં ‘છાપરા ઉપર’ વડે ‘બેઠો છે’ વિધેયનું સ્થળ નક્કી થાય છે. આમ જો શબ્દો વિધેયના અર્થમાં વધારો કરે છે તે વિધેયવર્ધક કહેવાય છે, વિધેયવર્ધક વડે ક્રિયા ક્યાં થાય છે, ક્યારે થાય છે, કેવી રીતે થાય છે, વગેરે સમજવામાં આવે છે.

વિધેય અને વિધેયવર્ધક મળીને વિધેયપક્ષ કહેવાય છે. ઉપરનાં વાક્યોમાં ‘ધીમે ધીમે આવે છે,’ ‘ગયે વર્ષે પડ્યો હતો’ અને ‘છાપરા ઉપર બેઠો છે,’ એ વિધેય પક્ષ છે.

ક્રિયાપૂરકવાળાં વાક્યોમાં કહેવાની મતલબ ક્રિયાપૂરક વગર અધુરી રહે છે. અર્થાત્ એવાં વાક્યોમાં ક્રિયાપૂરક અને ક્રિયા બંને મળીને વિધેય—કહેવાની બાબત પૂર્ણ થાય છે. માટે વિધેયના ક્રિયાપૂરક અને ક્રિયાપદ એવા બે ભાગ પડે છે.

આ પ્રમાણે વાક્યના ઉદ્દેશ્યપક્ષ અને વિધેયપક્ષ એવા બે મુખ્ય ભાગો પડે છે; અને ઉદ્દેશ્યપક્ષના ઉદ્દેશ્ય અને ઉદ્દેશ્યવર્ધક, વિધેયના અને વિધેયવર્ધક તથા વિધેયના ક્રિયા અને પૂરક એવા પેટા ભાગો પાડતાં એકંદર પાંચ ભાગો થાય છે. વાક્યમાં વપરાયેલાં પદોના એક બીજા સાથેના સંબંધ જણાવીને વાક્યના ભાગો પાડી ખતાવવા તેને વાક્યનું પૃથક્કરણ (વ્યક્-કુટું છુટું+કરણ-કરવું તે.) કરવું કહે છે. વાક્યના એ ભાગો કયા કયા પાડવા તે નીચેના કાઠા ઉપરથી સમજાશે.

વાક્યપૃથક્કરણના નમુના.

- (૧) હું હાથીના જેવો મદાંધ હતો.
 (૨) મોતીલાલનો (છોકરો) ચુનીલાલ બણી ઝડપથી રોશન ઉપર જતો હતો.

(૧૧૬)

- (૩) નરસિંહ મહેતા અને મીરાંબાઈની કવિતા સાદી, મીઠી અને ભાવથી ભરેલી છે.
- (૪) નળ, જનક, યુધિષ્ઠિર અને જનાર્દન કે વિષ્ણુ એ ચાર પુરુષો પુણ્યસ્લોક ગણાય છે.
- (૫) મેં સો રૂપીઆ ઝડપથી ગણ્યા.
- (૬) વાદળાંની ગર્જના સંભળાય છે.
- (૭) મારાથી દાખલા ગણ્યાશે નહિ.
- (૮) ઔરંગઝેબને દક્ષિણ ઉપર સ્વારી કરવી પડી.
- (૯) પરમ કૃપાળુ ના. પાંચમાં જ્યોત્ તા. ૧૨ મી ડીસેમ્બર સને ૧૯૧૧ ને રોજ દિલ્હીની ગાદીએ બેઠા.
- (૧૦) મોતીલાલ નામનો છોકરો હતો.
- (૧૧) મારે લાડુ બેઠાએ.
- (૧૨) હિંદના ઇતિહાસમાં પરિણામે બહુધા પરદેશી પ્રજાનોજ જય શા કારણથી જોવામાં આવે છે ?

વાક્ય.	ઉદ્દેશ્યપક્ષ.		વિધેયપક્ષ.		
	ઉદ્દેશ્ય.	ઉદ્દેશ્યવર્ધક.	વિધેય.		વિધેયવર્ધક.
			ક્રિયા.	પૂરક.	
૧ હું...હતો.	હું		હતો	હાથીના જેવો	
૨ મોતીલાલનો... ...જતો હતો.	યુતીલાલ	મોતીલાલનો	જતો હતો	મદાંધ	ધણી ઝડપથી (રીતવાચક) રેશન ઉપર (સ્થળવાચક)
૩ નરસિંહ... ...ભરેલી છે.	કવિતા	નરસિંહ મહેતા અને મીરાંબાઈની	છે.	સાદી, મીઠી અને ભાવથી ભરેલી	
૪ નળ... ...ગણાય છે.	પુરુષો	નળ, જનક, યુ. ધિષ્ઠિર અને જ નાર્દન કે વિષ્ણુ એ ચાર	ગણાય છે.	પુણ્યશ્લોક	
૫ મેં... ...ગણ્યા.	મેં		ગણ્યા	સો રૂપીઆ	ઝડપથી (રીતવાચક)

૬ વાદળાંનીસંભળાય છે	ગર્જના	વાદળાંની	સંભળાય છે		
૭ મારાથી....	દાખલા		ગણાશે નહિ (નકાસ્વાયક)	સ્વારી.	મારાથી (ક્રીયાના સાધનરૂપે)
...ગણાશે નહિ	ઔરંગઝેબને		કરવી પડી		દક્ષિણ ઉપર (સ્થળવાયક)
૮ ઔરંગઝેબને...		૧ ના. પાંચમાં (અનુક્રમવાયક)	એકા	દિલ્હીની	તા. ૧૧મી ડિસે-
...કરવી પડી	જર્વોર્ન	૨ પરમ કૃપાળુ (ગુણવાયક)		ગાદીએ	બર સને ૧૯૧૧
૯ પરમ ...		મોતીલાલ	હતા		ને રોજ
... એકા		નામનો	નોંધએ	મારે	(કાળવાયક)
૧૦ મોતીલાલ ...	છોકરો.				
...હતા.					
૧૧ મારે ...	લાડુ				
...નોંધએ					
૧૨ હિંદના.....	ભય	પરદેશી પ્રબનો	નેવામાં આવે છે ?		હિંદના ઇતિહાસમાં (અધિકૃતવાયક)
નેવામાં આવેછે					પરિણામે (કાળવાયક)
					અહુધા. (રીતવાયક)
					આ કાસ્તુથી (કરણરૂપે)

૩. ક્રિયાપદના પ્રકાર.

‘છોકરો જાય છે’, ‘પક્ષી ઉડે છે’ એ વાક્યોમાં ‘જવાની’ અને ‘ઉડવાની’ ક્રિયા કર્તા ઉપરજ લાગુ પડે છે; પરંતુ ‘છોકરી ચોપડી વાંચે છે’, ‘પક્ષી ચારો શોધે છે’ એ વાક્યોમાં ‘વાંચવાની’ અને ‘શોધવાની’ ક્રિયાઓ ‘ચોપડી’ અને ‘ચારો’ એ પદો ઉપર લાગુ પડે છે. અર્થાત્ એ પદો કર્મ છે. પહેલાં બે વાક્યોમાં કર્મ નથી એટલે કર્તાની ક્રિયાના પરિણામ રૂપે ‘ચોપડી’ અને ‘ચારો’ વસ્તુઓ છે. આમ જે જે ક્રિયાપદને કર્મ નથી હોતું તે અકર્મક (અ+કર્મ+ન+ક=કર્મ નથી જેને એવું) અને જેને કર્મ હોય છે તે સકર્મક (સ+કર્મ+ન+ક=કર્મ સાથેનું-કર્મવાળું) ક્રિયાપદ કહેવાય છે.

‘મજુર ચીરે છે’ એમ કહેવાથી ચીરવાની વસ્તુ બતાવનાર શબ્દ અગ્રાહાર રહેલો સમજાય છે. તેથી ‘ચીરે છે’ ક્રિયાપદ સાથે કર્મ વપરાયલું નથી, પરંતુ તેને કર્મની અપેક્ષા છે માટે તે સકર્મક ક્રિયાપદ કહેવાય.

માટે જે ક્રિયાપદને કર્મની અપેક્ષા (ધ્વજા—જરૂર) નથી તે અકર્મક અને જે ક્રિયાપદને કર્મની અપેક્ષા છે, તે સકર્મક ક્રિયાપદ સમજવું.

‘નદી વહે છે’, ‘મજુર ભાર વહે છે’ એ વાક્યો તપાસતાં માલમ પડે છે કે પ્રથમ વાક્યમાં ક્રિયાપદ અકર્મક અને દ્વિતીય વાક્યમાં સકર્મક છે. આમ ‘રમે છે’, ‘ભણે છે’, ‘મળે છે’, વગેરે ક્રિયાપદો કેટલીક વખત કર્મ સહિત વપરાય છે. એવાં સખળાં ક્રિયાપદોને ઉભયવર્ણી કહેવામાં આવે છે.

ક્રિયાપદ કયા પ્રકારનું છે તે ઓળખવાની રીત—ક્રિયાપદની પૂર્વે કાણે અથવા કાણુ મૂકી સવાલ પૂછવાથી કર્તા અને શું મૂકી-સવાલ પૂછવાથી કર્મ જડી આવે છે; આથી જો બંનેના જવાબ જુદા જુદા આવે તો ક્રિયાપદ સકર્મક અને બંનેના જવાબ એક આવે તો ક્રિયાપદ અકર્મક સમજવું. જેમકે—‘મગન ચોપડી વાંચે છે,’ એમાં કાણુ વાંચે છે? મગન (કર્તા); અને શું વાંચે છે? ચોપડી (કર્મ). બંને જવાબ જુદા આવે છે માટે ક્રિયાપદ સકર્મક સમજવું, ‘મોહન જાય છે’ એમાં કાણુ જાય છે? મોહન (કર્તા); અને શું જાય છે? મોહન (કર્તા). બંનેના જવાબ એક આવે છે માટે ‘જાય છે’ ક્રિયાપદ સકર્મક સમજવું.

કેટલીક વખત ક્રિયાપદને બે કર્મ લાગેલાં હોય છે, ત્યારે તે ક્રિયાપદ દ્વિકર્મક—બે કર્મવાળાં કહેવાય છે. જેમકે—‘બ્રાહ્મણને દક્ષિણા આપી, એમાં ‘બ્રાહ્મણને’ અને ‘દક્ષિણા’ એવાં બે કર્મો હોવાથી ‘આપી’ ક્રિયાપદ દ્વિકર્મક છે.

નીચેનાં વાક્યોમાં ક્રિયાપદના પ્રકાર તપાસો.

- (૧) છોકરો ચોપડી વાંચે છે. (સકર્મક)
- (૨) ગાય નાસે છે. (અકર્મક)
- (૩) છોકરું રમે છે. (અકર્મક)
- (૪) છોકરો ગેડીદણ રમે છે. (સકર્મક)
- (૫) મગન હજુ બહુ છે. (અકર્મક)
- (૬) મગન સંસ્કૃત ભાષા બહુ છે. (સકર્મક)
- (૭) રાજાએ સરદારોને ઇનામ આપ્યાં. (દ્વિકર્મક)
- (૮) મેં તેને ખોલાવ્યો. (સકર્મક)
- (૯) હરતે મુખ રસ્તામાં વેચી, ફુલ નશીબે ગુલાબ ફેરો (સકર્મક)
- (૧૦) વીસરૂં નહિ પ્રજુ નામ. (સકર્મક)

૪. સર્વનામના પ્રકાર.

પુરુષવાચક સર્વનામ.

૧. હું આજે અમદાવાદ જવા ધારું.
૨. કેમ તું આવશે કે નહિ ?
૩. તે આવે તો તેડતો આવજો.
૪. ચુનીલાલના મનમાં શું હશે તે હું જાણતો નથી.

ઉપરનાં વાક્યમાંના પહેલા વાક્યમાં બોલનાર માણસે પોતાને માટે 'હું', બીજા વાક્યમાં સાંભળનાર માણસની જગ્યાએ 'તું' અને ત્રીજા વાક્યમાં જેના સંબંધી વાત કરે છે તેને માટે 'તે' પદ વાપરવામાં આવ્યું છે. વળી ચોથા વાક્યમાં વપરાયલું 'તે' પદ કોઈ બાબતને માટે વપરાયું છે. આ પ્રમાણે બોલનાર, સાંભળનાર કે જેને (જે પ્રાણી, પદાર્થ કે બાબત) વિષે વાત કરતા હોઈએ તેને માટે જે સર્વનામના શબ્દો વપરાય છે, તે શબ્દો પુરુષવાચક સર્વનામના કહેવાય છે.

બોલનાર માણસ પહેલો પુરુષ કહેવાય છે, અને તે પોતાને માટે કંઈ બોલે ત્યારે હું, અમે, અમો, મારે (કોઈક વખત આપણે) વગેરે શબ્દો વાપરે છે. માટે એ બધા પહેલા પુરુષ સર્વનામના શબ્દો કહેવાય. સાંભળનાર માણસ બીજો પુરુષ કહેવાય છે, અને તેને માટે તું, તમે, તમો, તમારું, (કોઈક વખત માન આપીને બોલતાં આપ, પોતે,) વગેરે શબ્દો વપરાય છે, એ બધા શબ્દો પુરુષ સર્વનામના છે. તેમ જ જેને વિષે વાત કરીએ તે ત્રીજો પુરુષ (બોલનાર કે સાંભળનાર નહિ તે) ગણાય છે. અને તેને માટે તે, તેઓ, વગેરે શબ્દો ત્રીજા પુરુષ સર્વનામના છે.

કેટલીક વખત બોલનાર અને સાંભળનાર બંનેને માટે ‘આપ-ણું’ કે ‘આપણું’ શબ્દ વપરાય છે. એવે પ્રસંગે એ પદ્ધતિ પહેલો અને બીજો એ બંને પુરુષનું ભાન થાય છે. માટે એવે સ્થળે એ પહેલો બીજો પુરુષ સર્વનામ કહેવાય. સાંભળનારને માટે માનને અર્થે ‘આપ’ સર્વનામ વપરાય છે. ‘આપ’ વડે બીજા પુરુષનું ભાન થાય છે. માટે એ બીજો પુરુષ સર્વનામ છે.

આ પ્રમાણે પુરુષવાચક સર્વનામ જે પુરુષનું અભિધાન કરે તે પ્રમાણે તેનો પ્રકાર નક્કી થાય છે. પહેલા પુરુષનું અભિધાન થતું હોય તો પહેલો પુરુષ, બીજા પુરુષનું અભિધાન થતું હોય તો બીજો પુરુષ, અને ત્રીજા પુરુષનું અભિધાન થતું હોય તો ત્રીજો પુરુષ સર્વનામ કહેવાય.

પ્રશ્નવાચક સર્વનામ.

‘કાણુ આવે છે?’ ‘શું બોલો છો?’ ‘કયો ગડબડ કરે છે?’ આ વાક્યોમાં ‘કાણુ’ ‘શું’ અને ‘કયો’ એ સર્વનામો પ્રશ્ન પૂછવામાં વપરાયાં છે. માટે એ બધાં પ્રશ્નવાચક સર્વનામો કહેવાય. આવી રીતે પ્રશ્ન પૂછવામાં કાણુ, કોણી, કયો, કયી, કયું, કયાં, શો, શી, શું, શાં વગેરે સર્વનામો વપરાય છે.

સ્વવાચક સર્વનામ.

‘હું પોતે જમ્મશ,’ ‘તે પોતે પધારનાર છે’ ‘તે પોતે ન્યાય આપે છે’ આ ત્રણે વાક્યોમાં ‘પોતે’ સર્વનામ પુરુષવાચક સર્વનામ અર્થે વપરાયેલું છે. ‘રાજા પોતે ન્યાય આપે છે’ એમાં ‘પોતે’ સર્વનામ નામની સાથે વપરાયું છે. કેટલીક વખત ‘પોતે’ ને બદલે ‘જાતે’ પણ વપરાય છે. આમ જે સર્વનામ પુરુષવાચક

સર્વનામ કે કોઈ નામની સાથે વપરાય તેનેજ ઓળખાવે ત્યારે તેને સ્વવાચક સર્વનામ કહેવામાં આવે છે. સ્વવાચક (દેવ-પોતે+વાચક-કહેનાર) પોતાને ઓળખાવનારં.

દર્શક સર્વનામ.

‘તમે જેને શોધતા હતા તે પેલો આવે.’ ‘ઓલ્યો કાણ જણાય છે.’, ‘મેં એ જોએલું છે.’ આ વાક્યોમાં ‘પેલો’ ‘ઓલ્યો’ ‘એ’ સર્વનામથી કોઈક તરફ આસ દૃષ્ટિ કરીને-ખતાવીને બોલતા હોય એમ જણાય છે. પાસેની વસ્તુ ખતાવવા માટે ‘આ’ અને દૂરની વસ્તુ ખતાવવા સારૂ ‘પેલો’ ‘પેલી,’ ‘પેલું’ વગેરે સર્વનામો વપરાય છે. આવી રીતે પાસેની કે દૂરની વસ્તુ ખતાવવા માટે જે સર્વનામ વપરાય છે તે બધાં દર્શક-દેખાડનારાં સર્વનામ કહેવાય છે. આમ વસ્તુ ખતાવવા સારૂ આ, એ, ઓલ્યો, પેલો, પેલી, પેલું, ફલાણો, ફલાણી, ફલાણું, વગેરે સર્વનામો વપરાય છે. કેટલીક વખત ‘એ’ને બદલે ‘તે’ પણ વપરાય છે.

અનિશ્ચિત સર્વનામ.

‘હજી સુધી એ સંબંધી કંઈ જાણવામાં આવ્યું નથી.’ ‘એ-માંના કોઈએ જવાબ આપ્યો નહિ.’ ‘હરકોઈ સીધી લીટી વર્તુળમાં તેના મધ્યબિંદુમાં ચઢને પસાર થાય અને જેના બે છેડા પરીધ ઉપર આવી મળે તેને વર્તુળનો વ્યાસ કહે છે.’ ‘અમુક માણસ ઉપર મને શંકા છે.’ આ વાક્યોમાં વપરાયેલા કંઈ, કોઈ, હરકોઈ, અમુક વગેરે સર્વનામથી ચોક્કસ વસ્તુ કે માણસનું બાન થતું નથી. આ પ્રમાણે જે સર્વનામો વડે કંઈ ચોક્કસ પ્રાણી કે પદાર્થનું જ્ઞાન થતું નથી તેવાં સર્વનામોને અનિશ્ચિત સર્વનામ કહે-

વામાં આવે છે. મોઘમ પ્રાણી કે પદાર્થ ઓળખવા સાથે કોષ, કંઈ, કંઈ, હરકોષ, હરકંઈ, અમુક, કેટલુંક, કેટલાક, કેટલીક વગેરે સર્વનામો વપરાય છે.

સંબંધી સર્વનામ.

‘જે ગયો તે આવવાનો નથી.’ ‘જે ખાડો ખોદે તે પડે’ એ બંને વાક્યોમાં વપરાયેલા ‘જે’નો ‘તે’ સાથે સંબંધ છે. ‘તે’ના સંબંધ વગર એકલું ‘જે’ પદ વપરાતું નથી. આમ એક બીજા સાથે સંબંધ રાખનારાં સર્વનામને સંબંધી સર્વનામ કહે છે. કોષ વાક્ય ‘જે’થી આરંભાયું હોય તે વાક્ય સાથે સંબંધ રાખનાર બીજા વાક્યને આરંભે અવશ્ય ‘તે’ પદ વપરાય છે. માટે એ ‘જે’ અને ‘તે’ એક બીજાનાં સંબંધી હોવાથી સંબંધી સર્વનામ કહેવાય છે.

વાક્યના પહેલા ભાગને આરંભે ‘જે’ પદ વાપરવાથી ‘તે’ પદની અપેક્ષા—જરૂર રહે છે. માટે ‘જે’ને તત્પદાપેક્ષક સર્વનામ કહેવામાં આવે છે. તત્પદાપેક્ષક એટલેજ (તત્-તે+પદ-શબ્દ+અપેક્ષક-ઇચ્છનાર) = તે પદની અપેક્ષા—ઇચ્છા રાખનાર. ‘જે’ પદ આ પ્રમાણે ‘તે’ પદની અપેક્ષા રાખે છે, અને ‘તે’ પદ ‘જે’ને ઓળખાવે છે—ખતાવે છે માટે ‘જે’ તત્પદાપેક્ષક અને ‘તે’ દર્શક સર્વનામ કહેવાય.

‘પેલો માણસ,’ ‘તે માણસ.’ ‘કંઈ વસ્તુ.’ આમાં વપરાયેલા ‘પેલો,’ ‘તે’ અને ‘કંઈ’ સર્વનામનાં પદો, સાથે વપરાયેલાં નામના વિશેષણનું કામ કરે છે. આમ સર્વનામ સાથે નામ વાપરવામાં આવ્યું હોય ત્યારે તે સર્વનામ વિશેષણ કહેવાય છે.

પ. કર્તા અને ઉદ્દેશ્ય.

‘ઘોડો દોડે છે,’ ‘છોકરું રમે છે,’ ‘કાશી રમાણ શું છે,’ એ વાક્યોમાં ‘ઘોડો,’ ‘છોકરું’ અને ‘કાશી’ ક્રિયાનાં કરનાર એટલે

કર્તા છે. વળી એ વાક્યોમાં ‘ધોડો,’ ‘છોકરું’ અને ‘કાશી’ એમને ઉદ્દેશીને કહેવામાં આવ્યું છે માટે તે ઉદ્દેશ્ય પણ છે; પરંતુ ‘મારાથી ચોપડી લખાઈ,’ ‘છોકરાથી રમત રમાય છે,’ ‘કાશીથી રમાલ ગુંથાયો’ એ વાક્યોમાં ‘ચોપડી,’ ‘રમત’ અને ‘રમાલ’ એ ક્રિયાનાં કરનાર એટલે કર્તા નથી, તોપણ તેમને ઉદ્દેશીને કહેવામાં આવ્યું છે, માટે તે ઉદ્દેશ્ય તો છેજ આ ઉપરથી જણાય છે કે કર્તાનાં પદો (પાંચમી વિભક્તિમાં કર્તા હોય ત્યારે નહિ) ઉદ્દેશ્ય થાય છે; પરંતુ દરેક ઉદ્દેશ્ય કર્તા હોતો નથી.

કર્તા પાંચમી વિભક્તિમાં હોય છે એટલે કારણ રૂપે વપરાય છે ત્યારે તેમાં કર્મ આગળ પડતું હોય છે. અર્થાત્ કર્મનો વિચાર ક્રિયાપદ ઉપરથી પહેલો આવે છે માટે કર્મ ઉદ્દેશ્ય થાય છે અને કર્તા ક્રિયા થવાના સાધન રૂપે વપરાય છે. ક્રિયાપદ જ્યારે અકર્મક હોય છે, અને કર્તા પાંચમી વિભક્તિમાં આવી ક્રિયાના સાધન રૂપે વપરાય છે ત્યારે ક્રિયાનો ભાવ ઉદ્દેશ્ય થાય છે. જેમકે—‘મારાથી જવાય છે’ એટલે ‘મારાથી જવું—જવાનું થાય છે’ એમ સમજાય છે. એમાં ‘જવું’ કે ‘જવાનું’ એ ક્રિયાનો ભાવ ઉદ્દેશ્ય છે અને મારાથી ક્રિયાસિદ્ધિના પ્રકૃત્તમ સાધનરૂપે હોવાથી વિધેયવર્દ્ધક છે*.

૬. કર્મ અને ક્રિયાપૂરક.

‘ડાહી રમાલ ગુંથે છે,’ ‘મગનલાલ દાખલા ગણે છે,’ ‘હું તેને બોલાવું છું,’ એ વાક્યોમાં ‘રમાલ,’ ‘દાખલા’ અને ‘તેને’ એ ‘ગુંથે’ છે, અને ‘બોલાવું છું’ ક્રિયાપદનાં કર્મ છે. વળી એ પદો વડેજ

* કર્તારિ રચનામાં હંમેશાં કર્તા ઉદ્દેશ્ય હોય છે, અને કર્મ-શ્રી રચનામાં કર્મ અથવા ક્રિયાપદનો ભાવ ઉદ્દેશ્ય હોય છે.

ક્રિયા પૂરી થાય છે માટે ક્રિયાપૂરક પણ છે. ‘રાજા બ્રાહ્મણને દક્ષિણા આપે છે’ એ વાક્યમાં, ‘બ્રાહ્મણને’ અને ‘દક્ષિણા’ એવાં બે કર્મ છે, અને તે ક્રિયાપૂરક છે. આમ દરેક કર્મ ક્રિયાપૂરક હોય છે. ‘યુનીલાલ ધરમાં છે’ એ વાક્યોમાં ‘ધરમાં’ એ ‘છે’ ક્રિયાપદનું ક્રિયાપૂરક છે, પરંતુ તે કર્મ નથી. તેમજ ‘તે દયાળુ છે’ ‘ધનુર મોટો છે’ ‘તે મામલતદાર થયો’ એમાં ‘દયાળુ’ ‘મોટો’ અને ‘મામલતદાર’ એ ‘છે’ ‘છે’ અને ‘થયો’ એ ક્રિયાપદનાં ક્રિયાપૂરક છે. કારણકે એ પદો વડેજ ક્રિયાઓ પૂરી થાય છે. પરંતુ એ ક્રિયાપદો અકર્મક હોવાથી તેમાં કર્મ નથી. આ ઉપરથી જણાય છે કે અકર્મક ક્રિયાપદોમાં પણ ક્રિયાપૂરક હોય છે, દરેક કર્મ ક્રિયાપૂરક છે, પરંતુ દરેક ક્રિયાપૂરક કર્મ થઇ શકે નહિ.

૭. વિભક્તિ.

‘રાજા કુંવર,’ ‘યુનીલાલ ચોપડી,’ ‘ચપ્પુ ધડી,’ ‘અમદાવાદ નીકળ્યો,’ એમ બોલવાથી કંઈ સંબંધ સમજાતો નથી; પરંતુ ‘રાજાનો કુંવર,’ ‘યુનીલાલની ચોપડી,’ ‘ચપ્પુએ ધડી’ ‘અમદાવાદથી નીકળ્યો,’ એમ બોલવાથી સંબંધ જણાવવામાં આવે છે. આમાં શબ્દો વચ્ચે સંબંધ જણાવવા સારૂ જે પ્રત્યયો વપરાય છે તેને વિભક્તિના પ્રત્યયો કહે છે. ‘રાજાનો કુંવર’ એમાં ‘નો’ પ્રત્યયથી બે નામ વચ્ચે સંબંધ થયેલો છે. તેમજ ‘અમદાવાદથી નીકળ્યો’ એમાં પણ નામ અને ક્રિયાપદ વચ્ચે ‘થી’ પ્રત્યય વડે સંબંધ જણાય છે.

નામ અને ક્રિયાપદ વચ્ચે અથવા બે નામો વચ્ચેનો સંબંધ જણાવવા સારૂ જે કાંઈ ઉમેરવામાં આવે છે તેમને

(૧૨૪)

વિભક્તિના પ્રત્યય કહેવામાં આવે છે; અને પ્રત્યય સાથેના રૂપને નામની વિભક્તિ કહેવામાં આવે છે.

એ સંબંધ જુદી જુદી જાતના હોય છે. કોઇ શબ્દને પ્રત્યય લાગ્યા સિવાય પણ સંબંધ જણાઇ આવે છે. જેમકે:- ‘રાજ પધારે છે’ એમાં ‘રાજ’ ને કંઇ પ્રત્યય લાગ્યો નથી, તો પણ ‘રાજ’ એ પદ્ધતી ‘પધારે છે’ ક્રિયાપદના કર્તાનો સંબંધ સમજાય છે. નામને વિભક્તિના પ્રત્યયો લાગવાથી નામનાં રૂપ થાય છે. વિભક્તિઓ સાત છે-પહેલી, બીજી, ત્રીજી, ચોથી, પાંચમી, છઠ્ઠી અને સાતમી. એમને માટે અનુક્રમે પ્રથમા, દ્વિતીયા, તૃતીયા, ચતુર્થી, પંચમી, ષષ્ઠી અને સપ્તમી એવા સંસ્કૃત શબ્દો છે.

પહેલી વિભક્તિ.

‘પક્ષી ઉડે છે’ ‘ગાય બરાડે છે’ એ વાક્યોમાં ‘પક્ષી’, ‘ગાય’ એ ‘ઉડે છે’ અને ‘બરાડે છે’ એ ક્રિયાપદોના કર્તા છે. એમાં કર્તાને ક્રિયાપદ વચ્ચે સંબંધ રહેલો જણાય છે, પરંતુ તે સંબંધ જણાવનારો કોઇ પ્રત્યય લાગ્યો નથી, અને ‘પક્ષી’ તથા ‘ગાય’ એ શબ્દો મૂળ સ્વરૂપે વપરાયલા છે. શબ્દના મૂળ સ્વરૂપને ‘પ્રાતિપદિક’ રૂપ કહેવામાં આવે છે. આ પ્રમાણે પ્રાતિપદિક રૂપે વપરાયેલા શબ્દની પહેલી વિભક્તિ કહેવાય છે. પહેલી વિભક્તિનો અર્થ નિર્દેશ (‘નિર્દેશ’ એટલે ‘શબ્દ કહેવો તે.’ ભાષાનો શબ્દ મૂળસ્વરૂપે-પ્રાતિપદિક રૂપે એટલે પ્રત્યય વગર વાક્યમાં વાપરી બતાવવો તે) છે માટે એ વિભક્તિને નિર્દેશવાચક પ્રથમા વિભક્તિ કહેવામાં આવે છે.

બીજી વિભક્તિ.

‘હું ચોપડી વાંચું છું,’ ‘ડાહી રોટલી વણે છે,’ મગન પાઠ શીખે છે; એ વાક્યોમાં વાંચવાની ક્રિયા ‘ચોપડી,’ ઉપર, વણવાની

ક્રિયા 'રાટલી' ઉપર લાગુ પડે છે તેને ક્રિયાપદનું કર્મ (કર્તાએ લાગેલું કે કરેલું) કહેવામાં આવે છે. 'હું મગનને બોલાવું છું.' 'તે આકરને બોલાવે છે,' એ વાક્યોમાં 'મગનને' અને 'આકરને' એ કર્મનાં પદો છે. ઉપર બતાવેલાં 'રાટલી' 'ચોપડી' અને 'પાઠ' એ કર્મનાં પદોને કાઢી પછી જાતનો પ્રત્યય લાગ્યો નથી, અને 'આકરને' અને 'મગનને' એ પદોમાં અંત્યે 'ને' પ્રત્યય લાગેલો છે. કર્મ એ બીજી વિભક્તિનો અર્થ છે, માટે એ સંખ્યાનાં કર્મનાં પદોની વિભક્તિ કર્મ અર્થે બીજી કહેવાય છે.

ત્રીજી વિભક્તિ.

'રાજાએ પ્રધાનને બોલાવ્યો.' આમાં 'બોલાવ્યો' ક્રિયાપદનો કર્તા જણાવવા સાર 'રાજાએ' પદ વાપરેલું છે, અને એ પદને અંત્યે 'એ' પ્રત્યય લાગેલો છે. 'તેમજ છોકરે લાડુ ખાધો' એમાં 'છોકરે' કર્તા છે અને તેમાં અંત્યે 'એ' પ્રત્યય લાગેલો છે. આમ ત્રીજી વિભક્તિનો પ્રત્યય 'એ' છે અને તે કર્તા અર્થે આવે છે.

'ચપ્પુએ કમલ ધરી' એ વાક્યમાં ધડવાની ક્રિયાના કરણ, સાધન તરીકે 'ચપ્પુ' છે, અને 'ચપ્પુ' પદને 'એ' પ્રત્યય લાગેલો છે. માટે 'ચપ્પુ' એ પદની કરણ અર્થે ત્રીજી વિભક્તિ કહેવાય.

ત્રીજી વિભક્તિનો 'એ' પ્રત્યય કર્તા અને કરણના અર્થમાં લાગે છે.

ચોથી વિભક્તિ.

'રાજાએ બ્રાહ્મણને દક્ષિણા આપી.' આ વાક્યમાં 'રાજાએ' એ ત્રીજી વિભક્તિવાળું ૩૫ કર્તા અર્થે વપરાયેલું છે, અને 'દક્ષિણા' એ પ્રત્યય વગરનું ૩૫ કર્મના અર્થમાં આવવાથી તેની કર્મ અર્થે

બીજી વિભક્તિ ગણાય; પરંતુ ‘આપી’ ક્રિયાપદ વડેજ ‘દક્ષિણા’ પદ ઉક્ત થાય છે, માટે તેની નિર્દેશ વાચક પ્રથમાં વિભક્તિ ગણવી જોઈએ. હવે એ દક્ષિણા કાને પ્રાપ્ત થઈ તે જણાવવા સાર ‘આ. હાણુને’ પદ વાપરવામાં આવ્યું છે. ‘પ્રાપ્ત થવું’ એને માટે સંસ્કૃત ભાષામાં ‘સંપ્રદાન’ શબ્દ છે અને ‘સંપ્રદાન’ એ ચોથી વિભક્તિનો અર્થ છે. માટે ‘આહાણુને’ એ સંપ્રદાન અર્થે ચોથી વિભક્તિ કહેવાય.

ચોથી વિભક્તિનો પ્રત્યય ‘ને’ છે, અને તે સંપ્રદાનના અર્થમાં લાગે છે.

પાંચમી વિભક્તિ.

‘મગન અમદાવાદથી નીકળ્યો’ ‘ગાડી મુંબાઈથી ઉપડી,’ પહેલા વાક્યમાં ‘અમદાવાદથી નીકળ્યો’ એટલે નીકળનારનો અને અમદાવાદનો વિયોગ એટલે છુટા પડવું થયું તેમજ બીજા વાક્યમાં ગાડી મુંબાઈથી ઉપડી એટલે ગાડીનો અને મુંબાઈનો વિયોગ થયો. વિયોગ બતાવવા માટે ‘અમદાવાદ’ અને ‘મુંબાઈ’ ને ‘થી’ પ્રત્યય લાગેલો છે. ‘વિયોગ થવો’ એને માટે ‘અપાદાન’ શબ્દ છે માટે ‘અમદાવાદથી’ અને ‘મુંબાઈથી’ એ પદોની વિભક્તિ અપાદાન અર્થે પાંચમી કહેવાય.

‘ચપ્પુથી કલમ ધડો’ ‘ગોળીથી વાઘ માર્યો’ એ વાક્યોમાં ધડવાની અને મારવાની ક્રિયાના સાધન તરીકે ‘ચપ્પુ’ અને ‘ગોળી’ છે અને તેમને ‘થી’ પ્રત્યય લાગેલો છે. આમ ત્રીજી વિભક્તિના ‘એ’ પ્રત્યયને બદલે પાંચમી વિભક્તિનો ‘થી’ પ્રત્યય પણ લાગી શકે છે. આથી ‘ચપ્પુથી’ અને ‘ગોળીથી’ એ પદોની કરણ અર્થે પાંચમી વિભક્તિ કહેવાય.

‘ચુનીલાલથી ચોપડી લખાઇ’ એમાં લખવાની ક્રિયા કરનાર ‘ચુનીલાલથી’ એ પાંચમી વિભક્તિનું રૂપ છે આમ કર્તા પણ કવચિત પાંચમી વિભક્તિમાં આવે છે.

પાંચમી વિભક્તિનો મુખ્ય અર્થ અપાદાન છે. ઠોઠક વખત કરણ અને કર્તાના અર્થમાં પણ પાંચમી વિભક્તિનો ‘થી’ પ્રત્યય લાગે છે.

છઠ્ઠી વિભક્તિ.

‘રાજનો કુંવર’, ‘કાચનું વાસણ’, ‘ચીમનની પેન્સિલ’, ‘લોકાનાં ધર’ એમાં બધાં નામો વચ્ચે ‘નો’ ‘નું’ ‘ની’ અને ‘નાં’ પ્રત્યય વડે સંબંધ થયેલો છે. એ પ્રત્યયો છઠ્ઠી વિભક્તિના છે. વિશેષણ પેઠે આ વિભક્તિવાળો શબ્દ વપરાય છે અને ધણું કરીને જે શબ્દ સાથે સંબંધ હોય છે તે શબ્દ છઠ્ઠી વિભક્તિવાળો શબ્દની પછી આવે છે. ‘આ ઘોડો ચુનીલાલનો છે’ એવાં વાક્યોમાં ‘ચુનીલાલનો’ એ છઠ્ઠી વિભક્તિવાળો શબ્દની પહેલાં તેની સાથે સંબંધ રાખનાર ઘોડો’ શબ્દ વપરાયેલો છે.

છઠ્ઠી વિભક્તિનો સંબંધ બે નામો વચ્ચે રહે છે, અને બીજી બધી વિભક્તિનો સંબંધ ક્રિયાપદ સાથે રહે છે.

“ જરાતણો છેદ ઉપાય સુઝે” એમાં ‘જરા તરા તણો’ એટલે ‘જરાનો’ આમ ‘નો’ ‘ની’ ‘નું’ ‘નાં’ ‘ને’, ‘બદલે’, ‘તણો’, ‘તણી’ ‘તણું’ ‘તણાં’, વગેરે પ્રત્યયો પણ સંબંધ બતાવવાના અર્થમાં લાગે છે.

“પૃથ્વી ફેરો રાજીઓ તને શું દુઃખ છે રાજન” એમાં ‘પૃથ્વી-ફેરો’ એટલે ‘પૃથ્વીનો’, ‘ફેરો’ પ્રત્યય ‘નો’ ને બદલે લાગેલો છે. ‘ચુનીલાલને ગામ’ એમાં ચુનીલાલ પદને લાગેલો ‘ને’ પ્રત્યય ‘ગામ’ સાથે સંબંધ બતાવનારો છે, માટે ‘ને’ પ્રત્યય છઠ્ઠી વિભક્તિનો સમજવો.

(૧૨૮)

છઠ્ઠી વિભક્તિનો અર્થ સંબંધ છે: અને તેના પ્રત્યય-
નો, ની, નું, નાં તણો, તણી, તણું, તણા, તણાં, કેરો, કેરી,
કેરું, કેરા, કેરાં વગેરે છે.

સાતમી વિભક્તિ.

‘નદીમાં પૂર આવ્યું’ ‘મગન ધરમાં છે,’ ‘ખડીઆમાં સાહી
થઇ રહી છે.’ આ વાક્યોમાં ‘નદીમાં’ પૂર આવવાની ક્રિયાનું સ્થળ
બતાવે છે, ‘ધરમાં’ પદ મગનને હોવાનું સ્થળ બતાવે છે, અને
‘ખડીઆમાં’ પદ સાહી થઇ રહ્યાનું સ્થળ બતાવે છે ‘નદીમાં’, ‘ધરમાં’
અને ‘ખડીઆમાં’ એ દરેક પદને અંતે ‘માં’ પ્રત્યય લાગ્યો છે એ પ્રત્યય
સાતમી વિભક્તિનો છે. એના વડે ક્રિયાનું સ્થળ નક્કી થાય છે.

‘ગયા વર્ષમાં દુકાળ હતો,’ ‘૧૯૧૨ ની સાલમાં કોલે-
જનો અભ્યાસ મેં પૂરો કર્યો હતો.’ એ વાક્યોમાં ‘વર્ષમાં’ અને
‘સાલમાં’ એ પદો ક્રિયાનો વખત નક્કી કરે છે. આમ સાતમી વિભક્તિ
વખત દેખડવાના અર્થમાં પણ વપરાય છે.

‘નદીમાં પૂર આવ્યું,’ એને સ્થળે પૂર આવ્યું ‘એમ વપરાય
ને ‘એ’ પ્રત્યય સ્થળ બતાવવામાં વપરાય ત્યારે ‘એ’ પ્રત્યયવાળા
શબ્દની સ્થળ અર્થે સાતમી વિભક્તિ કહેવાય છે તેમજ ‘ગયા વર્ષમાં’
ને બદલે ગયા વર્ષે એમ ‘એ’ પ્રત્યય વખત બતાવવા માટે વપરાય
ત્યારે તેને વખત અર્થે સાતમી વિભક્તિનો ગણવો.

સાતમી વિભક્તિના પ્રત્યય ‘માં’ અને ‘એ’ છે અને તે
રુઢિ અને વખત બતાવવાના અર્થમાં લાગે છે.

આ ઉપરાંત કોઇને નામ દઇને બોલાવતા હોઈ એ ત્યારે પ્ર-
ત્યય વગરનું રૂપ વપરાય છે. જેમકે ‘હે ઇશ્વર ! અમારું રક્ષણ કર.’

(૧૨૬)

હે મૂર્ખ ! તેં આ શું કર્યું ? ’ ‘ છોકરાઓ તમે બગીચામાંથી જુદી જુદી વનસ્પતિનાં પાંદડાં તોડી લાવો ’ આ વાક્યોમાં ‘ ઇશ્વર ’, ‘ મૂર્ખ ’ અને ‘ છોકરાઓ ’ એ એવાં પ્રત્યય વગરનાં રૂપ છે એ પદોને સંબોધીને દરેકમાં વાત કરવામાં આવી છે માટે તેની સંબોધન અર્થે પહેલી વિભક્તિ કહેવાય.

‘ દરમાંથી સાપ નીકળ્યો ’, ‘ તેઓમાંનાએ આ કાગળ લખ્યો હશે ’, ‘ ધરમાંનો માણસ હોવો જોઈએ ’ આ વાક્યોમાં ‘ દર ’ ‘ તેઓ ’ અને ‘ ધર ’ એ પદોને એકથી વધારે વિભક્તિના પ્રત્યય સામટા લાગ્યા છે. પહેલા વાક્યમાં ‘ સાપ નીકળ્યો ’ એટલે ‘ દર ’ અને ‘ સાપ ’ નો વિયોગ થયો. બીજા વાક્યમાં ‘ તેઓમાંનાએ ’ એ પદ ‘ લખ્યો હશે ’ ક્રિયાપદનો કર્તા છે તેમજ ત્રીજા વાક્યમાં ‘ ધરમાંનો માણસ ’ એમાં ‘ ધર ’ અને ‘ માણસ ’ એ બે શબ્દોનો ‘ નો ’ પ્રત્યય વડે સંબંધ થયેલો છે. એમ એકથી વધારે વિભક્તિના પ્રત્યય લાગે છે, ત્યારે છેવટની વિભક્તિનો અર્થ પ્રધાન રહે છે અને પહેલા લાગનારા પ્રત્યયોના અર્થ ગૌણ રહે છે. માટે છેવટે લાગેલી વિભક્તિનો અર્થ અને કયી કયી વિભક્તિઓના પ્રત્યય લાગેલા છે તે કહેવું જોઈએ જેમકે ‘ દર-માંથી ’ એની અપાદાન અર્થે સાતમી સાથે પાંચમી, ‘ તેઓમાંનાએ ’ કર્તા અર્થે સાતમી અને છઠ્ઠી સાથે ત્રીજી અને ‘ ધરમાંનાં ’ ની સંબંધ અર્થે સાતમી સાથે છઠ્ઠી વિભક્તિ સમજવી.

૮ અવ્યયો.

અને, તથા, પણ, પરંતુ, ઝટ, તરત, નહી, વાહ, અરે, વગેરે કેટલાક શબ્દો એવા પ્રકારના છે કે જેમને જાતિ, વચન વગેરે કાઢ પણ જાતના પ્રત્યય ન લાગતાં મૂળ સ્વરૂપેજ વપરાય છે. એવા શબ્દોને અવ્યય (અ-નહિ+વ્યય-અર્થ, ફેરફાર) કહેવામાં આવે છે.

જે શબ્દના રૂપમાં કોઈ પણ તરેહનો ફેરફાર થતો નથી તેને અવ્યય કહેવામાં આવે છે.

ઉભયાન્વયી અવ્યય,

૧ રામચંદ્રને ચૌદ વર્ષ વનવાસ આપો અને મારા ભરતને રાજ આપો.

૨ કૌરવ અને પાંડવો વચ્ચે પાણ્ડીપતના મેદાનમાં દારુણ યુદ્ધ થયું.

૩ તું જાય છે પણ તે મળનાર નથી.

૪ શ્રીકૃષ્ણે પાંડવ તરફથી ફક્ત પાંચજ ગામની માગણી કરી, પરંતુ ઉન્મત્ત બનેલા દુર્યોધને તે માગણી સ્વીકારી નહિ.

ઉપરનાં વાક્યો તપાસનાં માલમ પડે છે કે પહેલા વાક્યમાં ‘અને’ અવ્યય બે વાક્યોને જોડે છે, અને બીજા વાક્યમાં ‘અને’ વડે બે શબ્દો જોડાયા છે. વળી ત્રીજા અને ચોથા વાક્યમાં ‘પણ’, ‘અને’ એ અવ્યયો વિરુદ્ધતા બતાવનારાં બન્ને વાક્યોને જોડે છે. આમ જો અવ્યયો બે શબ્દ કે બે વાક્યને જોડનારાં છે તેમને ઉભયાન્વયી (ઉભય-બે શબ્દ કે બે વાક્ય+અન્વયી-જોડનારાં) અવ્યય કહેવામાં આવે છે.

અથવા, કે, તથા, તથાપિ, નહિતો, અને, ને, જે, વળી, વા, કિંવા, અગર, પણ, પરંતુ, છતાં, સામું, ઉલટું, કેમકે, વગેરે શબ્દો ઉભયાન્વયી અવ્યય તરીકે વપરાય છે.

ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય,

૧ યુનીલાલ મેડે ઉંઘે છે.

૨, ઠું અમદાવાદ જાઉં છું.

૩. મેલ કલાકે ત્રીસ માઇલ ચાલે છે.

૪. સંવત ૧૯૫૬માં મોટા દુકાળ પડ્યો હતો.

ઉપરનાં વાક્યોનું પૃથક્કરણ કરતાં માલમ પડે છે કે ‘મેડે જીંધે છે’, ‘અમદાવાદ જાઉં છું’, ‘કલાકે ત્રીસ માઇલ ચાલે છે’ અને ‘સંવત ૧૯૫૬માં મોટો દુકાળ પડ્યો હતો’ એ વિધેયપક્ષમાં ‘મેડે’ અને ‘અમદાવાદ’ જોડવાની અને જવાની ક્રિયા ક્યાં થાય છે તે સ્પષ્ટ કરે છે. ‘દર કલાકે ત્રીસ માઇલ’ એ ચાલવાની ક્રિયાનું માપ બતાવે છે; તેમજ ‘સંવત ૧૯૫૬માં’ એ દુકાળ પડવાની ક્રિયાનો સમય નક્કી કરે છે. આમ ક્રિયાનો વધારો કરનાર શબ્દો વડે—ક્રિયા ક્યાં થાય છે, ક્યારે થાય છે, કેવી રીતે થાય છે, વગેરે સમજવામાં આવે છે.

ઉપર ક્રિયાના વિશેષણ તરીકે નામના શબ્દો વાપરી બતાવ્યા છે તેવાજ અર્થમાં અન્યથો પણ વપરાય છે. જેમકે—

૧. યુનીલાલ ઉપર જીંધે છે.

૨. હું ત્યાં જાઉં છું.

૩. મેલ ઉતાવળી ચાલે છે.

૪. અગાઉ દુકાળ પડ્યો હતો.

આ વાક્યોમાં ‘ઉપર’ અને ‘ત્યાં’ એ જોડવાની અને જવાની ક્રિયાનાં સ્થળ નક્કી કરે છે; ‘ઉતાવળી,’ ચાલવાની ક્રિયા કેવી રીતે થાય છે તે બતાવે છે, અને તેજ પ્રમાણે ‘અગાઉ’ ક્રિયાનો સમય નક્કી કરે છે. અહીં ઉપર, ત્યાં, ઉતાવળી અને અગાઉ એ ક્રિયાવિશેષણ અન્યથો છે.

જે અન્યથો ક્રિયાના વિશેષણ તરીકે વપરાય છે તેમને ક્રિયાવિશેષણ અન્યથ કહેવામાં આવે છે.

(૧૩૨)

ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયના પ્રકાર.

૧. વખત દેખાડનાર.

ક્યારે, ત્યારે, જ્યારે, અત્યારે, હમણાં, એટલામાં, પછી, પાછળથી, અગાઉ, પૂર્વે, પહેલાં, ઝટપટ, નિત્ય, હમેશ, દરરોજ, પ્રતિદિન, પહોર, વળી, ઓણ, વગેરે.

૨. ઠેકાણું બતાવનાર.

અહીં, તહીં, પણે, આગળ, પાછળ, આમ, તેમ, જ્યાં, ત્યાં, ક્યાં, કહીં, તજે, ઉપર, નીચે, દૂર, બહાર, માંહે, મધ્યે, સાથે, હેઠળ, વગેરે.

૩. રીત બતાવનાર.

આમ, એમ, કેમ, તેમ, જેમ, હળવે, ધીમે, આસ્તે, ધીમેધીમે, તડાતડ, જલદી વગેરે.

૪. નિશ્ચય બતાવનાર.

જ, નક્કી, ખચીત, અચૂક, ખરેખર, અવશ્ય, જરૂર, મુકરર, વગેરે.

૫. નિષેધ બતાવનાર.

ન, નહિ, ના, નવ, મા, વગેરે.

૬. કારણ બતાવનાર.

માટે, તેથી, જેથી, શામાટે, શાવાસ્તે, શાથી, વગેરે,

૭. તૃપ્તિ બતાવનાર.

બસ, એટલું, બરાબર, અસ્તુ.

આ ઉપરાંત ઉપયોગ ઉપર આધાર રાખીને બીજા પણ કેટ-

લાક પ્રકાર ગણવામાં આવે છે. જેમકે—સ્વીકારવાચક (હો, હોવે, બલે, વગેરે.); સંશયવાચક (કદાચ, કદાચિત્, કદાપિ, કવચિત્, વગેરે); વગેરે.

સામાન્ય રીતે અવ્યયના સ્વરૂપમાં ફેરફાર થતો નથી તોપણ અપવાદ તરીકે કેટલાંક ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયો વિકાર પામી શકે છે. જેમકે—

છાકરા ધીમે યાદ્યો, છાકરા ધીમા યાદ્યા, છાકરી ધીમી યાદી, છાકરં ધીમું યાદ્યું, છાકરાં ધીમાં યાદ્યાં; અહીં ધીમે, ધીમા, ધીમી, ધીમું, ધીમાં, અપવાદ તરીકે જ નતિ અને વચન પ્રમાણે વિકાર પામેલાં સમજવાં. તેમજ તે ધીમેથી બોલ્યો, એટલામાં તો તે બોલી ઉકયો; એમાં ‘ધીમેથી’ અને ‘એટલામાં’ એ ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયના શબ્દો અપવાદ તરીકે વિલક્ત્યન્ત છે.

નામયોગી અવ્યય.

‘ તે છાપરા ઉપર ચઢ્યો ’ ‘ તે મારી અગાઉ આવ્યો હતો, ’ યુનીલાલને માટે ટોપી આણે ’ એમાં પહેલા વાક્યમાં ‘છાપરા ઉપર’ એ શબ્દસમૂહ ચઢવાની ક્રિયાનું સ્થળ બતાવે છે; બીજા વાક્યમાં ‘ મારી અગાઉ ’ એ શબ્દસમૂહ આવવાની ક્રિયાનો વખત બતાવે છે. પૃથક્કરણ કરતાં જણાય છે કે એ શબ્દસમૂહો વિધેયવર્ધક તરીકે વપરાયલા છે.

‘ છાપરા ઉપર હતો ’ અને ‘ વરઘોડો ઘર પાછળ છે. ’ એમાં ‘છાપરા ઉપર’ અને ‘ ઘર પાછળ ’ શબ્દસમૂહો ‘ હતો ’ અને ‘ છે ’ અપૂર્ણ વિધેયવાચક ક્રિયાપદનો ક્રિયાપૂરક છે.

એ શબ્દસમૂહોમાં ઉપર અગાઉ, માટે, ઉપર, અને પાછળ, એ ક્રિયાવિશેષણ અવ્યયનાં પદો તેની અગાઉના નામ કે સર્વના-

મની સાથે જોડાયેલાં છે. આવી રીતે નામની સાથે જોડાય રહે-
નારાં અવ્યયોને નામયોગી કહેવામાં આવે છે.

ઉપર વાપરી બતાવેલાં નામયોગી અવ્યય તપાસતાં માલમં પડે છે કે નામયોગીથી બનેલો શબ્દસમૂહ વિધેયવર્ધક અથવા ક્રિયાપૂરક તરીકે આવે છે. વળી નામયોગી અવ્યયની અગાઉના નામ અથવા નામની જગાએ વપરાયેલા અન્ય પદને છઠ્ઠી વિભક્તિનો પ્રત્યય લાગેલો હોય છે અથવા એ પ્રત્યય અધ્યાહાર હોય છે.

‘તે પાછળ પડ્યો’ અને ‘તે ઘર પાછળ ઉભો છે’ એમાં પહેલા વાક્યમાં ‘પાછળ’ ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય અને બીજા વાક્યમાં ‘પાછળ’ નામયોગી અવ્યય છે. આમ ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય જ્યારે કોઈ નામ સાથે જોડાયેલું હોય ત્યારે નામયોગી અને એકલું વપ-
રાય ત્યારે ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય કહેવામાં આવે છે.

‘ત્યાં સુધી’, ‘જ્યાં સુધી’, ‘અત્યાર સુધી’, ‘હવે પછી’ આ પ્રમાણે ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય અને નામયોગી સાથે મળીને સામંતું ક્રિયાવિશેષણ તરીકે વપરાય છે.

કેવળપ્રયોગી અવ્યય.

૧. અહા ! શું સુંદર પક્ષી !
૨. અરે ! સીતા દેવીને શું થયું ?
૩. હાથ હાથ ! દૈવનો એ વજ્રપાત શો !
૪. અધધ ! આવડો મોટો નાગ !
૫. બાપરે ! આપણાથી ઘરમાં કેમ જવાશે ?
૬. વાહ ! શી એની વાકપટુતા !
૭. હરિ હરિ ! એ શું બોલ્યા ?

ઉગરનાં વાક્યોમાં અહા, અરે, હાય હાય, અધધ, આપરે, વાહ, હરિ હરિ, એ પદોનો વાક્યમાં બીજાં પદો સાથે કોઈ તરેહનો સંબંધ નથી એવાં પદોને કેવળપ્રયોગી (કેવળ-ફક્ત પ્રયોગી-વપરાનારાં-કોઇપણ તરેહના સંબંધ વગર વપરાનારાં) અન્યથ કહેવામાં આવે છે.

હર્ષ, શોક, ગભરાટ, નવાઈ, તિરસ્કાર વગેરે મનોવિકાર દર્શાવવા માટે કેવળપ્રયોગી અન્યથોનો ઉપયોગ થાય છે. જેમકે—અહા, હાશ, અં, અરે, અરેરે ઓય, હાયહાય, વાહ, વાહવાહ, વાહરેવાહ, અધધ, ઓહોહો, યુઃ, છદ્, ધિક્, ફદ્, હત, ભલે, ધન્ય, ધન્યધન્ય, ખરેખર, ચુપ, જો, પોષસ, ખસે, હે, ઓ, ભલે, સાબાશ, વાર, હાઉ, હાં, જય જય, બરાબર વગેરે.

કોઇવાર શોક, દુઃખ આદિ મનોવિકાર થઇ આવવાથી નામ, ક્રિયાપદ વગેરે પણ એવી રીતે બોલાઇ જાય છે. જેમકે—

નામ—રામ રામ, શિવ શિવ, હરિ હરિ, આપરે, ભાઈરે, અરે આપ, નસીબ, કીસ્મત, બોગ, મોકાણ.

વિશેષણ—શું, બેશ, ઠીક, ખપ્પરદાર, બેવકુફ.

ક્રિયાપદ—જો, જોજો, જાણ્યું, છો રહ્યું, સમજ, રો, મેર વગેરે.

કેટલીક વખત એમ મનોવિકાર દર્શાવતાં આખાં વાક્યો બોલાઇ જાય છે; એવે સ્થળે આખા વાક્યને કેવળપ્રયોગી કરવાની જરૂર નથી.

•

૯. મળ અને સાધિત ધાતુઓ.

‘તે લખે છે’, ‘ચીમન ચણા ખાય છે’ એ વાક્યમાં લખવાની અને ખાવાની ક્રિયા કરતાં જાતે કરે છે; પરંતુ ‘તે લખાવે છે’, ‘ચીમન ખવરાવે છે’ એમાં ખાવાની ક્રિયા કરનાર કર્તા નથી,

પણ ક્રિયા કરવા માટે બીજાને પ્રેરણા કરે છે, એવો અર્થ સમા-
એસો છે. 'લખે છે' અને 'ખાય છે' એ ક્રિયાપદો મૂળરૂપમાં છે,
અને લખાવે છે, ખવરાવે છે એ ક્રિયાપદો પ્રેરક કે પ્રયોજ્ય છે.
એજ પ્રમાણે ખેસ, રડ, નાખ, દોડ, એ મૂળ ધાતુઓ અને ખેસાડ,
રડાવ, નંખાવ, દોડાવ, એ મૂળ ધાતુ ઉપર 'આવ' કે 'આડ' પ્રત્યય લાગીને સાધિત થએલા ધાતુઓ છે. 'મેં નંગ ખેસાડાવ્યું' એ નંગ જતે મેકું નથી, મેં ખેસાડ્યું નથી, પણ ત્રીજાજ પાસે (સોની પાસે) ખેસાડાવ્યું છે. એ અને એવાં બીજાં લખાવરાવ્યું, ખવરાવરાવ્યું વગેરે દ્વિત્વ (બેવડાયલાં) પ્રેરકરૂપો છે.

જવાય છે, લખાય છે, ખેસાય છે, વગેરે ક્રિયાપદોમાં મૂળ ધાતુને 'આય' પ્રત્યય લાગેલો હોય છે. એવાં રૂપ વપરાય છે ત્યારે ક્રિયાનો ભાર કર્મ ઉપર આવે છે. અર્થાત્ એ રૂપોને સહ્યરૂપ કહેવામાં આવે છે.

નીચેનાં વાક્યોમાં ધાતુનાં રૂપ તપાસો.

૧. ધાર્મિક ભાવનાવાળો માણસ હંમેશ નીતિમાન હોય છે.
(મૂળ.)
૨. ખધા માણસો વિદ્વાન થઈ શકે નહિ, પરંતુ ચાહે તો નીતિ-માન થઈ શકે. (મૂળ.)
૩. ગુજરાતમાં હાલ નાનાલાલ, નરસિંહરાવ, લલિત, કાન્ત વગેરે મોટા કવિઓ ગણાય છે. (સહ.)
૪. કડીઆ પાસે ભીંત પડવાઈ. (દ્વિત્વ પ્રેરક.)
૫. હરદાર દુનીઆનું સ્વર્ગ ગણાય છે. (સાહ.)
૬. મેં કાગળ લખાવ્યો. (પ્રેરક.)

૧૦. પદચ્છેદના નમુના.

૧. “કાળિદાસની ઉપમાથી રાજ છક થઇ ગયો”.

‘કાળિદાસની’ વિશેષનામ, નરજાતિ, સંબંધાર્થે છઠ્ઠીનું એકવચન.

‘ઉપમાથી’ ભાવવાચકનામ, નારીજાતિ, કારણાર્થે પાંચમીનું એક વચન.

‘ઉપમાથી’ ભાવવાચક નામ, નારી જાતિ, કારણાર્થે પાંચમીનું એકવચન.

‘રાજ’ વિશેષનામ, નર જાતિ, નિર્દેશાર્થે પહેલીનું એક વચન.

(અહીં ‘રાજ’ પદ ‘ભોજ’નું બોધક હોવાથી વિશેષ નામ કરવું જોઈએ.)

‘છક’ રીત બતાવનાર ક્રિયાવિશેષણ અભ્યય (‘થઇ ગયો’નું ક્રિયાપૂરક.)

‘થઈ ગયો’ ‘થા’ અને ‘જા’ ધાતુનું સંયુક્ત અકર્મક ક્રિયાપદ, મૂળ-૩૫, ભૂતકાળ, કર્તા રાજ.

૨. ચીમનને ચુનીલાલે એક સુંદર ચિત્ર બતાવ્યું.

‘ચીમનને’ વિશેષનામ, નરજાતિ, સંપ્રદાનાર્થે ચોથીનું એકવચન.

‘ચુનીલાલે’ વિશેષનામ, નરજાતિ, કર્તા અર્થે ત્રીજીનું એકવચન.

‘એક’ સંખ્યાવાચક વિશેષણ, વિશેષ્ય ‘ચિત્ર.’

‘સુંદર’ ગુણવાચક વિશેષણ, વિશેષ્ય ‘ચિત્ર.’

‘ચિત્ર’ ભાવવાચક નામ, નાન્યતરજાતિ કર્માર્થે બીજીનું એકવચન.

‘બતાવ્યું’ સકર્મક ક્રિયાપદ, ‘બતાવ’ ધાતું, મૂળ૩૫, ભૂતકાળ, કર્તા ‘ચુનીલાલે,’ કર્મ ‘ચિત્ર’.

૩. શું ! એમ કહેવાય કે ?

‘શું’ ક્રવણપ્રયોગી અવ્યય.

‘એમ’ ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય, ‘કરાય’ ક્રિયાપદનું રીતદર્શક.

‘કરાય’ સકર્મક ક્રિયાપદ, ‘કર’ ધાતુ, સભૂરૂપ, વર્તમાનકાળ, કર્તા અધ્યાહાર, કર્મ અધ્યાહાર. (કંઈ કરવાનું.) ‘કે’ અવ્યય.

૪. મગન ઘણો તોફાની છે.

‘મગન’ વિશેષનામ, નરનાત, નિર્દેશાર્થે પહેલીનું એકવચન.

‘ઘણો’ વિધિવિશેષણનું વિશેષણ, વિશેષ્ય ‘તોફાની’.

‘તોફાની’ ‘વિધિવિશેષણ. (‘વિધેય’નો પેટાભાગ હોવાથી.)

‘છે’ અકર્મક ક્રિયાપદ, ‘છ’ ધાતુ, મૂળરૂપ, વર્તમાનકાળ, કર્તા મગન.

૫. એ ઇશ્વરી આજ્ઞા છે.

‘એ’ દર્શક વિશેષણ, વિશેષ્ય ‘આજ્ઞા’.

‘ઇશ્વરી’ ગુણવાચક વિશેષણ, વિશેષ્ય આજ્ઞા.

ઇતિહાસ.

પ્ર૦ હિંદના પ્રાચીન ઇતિહાસનું ટૂંક વર્ણન કરો.

ઉ૦ હિંદમાં પ્રથમ અનાર્ય લોક રહેતા, તેઓ જંગલી અવસ્થામાં હતા. તેમની પછી મધ્ય એશિઆમાંથી આર્ય પ્રજા આવી, તેણે અનાર્યો પાસેથી મુલક કબજે કરી જંગલો વગેરે કાપી નાખી. જમીન વસવાને લાયક તથા ખેતીના ઉપયોગમાં આવે તેવી બનાવી. આ નવી પ્રજા સુધરેલી હોવાથી વિદ્યા, કળા અને હુનર વિજ્ઞાનમાં આગળ વધી. વળી કામની વહેંચણી કરી યોગ્યતા

પ્રમાણે ચાર જ્ઞાતિ ખાધી. બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર. તેમાં (૧) બ્રાહ્મણોએ વિદ્યાજ્ઞાન મેળવી બીજી કામને વિદ્યા આપી હોંશીયાર બનાવવાનું તથા ધર્મક્રિયા કરાવવાનું કામ પોતાને માથે રાખ્યું. (૨) ક્ષત્રિય. જેઓ શરીરે બળવાન અને લડવૈયા હતા તેમણે દુશ્મનોથી દેશનું તથા પ્રજાનું રક્ષણ કરવાનું અને બંદોબસ્ત રાખવાનું કામ માથે લીધું. (૩) વૈશ્ય. ખેતી, વેપાર વગેરેથી. દ્રવ્યોપાર્જન કરી સર્વનું ભરણપોષણ કરવાનું માથે રાખ્યું. (૪) શુદ્ર. જીતાયલા અને તાબે થએલા અનાર્યોની આ ચોથી જ્ઞાતિ થઈ, તેમને ઉપરની ત્રણે જ્ઞાતિની સેવાઆકરીનું કામ સોંપવામાં આવ્યું. બ્રાહ્મણોએ પોતાની હોશિઆરીથી સર્વ જ્ઞાતિઓમાં શ્રેષ્ઠપણું મેળવી વેદ, ગીતા, ઉપનિષદ, બ્રાહ્મણગ્રંથો વગેરે ધર્મગ્રંથો લખ્યા, તથા રાજ અને પ્રજાએ ફરી રીતે વર્તન રાખવું તે સંબંધી કાયદા બાંધ્યા. ક્ષત્રિયોએ પોતાની ફરજ ઉત્તમ પ્રકારે બજાવી પ્રજાનો સારી રીતે પ્રેમ મેળવ્યો. તે સમયમાં રામ, હરિશ્ચંદ્ર, જનક, યુધિષ્ઠિર, નળ, શ્રીકૃષ્ણ, ચંદ્રગુપ્ત, અશોક, શિલાદિત્ય, વિક્રમ, બોજ વગેરે રાજાઓએ સારી રીતે રાજ્ય ચલાવી પ્રજાને સંપૂર્ણ સુખ આપ્યું જેથી હજુ પણ પ્રજા તેમનાં યશોગાન કરે છે, પણ આગળ જતાં રજપૂત રાજાઓના માહોમાહેના કુસંપને લીધે ઇ. સ. ૧૧૯૩માં પાણ્ડીપતના મેદાનમાં પૃથ્વીરાજ્યોહાણને હરાવી મુસલમાનોના સરદાર શાહ-ખુદીનગોરીએ દિલ્હીનું રાજ્ય લઈ લીધું, અને દિલ્હીનો કારભાર કુતુબુદ્દીન નામના સરદારને સોંપ્યો, પણ તે ઇ. સ. ૧૨૦૬માં મરણ પામ્યો એટલે કુતુબુદ્દીન સ્વતંત્ર થયો અને મુસલમાની રાજ્યની હિંદમાં સ્થાપના કરી,

પ્ર૦ દિલ્હીની ગાદીએ કયા કયા પઠાણ વંશ થયા ?

ઉ૦ ગુલામવંશ, ખીલજવંશ, તખલખવંશ, સૈયદવંશ અને લોદી વંશ.

પ્ર૦ ગુલામવંશની જાણવાલાયક ટૂંક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ વંશમાં કુતુબુદ્દીન, અલ્તમશ, નાસીરુદ્દીન, ગ્યાસુદ્દીન અને કૈકુબાદ બાદશાહ થયા. કુતુબુદ્દીને દિલ્હી પાસે કુતુબમિનારો બંધાવ્યો. છેલ્લા બાદશાહ કૈકુબાદને જલાલુદ્દીને મારી આ વંશની આખર આણી. આ વંશ ઇ. સ. ૧૨૦૬થી ઇ. સ. ૧૨૯૦ સુધી ચાલ્યો.

પ્ર૦ ખીલજવંશની જાણવા લાયક ટૂંક હકીકત કહો.

ઉ૦ જલાલુદ્દીન, અલ્લાઉદ્દીનખુની, મુબારક અને ખુશરૂ દેડ એટલા બાદશાહ થયા. આ વંશના દરેક બાદશાહે રાજ્યલોભથી એક-બીજાને મારી રાજ્ય લીધું. અલ્લાઉદ્દીન બાદશાહે હિંદુ પ્રજાને ધણું દુઃખ દીધું. છેલ્લો બાદશાહ ખુશરૂ દેડ જાતિનો હતો તે વટલીને રાજ્યલોભથી મુસલમાન થયો હતો. પણ તે અંતઃકરણથી મુસલમાનોને ધિક્કારતો હતો. તેથી તેણે મુસલમાની ધર્મનું અપમાન કર્યું. આથી પંજાબના સુબા ગાજીખાંએ ખુશરૂને મારી ખીલજ-વંશની આખર આણી. આ વંશ ઇ. સ. ૧૨૯૦થી ૧૩૨૦ સુધી ચાલ્યો.

પ્ર૦ તખલખવંશની ટૂંક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ વંશમાં ગાજીખાં (ગ્યાસુદ્દીન), મહમદગાઝી, શીરોજશાહ, મહમદખીન્ન વગેરે બાદશાહ થયા. મહમદગાઝી વિદ્વાન હોવા છતાં પોતાની અઘ્રવ સીધે રસ્તે વાપરી શક્યો નહિ, તેથી તે ગાંડો કહેવાયો. તેના વખતમાં ૧૩૪૭માં બ્રહ્મણી રાજ્યની સ્થાપના થઈ. તેના જીલમથી પ્રજાને ધણું દુઃખ વેઠવું પડ્યું. શીરોજશા-

(૧૪૧)

હના વખતમાં તેની ઉમદા રાજ્યનીતિને લીધે પ્રજા ધણી સુખી થઈ. તેથી સર્વ પઠાણ રાજ્યોમાં શીરોજ્જ્વલા ધણો સારો બાદશાહ કહેવાયો, બીજા મહમદના વખતમાં ઇ. સ. ૧૩૯૮માં મોગલ બાદશાહ તૈમુર ચઢી આવ્યો. તેણે ગામ લુટ્યાં, બાબ્યાં અને પ્રજાની કતલ કરી વાવાઝોડાની માફક તોફાન કરી ચાલ્યો ગયો. આ વંશ ઇ. સ. ૧૩૨૫થી ઇ. સ. ૧૪૧૨ સુધી ચાલ્યો, છેલ્લા બાદશા પાસેથી ઇ. સ. ૧૪૧૪માં બીજરખાં સૈયદે રાજ્ય લીધું.

૫૦ સૈયદવંશની જાણવાલાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ વંશમાં બીજરખાં, મુબારક અને અલ્લાઉદ્દીન નામના બાદશાહ થયા. છેલ્લા બાદશાહ અલ્લાઉદ્દીનનું રાજ્ય દિલ્હી નજદીક આવી જવાથી બહીલોલખાં લોદીને સોંપી બુદાયુનમાં રહેવા ગયો. આ વંશ ઇ. સ. ૧૪૧૪થી ઇ. સ. ૧૪૫૦ સુધી ચાલ્યો.

૫૦ લોદીવંશની જાણવા લાયક હકીકતનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ બહીલોલખાંએ હોશિઆરીથી રાજ્ય વધાર્યું. તેની પછી તેના દીકરો સિકંદર બાદશાહ થયો તેણે હિંદુ પ્રજાને દુઃખ દેવાથી ધર્મી કહેવાયો. તેના વખતમાં આગ્રામાં ગાદી થઈ, કબીરપંથ નીકળ્યો, અને પોદુંગીઝો હિંદમાં આવ્યા. તેના મરણ પછી ઇબ્રાહીમ બાદશાહ થયો તે અવિચારી અને ઉતાવળીઓ હતો, તેથી તેના સરદારો નાખુશ થયા, અને પંજાબના સુબો દોલતખાં લોદી કાબુલથી મોગલ બાદશાહ બાબરને હિંદ જીતવા ઇ. સ. ૧૫૨૬ માં તેડી લાવ્યો તેણે પાણીપતના મેદાનમાં હરાવ્યો, અને લોદી વંશની આખર આણી મોગલવંશની સ્થાપના કરી.

૧૦ મોગલવંશ સ્થાપન થતાં પહેલાં હિંદમાં ક્યાં જાણવાલાયક રાજ્ય હતાં ?

(૧૪૨)

ઉં બ્રાહ્મણી, ચેરા, ચોલા, પાંડ્ય, વિજયનગર, બંગાળા, માળવા, ગુજરાત, જુવાનપુર, સિંધ, કાશ્મીર અને રજપૂતસંસ્થાન. (મેવાડ, જોધપુર, જયપુર).

૩૦ ઉપરનાં રાજ્યોનું જાણવા લામક ટુંક વર્ણન કરો.

ઉં બ્રાહ્મણીરાજ્ય ઇ. સ. ૧૩૪૭માં હસનગંજીએ વરંગુળમાં સ્થાપન કર્યું. તેના કુસંપને લીધે પાંચ ફાટા પડ્યા (૧) આદિલશાહી ૧૪૮૯ માં સ્થાપન થઇ ૧૬૬૮ માં ઔરંગઝેબે જીત્યું (૨) કુતુબશાહી ૧૫૧૨ માં સ્થાપન થયું તે ઇ. સ. ૧૬૮૮ માં ઔરંગઝેબે જીત્યું. (૩) નિજમશાહી ૧૪૯૦ માં સ્થાપન થયું તે ૧૫૭૨ માં જોડાઇ ગયું. (૪) ઇમાદશાહી. (૫) બરીદશાહી ૧૪૯૮ માં સ્થાપન થયું અને ઇ. સ. ૧૬૫૭ માં ઔરંગઝેબે જીત્યું. ચેરારાજ્ય. ઇ. સ. ૨૮૮ માં સ્થાપન થયું તેની રાજધાની તાલકંદમાં હતી. તે ઇ. સ. ૯૦૦ સુધી ચાલ્યું. ચોલારાજ્ય ઇ. સ. પૂ. ૩૫૦ માં સ્થાપન થયું તેની રાજધાની તાંજોરમાં હતી તે ઇ. સ. ૧૪ માં સૈકામાં પડી લાગ્યું. પાંડ્ય-રાજ્ય. ઇ. સ. પૂ. સાતમા સૈકામાં સ્થાપન થયું. તેની રાજધાની મધુરામાં હતી. મલેક્કાપુરે ઇ. સ. ૧૩૦૪ માં જીત્યું પણ ફરીથી સ્વતંત્ર થયું, તે ઇ. સ. ૧૮ માં સૈકામાં અંત આવ્યો. વિજયનગર ઇ. સ. ૧૧૧૮ માં સ્થાપન થયું તેની રાજધાની વિજયનગરમાં હતી તેનો ઇ. સ. ૧૫૬૫ માં તાલીકોટના સંત્રા-મમાં મુસલમાનોએ હરાવી આખર આણી. બંગાળા ૧૩૪૦ માં સ્થાપન થયું, એની રાજધાની ગૌડમાં હતી. આ રાજ્ય ફકરદીને સ્થાપ્યું તે ૧૫૭૬ માં દાઉદે જીત્યું. ગુજરાત.

(૧૪૩)

નકરખાંએ ઇ. સ. ૧૩૦૩ માં સ્થાપ્યું અને ૧૫૭૩ માં ત્રીજા સુજ્ઞર પાસેથી અકબરે જીત્યું. માળવા દિલાવરખાં ગોરીએ ઇ. સ. ૧૪૦૧ માં ધારમાં સ્થાપ્યું, તે ઇ. સ. ૧૫૩૧ માં બહાદુરશાહે જીત્યું. જુવાનપુર ખાંજહાં લોદીએ ઇ. સ. ૧૩૭૩ માં સ્થાપ્યું. તે બહીલોલખાંએ ઇ. સ. ૧૪૭૮ માં જીત્યું. સિંધ એમાં સુમા રજપુતનું રાજ્ય હતું. તે ઇ. સ. ૧૫૬૨ માં અકબરના સરદાર ટોડરમલે જીત્યું. કાશ્મીર એમાં સેનદેવનું રાજ્ય હતું તે ઇ. સ. ૧૫૬૨ માં ટોડરમલે જીત્યું.

મોગલ વંશ.

પંદરસો જીનીની સાલ, આણ્યો લોદી વંશનો કાળ;
પાણીપત સંગ્રામ કર્યો, લોદી ઇબ્રાહીમને હણ્યો.
બાબર બહાદુરે ગાદી લીધી, મોગલ રાજ્યની સ્થાપના કીધી;
સીકરી મેદાને ઝટ સીધાબ્યો, મંગ શરાને પાછો હઠાવ્યો.
રાજ્ય હુમાયુને દીધું, તેણે ભાગે પડતું લીધું;
પણ શરા શેરખાંએ હરાવ્યો, ખોધ ગાદી ઇરાન સીધાવ્યો.
મદદ માટે સીયા પંથ ધાર્યો, લાવી મદદ આદીલી(નિ) માર્યો;
પછી મહાન અકબર થયો, ન્યાયનીતિથી સારો કહેવાયો.
પછી મોજલો જહાંગીરશાહ, વળતી શાહજહાં અન્યો બાદશાહ;
મયુરાસન તાજ બંધાવી, અખે કીર્તિ જગમાં જમાવી.
થયો બાદશાહ ઐરંગઝેબ, કરી દીધું કુટુંબને ગેમ;
કેદ કીધો પોતાનો બાપ, રાજ્ય લોભથી લીધું પાપ.
દિંદુ ઉપર જુલમ કીધો, બદલો રજપુત મરેઠાએ લીધો;
બહાદુર, જહાંદાર, ફરોકશીર, થયા નામના શાહ તે વીર.

(૧૪૪)

પછી મહમદ રંગીલો થયો, તેને નાદિરશાહે નમાવ્યો,
નિમકહરામ થયા વજરો, તેથી ખોયું આસન ને હીરો.
અહમશાહ, આલમગીર, શાહઆલમ ને અકબર વીર,
છેલો મહમદ બહાદુરશાહ, બળવામાં ખોયો અધિકાર.

વંશાવળી.

બાબર. ૧૫૨૬-૧૫૩૦-૪ જહાંગીરશાહ. ૧૭૧૨-૧૭૧૩-૧
હુમાયુ. ૧૫૩૦-૧૫૫૬-૨૬ ફરોક્ષીર. ૧૭૧૩-૧૭૧૬-૬
અકબર. ૧૫૫૬-૧૬૦૫-૪૯ મહમદશાહ. ૧૭૧૬-૧૭૪૮-૨૯
જહાંગીર. ૧૬૦૫-૧૬૨૭-૨૨ અહમદશાહ. ૧૭૪૮-૧૭૫૪-૬
શાહજહાં ૧૬૨૭-૧૬૫૮-૩૧ શાહઆલમ. ૧૭૫૯-૧૮૦૬-૪૭
ઔરંગઝેબ ૧૬૫૮-૧૭૦૭-૪૯ અકબર (૨) ૧૮૦૬-૧૮૩૭-૩૧
બહાદુરશાહ. ૧૭૦૭-૧૭૧૨-૫ મહ.બહાદુરશા. ૧૮૩૭-૧૮૫૮-૨૧

(૧) બાબર ઇ. સ. ૧૫૨૬-૧૫૩૦.

૫૦ બાબરની જાણવા લાયક હકીકત કહે.

ઉં તે ઇ. સ. ૧૪૮૨માં તારકંદ શહેરમાં જન્મ્યો હતો. તેને બાર
વર્ષની ઉંમરે ગાદી મળી. પણ ઉસ્મેડા લોદ્દાએ ખંડ કરી તેને
ગાદીએથી ઉઠાડી મુક્યો, તેથી કંટાળીને ઇ. સ. ૧૫૦૪માં કા-
બુલમાં ગાદી કરી રાજ્ય કરવા લાગ્યો. તેને હિંદમાં રાજ્ય સ્થા-
પવાની ઇચ્છા હતી, અને તે હિંદપર સ્વારી કરવાની તૈયારી
કરતો હતો તેવામાં પંજાબના સુબા દોલતખાંના તેડાવ્યાથી
આવ્યો, અને પાણીપતના મેદાનમાં ઇબ્રાહીમ લોદીને હરાવી દિ-
લ્હીનું રાજ્ય જીતી લીધું.

૫૦ બાબરને ચિતોડના રાણાસંગ સાથે શા માટે લડાઇ થઇ ?

ઉં સંગરાણાની એવી ધારણા હતી કે જઘ્નીસખાં અને તૈમુરની મા-
ફક આખર લૂંટફાટ કરી પાછો ચાલ્યો જશે, અને દિલ્હીનો આ-
દશાહ નબળો પડશે, એટલે હું તેનાપર સ્વારી કરી ગાદી લઇશ,
પણુ આખરે તો અહીંજ ગાદી સ્થાપી. તેથી મેવાડના સુબા
હસનખાં તથા બીજા રજપુત રાજાઓની મદદ લઇ આખર સામે
ઇ. સ. ૧૫૨૭માં ફતેપુરસીકરીના મેદાનમાં લડાઇ જોડી.

પ્ર૦ એ લડાઇનું શું પરિણામ આવ્યું ?

ઉં આ લડાઇમાં સંગરાણાનું લશ્કર ઘણી બહાદુરીથી લડી મોગલોને
હરાવવાની તૈયારીમાં હતું તેવામાં સંગરાણાના પક્ષમાંનો મેદનીરાય
વિશ્વાસઘાત કરી આખરને મળી ગયો. તેથી હિંદી સૈન્ય હાર્યું.
આ લડાઇમાં વિજય મળે તો દારૂ ન પીયો એવી આખરે પ્રતિજ્ઞા
લીધી હતી તેથી તેણે પોતાના વાપર માટે આણેલો દારૂ મીકું
નાખી નકામો બનાવ્યો, તથા તે પીવાને માટે વપરાતાં સોના-
રૂપાનાં વાસણો તથા હીરાજડીત જામ અમીર ઉમરાવોને આપી
દીધાં. ત્યાર પછી આખરે કોઇ દિવસ દારૂ પીધો નહિ.

પ્ર૦ સંગરાણાના શારીરિક દેખાવનું વર્ણન કરો.

ઉં સંગરાણો એક હાથે કુંડો, એક પગે લંગડો અને એક આંખે
કાણો હતો. તેમજ તેના શરીર ઉપર તરવાર તથા બાલાના મળી
૮૦ ઝખમો ગણી શકાય તેવા હતા. તે લડવામાં ઘણો બ-
હાદુર હતો.

પ્ર૦ ચંદેરીની લડાઇ વિષે શું જાણીએ ?

ઉં ઈ. સ. ૧૫૨૮માં ચંદેરી ઉપર સ્વારી કરી. ત્યાંનો રાજા મે-
દનીરાય અને બીજા રજપુતો બહાદુરીથી લડ્યા, પણુ તેઓ હાર્યાં.

પ્ર૦ બાબરના મરણ વિષે શું જાણો છો?

ઉ૦ બાબરનો મોટો પુત્ર હુમાયુ માંદો પડ્યો, અને જ્યારે બચવાની આશા ન રહી, ત્યારે તેના મુલ્કાંએ બાબરને કહ્યું, કે તમારી પાસે જે મણિ છે તે ખુદાને અર્પણ કરો તો હુમાયુને આરામ થાય; તે વખતે બાબરે કહ્યું કે મણિ કરતાં મારો જીવ મને વધારે વહાલો છે. એમ કહી હુમાયુના ખાટલાની પ્રદક્ષિણા કરી, ખુદાની બંદગી કરી હુમાયુનો રોગ પોતે માગી લીધો. ત્યારથી હુમાયુ ધીમે ધીમે સાજો થયો, અને બાબર માંદો પડ્યો. છેવટે ઇ. સ. ૧૫૩૦માં મરણ પામ્યો.

પ્ર૦ બાબરના ગુણ દોષ કહો.

ઉ૦ સંકટમાં ધીરજવાન, લડવામાં બહાદુર અને વિદ્વાન હતો.

પ્ર૦ બાબરના પુત્ર ગણાવો.

ઉ૦ (૧) હુમાયુ, (૨) કામરાન, (૩) હિંદાલ, (૪) મીરજશ્કરી.

હુમાયુ ઇ. સ. ૧૫૩૦-૧૫૫૬.

પ્ર૦ હુમાયુના વખતના જાણવા લાયક બનાવ કહો.

ઉ૦ (૧) ભાઇએ સાથે રાજ્યની વહેંચણી (૨) ગુજરાતના બહાદુરશાહ સાથે લડાઇ. (૩) શિરશાહથી હારી ઇરાન જવું. (૪) આદિલશાહને હરાવી ફરીથી રાજ્ય પ્રાપ્તિ (૫) મરણ.

પ્ર૦ હુમાયુએ ગાદીએ બેસી રાજ્યની કેવી વ્યવસ્થા કરી ?

ઉ૦ પોતાના બાપના કહેવા મુજબ પોતાના ભાઇએને ભાગે પડતું રાજ્ય આપી દિલ્લી અને આગ્રાની આજુબાજુનો મુલક પોતે લઇ રાજ્ય ચલાવવા લાગ્યો.

પ્ર૦ હુમાયુને ગુજરાતના બહાદુરશાહ સાથે શામાટે લડાઈ થઈ ?

ઉ૦ ચિતોડના રાણા મંગના મરણ પછી તેની વિધવા સ્ત્રી કરણાવતી

(૧૪૭)

બાળકુંવરની વતી રાજકારભાર ચલવતી હતી. તેના ઉપર બહાદુરશાહે સ્વારી કરી, તેથી કરજાવતીએ હુમાયુને ભાઈ તરીકે ગણી મદદ માગી. આથી હુમાયુ લશ્કર લઈને તેની મદદે ગયો, અને બહાદુરશાહને ઈ. સ. ૧૫૩૫માં મંદેસર આગળ હરાવી ચાંપાનેર જીતી લીધું. બહાદુરશાહ નાશીને પોર્ટુગીઝોને આશ્રમે ગયો ત્યાં તેને પોર્ટુગીઝોએ મારી નાખ્યો.

પ્ર૦ શિરશાહ સાથેની લડાઈ વિષે જાણવા લાયક હકીકત કહેો.

ઉ૦ હુમાયુ બહાદુરશાહ સાથે લડવામાં રોકાયો હતો, તે વખતે યુનાનગઢના મુખ શેરખાંએ બંડ ઉઠાવ્યું, તે હુમાયુએ સમાવ્યું, પણ ફરીથી શિરશાહે બંડ કરી બકસર આગળ ઈ. સ. ૧૫૩૯માં અને કનોજ આગળ ૧૫૪૦માં હુમાયુને હરાવ્યો. આથી હુમાયુ ગંગા નદીમાં પડતું મુકી બીસ્તીની મદદથી બચી સિંધમાં ગયો. ત્યાં ઉમરકોટમાં ઈ. સ. ૧૫૪૨માં હમીદાબેગમને પેટે મહાન્ અકબરનો જન્મ થયો. આ ખુશાલીને પ્રસંગે ભેટ તરીકે વહેંચવાનું દ્રવ્ય હતું નહિ, તેથી તેણે પોતાની પાસે રહેલી કસ્તુરીની શીશી વહેંચી. ત્યાંથી મદદની આશાએ પોતાના ભાઈ કામરાન પાસે ગયો, પણ કામરાને તો તેની બેગમ તથા બાળપુત્રને કેદ કર્યો, આથી નિરાશ થઈ છેવટે ધરાનના બાદશાહ શાહતમસ્પ પાસે ગયો. તેણે શીયાપંથ પાળવાની શરતે ૧૪૦૦૦ સ્વારની મદદ આપી.

પ્ર૦ શાહ તમસ્પની મદદથી તેણે શું કર્યું ?

ઉ૦ પ્રથમ તે મદદ વડે પોતાના ભાઈ કામરાનને હરાવી આંધળો કર્યો, તથા પોતાની બેગમ અને બાળ પુત્રને છોડાવ્યાં અને

(૧૪૮)

પંખખ જીત્યો. ત્યાર પછી દિલ્હી આવી પાણીપતના મેદાનમાં સૂરવંશના આદિલશાહના સરદાર હેમુને પોતાના સરદાર બહેરામની મદદથી હરાવી દિલ્હીની ગાદી પાછી મેળવી. ઇ. સ. ૧૫૫૬.

પ્ર૦ હુમાયુના મરણ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ નીસરણીએથી પગ ખસી જવાથી ઇ. સ. ૧૫૫૬ માં મરણ પામ્યો.

પ્ર૦ હુમાયુના ગુણ દોષ કહો.

ઉ૦ આ બાદશાહ ધણો ભલો હતો, પણ લડાઈના કામમાં હોશિયાર નહતો, તેથી શિરશાહથી દારવું પડ્યું હતું. હિંદુ અને મુસલમાની ધર્મની સલાઓ ભરી વિદ્વાનો પાસે ધર્મચર્યા કરાવતો.

સૂરવંશ. ૧૫૪૦-૧૫૫૬-૧૬.

પ્ર૦ સૂરવંશના બાદશાહ ગણાવો.

ઉ૦ શિરશાહ, સલીમશાહ અને આદિલીશાહ.

પ્ર૦ શિરશાહ વિષે જાણવા લાયક લગીકત કહો.

ઉ૦ આ મુર જાતનો મુસલમાન હતો. તેનું અસલ નામ ફરીદખાં હતું. તે જુવાનપુરના રાજાને ત્યાં નોકર રહ્યો હતો, ત્યાં પોતે હોશિઆરીથી ઉંચે હોદ્દો ચઢ્યો હતો. એક વખતે રાજા સાથે શિકારે ગયો, ત્યાં તેણે એક ઝટકાથી વાધને માર્યો તેથી તેને શેરખાનનો ઈલકાબ આપ્યો. ત્યાર પછી આગળ જતાં સુનારગઢનો સુબો નીમાયો અને આગળ જતાં મોગલ બાદશાહ હુમાયુને હરાવી દિલ્હી અને આગ્રા જીતી લઈ રાજ્ય સ્થાપ્યું.

પ્ર૦ શિરશાહની કારકીર્દિનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ ૧૫૪૦ માં ગાદીએ બેસી પોતાના તાબાની રૈયતને સુખી કરવા

કુવા, વાવ, તળાવ, ધર્મશાળા અને રસ્તા બંધાવ્યા. તેમજ ખે-
તીના ઉપયોગ માટે નહેરો બંધાવી. તેજીબીજ પકાણુ પાદશાહોની
માફક પોતાની હિંદુ પ્રજા ઉપર ધર્મ બાબત જીલમ નહિ કરતાં
સુખી કરવા પ્રયત્ન કર્યો, તેથી ફિરોજશાહની માફક સારો
બાદશાહ ગણાયો. ફક્ત હુમાયુના ઉંઘતા લશ્કરને વિશ્વાસઘાત
કરી મારી નાખ્યું, તથા રાયસેનના કિલ્લેદારોને અભયવચન
આપી મારી નાખ્યા. આ બે કામ ધણી ખોટાં કર્યાં તેનું ફળ
તેને કલિંજરના ઘેરા વખતે દાખાનું સળગ્યું તેમાં દાઝીને મરણ
પામવાથી મળ્યું. ઇ. સ. ૧૫૪૫.

પ્ર૦ સલીમશાહની જાણવાલાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ શિરશાહના મરણ પછી દિલ્હીની પાસે સલીમગઢ બંધાવી સારી
રીતે રાજ્ય ચલાવવા લાગ્યા તે ઇ. સ. ૧૫૫૩ માં મરણ પામ્યો.

પ્ર૦ આદિલશાહ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ એણે રાજ્ય લોભથી પોતાના ભત્રીજા ફિરોજશાહને મારી ગાદી
હાવી, અને રાજ્યનો કારભાર હેમુ નામના વાણીઆ પ્રધાનને
સોંપ્યો, પણ ધરાનથી હુમાયુ નવી મદદ લઈ આવ્યો અને વાણી-
પતના મેદાનમાં ૧૫૫૬ માં તેના સરદાર હેમુને હરાવી દિલ્હી
જત્યું તેથી બાદશાહ નાશીને બંગાળા તરફ ગયો, પણ ત્યાં બંક
સમાવતાં મરણ પામ્યો ૧૫૫૫.

પ્ર૦ હેમુ વિષે જાણવાલાયક હુંક હકીકત કહો.

ઉ૦ જાતનો ગરીબ વાણીઆ હતો, પણ બાદશાહે તેની હોશીયારી
જોઈ ચઢતે ચઢતે પોતાના પ્રધાનની પદવી આપી, પકાણુ રાજ્યમાં
ફક્ત આ એકલોજ હિંદુ પ્રધાનની પદવી મેળવવા લાગ્યો.

થયો હતો. તે ધણો બહાદુર અને નિમકહલાલ હતો. આદિલી-શાહ હુમાયુ સાથેની લડાઇમાં નાશી જવા છતાં તેણે બહાદુરીથી લડાઇ ચાલુ રાખી, પણ તેની આંખમાં તીર વાગવાથી તે પકડાયો અને છેવટે હુમાયુના સરદાર બહેરામે પકડી અકબરને શિરચ્છેદ કરવા કહ્યું, પણ અકબરને તે વાત પસંદ પડી નહિ. આથી બહેરામે પોતાને હાથે તેનો શિરચ્છેદ કર્યો.

મહાન અકબર ઇ. સ. ૧૫૫૬-૧૬૦૫

પ્ર૦ અકબરના વખતના મુખ્ય બનાવ કહો.

ઉ૦ (૧) બહેરામથી સ્વતંત્ર થવું (૨) સરદારો તથા સ્વતંત્ર સુબાઓ પર સત્તા બેસાડવી. (૩) હિંદુ રાજા તથા હિંદુ પ્રજાનાં મન મેળવવાં. (૪) રાજ્યનો વધારો. (૫) સુધારા (૬) મરજી.

પ્ર૦ અકબર અને બહેરામ વચ્ચે અણબનાવ થવાનું શું કારણ ?

ઉ૦ બહેરામ હુમાયુના વખતનો જુનો અને અનુભવી તથા નિમકહલાલ સરદાર અને અકબરનો પુત્રો હતો. અકબર તેર વર્ષની નાની ઉંમરે ગાદીએ આવ્યો, ત્યારે આ સરદારે હોશીઆરીથી રાજ્ય ચલાવ્યું, પણ તે અહંકારી ને ઉદ્ધત હોવાથી તેણે બાદશાહના ધર્મચરુને દેશપાર કરાવ્યો, તથા દિલ્હીના ઘેરા વખતે ઉપયોગી થઈ પડેલા તારતીબેગને મરાવ્યો. આવી રીતે બીજા પણ કેટલાક અમીર ઉમરાવોનો નાશ કરાવ્યો તેથી બાદશાહને તેની સાથે અણબનાવ થયો. અને આગ્રેથી દિલ્હી જઈ પોતાના નામની આણ કેરવી. આમ થવાથી બહેરામે પંજાબમાં જઈ બંડ કર્યું, પણ બાદશાહે આવી હરાવ્યો, અને જીવતો પકડ્યો. અકબરે પ્રથમના ઉપકારો યાદ કરી તેને જીવતો મુક્યો, તથા તેની મરજી મુજબ મફતે જત્રા

જવાની રજા આપી, પણ ગુજરાતમાં મુખ્યારક્ષાનાં નામના અધિકારીને પોતાના આપનું વેર લઈ મારી નાખ્યો.

પ્ર૦ કયા કયા સરદારોને વશ કર્યા ?

ઉ૦ ખાનજમાન, રાજ્યહાદુર, આદમખાં, અબ્દુલખાં વગેરે સરદારોએ અકબરની સત્તા તોડવા માટે વારાફરતી ખંડ કર્યાં, પણ અકબરે તે સર્વને હરાવી તેમનો નાશ ન કરતાં ઉદાર હૃદયથી મારી આપી. જેથી પાછળના વખતમાં તેઓ નિમકહલાલ થઈ રહ્યા.

પ્ર૦ અકબરે કયાં કયાં રાજ્ય જીતી સત્તા વધારી ?

ઉ૦ (૧) ગુજરાત-૧૫૭૩માં ગુજરાતના સૂબા ત્રીજા મુબ્તકર પાસેથી જીત્યું તે ઇ. સ. ૧૫૯૨માં પુરેપુરું તાબે થયું. (૨) બંગાળા. ૧૫૭૨માં હાઉદ સરદારને હરાવી ટોડરમલે જીત્યો. (૩) ૧૫૮૫માં કાશ્મિર પોતાના ભાઈ મીરજા હકીમના મરણથી મળ્યું. (૪) ૧૫૮૬માં કાશ્મીર મુસલમાનો પાસેથી લીધું. (૫) ૧૫૯૨માં સિંધ મુસલમાન થએલા સુમાનતના જામ રાજા પાસેથી મેળવ્યું. (૬) ૧૫૯૨માં ઓઢીઆ માનસિંહે જીત્યું. (૭) ૧૫૯૪માં કંદહાર લીધું. (૮) ૧૫૯૪માં વરાહ ચાંદબીખીની સાથે સલાહમાં શાહજહાન મુરાદે મેળવ્યું. (૯) ૧૫૯૯માં અહમદનગર ચાંદબીખીના મરણથી મળ્યું. (૧૦) ઇ. સ. ૧૬૦૦માં સરહદપરના યુસફજી લોકોને વશ કર્યાં.

પ્ર૦ અહમદનગરની સ્વારી વિષે શું જાણીએ ?

ઉ૦ અહમદનગરનો હાકેમ જુરહાન મરજુ પામવાથી તેની ગાદીને માટે ચાર હકદાર ઊભા થયા તેમાંના એક પક્ષે અકબરની મદદ માગવાથી શાહજહાન મુરાદને મોકલ્યો, પણ મુરાદના આવતા પહેલાં બહાદુર નામના છોકરાને ગાદીએ બેસાડી તેની ફાઈ ચાંદ-

ખીખી કારભાર કરવા લાગી. એ બાઈ વિળપુરના આદિલશાહની વિધવા હતી. તેણે બહાદુરીથી મુરાદના હક્ક પાછા વાળ્યા. પણ લડાઈમાં દારૂગોળો ખપી જવાથી પોતાનું ઘરેણું, સિક્કા, જવાહીર વગેરે ગોળાની જગાએ વાપર્યાં અને બહાદુરીથી લડી, પણ છેવટે હારી તેથી વરાડ પ્રાંત આપવાનો કરી મુરાદ સાથે સલાહ કરી. પાછળથી વરાડ પ્રાંતની સરહદ બાબત તકરાર ઉઠતાં અકબર પંડે લડવા આવ્યો, પણ ચાંદખીખીના લશ્કરે દગો કરી તેને મારી નાખી ઇ. સ. ૧૫૯૯.

૫૦ હિંદુ રાજપ્રજાને કેવી રીતે રાજ કર્યો ?

ઉ૦ પોતાના તાબાની તમામ રૈયતને ફાવતો ધર્મ પાળવા દીધો. હિંદુ પ્રજા ઉપરનો જજીઆ વેરો, જત્રા વેરો વગેરે માફ કર્યાં. લાયક હિંદુઓને નોકરી આપી. આથી રૈયત ખુશ થઈ. રજપુત રાજાઓની કન્યાઓ લઈ પોતે તથા પોતાના સરદારોને પરણાવ્યા અને તેમની સાથે સગાઈ સંબંધ કર્યો. જયપુરના રાજા બહારમલની કન્યા સાથે પોતે પરણ્યો, અને તેમના સગા વહાલાઓને સરદાર તથા સુબાઓની જગા આપી તેમનાં મન મેળવ્યાં. આ એકસંપીના કામમાં ચિતોડનો રાણો ઉદયસિંહ લાગ્યો નહિ અને મોગલોને કન્યા આપી નહિ. અકબરે ચિતોડ જીતી લીધું ત્યારે પોતે કુંગરામાં નાસી જઈ ઉદેપુર વસાવી ત્યાં રાજ્ય કરવા લાગ્યો. તેમના મરણ પછી તેનો કુંવર પ્રતાપરાણો થયો, તેણે પણ પોતાના બાપની રાજ્યનીતિ ચાલુ રાખી મોગલોને કન્યા નહિ આપવાનો દૃઢ નિશ્ચય કર્યો તથા મોગલોને કન્યા આપનારનું અપમાન કરવા લાગ્યો. તેથી અકબરે પોતાના સરદાર માનસિંહ તથા શાહજહા સલીમને મોકલી ઇ. સ. ૧૫૬૮માં હલદી-

ઘાટના મેદાનમાં લડાઈ બેડી. પ્રતાપસિંહ પોતાના બાવીસહજાર માણસના લશ્કરથી બહાદુરીથી લડ્યો, પણ મોગલ લશ્કર વધારે હોવાથી હાર્ગો, તોપણ તાબેદારી કબુલ ન કરતાં જંગલમાં રખડ્યો, અને અનુકૂળ વખત આવતાં પોતાના પ્રધાન ભામાસાની દ્રવ્ય મદદથી ગયેલું રાજ્ય પાછું મેળવ્યું. અકબરે પણ આવા ટેકીલા રજપુતને વધારે હેરાન ન કરતાં સુખેથી રાજ્ય કરવા દીધું. તે ૧૫૯૮માં મરણ પામ્યો. મુસલમાનોને કન્યા આપી નહિ તેથી હજી પણ ઉદેપુરના સીસોદીઆ રાણા કૂળવાન ગણાય છે.

પ્ર૦ યુસફજી લોકના બંડ વિષે શું જાણોછો ?

ઉ૦ આ લોકોએ નવો ધર્મ ચલાવી પોતાના સરદાર જલાલના ઉપરીપણા નીચે બંડ ઊકાવ્યું, તેથી અકબરે પોતાના ભાઈ જૈનખાં તથા માનીતા સરદાર ખીરખાને મોકલ્યા, પણ તેમના માંહેના માંહેના કુસંપથી ખીરખાલ મરાયો, અને જૈનખાં હારીને પાછો આવ્યો, તેથી અકબરે ટોડરમલ અને માનસીંગને મોકલ્યા. તેમણે જલાલને મારી યુસફજીને વશ કર્યા ઇ. સ. ૧૬૦૦.

પ્ર૦ અકબરની રાજ્યવ્યવસ્થાનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ તેણે પોતાના રાજ્યના ૧૫ વિભાગ પાડી દરેક પર દેખરેખ રાખવા માટે સુબા નીમ્યા હતા. તેમને લશ્કરી અને દિવાની સત્તા સોંપી હતી. જગીરોને બદલે પગાર આપવાનો ઠરાવ કર્યો હતો. ન્યાયખાતાના મુખ્ય અધિકારીને મીર અદલ કહેતા તેના હાથ નીચે કાજીઓ નીમ્યા હતા. શહેરમાં પોલીસખાતાનો ઉપરી કા-ટવાળ હતો તેને માજીસ્ટ્રેટનો પાવર આપવામાં આવ્યો હતો.

પ્ર૦ અકબરની જમાબંધીની રીત કહો.

ઉ૦ ટોડરમલ નામના વસુલાત ખાતાના ઉપરી કાયસ્થ સરદાર પાસે

(૧૫૪)

જમાબંધની રીત બંધાવી. તેણે બધી જમીન એક સરખા માપથી મપાવી દર વીધે ફેટલો પાક થાય છે તે નક્કી કરાવ્યો. પાકમાંથી ત્રીજો ભાગ સરકારે લેવાનો ઠરાવ કર્યો. આગળ જતાં દાણાને બદલે નાણું લેવાની રીત ચાલુ કરી. દર દશ દશ વર્ષે જમીનનો પાક ફરીથી નક્કી કરવામાં આવતો.

૫૦ અકબરના પ્રધાન અને વિદ્વાનોની જાણવા લાયક હકીકત કહેા.

૭૦ (૧) અબુલફઝલ એ વસુલાતખાતાનો ઉપરી હતો, તેમ વિદ્વાન પણ હતો. તેણે આર્ધનઅકબરી નામનું પુસ્તક લખ્યું હતું. તેને ૧૬૦૩માં જહાંગીરે મરાવ્યો.

(૨) ફૈઝ-અબુલફઝલનો બાઈ વિદ્વાન અને સરદાર હતો. તેણે રામાયણ, મહાભારત, આર્ધબિલ વગેરેનો ફારસી ભાષામાં તરજુમો કર્યો હતો.

(૩) ટોડરમલ-એ સરદાર અને પ્રધાન કાયસ્થ જાતનો હિંદુ હતો. તેણે જમાબંધની રીત બાંધી હતી.

(૪) માનસિંહ-ઘસકરી સુબેદાર અને સલાહકાર હતો.

(૫) ભગવાનસિંહ-પંજાબનો સુબો અને સરદાર હતો.

(૬) ખીરબલ-હાજર જવાબી અને બાદશાહને આનંદ કરાવનાર સરદાર અને કવિ હતો. તે યુસફઝ સાથેની લડાઈમાં મરાયો. જાતે હિંદુ બ્રાહ્મણ હતો.

(૭) ગંગ અને નરહર-પ્રખ્યાત કવિ હતા.

(૮) ખાનખાનાન-વિદ્વાન હતો.

(૯) અજીઝકોકા, મીરજાખાં, જૈનખાં વગેરે બહાદુર સરદાર હતા.

(૧૦) તાનસેન-ગવૈયો હતો.

૩૦ અકબરના સુધારા કહો.

ઉ૦ (૧) બાળલગ્ન બંધ કર્યાં. (૨) પુનર્લગ્નની છૂટ આપી. (૩) સતી થવાનો ચાલ બંધ કર્યો. (૪) રૈયતને ફાવતો ધર્મ પાળવા દઈ હિંદુઓને મોટી જગા આપવાનો ધારો કર્યો. (૫) જત્રા-વેરો, જજીઆવેરો બંધ કર્યાં. (૬) વેપાર અને વિદ્યાને ઉત્તેજન આપ્યું. (૭) નાક, કાન કાપવાનો તથા ફેદીઓને ગુલામ તરીકે વેચવાની બંધી કરી. (૮) નોકરોને જમીનને બદલે પગાર આપવાનો ધારો કર્યો. (૯) ખેતીના સુધારા માટે નહેરો ખોદાવી તથા જમીનની માપણી કરાવી. (૧૧) રાજની પરવાનગી સિવાય કોઈ પણ અધિકારી દેહાંતદંડ કરે નહિ તેનો ધારો કર્યો.

૩૦ અકબરના ધર્મ વિષે શું જાણીએ ?

ઉ૦ પોતાની રૈયતને ગમે તે ધર્મ પાળવાની છૂટ આપી. પોતે પણ દર શુક્રવારે તમામ ધર્મીઓની સભા ભરી ધર્મચર્ચા કરાવતો. પોતે એકશ્વરવાદી હોઈ કબીરપંથના સિદ્ધાંતને મળતો થતો. સૂર્ય-પૂજા જાહેર રીતે કરતો. કોઈ કોઈ વખતે પોતે પેગંબર હોવાનો દાવો કરતો. લોકો પણ તેને પગે લાગી માન આપતા. હિંદુધર્મ પર પ્રેમ બતાવવાને લીધે મુસલમાનો તેને નાર્સિક ગણતા.

૩૦ અકબરના મરણ વિષે શું જાણીએ ?

ઉ૦ પોતાના બે દીકરા દાનીઆલ અને મુરાદ દારના ખરાબ વ્યસ-નથી મરણ પામ્યા તેની હાયમાં તથા પોતાના માનીતા ખીરબલ અને અબુલફઝલના શોકને લીધે તેની તબીયત લથડતી ચાલી. તે ઈ. સ. ૧૬૦૫માં મરણ પામ્યો.

૩૦ અકબરના શાહજહા કહો.

ઉ૦ (૧) સલીમ (૨) દાનીઆલ (૩) મુરાદ. અકબરના મરણ પહેલાં

(૧૫૬)

દાનીઆલને મુરાદ દારૂના ખરાબ વ્યસનથી મરણ પામ્યા હતા, અને સલીમ પણ દારૂડીઓ હોવાથી અકબરને વિશેષ ચિંતા રહેતી. અકબરે મરતી વખતે સલીમને સરદારો સમક્ષ રાજ્ય સોંપ્યું.

જહાંગીર મોજીલો. ૧૬૦૫-૧૬૨૭.

૫૦ જહાંગીરને કેવી રીતે રાજ્ય મળ્યું ?

ઉ૦ કેટલાક સરદારોનો વિચાર અકબરના મરણ પછી જહાંગીરના દીકરા ખુશરૂને રાજ્ય આપવાનો હતો, પણ અકબરે પોતાના મરણ સમયે સલીમને પોતાની તરવાર અને રાજ્ય દંડ સોંપ્યો, તેથી સલીમ જહાંગીર નામ ધારણ કરી ગાદી પર આવ્યો.

૫૦ જહાંગીરના વખતના જાણવા લાયક બનાવ કહો.

ઉ૦ (૧) નુરજહાં સાથે લગ્ન, (૨) ઉત્તર અને દક્ષિણ પર સ્વારીઓ, (૩) છોકરા તથા સરદારોના બળવા.

૫૦ નુરજહાં વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ કોઇ ધરાની ઉમરાવ દુઃખને લીધે અકબરના દરબારમાં આવી રહ્યો હતો તેને મીર-ઉન-નિસા નામની રૂપાળી કન્યા હતી. તેનું રૂપ જોઇ જહાંગીરનો તેની સાથે લગ્ન કરવા વિચાર થયો, પણ અકબરને તે વાત ગમી નહિ તેથી તેણે પોતાના શેર અફઘાન નામના ધરાની સરદાર સાથે લગ્ન કરાવી બંગાળે મોકલી દીધી. અકબરના મરણ પછી જહાંગીરે શેરઅફઘાનનો ઘાત કરાવી તેની સાથે લગ્ન કર્યું અને તેનું નામ નુરમહાલ અને પાછળથી નુરજહાં (દુનીઆનું તેજ) રાખ્યું. આ બાબતે કેટલોક વખત પોતાના આગલા ઘણીનો શોક પાડ્યો. પણ પછીથી જહાંગીર સાથે લગ્ન સંબંધથી જોડાઇ. આગળ જતાં આ બાબતે રાજકાજમાં

(૧૫૭)

આગળ પડતો ભાગ લઈ જહાંગીરને રાજ ચલાવવામાં મદદ કરી, તથા જહાંગીરના ફેટલીક કુટુંબો છોડાવી. જહાંગીરે પણ નુરજહાંના આપ તથા નુરજહાંના ભાઇ અસોફખાને મોટી પદવી આપી.

પ્ર૦ જહાંગીરે દક્ષિણ પર સ્વારી કરી તે વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ અહમદનગરમાં મુર્તિજન નિજમ નામે પાદશાહ હતો. તેને મલિકંબર નામનો હથ્થસી વજીર હતો તે ઇ. સ. ૧૬૧૦માં સ્વતંત્ર થયો. તેથી તેને તાબે કરવા ૧૬૧૨ માં પરવીઝ, ખાન-જહાં લોદી, અને માનસિંહને મોટી ફાજ આપી મોકલ્યા પણ તે તાબે થયો નહિ. મલિકંબરે ટોડરમલની માફક અહમદનગરના રાજ્યમાં જમાબંધીની રીત ખાંધી ધણો સુધારો કર્યો.

પ્ર૦ ઉત્તર તરફની સ્વારીની હકીકત કહો.

ઉ૦ ઉદ્દેપુરના રાણા પ્રતાપના મરણ પછી તેનો પુત્ર અમરસિંહ ગાદીપર આવ્યો તેને વશ કરવા બાદશાહે શાહજહાં પરવીઝ અને મહોબતખાને મોકલ્યા પણ તે તાબે થયો નહિ, તેથી શાહજહાં ખુરમને મોકલ્યો તેણે ઇ. સ. ૧૬૧૪ માં અમરસિંહને હરાવ્યો. આથી બાદશાહે ખુશ થઇ તેને શાહજહાંનો ખિતાબ આપ્યો.

પ્ર૦ શાહજહાં ખુશરૂના ખંડ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ જહાંગીર ગાદીએ બેઠો કે તરત ફેટલાક સરદારોની ઉશ્કેરણી ખુશરૂએ ખંડ કર્યું, પણ બાદશાહે તેને હરાવી જ્વાલિયરમાં કેદ કર્યો તથા તેના સાતસે સાથીઓને રીખાવી રીખાવીને મારી નાખ્યા ખુશરૂ કેદખાનામાંજ ઇ. સ. ૧૬૨૧ માં મરણ પામ્યો.

પ્ર૦ શાહજહાં શાહજહાંના ખંડ વિષે જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ નુરજહાંએ પોતાના આગલા ધરની કુંવરી શાહજહાં શહરીયાર

(૧૫૮)

સાથે પરણાવી હતી, તેથી જહાંગીરના મરણ પછી શહરીયારને ગાદી મળે તેવો વિચાર હતો તેથી શાહજહાંને પકડી કેદ કરવાનો વિચાર કરી હજુરમાં બોલાવ્યો. પણ શાહજહાંને આ વાતની ખબર પડવાથી નહિ આવતાં બંડ કર્યું. તેને પકડવા માટે મહોબતખાં તથા શાહજહાં પરવીઝને મોકલ્યા. શાહજહાં દક્ષિણમાં મલીકબરના આશ્રયે જઈ રહ્યો હતો, ત્યાંથી પકડી આવ્યો. તેથી તાબે થઈ જહાંગીરની માફી માગી.

પ્ર૦ સરદાર મહોબતખાંના બંડ વિષે શું બોલ્યો છો ?

ઉ૦ આ સરદાર બળવાન હતો અને તેની વધતી જતી સત્તા બેઈ નુરજહાંના મનમાં રાજ્ય પચાવી પડવાની ધાસ્તી પેઠી. આથી તેના ઉપર શિલિક ખાઈ ગયાનું તહોમત મુઝી હજુરમાં હાજર થવા લખ્યું, પણ તે નહિ ગણુકારતાં પોતાના પાંચ હજાર રજપુત સૈન્યથી બંડકરી જહાંગીરને કેદ કર્યો. પાછળથી નુરજહાંએ યુક્તિથી જહાંગીરને છોડાવ્યો. ઇ. સ. ૧૬૨૬. મહોબતખાં નાશીને દક્ષિણમાં જઈ અહમદનગરના રાજ્યમાં રહ્યો. બીજે વરસે એટલે ઇ. સ. ૧૬૨૭માં જહાંગીર કાશ્મીરમાં હવા ખાવા ગયો ત્યાંજ મરણ પામ્યો.

પ્ર૦ સર ટોમસરો વિષે શું બોલ્યો છો ?

ઉ૦ આ અંગ્રેજ સરદાર ઈંગ્લાંડના પહેલાં જેમ્સ બાદશાહના મોકલ્યાથી ઇ. સ. ૧૬૧૫ માં વેપારના કાલકરાર કરવા સારું જહાંગીરના દરબારમાં આવ્યા હતા. તે જહાંગીરના દરબારમાં ત્રણ વર્ષ રહ્યા તેણે જહાંગીરની કેટલીક રાજ્ય વ્યવસ્થા લખી છે.

પ્ર૦ સર ટોમસરોએ જહાંગીરના દરબારનું કરેલું વર્ણન કહ્યો.

ઉ૦ આગ્રામાં બપોદાદાર ગાદી હતી. હીરા, માણિક, મોતી અને

(૧૫૯)

રત્નથી પોતાના મહેલને પણ શણગાર્યો હતો. પોતે રત્નજડીત સિંહાસન ઉપર બેસી ન્યાય આપતો. બાદશાહ ન્યાયી પણ દારૂ-ડીઝો હતો. દરબારના સરદાર અને અમલદારો ખટપટીઆ અને લાંચીઆ હતા. પોતે દારૂ પીતો, પણ પ્રજાને દારૂ પીવાની સખત મના હતી. ન્યાય આપવા માટે મહેલમાં ઘટ બાંધી તેની સાંકળ ભીંત કાઢી બહારની બાજુ લટકતી રાખી હતી. તેથી ફરીયાદીઓને ન્યાય મેળવવાની સુગમતા પડતી. ધર્મ આખતમાં પોતાના બાપની માફક ઉદાર વિચારનો હતો. એના વખતમાં હિંદમાં મકાઈ, બટાટા અને તમાકુ દાખલ થઈ.

પ્ર૦ તેના શાહજહાનાં નામ કહો.

ઉ૦ (૧) ખુશરૂ, (૨) ખુરમ (શાહજહાં), (૩) શહરીયાર, (૪) પરવીઝ. જહાંગીરના મરણ સમયે શાહજહાંને શહરીયાર જીવતા હતા અને ખુશરૂ તથા પરવીઝ મરણ પામ્યા હતા. જહાંગીર પછી શાહજહાં બાદશાહ થયો.

મહેલો બાંધનાર શાહજહાં ૧૬૨૭-૧૬૫૮.

પ્ર૦ શાહજહાંએ કેવી રીતે ગાદી મેળવી ?

ઉ૦ જહાંગીરના મરણ પછી પોતાના સસરા અસોફખાં તથા સરદાર મહોબતખાંની મદદથી શહરીયાર વગેરે સામા પક્ષના માણસોને મારી નાખી અને તુરજહાંને કેદ કરી ગાદીએ બેઠો.

પ્ર૦ શાહજહાંના વખતના જાણવા લાયક બનાવ, કહો.

ઉ૦ (૧) સરદારો તથા શાહજહાંઓના બળવા (૨) મયુરાસન તથા તાજમહેલ વગેરે ધ્વંસરતો બંધાવી (૩) દક્ષિણ પર સ્વારી.

પ્ર૦ સરદારોના બળવા વિષે શું જાણીએ ?

(૧૬૦)

ઉં (૧) અહમદનગર અને વિજાપુરના આદશાહોને પક્ષમાં લઈ ખાનજાહાં લોદીએ ૧૬૨૯માં બંડ કર્યું તે અશિરખાંએ સમાવ્યું (૨) કાબુલના રાજાને હરાવી ૧૬૩૭માં બદખ્શ અને કંદહાર જીત્યાં. (૩) મલીકઅરના પુત્ર ફતેખાંને મુર્તિજા નિજામે માર્યો તેથી ૧૬૩૭માં અહમદનગર જીત્યું. (૪) ૧૬૩૭માં ગોવળકાંડા અને વિજાપુરપર સ્વારી કરી તેમની પાસેથી ખંડણી લેવાની હરાવી.

પ્ર૦ શાહજહાંના શાહજહાંનાં નામ કહો.

ઉં (૧) દારા (૨) સુજા (૩) ઔરંગઝેબ (૪) મુરાદ.

પ્ર૦ દરેક શાહજહાંના ગુણદોષનું વર્ણન કરો.

ઉં દારા બહાદુર પણ ભોળો હતો, તે શાહજહાં પાસે દિલ્હી રહેતો હતો. સુજા-દારૂડીઓ, વિષથી અને બાયલો હતો. તે બંગાળાનો સુબો હતો. ઔરંગઝેબ-કપટી, લોભી, સ્વાર્થી, બહાદુર પણ ધર્માંધ હતો. તે દક્ષિણનો સુબેદાર હતો. મુરાદ ઓઝી અફઘનો દારૂડીઓ હતો તે ગુજરાતનો સુબો હતો.

પ્ર૦ શાહજહાંઓના બળવા વિષે શું જાણીએ ?

ઉં ઇ. સ. ૧૬૫૭માં શાહજહાં મદિદ પડ્યો ત્યારે શાહજહાંઓએ ગાદીને માટે માંહોમાંહે લડવા માંડ્યું. પ્રથમ દારાએ ઇ. સ. ૧૬૫૭માં કાશી આગળ સુજાને હરાવી આરાકાન તરફ હાંડી કાઢ્યો. ઔરંગઝેબે સમય સાધી યુક્તિ રચી મુરાદને કહાવ્યું કે મારે મક્કા જઈ ખુદાની બંદગી કરી જીંદગી પુરી કરવી છે. રાજ્ય મેળવવાની મને ઇચ્છા નથી, પણ જો તારે રાજ્ય જોઈતું હોયતો તને મદદ કરું. મુરાદ ભોળપણને લીધે તેના કપટમાં ફસાયો. પછી ઔરંગઝેબ અને મુરાદ બન્નેએ મળી ઉજ્જન આગળ ૧૬૫૭માં દારાના સરદાર જસરાંતસિંહને તથા આગ્રા આગળ

તેજ સાલમાં દારાને હરાવ્યો, તેથી દારા નાશીને સિંધમાં ગયો પછી ૧૬૫૮માં ઔરંગઝેબે શાહજહાનને ગાદી ઉપરથી ઉઠાડી કે-
દમાં નાખી ગાદી લીધી. મોળા મુરાદને પણ કેદખાનામાં નાખ્યો.
અને પોતે આલમગીર નામ ધારણ કરી ગાદીપર આઘ્યો.

૫૦ શાહજહાની જહોનલાલીનું વર્ણન કરો.

૭૦ શાહજહાનને મકાન બંધાવવાનો તથા દબાવ્યાલયાં દરબારો બરવા-
નો બહુ શોખ હતો. તેણે પોતાની વહાલી બેગમ મુમતાઝમહા-
લની કપર ઉપર આગ્રામાં જમના નદીને કાંઠે તાજમહેલ નામનો
સુંદર રોજો બંધાવ્યો. જેને બંધાવતાં સવાત્રણકરોડ રૂપીઆ ખર્ચ
થયું હતું. તે એવું સુંદર અને સંપૂર્ણ છે કે તેના જેવું મકાન
દુનિઆમાં એકે નથી. વળી પોતાને બેસવા માટે સાડાછકરોડ
રૂપીઆ ખર્ચી હીરા અને રત્નજડીત મયુરાસન બંધાવ્યું. આ
સિવાય દિલ્હીમાં રાજમહેલ, મોતી મસીદ, જુમામસીદ, ખાનગી
મુલાકાતનો બંગલો વગેરે સુશોભિત મકાન બંધાવ્યાં. આ મકાન
બંધાવવામાં મદદ કરનાર અલીમદીખાં નામનો કુશળ શિલ્પશાસ્ત્રી
હતો. આ બાદશાહના વખતમાં ટેવનિર્મિત નામનો કાન્સનો ઝ-
વેરી આવ્યો હતો, તેણે બાદશાહની જહોનલાલીનું વર્ણન ધણી
અસરકારક રીતે લખ્યું છે.

૫૦ શાહજહાની રાજનીતિ ઉપરથી શી શિખામણ મળે છે ?

૭૦ શાહજહાંએ જહાંગીર સામે બંડ કરી દીવ દુખાવ્યું હતું તેની
અસર તેના કુવરોમાં આવવાથી શાહજહાંએ તેના ધડપણના
વખતમાં ગાદીએથી પદબ્રષ્ટ કરી કેદખાનામાં નાખ્યો અને કેદખા-
નામાં મરણને શરણ થવું પડ્યું. વળી પોતાના શાહજહાંએને
સુબા નીમી તેમને સ્વતંત્ર સત્તા સોંપી તથા તેમની રહેણી કરણી

(૧૬૨)

પર દેખરેખ રાખી નહિ તેથી તેઓ પોતાની મરજી મુજબ વત્તાં અને ઔરંગજેબે જે કુટુંબમાં કયો તે પોતાની નિર્બંજતાને લીધે નજરે જોવો પડ્યો.

ઔરંગજેબ ૧૬૫૮-૧૭૦૭.

ઔરંગજેબ આલમગીર (દુનીઆ જીતનાર) નામ ધારણ કરી ૧૬૫૮ માં ગાદીએ આવ્યો.

મં ૦ ઔરંગજેબે ગાદીએ આવી ક્યાં ક્યાં ખોટાં કામ કર્યાં.

ઉં ૦ પોતાના બાઇ દારાને પકડી ૧૬૫૯ માં મારી નાખ્યો. સુબ આરાકાનમાં નાચી ગયો ત્યાં ૧૬૬૦ માં મરણ પામ્યો. મુરાદને ૧૬૬૧ માં ગ્વાલીયરના કદખાનમાં દાડીઓ હોવાનો આરોપ મુકી મારી નાંખાવ્યો. આવીજ રીતે દારા તથા સુબના પુત્રાને અને ખીજા સામા વાળીઆને ફૂર રીતે મારી નાંખાવ્યા. આવા કમકમાટ બરેલા કુટુંબમાંના સમાચાર શાહજહાંને પહોંચતાં તે પણ ૧૬૬૬ માં અફસોસ કરતો મરણ પામ્યો.

મં ૦ હિંદુ પ્રજાને કંઈ રીતે નારાજ કરી ?

ઉં ૦ ઔરંગજેબ ધર્માંધ હોવાથી હિંદુઓને વટાળી મુસલમાન બનાવવા પ્રયત્ન કરવા લાગ્યો. જજાઆવેરો, જત્રાવેરો વગેરે ફરીથી શરૂ કર્યાં. તેમના ઓચ્છવ, વરધોડા, જત્રાઓ વગેરે બંધ કર્યાં. સૂર્ય-વર્ષ બંધ કરી હીજરીસન ચાલુ કર્યો. હિંદુઓને સરકારી નોકરીમાંથી બાતલ કર્યાં. આથી તેની હિંદુ પ્રજા ધણીજ નારાજ થઈ. આવી અન્યાયી વર્તણૂકથી બાદશાહ પાસે હિંદુઓ દાદ માંગવા ગયા તો તેમની દાદ નહિ સાંભળતાં તેમને હાથીના પગ તળે કચરાવી માર્યા.

૩૦ દક્ષિણપર કરેલી સ્વારીની જાણવા લાયક હકીકત કહે.

ઉ૦ વિંજાપુર અને ગોવળકાંડા સાથે પચ્ચિસ વરસ લાડી ઈ. સ. ૧૬૮૩ માં બન્ને રાજ્યો તાંબે કર્યાં. ઔરંગઝેબે વિંજાપુર અને ગોવળકાંડા જીતવાને બદલે પ્રથમ તેમને મેળવી લઇ મરેકાનું બળ નરમ પાડ્યું હોત તો આગળ જતાં મરેકાઓએ મોગલાધને પડતી સ્થિતિમાં આણી તથા તેને હેરાનગતિ મોગવવી પડી તે થાત નહિ. આ ઔરંગઝેબની બૂલબરેલી રાજનીતિ હતી. મરેકી સત્તા તોડ્યા પછી વિંજાપુર ને ગોવળકાંડા સહેલાઇથી જીતી શકત.

૩૦ ઔરંગઝેબે આસામ પ્રાંત કેવી રીતે જીત્યો ?

ઉ૦ ઇ. સ. ૧૬૬૨માં પોતાના સરદાર મીરજુમલાને મોકલ્યો, તેણે આસામ પ્રાંત જીતી ત્યાંના રાજાને ખંડીઓ બનાવ્યો, પણ પાછા આવતાં રસ્તામાં મીરજુમલા મરણ પામ્યો.

૩૦ ઔરંગઝેબના સમયમાં થયેલાં હિંદુઓનાં બંડ વિષે શું જાણીએ ?

ઉ૦ સતરાપી પંથના હિંદુવેરાગીઓએ ઇ. સ. ૧૬૭૬માં નારનોલ ગામ આગળ બંડ કર્યું તે બાદશાહે મહા મુશ્કેલીએ સમાધ્યું. રજપુતસંસ્થાનમાં ઉદેપુર, જયપુર અને જોધપુર એ ત્રણ બળવાન રાજ્ય હતાં તેમાં ઔરંગઝેબે જયપુર અને જોધપુરવાળાઓને કપટથી મારી નાંખાવ્યા, અને પોતાનો રજપુત સેનાપતિ જયવંતસિંહ કાચુલમાં મરણ પામ્યો, તેનાં ઔરંગઝેબને કહે કરવાનો ઔરંગઝેબે વિચાર કર્યો, પણ રાઠોડ સરદાર દુર્ગાદાસે કુંવરને અરવલી તરફ મોકલાવી રક્ષણ કર્યું, અને ઔરંગઝેબથી બચવા માટે ઉદેપુરના રાણા રાજસિંહની મદદ માગી. આથી ઔરંગઝેબે શાહબંદા અકબરને લશ્કર આપી ઉદેપુર ઉપર મોકલ્યો, પણ રાજસિંહ તથા દુર્ગાદાએ યુક્તિથી તેને પોતાના પક્ષમાં લઇ લીધો. તેથી

ઔરંગઝેબે છેક હતાશ થઇ ગયો અને ૧૬૮૧ માં રજપૂતો સાથે સલાહ કરી.

૩૦ ઔરંગઝેબને મરેઠા સાથે થએલી લડાઇનું વર્ણન કરો.

ઉં મરેઠી રાજ્યના સ્થાપક શિવાજીએ યુક્તિ પ્રયુક્તિથી ઔરંગઝેબને ધણો હેરાન કર્યો. શિવાજીના મરણ પછી શંભાજી રાજ થયો તેને ઔરંગઝેબે પકડીને મારી નાખ્યો, પણ તેઓ શાન્ત ન થતાં રાજરામને ગાદીએ બેસાડી મુસલમાનો સાથે લડાઇ ચાલુ રાખી. તેથી ઔરંગઝેબે રાજરામને કેદ પકડવા શાહમદદ આજી-મને મોકલ્યો. તેણે ૧૬૬૮ માં જીજનેા ગઢ જીતી લીધો, પણ રાજરામ લાંચ આપી નાશી છુટ્યો. આવી રીતે મરેઠાઓએ તાબે ન થતાં તેની સામેની લડાઇઓ ચાલુ રાખી મરેઠી સત્તા બળવાન કરી.

૩૦ શિવાજીની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં આ મરેઠી રાજ્ય સ્થાપનાર મહાન પુરુષનો જન્મ ઇ. સ. ૧૬૨૭ માં મરેઠી સરદાર શાહજીને ત્યાં જીજ્યાઇને પેટે જુનનરના કિલ્લામાં થયો હતો. શાહજી વિજયપુરના રાજમાં ઘોડેસ્વાર હતો તેથી શિવાજીની દેખરેખ રાખવાનું કામ દાદાજી કાંડદેવ નામના બ્રાહ્મણને સોંપ્યું હતું. કાંડદેવે તેને વિદ્વાન નહિ બનાવતાં મહા-ભારત, રામાયણ વગેરે વીરરસ કાવ્યો વાંચી સંભળાવી તેનામાં આર્યધર્મનું અભિમાન મૂક્યું. વળી ઘોડે બેસતાં તથા હથિઆર વાપરતાં શીખવ્યું. આવી રીતે નાનપણના સંસ્કારોથી પોતાને આર્યપ્રજાને મુસલમાનોના જુલમમાંથી છોડવવાનું મન થયું. આ કામમાં તેણે પહાડી માવલી લોકોની મદદ લઇ વિજયપુર અને

અહમદનગરના રાજામાં લુટફાટ કરવી શરૂ કરી. લુટની સાલએ વગર પગારે તેની પાસે લશ્કરની ભરતી થઈ. તેની દિનપ્રતિદિન વધતી જતી સત્તા જોઈ વિજયપુરના હકીમે અફજલખાન નામના સરદારને શિવાજીને પકડવા મોકલ્યો, પણ શિવાજીએ ઈ. સ. ૧૬૫૬ માં એકાંતમાં મળવા બોલાવી તેના પેટમાં વાધનખ ધોતી મારી નાખ્યો, અને તેના અવ્યવસ્થિત લશ્કર પર હક્કો કરી હથિઆર તથા લશ્કરી સામાન લઇ લીધો. ઔરંગજેએ પોતાના મામા સાઈસ્તખાનને લશ્કર આપી શિવાજીને પકડવા મોકલ્યો, પણ શિવાજીએ તેને પુનામાં જખમી કરી નસાડ્યો. ત્યાર પછી ૧૬૬૨ માં સુરત લુટી ૧૬૬૪ માં રાજ્યાભિષેક કરી ગાદીએ બેઠો. આથી ઔરંગજેએ જયપુરના રાજા જયસીંગને શિવાજીને પકડવા મોકલ્યો. તેણે બાંહેધરીથી શિવાજી તથા શંભાજીને ઔરંગજેએના દરબારમાં હાજર કર્યા. ત્યાં ઔરંગજેએ તેમને કેપટથી કેદ કર્યા તથા અપમાન કર્યું. પછીથી શિવાજી ને શંભાજી મીઠાઈના ટોખામાં બેસી નાસી છુટ્યા, અને ઔરંગજેએની સાથે ખુલ્લી રીતે દુશ્મનાવટ બતાવી. ૧૬૭૦ માં સુરત બીજવાર લુટ્યું અને ૧૬૭૪ માં મોટા ઠાઠમાઠથી રાજ્યાભિષેક કરી પોતાની સત્તા ધણી વધારી, જીતેલા મુલકનો સારી રીતે રાજ્ય વહીવટ ચલાવી ઈ. સ. ૧૬૮૦ માં મરણ પામ્યો.

૫૦ ઔરંગજેએના મરણ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ ઈ. સ. ૧૬૮૧ માં રજપુતો સાથે સંધિ કરી પછીનાં ૨૫ વર્ષ દક્ષિણનાં બંડ સમાવવામાં ગયાં તેણે વિજયપુરને ગાવળકાંડા ૧૬૮૩ માં વશ કર્યા, પણ મરેઠાઓ વશ થયા નહિ અને અઘડામણમાં તથા જુવાનીમાં કરેલાં પાયોના પસ્તાવાને લીધે તેની

તળીયત લયકતી ચાલી છેવટે અહમદનગરમાં ઇ. સ. ૧૭૦૭ માં
૮૬ વર્ષની ઉંમરે મરણ પામ્યો.

૩૦ ઔરંગઝેબના ગુણ દોષ કહો.

ઉ૦ હિંદુઓ ઉપર જુલમ ગુજરવાથી તેના રાજ્યની વેળાસર પડતી
થઇ. વળી પોતાના ભાઇ ભત્રીજાઓની કતલ કરેલી હોવાથી તેને
ઘડપણમાં ધણો પસ્તાવો થયો, અને પોતાની પણ તેવીજ દશા
યશે એમ ધારી સરદારો તથા પુત્રો તરફ શંકાની નજરથી જોવા
લાગ્યો. સરદાર અને લશ્કર પણ તેના હુકમોની અવગણ કરવા
લાગ્યું. ઔરંગઝેબે પોતાનો ઇતિહાસ લખવાની મના કરી હતી;
છતાં કાફીખાં નામના સરદારે આદશાલથી જાનો ઇતિહાસ લખ્યો
હતો તેમાં લખે છે કે આદશાહ વિદ્વાન હતો. ફારસીભાષાપર
સારી કાણુ મેળવી હતી. કુરાનનાં વચન યાદ રાખતો. પોતાની
જિંદગી સાદાઈથી ગુજરતો. શરીરે મજબુત આધારો હતા. દરેક
કામપર જાતે દેખરેખ રાખતો. તેને નાચ અને સંગીત વિદ્યાપર
તિરસ્કાર હતો. પોતાના દીકરાઓ તથા સરદારો પર દેખરેખ
રાખવા જાના આતમીદારો રાખ્યા હતા.

૩૦ ઔરંગઝેબની રાજનીતિપરથી શા બોધ મળે છે ?

ઉ૦ માણસ જુવાનીના મદમાં રાજ લોભ અગર લક્ષ્મીની લાલસાથી
મોટાં મોટાં પાપ કરવા અચકાતા નથી, પણ ઘડપણમાં તેનો
પસ્તાવો કરવો પડે છે, તેમજ પોતે પણ તેવા દગાનો ભોગ ન થઈ
પડે તેને માટે હમેશાં સાવચેતી રાખવા પ્રયત્ન કરે છે. ચઢતીના
વખતમાં સત્તાના દોરથી સર્વ કાંઈ ન છુટકે આજ્ઞા માન્ય કરે છે, પણ
ઘડપણના વખતમાં તેની આજ્ઞાઓની અવગણ કરી જ્યોત્તે તેનું
અપમાન કરે છે. કુટુંબધાનને લીધેજ તેના રાજ્યની તેના મરણ

પછી વેળાસર પડતી થઇ. પોતાના આપને કેદ કરી રાજ્ય લીધું હતું, તેવી રીતે પોતાને પોતાના પુત્રો કેદ કરે નહિ તે બાબત તેને હંમેશા સાવચેત રહેવું પડતું તથા તેમના પર વિશ્વાસ બાં-
તમીદાર મૂકવા પડતા.

પ્ર૦ ઔરંગઝેબના શાહજહાનનાં નામ કહો.

ઉ૦ (૧) મોઆજમ (૨) આજમ (૩) કામબક્ષ (૪) મહમદ (૫)
અકબર.

બાહાદુરશાહ (મોઆજમ) ઇ. સ. ૧૭૦૭-૧૭૧૨.

પ્ર૦ બહાદુરશાહે કેવી રીતે રાજ્ય મેળવ્યું ?

ઉ૦ મોઆજમે આજમને આગ્રા આગળ હરાવ્યો. તથા કામબક્ષને
હૌદરાબાદ આગળ હરાવી પોતે બહાદુરશાહ નામ ધારણ કરી ગા-
દીએ બેઠો, અને જીંદગીકારખાનને પ્રધાન નીમ્યો.

પ્ર૦ બહાદુરશાહના વખતના જાણવા લાયક બનાવ કહો.

ઉ૦ ગાદીએ બેસી મરાઠા રાજ શંભાજીના દીકરા શાહુને મિત્ર તરીકે
રહેવાની શરતે છોડી મુક્યો. રજપુત અને મરઠાઓની સ્વતંત્રતા
કળુલ કરી. એવામાં શીખ લોકોએ બંડ કર્યું તે સમાવવા બાદ-
શાહ ગયો પણ સમ્યું નહિ, અને બાદશાહ ઇ. સ. ૧૭૧૨ માં
મરણ પામ્યો.

પ્ર૦ બહાદુરશાહના ગુણ-દોષ કહો.

ઉ૦ લડાઈમાં હંશીઆર નહોતો, ધર્મ બાબતમાં અકબરના વિચા-
રોને મળતો હતો તેથી ગ્રાંબો વખત જીવ્યો હોત તો મોગલાઈને
ચઢતી સ્થિતિમાં લાવત.

(૧૬૮)

જહાંદારશાહ ૧૭૧૨-૧૭૧૩.

પ્ર૦ જહાંદારશાહને કેવી રીતે ગાદી મળી ? .

ઉ૦ જુલશીકારખાનની મદદથી લાઇ બગીચાઓનો નાશ કરી ગાદીએ બેઠો.

પ્ર૦ જહાંદારશાહનું મરણ કેવી રીતે થયું ?

ઉ૦ તેના સપાટામાંથી બચેલો તેનો ભત્રિજો ફરોકશીર સૈયદ હુસેન અને સૈયદ અબ્દુલ્લાની મદદથી તેની સામે થયો અને જહાંદારશાહ તથા જુલશીકારખાનને ૧૭૧૩માં આગ્રા આગળ મારી ગાદી લીધી.

ફરોકશીર ૧૭૧૩-૧૭૧૯.

પ્ર૦ ફરોકશીરે ગાદી મેળવી શું કામ કર્યું.

ઉ૦ ગાદીએ બેસી પોતાને મદદ કરનાર સૈયદ અબ્દુલ્લાને વજીર નીમ્યો, તથા સૈયદ હુસેનને સેનાપતિની જગા આપી.

પ્ર૦ તેના વખતના જાણવા લાયક બતાવ કહો.

ઉ૦ સૈયદ હુસેનની મદદથી જોધપુરના રાજા અજીતસિંહની કન્યા સાથે લગ્ન કર્યું. શીખ લોકોએ પોતાના સરદારબંધુની આગેવાની નીચે ખંડ કર્યું. તેથી સૈયદ હુસેને તેમને હરાવ્યા, અને તેમના સરદાર બંધુને દુર રીતે મારી નાખ્યો. પછી સૈયદ હુસેન દક્ષિણમાં ગયો, અને નિઝામ ઉલ્લખમુલક પાસેથી ચાર્જ મંલાળી મરાઠા સાથે સલાહ કરી.

પ્ર૦ બાદશાહ અને સૈયદ લાઇઓ વચ્ચે શા કારણથી અણગનાવ થયો.

ઉ૦ સૈયદ હુસેને મરેઠા સાથે સલાહ કરી હતી કે મરેઠાઓએ કપજા કરેલો મુલક તેમની પાસે રહેવા દેવો, અને દક્ષિણમાં સરદેશ

મુખી તથા ચોથ ઊધરાવવા દેવી. તેના બદલામાં મરેડી રાજ શાહુ દરવરસે પંદરલાખ રૂપીઆ ખંડણી ભરે, તથા પંદરહજાર સ્વારોથી બાદશાહની ચાકરી કરવી. આ સરતો ઉપર સહી કરાવવા હુસેન શાહના પ્રધાન બાલાજીને લઈ બાદશાહ પાસે આવ્યો, પણ બાદશાહે તેના ઉપર સહી ન કરી, તેથી સૈયદબાઈઓએ બાદશાહને મારી નાખ્યો. ઇ. સ. ૧૭૧૮.

પ્ર૦ ફરોકશીરના વખતમાં અંગ્રેજોએ કેવી રીતે લાભ મેળવ્યો ?

ઉ૦ ખંગાળાના સુબા સામે ફરીયાદ કરવા કેટલાક અંગ્રેજો ફરોકશીરના દરબારમાં ડૉક્ટર હેમીલ્ટનની સરદારી નીચે આવ્યા હતા. આ વખતે બાદશાહ માંદો હતો. તેનો રોગ ડૉ. હેમીલ્ટને મટાડ્યો, તેથી ખનિમ બદલ તેની કેટલીક જમીન આપી, અને અંગ્રેજો માલજું હાંસલ માફ કર્યું.

પ્ર૦ સૈયદ બાઈઓ બાદશાહ બનાવનાર કેમ કહેવાયા ?

ઉ૦ ફરોકશીરને મારી નાખી રશીડદીન જન અને રશીદદૌલાને ગાદી આપી, અને તેઓ મરણ પામતાં સૈયદોએ શાહઆલમના પૌત્ર મહમદશાહને ગાદીએ બેસાડ્યો. આવી રીતે તેઓ પોતાની સત્તાના બળથી મરજી મુજબના માણસોને ગાદી આપતા, અને તેઓની સાથે અણબનાવ થતાં મારી નાખી નવા માણસને ગાદી આપતા તેથી તેઓ બાદશાહ બનાવનાર કહેવાયા.

મહમદશાહ રંગીલો ૧૭૧૯-૧૭૪૮.

પ્ર૦ મહમદશાહે ગાદીએ બેસી પ્રથમ શું કામ કર્યું ?

ઉ૦ પોતાની મા તથા સરદારોની શીખવણીથી ૧૭૧૯માં સૈયદ-હુસેનને અને ૧૭૨૦માં શાહપુરની લડાઈમાં સૈયદ અગદુલાને મરાવી

(૧૭૦)

રાજ્યકારભાર દક્ષિણના સુખા અસોફળ તથા અયોધ્યા સુખા સાદતખાને સોંપ્યો.

પ્ર૦ મહમદશાહના વખતમાં ક્યાં રાજ્યો સ્વતંત્ર થયાં ?

ઉ૦ બાદશાહનો સ્વભાવ ફાવતો નહિ આવવાથી ૧૭૨૦ માં નિજમ ઉલમુલ્ક હૈદરાબાદમાં સ્વતંત્ર રાજ્ય સ્થાપ્યું. ઈ. સ. ૧૭૩૨માં અયોધ્યાના સુખા સાદતખાએ સ્વતંત્ર રાજ્ય સ્થાપ્યું, તેમજ મુર્શીદ કુલીખાને બંગાળામાં અને કલ્યાટકના નવાબે અકાટમાં ગાદી કરી સ્વતંત્ર અમલ ચલાવ્યો. વળી મારવાડના રાજા અણ્ણત-સિંહે અજમેર જીત્યું, તથા મરેકાઓએ દક્ષિણમાં ચોથ ઉપરા-વવા માંડી.

પ્ર૦ મહમદશાહના વખતની મરેકી રાજ્યની સ્થિતિ કહો.

ઉ૦ ૧૭૨૦ માં બાલાજી પેશ્વાના મરજુ પછી બાહરાવ પેશ્વા થયો, તેના હાથ નીચે રાણોજી સિંધિયા, મલ્હારરાવ હોલ્કર, પિલાજી ગાયકવાડ અને ઉદ્ધવજી પરમાર નામના બહાદુર સરદાર હતા તેમજે ગુજરાત, માળવા, છુદેલખંડનો કેટલોક ભાગ જીતી મરેકી સત્તા વધારી. બાહરાવ હોશીઆર અને રાજ્યનીતિસ હોવાથી મરેકી રાજ્ય સારી ચઢતી સ્થિતિમાં આવ્યું તે ઇ. સ. ૧૭૪૦માં મરજુ પામ્યો. તેના મરજુ પછી બાલાજી ખીજે પેશ્વા થયો.

પ્ર૦ મહમદશાહના વખતમાં કયા કયા પરદેશી રાજ્યોએ સ્વારી કરી ?

ઉ૦ ઇ. સ. ૧૭૩૮ માં ઈરાનના રાજા નાદિરશાહે અને ઇ. સ. ૧૭૪૭ માં અફઘાનિસ્તાનમાં બાદશાહ અહમદશાહ અબદાલીએ સ્વારીઓ કરી.

નાદિરશાહની સ્વારી વિષે શું જાણો છો ?

ઉં ૯: સ. ૧૭૩૮ માં હિંદપર ચઢી આવ્યો તેની સામે બાકસોહે કર્નાલ આગળ યુદ્ધ કર્યું, પણ નિજામ ઉલ્લખુદ્દીન અને સાદખાનની ફાટકુટને લીધે મોગલો હાર્યા. પછી નાદિરે દિલ્હી ૫૮ દિવસ સુધી હુંટ્યું, બાળ્યું અને વીસ હજાર માણસોની કતલ કરી કોહીનૂર, મયૂરાસન તથા જવાહીર અને રાકઝનાણું મળી બત્રીસ કરોડની મીઠકત લઈ આવ્યો ગયો.

૫૦ અહમદશાહની સ્વારીની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં આ અફઘાનિસ્તાનનો બાદશાહ ૯. સ. ૧૭૪૭ માં મોગલ રાજ્ય પર ચઢી આવ્યો, પણ શાહજહાં અહમદે તથા કમરૂદ્દીને સરહિંદ આગળ હરાવ્યો. મોગલોનો આ છેલ્લો જ વિજય હતો.

અહમદશાહ ૧૭૪૮-૧૭૫૪.

૫૦ અહમદશાહના વખતના જાણવા લાયક બનાવ કહો.

ઉં ૧૭૫૨ માં અહમદશાહ અબદલી ફરીથી સ્વારી લાવ્યો, તેને લાહોર આપી પાછો કાઢ્યો. (૨) મલહારરાવ હોલ્કરે દિલ્હી જીતી લીધું. (૩) ૧૭૫૧ માં મરહાઓને બંગાળામાંથી ખંડણી લેવાની સનંદ મળી. (૪) રોહીલા લોકોએ ખંડ કર્યું તે મરહાઓની મદદથી સમાવ્યું. એવામાં નિઝામઉલ્લખુદ્દીન ઉર્ફ અસોફજીના દીકરા ગાજીઉદ્દીને બાદશાહને અધિજો કરી ૯. સ. ૧૭૫૪ માં મારી નાખ્યો.

આલમગીર (૨) ૧૭૫૪-૧૭૫૯.

૫૦ આલમગીરના સમયનું વર્ણન કરો.

ઉં એને ગાજીઉદ્દીનની મદદથી ગાદી મળી. ગાજીઉદ્દીને અબદલીના સુબાને પંજાબમાંથી કાઢી મૂક્યો. તેથી ૧૭૫૬ માં અબદલી ત્રીજવાર ચઢી આવ્યો અને મથુરા હુંટી નજમઉદ્દોલાને મુખ્ય

(૧૭૨.)

ઠરાવી પાછો ગયો. પછી ગાજીઉદીનને બાદશાહ સાથે અણુબ-
નાવ થવાથી બાદશાહનું માથું કપાવી નદીમાં નંખાવ્યું, ઇ. સ.
૧૭૫૯ અને એક બાળકને ગાદી આપી. અબદલી ચોથી વખત
૧૭૫૯ માં હિંદપર સ્વારી લાવ્યો પણ પાછો ગયો.

શાહઆલમ (૨) ૧૭૫૯-૧૮૦૬.

પ્ર૦ શાહઆલમની જાણવા લાયક હકીકત કહેા.
ઉ૦ એ નામનોજ બાદશાહ હતો. તેના વખતમાં ૧૭૬૧ માં અહમદ-
દુરાની પાંચમી વાર હિંદપર ચઢી આવ્યો અને પાણીપતના
મેદાનમાં મરેઠાને હરાવ્યા. આ બાદશાહને ગુલામઠાદરે આંધળો
કરી સિંધિઆને સોંપ્યો. સિંધિઆ પાસેથી અંગ્રેજોએ ૧૮૦૩ માં
છોડાવ્યો તે ઇ. સ. ૧૮૦૬ માં મરણ પામ્યો.

અકબર બીજો ૧૮૦૬-૧૮૩૭.

પ્ર૦ અકબરના સમયની જાણવા લાયક હકીકત કહેા.
ઉ૦ એ શાહઆલમનો છોકરો હતો. તેનું ભરણપોષણ તથા રક્ષણ
અંગ્રેજોએ સારી રીતે કર્યું. તે ઇ. સ. ૧૮૩૭ માં મરણ પામ્યો.

મહમદ બહાદુરશાહ ૧૮૩૭-૧૮૫૮.

પ્ર૦ તેના વખતની કારકીર્દીનું વર્ણન કરો.
ઉ૦ આ ફક્ત નામનો મોગલ વંશનો છેલ્લો બાદશાહ હતો. તેનું
રાજ્ય જવાથી હંમેશાં ઉદાસ રહેતો. ક્રોધના આવેશથી ૧૮૫૭ ના
બળવામાં સામેલ થયો તેથી ૧૮૫૮ માં અંગ્રેજોએ રંગુનમાં કેદ
કર્યો અને તેના બે કુંવરને બળવામાં ભાગ લેવાથી તોપને ગોળ
હરાડી મુક્યા. બાદશાહ રંગુનમાં ૧૮૬૨ માં મરણ પામ્યો.

૫૦ મોગલવંશની સામાન્ય જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ એ વંશ દિલ્હીની ગાદીએ લગભગ સવાત્રણસે વરસ રહ્યો. પહેલા છ બાદશાહના વખતમાં આ રાજ્યની આબાદની સારી હતી, પણ ઔરંગઝેબના ધર્મોપપજ્ઞાને લીધે હિંદુમંત્ર તેની દુસ્મન બની એટલુંજ નહિ, પણ મરેઠા અને રજપુતો મળી ઔરંગઝેબના મરણ પછી મોગલાધને તોડી પાડી. મોગલવંશના બાદશાહોમાં અકબર સર્વોત્તમ બાદશાહ હતો. તેણે ધર્મબાબત જીલમ ન કરતાં હિંદુ અને મુસલમાન પ્રજા ઉપર સમાન ભાવથી વર્ત્યો, તેથી રજપુત અને હિંદુમંત્ર તેને મદદગાર બની મોગલાઈની ચઢતી કરવામાં મદદ કરવા લાગી. મુસલમાનો તેને નાસ્તક કહી નિંદતા, પણ હિંદુમંત્ર તેને દેવમાદક પૂજતી.

૫૦ મોગલવંશની પડતીનાં કારણ કહો.

- (૧) ઔરંગઝેબના ધર્મોપપજ્ઞાથી હિંદુ પ્રજા દુસ્મન બની, ઔરંગઝેબ પછી કાઠપણ બાદશાહ બળવાન થયો નહિ. તેથી તમામ સત્તા સરદારોના હાથમાં રહેતી, અને બાદશાહો પુતળા જેવાજ હતા.
- (૨) મરેઠા, રાહિલા, શીખ અને રજપુતોએ ખંડ કર્યો, તથા પ્રાંતોના સુબા સ્વતંત્ર થયા.
- (૩) ઔરંગઝેબે વિજાપુર, ગોવળકાંડા અને અહમદનગરના રાજ્યોની સત્તા તોડી પાડી, તેથી શિવાજીને રાજ્ય સ્થાપવાનું કાવતું આવ્યું, કે આગળ જતાં જેના વંશજોએ મોગલાધનો નાશ કર્યો.
- (૪) બાદશાહોએ ભૂગોળવિદ્યાનું જ્ઞાન મેળવ્યું નહિ.

- (૫) જજીઆવેરા, જનાવેરા ચાલુ રાખવાથી હિંદુઓ ગુસ્સે થયા.
- (૬) કુટુંબ અને ભાઈઓનો રાજ્યલોભથી નાશ કર્યો.
- (૭) હિંદુ અને મુસલમાનો વચ્ચે ભેદ રાખી હિંદુઓને નોકરી આપી નહિ.
- (૮) લશ્કરને પગાર આપી શકયા નહિ તથા છેવટના ભાગમાં મહેસુલ વસુલ કરી શકયા નહિ.
- (૯) લશ્કરની વ્યવસ્થા ખામી ભરેલી થઈ તથા સિંપાઈઓ લાંચીઆ, દારૂડીઆ, વિષયી અને આળસુ થયા. સરદારો નિમકહરામ ને વિશ્વાસઘાતી થયા.
- (૧૦) લડાઈના ઘોડાઓ ઉપર મોજશાખનો ધણો સામાન નાખતા તેથી ઘોડાઓને નાસવામાં ધણી અડચણ પડતી.

૫૦. અકબર અને ઔરંગઝેબનો મુકાબલો કરો.

ઉ૦ (૧) રાજકીય શક્તિ, દૃઢતા, અને ચંચળાઈમાં બન્ને સરખા હતા.

(૨) અકબર પોતાની અફઘનો ઉપયોગ કરી સીધે રસ્તે કામ કાઢી લેતો તેથી અકબર પ્રજાપ્રિય બન્યો, પણ ઔરંગઝેબ પોતાની અફઘ આડે રસ્તે વાપરી કામ કાઢી લેતો તેથી પ્રજાનો તેના તરફ તિરસ્કાર ઉત્પન્ન થયો.

(૩) અકબર ઉદાર હૃદયથી શરણે આવેલા શત્રુપર દયા બતાવી ક્ષમા આપતો અને તેનું સન્માન કરતો, ત્યારે ઔરંગઝેબ શરણે આવેલા દુશ્મન તરફ નિર્દયતા બતાવી અપમાન કરતો.

(૪) અકબર ઉદાર, ક્ષમાવાન, ને પ્રામાણિક હતા, પણ ઔરંગઝેબ કપટી અને પક્ષપાતી હતા.

(૫) અકબરે હિંદુઓપરના જીલ્લો બંધ કરી નોકરીમાં ફાખલ

(૧૭૫)

કર્તા તથા વેરાઓ માફ કરી મન મેળવી લઈ મિત્ર બનાવ્યા, ત્યારે ઔરંગઝેબે ધર્મીયપણાથી હિંદુ પ્રજા પર જીલમ ગુજારી નોકરીમાંથી બાતલ કરીને વેરા ચાલુ કરી હુકમન બનાવ્યા.

પ્ર૦ ઔરંગઝેબ અને શિવાજીનો મુકાબલો કરો.

ઉ૦ (૧) મુલકગા, રાજ્યનીતિ, દહતા, ચંચળાઈ અને પ્રપંચ કરવામાં બન્ને સરખા હતા.

(૨) ઔરંગઝેબ કરતાં શિવાજીએ પોતાના લશ્કરમાં ધાર્મિક જીવસો વધારે ઉત્પન્ન કર્યો તેથી શિવાજીના મરણ પછી તેનું રાજ્ય બળવાન થયું, પણ ઔરંગઝેબના મરણ પછી મોગલાઈ રાજ્યની પડતી થઈ.

(૩) ઔરંગઝેબ જીતાયલી પ્રજા પર જીલમ કરી અપ્રિય બનતો ત્યારે શિવાજીએ શરણે આવેલી પ્રજા પર પ્રેમ બતાવી સારી રાજ્યવ્યવસ્થા કરી પ્રજાને સંતોષ આપ્યો.

(૪) ઔરંગઝેબને મુસલમાન ધર્મનું અભિમાન હતું, તેજ પ્રમાણે શિવાજીને હિંદુ ધર્મનું અભિમાન હતું.

(૫) શિવાજી પોતાના લશ્કર અને સરદારો ઉપર વિશ્વાસ રાખી તેમને સ્વતંત્ર અધિકારી સોંપતો અને સાફ કામ કરનારની કદર કરી ઉંચી પાયરીએ ચઢાવી માન મરતબો વધારતો, ત્યારે ઔરંગઝેબ પોતાના સરદાર અને લશ્કર તરફ અવિશ્વાસથી જોઈ તેમના કામની દેખરેખ રાખવા છુપા જાસુસો રાખતો. તથા કોઈ સરદારની વધતી જતી સત્તા સાંપી શકતો નહિ, તેથી સરદારો તેના હુકમનો ન ચાલેજ અમલ કરતા.

(૬) શિવાજીનું લશ્કર ઝોણું કસાયલું પણ ઉમંગી, ચાલાક, સ્વદેશાભિમાની, નિમકહલાલ અને પોતાના માલીકની આજ્ઞા માન્ય કરી કામ કરવા તત્પર રહેતું ત્યારે ઔરંગજેબનું લશ્કર કસાયલું પણ આળસુ, મોજશોખી, વિષમી અને નિમકહરામ બની પોતાના સરદારની આજ્ઞાનો અમલ કરવામાં બેદરકાર હતું.

(૭) ઔરંગજેબ કરતાં શિવાજીની રાજ્યનીતિ ને મનુષ્યપરીક્ષા ઉત્તમ પ્રકારની હોવાથી નાના જગીરદારપરથી વધી મોટા રાજ્યસ્થાપક થયો.

(૮) ઔરંગજેબે રાજ્ય મેળવવા માટે કુટુંબધાત જેવું મહાન પાપ કર્યું હતું, તેવું પાપ શિવાજીને કરવું પડ્યું નહિ.

લડાઈઓ.

સ્થળ.	સાલ.	પરિણામ.
પાણીપત (૩)	૧૫૨૬	બાબરે ઇબ્રાહીમ લોદીને હરાબ્યો.
ફતેપુર સિક્રી	૧૫૨૭	બાબરે સંગરાણાને હરાબ્યો.
મંદેસર	૧૫૩૫	હુમાયુએ બહાદુરશાહને હરાબ્યો.
બકસર (૧)	૧૫૩૯	શિરશાહે હુમાયુએ હરાબ્યો.
કનોજ	૧૫૪૦	” ”
પાણીપત (૪)	૧૫૫૬	બહેરામે હંમુને હરાબ્યો.
તાલીઝાટ	૧૫૬૫	ગોવળકાંડાના રાજાએ વિજયનગરના હિંદુ રાજ્યની આખર આણી.
કાશી	૧૬૫૭	દારાએ સુજને હરાબ્યો.

આમા (૧)	૧૬૫૭	ઔરંગઝેબે દારાને હરાવ્યો.
ઉલ્લખન	૧૬૫૭	મોરાદ તથા ઔરંગઝેબે જલ્લંદર ત- સિંહને હરાવ્યો.
આમા (૨)	૧૭૦૭	મોઆજમે આજમને હરાવ્યો.
હેદાયાદ	૧૭૦૮	મોઆજમે કામબક્ષને હરાવ્યો.
આમા (૩)	૧૭૧૩	ફરોકશિરે જહાંદારશાહને હરાવ્યો.
શાહપુર	૧૭૨૦	નિઝામે સૈયદ અબદુલ્લાને હરાવ્યો.
કર્નાલ	૧૭૩૮	નાદિરશાહે મોગલોને હરાવ્યા.
સરહિંદ	૧૭૪૭	મોગલોએ અહમદ દુરાનને હરાવ્યો.
પાણીપત (૫)	૧૭૬૧	અહમદ દુરાનીએ મરઠાને હરાવ્યા.

પ્રખ્યાત માણસોની ટૂંકી હકીકત.

ચાંદબીબી—વિજયપુરના આદિલશાહની વિધવા હતી. તેણે શુરહાનના મરણ પછી ગાદીની તકરાર ઊઠતાં બહાદુર નામના પોતાના ભત્રિજાને પક્ષ લઈ રાજ્યકારભાર ચલાવ્યો. એક પક્ષવાળાએ અકબરની મદદ માગવાથી અકબરે પોતાના પુત્ર મુરાદને મોકલ્યો. આ બાઈએ મુરાદના હલ્લાઓ બહાદુરીથી પાછા હઠાવ્યા, પણ દારૂગોળો ખૂટી જતાં ૧૫૯૪માં વરાડમાંત આપવાની શરતે સલાહ કરી. પછીથી સરહદ માટે તકરાર ઊઠતાં અકબર જતે લડવા આવ્યો, પણ લશ્કરે હાર કરી ચાંદબીબીને ઈ. સ. ૧૫૯૯માં મારી નાખી. આ બાઈ જીવાનીમાં વિધવા થવા છતાં પોતે નીતિમાન રહી હતી. તે લડવામાં ધણી બહાદુર અને રાજ્યકારભાર ચલાવવામાં ધણી કુશળ હતી.

નુરજહાં—કોઈ ધરાની ઉમરાવની કન્યા હતી. તે ધણી રૂપાળી હતી. તેનો બાપ દુઃખનો માર્યો ધરાનમાંથી આવી અકબરના

દરબારમાં રહ્યો હતો. તેનું રૂપ જોઈ જહાંગીર મોઢ પામી તેની સાથે લગ્ન કરવા ઇચ્છા રાખતો હતો, પણ અકબરે તેને પોતાના ઉમરાવ શેરઅફઘાન સાથે પરણાવી બંગાળે મોકલાવી દીધી. અકબરના મરણ પછી જહાંગીરે શેરઅફઘાનને મારી તેની સાથે લગ્ન કર્યું. આ બાઈ રાજકારભાર ચલાવવામાં હોશિઆર અને બુદ્ધિશાળી હતી. તેણે બાદશાહને વશ કરી કેટલાક દુર્ગુણો છોડાવ્યા હતા. જહાંગીરના મરણ પછી પોતાના જમાઇ શહરીયારને ગાદી મળે તેવી તેને ઇચ્છા હતી, તેથી શાહજહાં ને મહોબતખાને ખંડ કર્યું હતું. જહાંગીરના મરણ પછી શાહજહાંએ તેને વર્ષાસન બાંધી આપી નજરકેદ કરી હતી.

સુમતાજમહાલ—નુરજહાંના બાઇ અસોફખાની દીકરી અને શાહજહાંની માનીતી બેગમ હતી. જ્યારે તે માંદી પડી અને બચવાની આશા ન રહી ત્યારે શાહજહાંને તેણે પોતાના મરણ પછી બીજી બેગમ નહિ કરવાનું તથા તેની કબર ઉપર સુંદર મકાન બાંધવાની માગણી કરી. જે શાહજહાં બાદશાહે સ્વીકારી, અને તેની કબર ઉપર તાજમહેલ નામનો પ્રખ્યાત રાજા બાંધી તેનું નામ અમર કર્યું.

સંગ—એ ચિતોડનો રાણો હતો. તે લડાઇમાં એક આંખે કાણો, એક પગે લંગડો, અને એક હાથે હુંડો થયો હતો. તેના શરીર પર તરવાર તથા બાણના મળી ૮૦ ઝખમે ગણી શકાતા હતા. તેણે બાબર સામે દિલ્હીનું રાજ્ય મેળવવા ફતેહપુરસિક્રીના મેદાનમાં યુદ્ધ કર્યું હતું, પણ તેમાં તે હાર્યો હતો. તે લડવામાં ઘણો બહાદુર હતો.

પ્રતાપરાણો—એ ઉદેસિહનો કુંવર ઉદેપુરનો રાણો હતો. મોગલોને કન્યા આપવાનું હલકું કામ ન કરતાં રાજ્યપાટ

ખોયું, વનેવન રખડ્યો અને અસહ્ય સંકટ સહન કર્યા પણ મોગલોને કન્યા આપી નહિ અને પોતાનો ટેક સાચવ્યો. અને પાછળથી લગાઇઓ લડી પોતાનું રાજ્ય પાછું મેળવ્યું. અકબરે પણ તેની બહાદુરીની પ્રશંસા કરી પછી તેને વધારે હેરાન કર્યો નહિ. હજુ પણ ઉદેપુરના રાણાઓ મોગલોને કન્યા નહિ આપવાથી કુળવાન ગણાય છે.

નાદિરશાહ—ધરાનનો આદશાહ હતો. તેણે મોગલ આદશાહ મહમદશાહના વખતમાં ઇ. સ. ૧૭૩૮માં સ્વારી કરી મોગલોને કર્નાલની લડાઇમાં હરાવ્યા, અને દિલ્હીને આબુ, લુદ્ધ અને રૈયતની કતલ ચલાવી ૩૦ હજાર માણસના જીવ લીધા. વળી કોહીનુર, મયુરાસન અને જવાહીર મળી ૩૨ કરોડની મિલકત લઇ ચાલ્યો ગયો.

અહમદુરાની—અફઘાનિસ્તાનનો આદશાહ હતો. તેણે ૧૭૪૭-૫૨-૫૬-૬૧ મંળી હિંદ ઉપર પાંચ સ્વારીઓ કરી. પહેલી સ્વારીમાં પોતે હાર્યો, પણ બાકીની સ્વારીઓમાં વિજય મેળવ્યો, અને છેલ્લી સ્વારીમાં હિંદની સર્વોપરી સત્તા મેળવવાને તૈયાર થયેલા મરેઠાઓને હરાવી તેમની આશા નિષ્ફળ કરી.

મ્ર૦ મોગલ આદશાહોની રાજ્યનીતિમાં કઇ કઇ ભૂલ થઇ ?

ઉ૦ (૧) હુમાયુએ ઉદાર મનથી પોતાના ભાઇઓને રાજ્ય વહેંચી આપી સ્વતંત્ર સત્તા સોંપી, આથી તેનું લશ્કરની ભરતી કરવાનું સ્થળ બંધ થયું, તથા તેના રાજ્યલોભી ભાઇઓએ આફતને વખતે મદદ કરવાને બદલે નિમકહરામ થઇ તેનાં જૈરાં છોકરાંને ફેદ કરી દુઃખ દીધું. લશ્કરની અછતને લીધે શિરશાહથી હારી ધરાનમાં નાશી જવું પડ્યું.

(૨) શાહજહાંઓને સુઆ નીમી તેમને સ્વતંત્ર સત્તા સોંપી, અને તેમનાં કામ ઉપર દેખરેખ રાખવાને બદલે બે દરકાર બન્યા.

તેથી તેઓ પોતાના બાપ સામે બંડ જોડાવવા લાગ્યા, અને છેવટે ઔરંગઝેમે તો પોતાના બાપ શાહજહાંને કેદ કરી રાજ્યસત્તા પોતાના હાથમાં લીધી.

(૩) સલીમે (જહાંગીરે) અબુફઝલનું ખુન કરાવી અકબરને મારું લગાડ્યું, તો સલીમ ગાદીએ આવ્યો કે તેના સમયમાં શાહજહાં ખુશરૂ અને ખુરમે બંડ કરી જહાંગીરને પગબો અને શાહજહાંના શાહજહાંઓ તો બંડ કરી ન અટકતાં શાહજહાંની રાજ્યસત્તા લઈ લીધી અને કેદખાનામાં નાખ્યો, ઔરંગઝેમ જેવા કાબેલ બાદશાહને . પણ આ બાબતનો બહુ ડર રહેતો તેથી શાહજહાંઓના વર્તન ઉપર ધણી સખત દેખરેખ રાખતો. જેઓ પોતાના માબાપની સામે થઈ માબાપનું સ્હેજ અપમાન કરે છે, તેમને આગળ જતાં પોતાના પુત્રો તરફથી ધણુંજ અપમાન વેઠવાનો પ્રસંગ આવે છે. તે આ ઉપરથી સમજાશે. માટે સર્વેએ માબાપની આજ્ઞા શિર-સાવંધ માન્ય કરી તેઓ પ્રસન્ન રહે તેવું વર્તન રાખવું.

(૪) ઔરંગઝેમે વિજાપુર અને ગોવાળકાંડાનાં મુસલમાની રાજ્યો-નું બળ તોડતા અગાઉ તેમની સાથે મિત્રાચારી કરી મરેઠાઓનું બળ તોડ્યું હોત તો મરેઠા તરફની આટલી બધી વિપત્તિઓ વેઠવી પડત નહિ. મરેઠા બળ તોડ્યા પછી વિજાપુરને ગોવાળકાંડા સહેલાઈથી જીતી શકાત.

(૫) મહમદશાહે નિઝામ ઉલમુલ્ક અને સાદતખાં ઉપર વિશ્વાસ ન રાખતાં પોતાની સ્વતંત્ર બુદ્ધિથી ચાલી નાદિરશાહ સાથે મુઠ્ઠા અગર સલાહ કરી હોત તો રાંક પ્રબળને તે વિપત્તિ વેઠવી પડત નહિ.

(૧૬૧)

ભૂગોળ.

એશિઆખંડ.

પ્ર૦ ખંડ કાને કહે છે ?

ઉ૦ પૃથ્વી પરની જમીનના ધણુખંડ કુદરતી રીતે જે ચાર વિભાગ પડેલા છે તેને ખંડ કહે છે.

પ્ર૦ સર્વ ખંડમાં મોટા ખંડ કયો છે ?

ઉ૦ એશિઆ ખંડ.

પ્ર૦ એશિઆખંડ ધણો અગત્યનો છે તેનાં કારણ ગણાવો.

ઉ૦ સર્વ ખંડ કરતાં વસ્તીને વિસ્તારમાં મોટો છે. પૃથ્વી પરના ખીજા ખંડ જ્યારે જંગલી અવસ્થામાં હતા ત્યારે આ ખંડ સુધારાની ટોચ પર હતો. દુનિયા પર ચાલતા મુખ્ય ધર્મોના સ્થાપકોનો જન્મ આ ખંડમાં થયો હતો. *

પ્ર૦ એશિઆખંડની સીમા કહો.

ઉ૦ ઉત્તરે ઉત્તર મહાસાગર, પૂર્વે પાસિફિક મહાસાગર, દક્ષિણે હિંદી મહાસાગર, પશ્ચિમે બાબલમાંડપની સામુદ્રધુની, રાતો સમુદ્ર, સુવેઝની નહેર, ભૂમધ્ય સમુદ્ર, કાળો સમુદ્ર, કાર્પિઅન સમુદ્ર, યુરલ પર્વત અને યુરલ નદી છે.

પ્ર૦ બાબલમાંડપ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ તેને આંસુનો દરવાજો કહે છે, કારણ કે તેની પાસેના સમુદ્રમાં ઘણા ખડકો આવેલા હતા, તેથી પહેલાં વેપારીઓનાં વહાણ ખડક સાથે અથડાઈને ઝાગી જતાં.

પ્ર૦ એશિઆનો વિસ્તાર કહો,

(૧૮૨)

ઉ૦ તે વધારેમાં વધારે ૬૭૦૦ મૈલ લાંબો અને ૫૩૦૦ મૈલ પહોળો હોઈ બધા કટિબંધમાં આવેલો છે. તેણે દુનિયાની જમીનનો ત્રીજો ભાગ રોકેલો છે.

પ્ર૦ એશિયાની કુદરતી રચનાનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ તેમાં પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ જનારા પર્વતોની સળંગ હાર ભૂ-મધ્ય સમુદ્રથી પાસિફિક મહાસાગર સુધી આવેલી છે. બધા પર્વતો પામીરના ઉચ્ચ પ્રદેશમાંથી શરૂ થાય છે. તેથી પામીરને દુનિયાનું છાપરું કહે છે.

પ્ર૦ પામીર વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ દરિયાની સપાટીથી ૧૨૦૦૦ ફૂટ ઉંચાઈએ આવેલો ઉચ્ચ પ્રદેશ છે. એશિયાના પર્વતોની હાર આ સ્થળેથી શરૂ થઈ જુદી જુદી દિશાએ જાય છે, તેથી પામીરને દુનિયાનું છાપરું કે પર્વત રચનાનું મધ્યબિંદુ કહે છે.

પ્ર૦ એશિયાખંડના ઉચ્ચ પ્રદેશ કહો.

ઉ૦ પામીર (૧૨૦૦૦), તિબેટ (૧૫૦૦૦), ગોબીતુંરણ, ધરાન, અરબસ્તાન, અને હિંદુસ્તાનનો દક્ષિણ ભાગ.

પ્ર૦ એશિયાનાં મેદાન કહો.

ઉ૦ સૈબીરિયા સપાટ મેદાન હોઈ તેનો ઢાળાવ ઉત્તર તરફનો છે. ચીન અને હિંદુસ્તાન વિસ્તીર્ણ મેદાનનો ફળદ્રુપ પ્રદેશ છે.

પ્ર૦ એશિયાના પર્વત કહો.

ઉ૦ હિમાલય, કારાકોરમ, કુએનલુન, થીઆનશાન, આલ-તાઈ, એબલોનોઘ, અને સ્ટેનોવોય, પાસિફિક મહાસાગર સુધી ગયા છે. હિંદુકુશ, એલ્બુર્જ, અને તૌરસ ભૂમધ્ય સમુદ્ર સુધી ગયા છે. આ સિવાય યુનલિંગ, કેકેસસ, ચુરલ, બેલુરતાગ વગેરે પર્વતો છુટા છુટા આવેલા છે.

૫૦ એશિયાની નદીઓ કહેા.

ઉ૦ ઓળી, યેનેસી, અને લીના, ઉત્તર મહાસાગરને મળે છે.

આમુર, પૈલો, હોઆંગહો, યાંગસેકયાંગ, પાસિફિક મહાસા-

ગર તરફ વહે છે.

કંતાન અને મેકાંગ ચિનાઈ સમુદ્રને મળે છે.

ધરાવદી, માર્તાબાનના અખાતને મળે છે.

બ્રહ્મપુત્રા, ગંગા, મહા, કૃષ્ણા, ગોદાવરી, કાવેરી, ખંગા-
ળાના ઉપસાગરને મળે છે.

નર્મદા, તાપી, સિંધુ, અરબીસમુદ્રને મળે છે.

તિમિસ, યુરેટિસનું પાણી ધરાની અખાતમાં પડે છે.

આમુર્યા, અને સિરઠ્યા (સીહુન) બલકાસ સરોવરને મળે છે.

ઝર્ડન, મૃત સરોવરને મળે છે.

તારીમ, લેખનોર સરોવરને મળે છે.

૫૦ એશિયાનાં બહુવાલ્યાયક સરોવર કહેા.

ઉ૦ બેકલ, મીઠાપાણીનું સૈબીરીઆમાં; કાસ્પિઅન, આરલ,
બલકાસ, લાખનોર, તુર્કસ્તાન અથવા તાર્તરીમાં; મૃત, વાન
એશિઆઈ તુર્કસ્તાનમાં, ઉઝ્બેકીઆ, ધરિનમાં, તેમીનાર, પાલતે,
રાવણહુદ અને માનસરોવર તિબેટમાં; અને ચિલકા, કાલર
અને સાંખર હિંદુસ્તાનમાં આવેલાં છે.

૫૦ કાસ્પિઅન સમુદ્ર વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ એશિઆમાં ખારા પાણીનું મોટામાં મોટું સરોવર છે. પહેલાં તે
ઉત્તર મહાસાગરનો ભાગ હશે એમ આજુબાજુની જમીન પરથી
જણાય છે. વળી તેમાં નદી મારફતે જેટલું પાણી આવે છે તેના

(૧૮૪)

કર્તા વરાળ (આબ્જ ભવન) મધને વધારે ઉડી જાય છે, તેથી તેના વિસ્તાર ધીમે ધીમે ઓછો થતો જાય છે. તે દરિયાની સપાટીથી ૮૫ ફૂટ નીચું છે.

પ્ર૦ મૃત (ડેક્કી) સરોવર વિષેની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ દુનિયામાં ખારામાં ખારા પાણીનું સિરિઆ પ્રાંતમાં આવેલું સરોવર છે. તે દરિયાની સપાટીથી ૧૩૦૦ ફૂટ નીચું છે. તેના ૧૦૦ મણ પાણીમાં ૪૫ મણ મીઠું રહેલું છે. આટલા બધા ખારા પાણીને લીધે તેને કઠિ વનસ્પતિ ઉગતી નથી, તેમજ પાણીમાં માછલાં જીવી શકતાં નથી. વળી તેના પાણીનું એટલું ભારે ઘટલ છે કે માણસ કુબતું નથી. આ સરોવરમાં જાડેન નદીનું પાણી પડે છે.

પ્ર૦ એશિયાના પૂર્વ કિનારે આવેલા સમુદ્ર કહો.

ઉ૦ બહેરિંગ, ઓખોટસ્ક, જાપાની, પીળો અને ચિનાઇ સમુદ્ર આવેલા છે. તે બધા ટાપુઓને લીધે પાસિફિક મહાસાગરથી છુટા પડ્યા છે.

પ્ર૦ પૂર્વ કિનારે આવેલી સામુદ્રધુનીઓ કહો.

ઉ૦ બહેરિંગ અને કોરિઆની સામુદ્રધુનીઓ છે.

પ્ર૦ પૂર્વ કિનારે કયા કયા દ્વીપકલ્પ છે ?

ઉ૦ કામરુકાટકા અને કોરિઆ.

પ્ર૦ એશિયાના દક્ષિણ કિનારે આવેલા સમુદ્ર કહો.

ઉ૦ અરબીસમુદ્ર અને બંગાળાનો સમુદ્ર.

પ્ર૦ દક્ષિણ કિનારે આવેલી સામુદ્રધુનીઓ ગણાવો.

ઉ૦ મલાક્કા, પાલક, ઓરમઝ ને બાબલમાંડપ.

પ્ર૦ દક્ષિણ કિનારે કયા દ્વીપકલ્પ આવ્યા ?

ઉ૦ હિંદુસ્તાન, હિંદીચીન, અને અરબસ્તાન.

પ્ર૦ પશ્ચિમ કિનારે કયા સમુદ્રો છે ?

ઉ૦ રાતોસમુદ્ર, ભૂમધ્યસમુદ્ર, કારિપચ્ચન અને કાળોસમુદ્ર.

પ્ર૦ પશ્ચિમ કિનારાના દ્વીપકલ્પ કહો.

ઉ૦ એશિયા માઇનોર.

પ્ર૦ એશિયા ખંડની ભૂશિરો ગણાવો.

ઉ૦ ઉત્તરમાં ચેલેસ્કીન, પશ્ચિમે કેપઆખા, પૂર્વે પૂર્વકેપ અને દક્ષિણે કેપરોમાનિઆ આ સિવાય કેપનાઇએસ; પાલમાયરા, કન્યાકુમારી અને કેપરાસ અલહદ.

પ્ર૦ એશિયાખંડના ખેટ કહો.

ઉ૦ ઉત્તર મહાસાગરમાં નવોસૈબીરિઆ, પાસિફિક મહાસાગરમાં ક્યુરાઇલ, સહેલિઅન, જાપાનના ટાપુ, અને અને લુચુ-ખેટ, ચિનાઇ સમુદ્રમાં હૈનાન, ફારમોસા, હાંગકાંગ, હિંદી મહાસાગરમાં અંદામાન નિકોબાર, પિનાંગ, સિંગાપોર, સિલોન, લક્ષદ્વીપ, માલદ્વીપ, અને મેગુઇસમુદ્ધ ધરાની અખાતમાં કારક, ફિરમ, આરમઝ અને બહેરાનખેટ. ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં લિરિઅન, સામોસ, કોસ, રોસ અને સૈપ્રસ.

પ્ર૦ ઉપરના ટાપુઓમાંથી જાણુવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ નવા સૈબીરિઆની જમીનમાંથી લાથીદાંત જડે છે. ક્યુરાઇલ અને જાપાનના ટાપુમાં જ્વાળામુખી પર્વતો છે. સહેલિઅન ટાપુ કાલસા માટે પ્રખ્યાત છે. અંદામાન ટાપુમાં હિંદમાંથી દેશનિકાલ કરેલા કેદીઓને રાખે છે, સિલોન તેજના અને ચાને માટે પ્ર-

(૧૮૬)

ખ્યાત છે. બહૈરન અને કરક એટ મોતીને માટે પ્રખ્યાત છે.
સૈપ્રસ અગ્રજસરકારને તાબે છે. રોડ્સ પિયાંગોરસની જન્મભૂમિ છે.

પ્ર૦ એશિઆખંડમાં ક્યાં ક્યાં રણુ આવેલાં છે ?

ઉ૦ મોટામાં મોટું ગોખી (સામો)નું ચિનાઇ તાત્તરીમાં, ધરાનનું,
અરબસ્તાનનું અને હિંદુસ્તાનમાં ચરપારકરનું રણુ આવ્યું છે.

પ્ર૦ એશિઆખંડની આબોહવાનું વર્ણન કરો,

ઉ૦ ઉત્તર તરફ પુષ્કળ તાઢ પડે છે તેથી ત્યાંની જમીન પર હંમેશાં
બરફ રહે છે. રણુના પ્રદેશમાં પુષ્કળ ગરમી પડે છે. દરિઆકિના-
રાના ગરમ પ્રદેશમાં દરિઆને લીધે બહુ ગરમી કે ઠંડી પડતી
નથી. એશિઆખંડના આબોહવા પ્રમાણે ચાર વિભાગ પડે છે.
ઉત્તર તરફ હવા ઠંડી ને સૂકી હોવાથી વરસાદ ઘણો ઓછો પડે
છે. અરબસ્તાનથી ગોખીના રણુ સુધીના પ્રદેશમાં શિયાળામાં સ-
ખત તાઢ અને ઉનાળામાં સખત ગરમી પડે છે. ગોખીના રણુ
તરફ પર્વતો બેજવાળા પવનને જવા દેતા નથી, તેથી વરસાદ
ઘણો ઓછો પડે છે. હિંદુસ્તાન ને હિંદીચીનમાં મોનસુન પવનને
લીધે નિયમિત ચોમાસું છે. મલયદ્વીપકલ્પ, સિલોન ને હિંદુસ્તા-
નનો દક્ષિણ ભાગ વિષુવવૃત્તની પાસે આવેલા હોવાથી ગરમ પ્રદેશ
છે. એકંદર આ ખંડ તમામ કટિબંધમાં આવેલો હોવાથી દરેક
ખંડના લોકો વસી શકે તેવો પ્રદેશ છે.

પ્ર૦ એશિઆખંડમાં વનસ્પતિ પેદાશ કઇ છે ?

ઉ૦ ધ્રુવ પાસેના પ્રદેશમાં અતિશય તાઢ પડવાથી જમીન પર બરફ
પડ્યો રહે છે, તેથી ઉનાળામાં ત્યાં લીલ અને સેવાળ જાતની
ઝીણી વનસ્પતિ થાય છે. ધ્રુવવૃત્ત આગળના પ્રદેશમાં પોપલર,
બર્ચ અને પાઇનનાં જંગલ છે. પશ્ચિમ તરફના રણુના પ્રદેશમાં

ખજુર અને પાસિફિક મહાસાગરના ઢોળાવ તરફ અપેલ, વોલ-મેટ અને લીંબુ પુષ્કળ થાય છે. વરસાદવાળા ગરમ પ્રદેશમાં ચોખા, શેરડી, ગળી અને અફીણુ થાય છે. કુંગર પર ચા, સાગ, સીસમ, ખેર અને દેવદાર થાય છે. દરિયા કિનારે નાળિયેર અને સોપારી થાય છે. ગરમ પ્રદેશમાં ગરમ મસાલો, વેનિલા, મરી અને ખુંદ થાય છે. ખંડના પશ્ચિમ ભાગમાં પુષ્કળ મેવો થાય છે.

૩૦ એશિઆખંડમાં યતાં પ્રાણીઓ કહો.

ઉ૦ ધ્રુવ તરફના ઠંડા પ્રદેશમાં રેનડિઅર થાય છે. જે બરફમાં સારી રીતે ગાડી ખેંચે છે. ધ્રુવવૃત્ત તરફ ઘોળાં રીંછ, અરમાઇન અને સેબલ નામનાં ર્વા વાળાં પ્રાણી થાય છે. રણના પ્રદેશમાં એક અગર જે ખુંધ વાળાં ઊંટ થાય છે. મધ્ય એશિઆ, અરબસ્તાન અને ઇરાનમાં સુંદર ઘોડા થાય છે તિબેટમાં યાક (ચમરી ગાય) થાય છે. હાથી, વાઘ, સિંહ, ગેંડા પાડાં, અને રીંછ હિંદુસ્તાન અને હિંદીચીનમાં જોવામાં આવે છે. નદીઓમાં મોટા અગર નજરે પડે છે.

૩૦ એશિઆખંડની વસ્તી વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ એશિઆખંડમાં લગભગ ૮૭ કરોડ માણસની વસ્તી છે. ચીન, હિંદુસ્તાન અને જાપાન ઘાડી વસ્તીવાળા પ્રદેશ છે. ક્ષેત્રફળના પ્રમાણમાં ઠંડીને લીધે સૈબીરિઆમાં ઘણી ઓછી વસ્તી છે.

૩૦ એશિઆખંડમાં કઈ કઈ જાતના લોકો રહે છે ?

ઉ૦ કોકેશિઅન, મંગોલિઅન અને મલય.

૩૦ કોકેશિઅન જાતનું ઓળખાણુ આપો.

ઉ૦ શરીરે ઉંચા, કઠાવર અને મજબૂત છે, તેમની ચામડીનો રંગ

ગોરા અથવા ધઉવરણો છે. વાળ કાળા અથવા બદામી રંગના ને સુંવાળા હોય છે. મોં સ્થેજ લાંબુ હોય છે.

પ્ર૦ કોકેશિયન પ્રજાની આ ખંડમાં ક્યાં ક્યાં વસ્તી છે ?

ઉ૦ એશિયાના પશ્ચિમ ભાગના તથા હિંદુસ્તાનના રહેવાશીઓ આ વર્ગના છે.

પ્ર૦ માંગોલિયન પ્રજાનું ઓળખાણુ આપો.

ઉ૦ ચામડીનો રંગ પીળો, ગાલનાં હાડકાં ઉપસેલાં, આંખો ત્રાંસી અને સાંકડી, નાક ચપટાં. વાળ સીધા અને કાળા તથા ઠાઠી આછી હોય છે.

પ્ર૦ એશિયા ખંડમાં તેમની વસ્તી ક્યાં ક્યાં છે ?

ઉ૦ મધ્ય એશિયા (તાતાર, તિબેટ, ચીન, જાપાન, બ્રહ્મદેશ) અને ઉત્તર એશિયામાં આ પ્રજા રહે છે.

પ્ર૦ મલય લોકનાં લક્ષણુ કહો.

ઉ૦ આંખો કોકેશિયન પ્રજા જેવી, વાળ માંગોલિયન જેવા લાંબા અને ખરછડ તથા મોઢાનો ઘાટ હળસીના મોં જેવો અને ચપટો હોય છે. તેમની વસ્તી મલય દ્વીપકપટ્થ તરફ છે.

પ્ર૦ આ ત્રણે પ્રજાનાં ખાસ લક્ષણુ ક્યાં છે ?

ઉ૦ પોતાના જુના વિચારને દઢતાથી વળગી રહે છે. તેમનામાં સ્ત્રી કળવણી ધણી ઓછી છે.

પ્ર૦ એશિયાખંડમાં મુખ્ય ધર્મ કયા કયા છે ?

ઉ૦ બૌદ્ધ, હિંદુ, મુસલમાન અને ખ્રીસ્તિ.

પ્ર૦ બૌદ્ધ ધર્મની વસ્તી કયા કયા દેશોમાં છે ?

ઉ૦ ચીન, જાપાન, તિબેટ, બ્રહ્મદેશ, સિયામ અને લંકામાં છે. સર્વ ધર્મ કરતાં આ ધર્મ માનનારની સંખ્યા દુનિયામાં વધારે છે. તેમની વસ્તી લગભગ ૪૨૫ કરોડ માણસની છે.

પ્ર૦ હિંદુ ધર્મ માનનાર લોકની વસ્તી કયાં છે ?

ઉ૦ હિંદુસ્તાનમાં છે. તેમની વસ્તી લગભગ ૨૦ કરોડ ૮૦ લાખની છે.

પ્ર૦ મુસલમાન લોકોની વસ્તી કયા કયા દેશોમાં છે ?

ઉ૦ બલુચિસ્તાન, અફઘાનિસ્તાન, ઇરાન, અરબસ્તાન, તુર્કસ્તાન, તાતાર તથા હિંદુસ્તાનમાં પણ તેમની વસ્તી છે, આ ધર્મ માનનારની સંખ્યા લગભગ ૧૨ કરોડ માણસની છે.

પ્ર૦ ખ્રિસ્તી ધર્મની વસ્તી આ ખંડના કયા દેશોમાં છે ?

ઉ૦ એશિયાઇ તુર્કસ્તાનના (સિરિયા, આર્મીનિયા) કેટલાક ભાગમાં તથા યુરોપિઅનોના સહવાસથી હિંદમાં પણ તેમની સંખ્યા વધતી જાય છે.

પ્ર૦ એશિયાખંડમાંથી નીકળતા ખનીજોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ સોનું અને ખીજ કીંમતી ધાતુ—આલતાઇ પર્વતમાંથી.

લાખંડની કાચી ધાતુ—હિંદુસ્તાન, ચીન, જપાન વગેરે ધણા દેશોમાંથી નીકળે છે પણ તેને ખાદીને જોઇએ તેવો ઉપયોગ થતો નથી.

કાચલા—ચીન, સૈબીરિયા, ઇરાન, એશિયા માઇનર, જપાન અને હિંદુસ્તાન.

તાંબુ—જપાન, હિંદુસ્તાન અને સૈબીરિયામાંથી નીકળે છે.

કલાઇ—મલાય દ્વીપકલ્પ.

કેરોસીન—કાકેસસની દક્ષિણનો મુલક, હિંદી ચીન અને બ્રહ્મદેશ.

મીઠું—હિંદુસ્તાનમાં પંજબ પ્રાંતના સોલ્ટરેન્જ નામના કુંગરમાંથી.

પ્ર૦ એશિયાની ખેતીની પેદાશ કહો.

(૧૬૦)

૬૦ ડાંગર, જુવાર, મકાઈ, બઉં—ચીન, જાપાન, એશિયા માઇનોર
હિંદુસ્તાન અને અફઘાનિસ્તાન.

શેરડી—એશિયાના દક્ષિણ અને અગ્નિપ્રાચીમાં

ગરમમસાલો, શુદર, ગટાપર્યા, ઈંડિઆરબર, રાજ અને
ઔષધો. વિષુવવૃત્તની નજદીકના ગરમ પ્રદેશમાં.

તમાકુ—હિંદુસ્તાન, ચીન, એશિયા માઇનોર, કેકેશિયા અને
તુર્કસ્તાન.

શાણ—હિંદુસ્તાન.

સાગ—હિંદુસ્તાન અને હિંદી ચીનમાં પુષ્કળ થાય છે.

ચા—હિંદુસ્તાન, સિલોન, ચીન અને જાપાન.

અખીણ—હિંદુસ્તાન, ઇરાન અને ચીન.

રેશમ—હિંદુસ્તાન, ચીન, જાપાન, એશિયા માઇનોર, ઇરાન
અને તુર્કસ્તાન.

શુદ—હિંદુસ્તાન અને અરબસ્તાન.

૩૦ એશિયાખંડમાં ચાલતા હુન્નર ઉદ્યોગની મુખ્ય હકીકત કહો.

૭૦ ચીન, હિંદુસ્તાન અને જાપાનમાં સુતરાઉ કાપડ વણાય છે.

તેમજ હિંદુસ્તાનમાં શણના ટાટ અને કાથળા વણાય છે. યુરો-
પમાં ખનતો ઘણાખરો માલ જાપાનના લોક ખનાવવા લાગ્યા
છે. જાપાનનું રેશમી કાપડ વખણાય છે. દિવાળીમાં ફેડવાના ફટા-
કડા ચીનમાંજ બને છે. કાથળાં દોરડાં હિંદુસ્તાન અને ચીનમાં
થાય છે. ગળીનો ઉદ્યોગ ફક્ત હિંદુસ્તાનમાંજ ચાલે છે.

૪૦ એશિયાખંડના વેપારના માર્ગ કહો.

૭૦ એશિયાના મધ્યભાગમાં વેપારને માટે રસ્તાની સારી સજવડ
નથી, તેથી વેપારીઓ ઉંટ કે પોઠ મારફત કારા દિવસોમાં વેપાર

ચલાવે છે, પણ ચોમાસાના દિવસોમાં વેપાર ચાલતો નથી. ચીન અને જાપાનમાં પરદેશી પ્રળને વેપાર કરવાની છુટ મળવાથી તેમનો વેપાર સારી રીતે ચાલે છે. વળી હિંદુસ્તાન, ચીન અને જાપાનમાં રેલવેના વધારાને લીધે વેપાર ચઢતી સ્થિતિમાં છે. તેમજ નદીઓનો જળમાર્ગ પણ વેપારની અનુકૂળતા કરી આપે છે. હિંદુસ્તાન, ચીન, જાપાન, ઇરાન અને અરબસ્તાનનો વેપાર દરિયા રસ્તે ઠીક ચાલે છે. સૈમ્પીરિયાને વેપાર માટે દરિયાકિનારો સગવડ પડતો છે, પણ ટાઢને લીધે પાણી કરી જવાથી વેપાર માટે નિરુપયોગી છે. દરેક દેશનાં મોટાં શહેરોનો તાર વડે સંબંધ જોડાવાથી પણ વેપારને અનુકૂળતા મળે છે.

પ્ર૦ એશિયા ખંડનો વેપાર કહો.

ઉ૦ એશિયાખંડનો પરદેશનો ધણાખરો વેપાર યુરોપિઅનોના હાથમાં છે. આ ખંડમાંથી મુખ્યત્વે ચા, રેશમ, રૂ, રંગ, તેલીખીઆં, થુંદ, ગરમ મસાલો, ચોખા, ઊન, શણ, સાગ અને ટ્રોસીન બહારદેશ જાય છે, તેને બદલે સુતરાઉ, રેશમી, ગરમ અને શણનું કાપડ તથા સંચાઓને ઉપયોગી ધાતુઓ બહારથી આવે છે.

પ્ર૦ એશિયાનાં મોટાં બંદરો કહો.

ઉ૦ રમનાં, મુંબાઈ, કલકત્તા, કોલંબો, સિંગાપોર, હાંગકાંગ, શાંગ હાઈ અને યોકાહામા.

પ્ર૦ એશિયાખંડનાં મુખ્ય રાજ્ય કહો.

ઉ૦ દક્ષિણમાં—હિંદુસ્તાન, મલાયા દ્વીપકલ્પ, સિઆમ અને ફ્રેચ હિંદી ચીન. પૂર્વમાં—ચીન અને જાપાનનું રાજ્ય.

ઉત્તરમાં—એશિયાઈ રશિયા,

(૧૬૧)

પશ્ચિમમાં—એશિઆઇ તુર્કસ્તાન, અરબસ્તાન, ઇરાન અને અફ-
નિસ્તાન એ ચાર મુસલમાની રાજ્ય છે.

૫૦ એશિઆખંડના દેશો રાજધાનીનાં શહેર સાથે કહો.

દેશાનું નામ.	મુખ્ય શહેર.
ઉ૦ (૧) હિંદીચીન.	માંડલે.
(૨) ચિનાઈ રાજ્ય.	પેકીન.
(૩) જાપાન.	યદો (ટોકિયો).
(૪) એશિઆઇ રશિયા	ઇર્કુટસ્ક
(૫) એશિઆઈ તુર્કસ્તાન	સ્મર્ના
(૬) અરબસ્તાન.	મક્કા.
(૭) ઇરાન.	તેહરાન.
(૮) અફઘાનિસ્તાન.	કાબુલ.
(૯) બલુચીસ્તાન.	ખિલાત.
(૧૦) હિંદુસ્તાન.	દિલ્લી.
(૧૧) સિલોન.	કોલંબો.

૧. હિંદીચીન.

૫૦ હિંદીચીનની જાણવાલાયક સામાન્ય લકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશ બંગાળા અખાત અને ચિનાઇ સમુદ્ર વચ્ચે આવેલો
દ્વીપકલ્પ છે. દરિઆકિનારો પાસે હોવાથી બંદરો ઠીક છે, પણ
વરસાદને લીધે હવા બેજવાળી રહે છે, તેથી રોગનો ઉપદ્રવ
વિશેષ છે.

૫૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉં ખીણોમાં ચોખાનો પાક પુષ્કળ થાય છે. જંગલો વધારે હોવાથી ઇમારતી લાકડું થાય છે. ખેતીની પેદાશમાં શેરડી, રે, ગળી અને તમાકુ થાય છે. મધ્ય ભાગમાંથી કિંમતી ખનીજો (હીરા, માણેક, વગેરે) નીકળે છે, અને દક્ષિણ તરફની જમીનમાંથી કથાઈ નીકળે છે. બ્રહ્મદેશમાંથી કેરોસીન નીકળે છે.

પ્ર૦ લોકો વિષે શું જણાવો ?

ઉં મંગોલિયન વર્ગના હોઈ બૌદ્ધર્મી છે. મત્સયામાં મુસલમાનો છે.

પ્ર૦ લોકોનો હુન્નર ઉદ્યોગ કહો.

ઉં સોના રૂપાનાં કાતરકામ કરવામાં અને મીનો પુરવાના કામમાં લોકો ધણા હોશિયાર છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કય છે ?

ઉં ઇરાવદી, સીતાંગ, સાલવીન, મેકાંગ, મૈનામ.

પ્ર૦ એ દેશના રાજકીય વિભાગ કહો.

ઉં બ્રહ્મદેશ, સિયામ, ફ્રેન્ચ હિન્દી ચીન, મત્સયા દ્વીપકલ્પ, સામુદ્ર-ધુનીનાં મંરથાન.

સિયામ.

પ્ર૦ સિયામની જાણવા લાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉં આ ભાગ સિયામના અખાતની ઉત્તરે હોઈ રાજ્યપદ્ધતિ રાજ-સત્તાક છે. લોકો મંગોલિયન અને બૌદ્ધર્મી છે.

પ્ર૦ સિયામની મુખ્ય આયાત કહો.

ઉં સુતરાઉ કાપડ, કીંમતી ધાતુ, અરીણ અને કેરોસીન.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉં ચોખા, ઇમારતી લાકડું, માછલાં અને ચામડાં.

(૧૯૪)

પ્ર૦ મુખ્ય શહેર કયાં છે ?

ઉ૦ ખાંદેક—રાજધાનીનું શહેર અને વેપારનું ઠેકાણું.

ફ્રેન્ચ હિંદી ચીન.

પ્ર૦ જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ હિંદી ચીનનો પૂર્વ કિનારો ફ્રેન્ચ હિંદીચીન નામે ઓળખાય છે. તેમાં ટાનકીન, અનામ અને કામ્બોડિયાના ભાગો પર ફ્રેન્ચોની સત્તા છે. ત્યાંની કેટલીક પ્રાચીન યાદગીરીઓ પરથી જણાય છે કે અહીંના લોકો આગળના વખતમાં ઘણા સુધરેલા હતા.

પ્ર૦ હિંદી ચીનની મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ડાંગર, રેશમ, રૂ, ખાંડ, અરીસો, ચા, તેલીબીયાં, તમાકુ, તેળનો અને રેવંચીનો શીરો.

પ્ર૦ ખનીજ પેદાશ કયું છે ?

ઉ૦ ટાનકીનમાં કાયલાની ખાણો છે, તેમજ તાંબુ અને લોખંડ પણ કોઈ કોઈ ઠેકાણે મળી આવે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કયાં છે ?

ઉ૦ હેનોઇ—ફ્રેન્ચ ગવર્નર જનરલને રહેવાનું સ્થળ છે.

હ્યુએ—મજબુત કિલ્લેખાધીવાળું શહેર છે.

સેંગાન—મોટું શહેર છે. નોમપેન—કંબોજની રાજધાની છે.

મલાયા દ્વીપકલ્પ.

પ્ર૦ આ વિભાગની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દ્વીપકલ્પ બ્રહ્મદેશની દક્ષિણે આવેલો છે. તેમાંનાં ઘણાં ખરાં રાજ્ય બ્રિટિશ હકુમત નીચે છે. અહીંની હવા ગરમ અને ભેજ-

(૧૬૫)

વાળી છે. તેથી પુષ્કળ વનસ્પતિ થાય છે. અહીંની જમીનમાંથી પુષ્કળ કલાઈ નીકળે છે.

પ્ર૦ મલાયા દ્વીપકલ્પની મુખ્ય પેદાશ કઈ છે ?

ઉ૦ જુદાં અને ગટાપચી તે બહાર દેશ મોકલવામાં આવે છે.

પ્ર૦ મલાયા દ્વીપકલ્પમાં કયાં કયાં મુખ્ય રાજ્ય છે ?

ઉ૦ કેન્દાહ અને પેરાક ઉત્તરમાં તથા જાહેર દક્ષિણમાં મળી ત્રણ મોટાં રાજ્ય છે.

સામુદ્રકુનીનાં રાજ્યો (સ્ટ્રેટ સેટલમેન્ટ).

પ્ર૦ તેની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ સીંગાપોર, પીનાંગ અને મલાકા મળી આ વિભાગ બનેલો છે.

પહેલાં આ ભાગ હિંદી સરકારની દેખરેખ નીચે હતો, પણ હાલમાં જુદું સંસ્થાન ગણી ત્યાં ગવર્નર નીમવામાં આવ્યો છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કયાં છે ?

ઉ૦ સીંગાપોર મોટું બંદર અને નૌકાસૈન્યનું સ્થળ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ ચોખા, સુતરાઉ કાપડ. અરીજી, માછલાં અને તમાકુ બહાર દેશથી આવે છે.

૨. ચિનાઇ રાજ્ય.

પ્ર૦ ચિનાઇ રાજ્યની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ એશિઆની જમીનનો લગભગ ચોથો ભાગ રોકેલો છે. બધાં મહાન રાજ્યોમાં વસ્તીમાં સર્વથી પહેલો નંબર અને વિસ્તારમાં ત્રીજો નંબર છે. તેની ઉત્તર તરફ તાતાર લોકના હુમલા અટકાવવા ૧૫૦૦ માઇલ લંબાઈનો કોટ બાંધેલો છે.

પ્ર૦ ચિનાઈ રાજ્યના રાજકીય ભાગ કહેા.

ઉ૦ (૧) શુદ્ધચીન, (૨) મંચુરિઆ (૩) માંગોલિઆ (૪) તિબેટ
(૫) પૂર્વ તુર્કસ્તાન (ચિનાઈ તાર્તરી).

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહેા.

ઉ૦ આ રાજ્યમાં લગભગ ૪૮ કરોડ માણસની વસ્તી છે તેમાંના
૬૫ ટકા શુદ્ધ ચીનમાં છે. દુનિઆમાં ઘાડામાં ઘાડી વસ્તી આ
દેશમાં છે. લોકો ઔદ્યધર્મી છે. પૂર્વજોની પૂજને ધાર્મિક ક્રિયા
ગણે છે. ચીનાઓ માયાળુ અને સભ્ય ગણાય છે. તેઓ ઉદ્યોગી
અને હુન્નરી છે, પણ પોતાના જુના વિચારને ધણી ચીવટથી
વળગી રહે છે. હાલના જમાનાના નવા સુધારા દાખલ કરવામાં
આચકો ખાય છે, પણ હાલમાં જાપાનની ઉન્નત સ્થિતિ જોઈ
કેટલાક સુધારા દાખલ કરવા માંડ્યા છે. તથા વિદ્યાર્થીઓને
હુન્નર શીખવા બહાર દેશ મોકલતા થયા છે. અહીંની પ્રજા મોં-
ગોલિઅન વર્ગની છે. તેમની ચામડી પીળી છે. અહીંની જમીન
પીળી, નદી પીળી, માટી પીળી, લોકો પીળા ને વનસ્પતિ પણ
પીળી છે એ પ્રમાણે સર્વ વસ્તુઓ પીળીજ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહેા.

ઉ૦ ધઉં, ચોખા, બાજરી, કપાસ, ડાંગર, શેરડી, રૂ, અરીસુ, ચા
અને શેતુરનાં ઝાડ પુષ્કળ થાય છે. મુખ્ય ધંધો ખેતીનો છે.
અહીંની જમીનની ણદ્રુપતાનો આધાર પીળી માટી ઉપર છે.

પ્ર૦ ખનીજ પેદાશ કહેા.

ઉ૦ મીઠું, તાંબુ, લોહું અને પારે. કાયલા જથ્થાબંધ મળી આવે છે.
પણ વસ્તીના વધારાના લીધે વસવાની જમીનની અછતને લીધે
જમીનમાંથી જોઈએ તેટલા કાયલા ખોદી કાઢતા નથી.

(૧૬૭)

પ્ર૦ ચીનાઓનો હુમલો ઉઘોગ કહો.

ઉ૦ ચીનાઈ માટીનાં વાસણુ સારાં થાય છે. છાપવાની કળા, મંદુ-
કના દારૂની બનાવટ અને હોકાયંત્રની શોધ ચીનાઓએજ પહેલ-
વહેલી કરી છે.

પ્ર૦ ચીનની મુખ્ય નિકાસ કહેા,

ઉ૦ ચા, રેશમ, ચીનાઈ વાસણુ, સાકર બહારદેશ જાય છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહેા.

ઉ૦ અશીણુ, રૂ તથા સુતરાઉ અને ગરમ કાપડ બહાર દેશથી આવે છે.

પ્ર૦ રાજ્યપદ્ધતિ કહેા.

ઉ૦ ઈ. સ. ૧૯૧૨ પહેલાં રાજસત્તાક હતું પણ ભાર પછી પ્રજા
સત્તાક થયું છે. અમલદારો ને મેડેરીન નામથી ઓળખે છે. વિ-
દ્વાન વર્ગનેજ અમલદાર તરીકે પસંદ કરે છે અને તે બાબતની
પરીક્ષાઓ આપવી પડે છે. પ્રજાસત્તાક રાજ્યના ઉપરીને પ્રેસી-
ડેન્ટ કહે છે.

પ્ર૦ ચીનના મુખ્ય દ્વીપ કહેા.

ઉ૦ હેનાન, ફામોસા, હાંગકાંગ, મકાઉ અને યુસન.

પ્ર૦ પર્વત કહેા.

ઉ૦ પેલીંગ, નાનલીંગ અને યુનલીંગ.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કય છે ?

* ઉ૦ પૈહો, હોઆંગહો, યાંગસેક્યાંગ, સિક્યાંગ (કંતાન)

પ્ર૦ જાણુવા લાયક શહેર કહેા.

ઉ૦ પેકીન-રાજધાનીનું શહેર છે.

નાનકીંગ-કીપડ તથા વેપાર માટે પ્રખ્યાત છે.

(૩૬૬)

શાંગહાથ-પરદેશી વેપારનું ડેકાણું છે. તેમાં સજ્જનો વેપાર
ધમધોકાર આવે છે.

દીપ્તિ-સમીપમાં મોટું બંદર છે.

કંતાન-સિકયાંગ નદી પર મોટું બંદર હોઈ લાખ, લાખીદાત
અને કાચના કામ માટે ધણું પ્રખ્યાત છે.

હોંગકોંગ, એમોય, કુચ્યુ, વગેરે ખીળાં બંદર છે.

તિબેટ.

પ્ર૦ તિબેટની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ દુનિઆમાં સર્વથી ઉચ્ચ પ્રદેશ છે. ઉત્તર તરફનો મુલક ઉચ્ચ
છે પણ દક્ષિણ તરફની જમીન ફળદ્રુપ છે. બૌદ્ધ ધર્મના વક્ષા
ધર્મગુરુ મહાલામા આ દેશમાં રહે છે.

પ્ર૦ તિબેટની મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ઊંચ, ટંકણુખાર, ઢોર અને કસ્તુરી તે બહારદેશ મોકલવામાં
આવે છે.

પ્ર૦ તિબેટની આયાત કહો.

ઉ૦ સુતરાઉ અને ગરમ કાપડ તથા અનાજ બહાર દેશથી આવે છે.

પ્ર૦ ભોટાની હકીકત કહો.

ઉ૦ ભોટા બૌદ્ધધર્મી હોઈ ભોળા, નર અને હિંમતવાન છે. તેઓ
વેપારી લાઈનના છે, અને મોજશોખી છે.

પ્ર૦ મુખ્ય શહેર કહો.

ઉ૦ લાસા-રાજધાનીનું શહેર છે, તેમાં બૌદ્ધ ધર્મના ગુરુ લામા
રહે છે.

(૧૯૯)

મંચુરિઆ.

પ્ર૦ મંચુરિઆ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ આમુર નદી અને કારિઆ વચ્ચે આવેલો પ્રદેશ છે. તેનો કટ-લોક ભાગ જાપાનને તાબે છે. અહીંની હવા ઠંડી છે.

પ્ર૦ મંચુરિઆનાં શહેર પ્રખ્યાતિ સાથે કહો.

ઉ૦ મુકડન—રાજધાનીનું શહેર સામના વેપાર માટે પ્રખ્યાત છે.

પોર્ટઆર્થર—બંદર છે. તે ઈ. સ. ૧૯૦૫માં રશિઆ પાસેથી જાપાને જીતી લીધું.

માંગોલિઆ.

પ્ર૦ માંગોલિઆની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ મંચુરિઆની પશ્ચિમે આવેલો પ્રદેશ છે. તેમાં ગોખીનું મેદું ૧૫૦૦ મૈલના વિસ્તારનું રણ આવેલું છે. તેથી વસ્તી ઘણી ઓછી છે.

પ્ર૦ લોકનો ધંધો કહો.

ઉ૦ ધાસ પુષ્કળ હોવાને લીધે લોકો ભરવાડની માફક પોતાનાં ઢોર લઈ ફરતા ફરે છે. તેઓ ઘેટાં, ઢોર અને ઘેડા ઉછેરે છે તથા વેચે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કયાં છે ?

ઉ૦ ઉર્ગા રાજધાનીનું શહેર છે, ત્યાં ચઢને સૈબીરિઆમાં જવાનો રસ્તો છે.

ચિનાઇ (પૂર્વ) તુર્કેસ્તાન (તાર્તારિ) :

પ્ર૦ તેની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ થીઆનશાન પર્વતની દક્ષિણે આવેલો પહાડી મુલક છે, તેથી અહીં તાદ અને તાપ પુષ્કળ પડે છે.

૫૦ લોકનો ધંધો કહો.

ઉ૦ ખેતી તથા ઢોર ઉછેરવાનો મુખ્ય ધંધો છે.

૫૦ મુખ્ય શહેર કહો.

ઉ૦ કાશગર રાજધાની તથા રૂસ્તમની જન્મભૂમિ છે.

ચારકુંડ-વેપારનું સ્થળ છે.

જાપાન.

૫૦ જાપાનની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ જાપાન શબ્દનો અર્થ ઊગતો સૂર્ય થાય છે. આ દેશ ચાર ખે-
ટથી બનેલો પાસિફિક મહાસાગરમાં આવેલો છે. તેનો કિનારો
ખાંચા ખાંચાવાળો છે, અને તે પર સારાં સારાં બંદર આવેલાં છે,
તેમજ રાજધાની પણ મહાસાગરના ધોરી રસ્તા પર આવેલી
હોવાથી વેપાર ધમધોકાર આવે છે. પાસિફિક મહાસાગરનો “ક્યુ-
રોસિવો” નામનો ગરમ પ્રવાહ આ દેશ પાસે થઈને જાય છે
તેથી ત્યાંની હવા ઠંડી ન હોતાં સમઘાત છે. આથી લોકો ઉ-
ષ્ણોગી, સાહસિક અને વેપારી છે. જાપાનની ભૂરચના તથા આ-
બોહવા ગ્રેટહિટનને ઘણી રીતે મળતી આવે છે તેથી જાપાનને
એશિયાનો ગ્રેટહિટન કહે છે. જાપાનમાં જ્વાળામુખી પર્વતો
વધારે હોવાથી ત્યાં વારંવાર ધરતીકંપ થાય છે.

૫૦ જાપાનની પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં-શેરડી, ડાંગર, કપાસ, ગળી અને તમાકુ થાય છે.

અનીજ-તાંબુ, રૂપું, લોહું, કાચલા તથા ગંધકની ખાણો
પુષ્કળ છે. અહીંના ખેતીજને જમીનમાંથી ખોદી કાઢી
લોહા સારા ઉપયોગ કરે છે.

(૨૦૧)

જંગલની પેદાશ—શેતુર તથા ચાના મોટા બગીચા છે. વાંસ,
કપુર અને લાખ તથા ગુંદરનાં ઝાડ પણ પુષ્કળ થાય છે.

પ્ર૦ જાપાનની વસ્તી તથા લોકો વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ જાપાનમાં લગભગ સાડાપાંચથી છ કરોડ માણસની વસ્તી છે.
લોકો બૌદ્ધ ધર્મી તથા “ શીન્ટોઇઝમ ” (પૂર્વજોનું પૂજન) છે.
લોકો કૃષ્ણવણીમાં ધણો આગળ પડતો ભાગ લે છે તેમ સરકાર
પણ સારી મદદ કરે છે. તેઓ દેશ પરદેશ જઈ હુન્નર ઉદ્યોગ
શીખી આવી તેનો લાભ સ્વદેશીઓને આપે છે. તેઓ દયાળુ,
નમ્ર, સખ્ય, મળતાવડા, સ્વચ્છ, કરકસરીઆ ને સ્વદેશાભિમાની છે.

પ્ર૦ લોકોનો ઉદ્યમ કહો.

ઉ૦ મુખ્ય ધંધો ખેતીનો છે. ઉત્તરમાં માંજરાં પકડવાનો ધંધો
ચાલે છે. માટીનાં વાસણ, કાગળ, અને હાથીદાંતના કામમાં
જાપાનીઓ ઉસ્તાદ છે. સાંચા કામ, વણાટ કામ, અને વહાણ
બાંધવાના કામમાં પણ હોશિયાર છે. રેશમી કાપડ અને દીવા-
સળી બનાવવાનાં પુષ્કળ કારખાનાં છે. યુરોપિઅનોની નકલ કરી
નવા નવા હુન્નર ઉદ્યોગ હાથ કરે છે.

પ્ર૦ જાપાનની મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ ગરમ કાપડ, ખાંડ, કેરોસીન, તથા લોખંડનો સામાન દેશમાં
આવે છે.

પ્ર૦ નિકાસ કઈ છે ?

ઉ૦ કાચું રેશમ, સુતર, ચા, ચોખા, કાચરા, દીવાસળી, તાંબા તથા
માટીનાં વાસણ છે. હિંદુસ્તાનમાં—દીવાસળી, કાચ, ધડિઆળ,
જીરી, રેશમી કાપડ, રમકડાં, સુતરાઉ કાપડ અને બીજાં કેટલોક

(૧૦૨)

તૈયાર માલ આવે છે. તેને મદલે હિંદમાંથી-ખડ, સચ્ચુ, લેલીખીયાં
વિકાસથી ગરમ કાપડ, અને ફેરાસીન જાય છે.

પ્ર૦ રાજ્ય પદ્ધતિ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ પહેલાં રાજ સત્તાક હતું પણ હાલમાં રાજ પ્રજા સત્તાક છે.
પાર્લામેન્ટમાં કાયદા તૈયાર કરી મિકાડો પાસે મોકલવામાં આવે
છે. જપાનના રાજને મિકાડો કે પ્રજા કહે છે.

પ્ર૦ જપાનનાં જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ ટોકીયો (યદો) રાજધાનીનું શહેર છે.

યોકોહામા, નાગાસાકી અને ઓસાકા મંદરા છે. ઓસા-
કામાં એક ઘેરથી બીજે ઘેર આવવા માટે પુલ બાંધેલા છે.
કિઓટો—વેપારનું ઠેકાણું અને અગાઉની રાજધાની છે.

કોરિઆ.

પ્ર૦ કોરિઆ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ ચીનને લગતા પીળા સમુદ્ર પાસે આવેલો દ્વીપકદ્વ છે. તે પ-
હાડી પ્રદેશ છે. જપાને ઇ. સ. ૧૯૧૦ માં ચીન પાસેથી પોતા-
ને કબજે લીધો છે.

પ્ર૦ કોરિઆની પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—ચોખા, ધઉં, જવ, અને તમાકુ છે.

ખમીજમાં—સોનું, રૂપું, લોહું અને કાચકાની ખાણો છે.

પ્ર૦ કોરિઆના લોકોની હકીકત કહો.

ઉ૦ લોકો માંગોલિઅન જાતના હોઈ બૌદ્ધધર્મ પાળે છે. તેઓ
બહુ આળસુ છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ સેએલ રાજધાનીનું શહેર છે.

(૧૭૩)

એશિઆઈ રશિઆ.

પ્ર૦ એશિઆઈ રશિઆની સામાન્ય હકીકત કહેા.

ઉ૦ આ પ્રદેશ વિશાળ હોઈ એશિઆખંડની જમીનનો ૬ ભાગ રાખેલો છે. પણ વેરાન અને ઠંડીને લીધે વસ્તી ઘણીજ ઓછી છે. તેની સત્તા એશિઆખંડમાં વધતી જતી હતી પણ રૂઝ ભપાનીઝ લડાઈ પછી તેનો અટકાવ થયો છે.

પ્ર૦ તેના રાજકીય વિભાગ કહેા.

ઉ૦ (૧) સૈબીરિઆ. (૨) રશિઆઈ તુર્કસ્તાન. (૩) કોકેશિઆ.

(૧) સૈબીરિઆ.

પ્ર૦ આ ભાગની જાણવા લાયક હકીકતનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ તેનું ક્ષેત્રફળ લગભગ ૫૫ લાખ ચો. માઈલનું એટલે મુરત્તે ખંડના ક્ષેત્રફળ કરતાં પણ વધારે છે. ઉત્તરનો ભાગ શીતકટીબંધમાં આવેલો હોવાથી જમીનપર હંમેશાં બરફજ રહ્યા કરે છે. તેથી ક્ષેત્રફળના પ્રમાણમાં વસ્તી ઘણીજ ઓછી છે. વર્કોયાન્સ્ક પ્રાંતમાં એટલી બધી ઠંડી પડે છે, કે ગરમી માપક યંત્રમની પાસે પેણું ત્રણ માસ સુધી ઠરી જાય છે.

પ્ર૦ સૈબીરિઆની પેદાશ કહેા.

ઉ૦ દક્ષિણ તરફની ખેડાણ લાયક જમીનમાં ઘઉં, જવ અને રાંધેલું ધાન થાય છે. ઉત્તર તરફ લીલ અને શંવાળ જાતની વનસ્પતિ થાય છે. ખનીજોમાં-પુરતલ પર્વતમાંથી સોનું અને આલતાઈ પર્વતમાંથી સોનું, રૂપું, તાંબું, લોહું, કાચલા અને સીસું વગેરે કાઢતી ધાતુ નીકળે છે.

પ્ર૦ લોકોનો વધો કહેા.

ઉં લોકોની વસ્તી નદી કિનારે જોવામાં આવે છે. ઉત્તર તરફ લોકો શિકાર કરીને, માછલાં પકડીને, ઘાર ઉછેરીને અને પીછાં તથા રૂવાં એકઠાં કરી પોતાનું ગુજરાન ચલાવે છે.

પ્રં સૈબીરિયાની નિકાસ કહો.

ઉં ધાતુ, રૂવાં અને જવાહિર બહારદેશ જાય છે.

પ્રં મુખ્ય આયાત કય છે ?

ઉં ચીનમાંથી ચા અને રેશમ તથા જર્મની અને અમેરિકાથી સાંચા-કામ અને તૈયાર થયેલો માલ આવે છે.

પ્રં રાજપદ્ધતિની હકીકત કહો.

ઉં રશિયાના રાજકર્તા ઝાર-યુરોપી રશિયામાં રહે છે, તેમના તરફથી અહીં ગવર્નર જનરલ અમલ ચલાવે છે.

પ્રં મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉં ઓબી, એનસી, લીના અને આમુર.

પ્રં મુખ્ય અખાત કયા છે ?

ઉં ઓબી અને એનસી.

પ્રં મુખ્ય ભૂશિરો ગણાવો.

ઉં ઉત્તર ભૂશિર, લોપાટકા, પૂર્વકેપ અને કેપચેલેસ્કીન.

પ્રં સરોવર કહો.

ઉં બેકલ એશિયાખંડમાં મોટામાં મોટું મીઠા પાણીનું સરોવર છે.

પ્રં જાણવા લાયક શહેર કયાં છે ?

ઉં ઇર્કુટસ્ક-રાજધાની તથા રૂવાંનો વેપાર ચલાવનાર મોટું ઠેકાણું છે.

ટોમ્સ્ક-વેપારનું સ્થળ અને ત્યાં મોટી પાઠશાળા છે.

ટોબોલસ્ક-જુની રાજધાની અને માછલાંના વેપારનું સ્થળ છે.

ઓમ્સ્ક-વેપારનું મથક છે, અને મોટું શહેર છે.

લાડીવોદ્યોક—પાસિદ્ધિ મહાસાગર પર રૂશિઆનું નૌકા-
સૈન્યનું ડેકાણું છે.

(૨) રૂશિઆનું તુર્કસ્તાન (તાર્તારિ).

પ્ર૦ આ વિભાગ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ આશ્વતાઈ પર્વત અને કાસ્પિઅન સમુદ્ર વચ્ચે આવેલો પ્રદેશ છે.
અહીં પણ રેલ્વે નાખી છે. આથી કરી સમરકંદથી લંડન ૧૨
દિવસમાં જવાય છે. ઉનાળામાં સખત તાપ અને શિયાળામાં
સખત ઠાઠ પડે છે. રેતીનાં તોફાન પણ પુષ્કળ થાય છે. લોકો
મુસલમાની ધર્મ પાળે છે,

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીના પાકમાં રૂ, શણ, ઘઉં, ડાંગર અને તમાકુ થાય છે.
નદી કિનારે સુંદર મેવો થાય છે.

પ્ર૦ મુખ્ય સરોવર કહો.

ઉ૦ ઝેરલ, બલકાસ અને કાસ્પિઅન.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉ૦ આમુદર્યા અને સીરદર્યા બન્ને ઝેરલ સરોવરને મળે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ તાર્કંદ—રાજધાનીનું શહેર અને વેપારનું મથક છે.

ખોખાશા—મુસલમાની પાઠશાળાઓ માટે પ્રખ્યાત અને
સુંદર શહેર છે.

ખોકંદ—બાબરની જન્મભૂમિ છે.

સમર્કંદ—તૈમુરની રાજધાની હતું. પહેલાંના વખતમાં આ
શહેર ધણું પ્રખ્યાત હતું.

ખીવા—જુના વખતમાં ગુલામોના વેપાર માટે પ્રખ્યાત હતું.

૩. કોકેશિઆ.

પ્ર૦ જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ કાસ્પિઅન અને કાળા સમુદ્રની વચ્ચે આવેલો પ્રદેશ છે. તેના મધ્ય ભાગમાં કોકેસસ પર્વત આવેલો છે તેથી તે ટ્રાન્સ કોકેશિઆ નામથી ઓળખાય છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—ચોખા, બાજરી, મકાઈ અને ઘઉં પુષ્કળ થાય છે.
ખતીજમાં—સોનું, તાંબું, કાચલા, મીઠું અને કેરોસન તેલ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વત કહો.

ઉ૦ કોકેસસ મધ્ય ભાગમાં આવેલો છે. તેનું ઉંચું શિખર એરા રેટ છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ ટીફ્લીસ--રાજધાનીનું શહેર છે. અહીં ગંધકને લીધે ગરમ પાણીના પુષ્કળ ઝરા છે તેથી તેને ગરમ શહેર કહે છે.

બાદુ--કાસ્પિઅન સમુદ્રને કાંઠે આવેલું બંદર છે. તેની પાસે કેરોસીનના ૭૦૦ કુવા છે.

બાદુમ--કાળા સમુદ્રને કિનારે આવેલું બંદર છે. બાકુથી જમીનમાં લોઢાના નળવાટે કેરોસીન તેલ લાવે છે અને પછી અહીંથી બહાર દેશ મોકલાવે છે.

એરિવાન--ત્યાંની હવા ઘણી ખરાબ છે.

કાસ્પી--મજબૂત કિલ્લેબંદીવાળું શહેર છે.

એશિઆઇ તુર્કસ્તાન.

એશિઆઇ તુર્કસ્તાનની સામાન્ય હકીકત કહો.

પાગ યુરોપના તુર્કસ્તાનના સુત્તાનની સત્તા નીચે હોઇ નારવાજો પ્રદેશ છે.

પ્ર૦ એશિયાઘ તુર્કિસ્તાનના વિભાગ કહો.

ઉ૦ (૧) એશિયા માધ્યમ (૨) સીરિયા અને પાલેસ્ટાઈન (૩) યુક્રેઈન અને તિમિસ નદીના પ્રદેશ (મેસોપોટામિયા), આર્મિનિયા અને તુર્કિસ્તાન.

(૧). એશિયા માધ્યમ.

પ્ર૦ આ વિભાગની સામાન્ય હકીકત વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ કાળા સમુદ્ર અને ભૂમધ્ય સમુદ્ર વચ્ચે આવેલો એશિયા અને યુરોપના સુધારાના દ્વાર તરીકે ગણાતો દ્વીપકલ્પ છે. અને કિનારે સારા બંદર અને અખાત આવેલા છે. આબોહવા સાધારણ રીતે સારી છે. પ્રાચીન કામમાં ઘણા સુધરેલો દેશ હતો તેની પુરાણી નિશાનીઓ હજી પણ મળી આવે છે. લોકોનો ઘણો ભાગ મુસલમાનો છે, પણ ચેપારી તરીકે ગ્રીક અને આર્મિનિયનો પ્રખ્યાત છે. કેટલાક મહાન પુરુષો હોમર, પૈથાગોરસ અને હીરોડોટસની જન્મભૂમિ પણ આ વિભાગ છે.

પ્ર૦ એશિયા માધ્યમનારની મુખ્ય પેદાશ કય છે ?

ઉ૦ ખેતીમાં—રૂં, ઘઉં, ડાંગર અને મકાઈ થાય છે, તેમજ દ્રાક્ષ, અંજીર વગેરે મેવો પણ પુષ્કળ થાય છે.

ખનીજમાં—તાંબુ, રૂપું, સીસું, લોખંડ અને કાચલા છે, પણ ખનીજોનો જોઈએ તેવો ખોદીને ઉપયોગ કરતા નથી.

અંગોરા નામનાં બકરાં થાય છે તેના વાળ શાલ બનાવવાના કામમાં ઘણા ઉત્તમ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય ભૂશિર કહો,

ઉ૦ કેપઆખા પશ્ચિમ તરફ આવેલી છે.

(૧૦૮)

પ્ર૦ જાણવા લાયક દ્વીપ કહો.

ઉ૦ સૈપ્રસ (અંગ્રેજ સરકારને તાબે છે), રોડ્સ પૈથા ગોરસની જન્મભૂમિ છે. આ સિવાય સામોસ, કોસ વગેરે બેટા છે.

પ્ર૦ તેનાં મુખ્ય શહેર કહો.

ઉ૦ રમના રાજધાનીનું શહેર અને વેપારનું ઠેકાણું.

સ્કુટારી—ખોસ્પરસની સામુદ્રધુનીપર આવેલું મોટું શહેર છે.

ત્રેબિઝાંડ—મોટું વેપારી બંદર કાળાસમુદ્રને કાંઠે છે.

અંગોરા—અંગોરા નામનાં બકરા માટે પ્રખ્યાત.

ઘુસા—રેશમના વણાટ માટે તેમજ પહેલાંની રાજધાની.

(૨) સીરિઆ.

પ્ર૦ જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ ભૂમધ્ય સમુદ્રને કિનારે આવેલો પ્રાચીન કાળમાં યુરોપ અને એશિઆ વચ્ચે વેપાર યજ્ઞાવનારો ભાગ છે. તેમાંનો પાલેસ્ટાઇન પ્રાંત ખ્રિસ્તીઓની પવિત્રભૂમિ છે.

પ્ર૦ તેની આબોહવા કહો.

ઉ૦ ઉચ્ચ પ્રદેશ હોવાને લીધે શિયાળો સખત અને ઉનાળો મધ્યમ છે.

પ્ર૦ તેમાં કઈ જાતના લોક રહે છે ?

ઉ૦ વસ્તીનો મોટો ભાગ આરબલોકનો છે ?

પ્ર૦ જાણવા લાયક પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખીણોવાળો ભાગ કૃત્ત્રુપ હોવાને લીધે દ્રાક્ષ, ખજૂર, અંજૂર, નારંગી અને શેતુર પુષ્કળ થાય છે.

પ્ર૦ તેના પર્વત તથા નદીઓ વિષે શું જાણો છો.

ઉ૦ લીબનાન પર્વત ઉત્તરમાં આવેલો છે.

જાડૈન નદી થત સરોવરને મળે છે તેને ખ્રિસ્તી લોકો પવિત્ર માને છે.

પ્ર૦ સરોવર કહો.

ઉ૦ મૃત—દુનિઆમાં ખાશમાં ખારા પાણીનું સરોવર છે, અને દરિઆની સપાટીથી નીચાણમાં છે.

પ્ર૦ સિરીઆનાં શહેર કહો.

ઉ૦ અલેપ્પો—વેપારનું સ્થળ. પહેલાં ધરતીકપને લીધે અડધો અડધ નાશ પામ્યું હતું.

દમાસ્કસ—જુનામાં જુનું શહેર છે. તેમાં દમાસ્ક નામનું કાપડ તથા તરવાર અને શુલાખને માટે પ્રખ્યાત છે.

એરુટ—અગત્યનું ખંદર છે.

જેરુસલેમ—ખ્રિસ્તીઓનું પવિત્ર મથક છે. અહીંઆં ઇસુખ્રિસ્ત વધસ્તંભે જડાયા હતા.

એથલેહુમ—ઇસુખ્રિસ્તની જન્મભૂમિ છે.

બાફા—ખંદર છે, ત્યાંથી નારંગી બહાર દેશ જાય છે.

(૩) યુદ્ધેટિસ અને તિમિસના પ્રદેશ.

પ્ર૦ જાણવા લાયક હકીકતનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ આ પ્રાંતમાં આર્મિનિઆ, કુર્દિસ્તાન, મેસોપોટામિઆ અને ઈરાક અરબીનો સમાવેશ કર્યો છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આર્મિનિઆનો ખ્રિસ્તી ધર્મ પાળે છે અને કુર્દ લોકો મુસલમાની ધર્મ પાળે છે. લોકો બરવાડની માફક બટકતી અવસ્થામાં રહે છે.

પ્ર૦ આ વિભાગની પેદાશ કહો.

ઉ૦ મેવો, અનાજ, રૂ, તમાકુ, દ્રાક્ષ અને ખજૂર પુષ્કળ થાય છે.

પ્ર૦ તેનાં મુખ્ય શહેર કહો.

ઉ૦ બગદાદ મુખ્ય શહેર અને વેપારનું ઠેકાણું છે.

બસ્રા—મુખ્ય બંદર.

અબ્દુમ, વાન મોટાં શહેર છે.

આબીલન, નીનેવ—પ્રાચીન કાળમાં મોટાં શહેર હતાં.

૬. અરબસ્તાન.

પ્ર૦ અરબસ્તાનની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ એશિઆઇ તુર્કસ્તાનની દક્ષિણે રાતા સમુદ્ર અને અરબી સમુદ્ર તથા ધરાની અખાત વચ્ચે આવેલો મોટો દ્વીપકલ્પ છે. ફરિઆ કિનારાને લીધે વેપારની સવડ સારી છે. મહમદ પેગંબર સાહેબની જન્મભૂમિને લીધે મુસલમાનો આ દેશને પવિત્ર માને છે.

પ્ર૦ આ દેશની આબોહવા કહો.

ઉ૦ મધ્યભાગ ડુંગરાવાળો છે. દક્ષિણ અને ઉત્તર ભાગમાં રણ હોવાને લીધે હવા ગરમ અને સૂકી છે. અને રણમાં સીમુમ નામનો પ્રાણુદાતક ઝેરી વાયુ વાય છે. મધ્યભાગમાં રણ હોવાને લીધે કિનારે કિનારે વસ્તી છે.

પ્ર૦ ત્યાંની રાજ્યવ્યવસ્થા વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ ઓમાન પ્રાંતમાં સ્વતંત્ર સુલતાનની સત્તા છે, પણ હિંદી સરકારની દૃષ્ટિએ નીચે છે. તેમજ હૈદ્રાબાદ પ્રાંત પણ હિંદી સરકારની નીચે છે. હિંદુજન, યમન અને એલહસા આ ત્રણ તુર્કસ્તાનના સુલતાનની સત્તા નીચે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ વિશે વર્ણન કરો.

ઉ૦ ખજુર, ઘુંદ વગેરે મેવા માટે પ્રખ્યાત છે. અનાજમાં ધઉં અને બાજરી થાય છે. જનવરોમાં ઘોડા અને ઊંટ તથા બકરાં થાય છે. ફરિઆઇ પેદાશમાં બહારન ટાપુની આસપાસથી મોતી નીકળે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ સુતરાઉ કાપડ, ખાંડ અને દારૂગોળો બહારથી આવે છે. વેપારે ચલાવવામાં રેલવે, નદી, નહેરો વગેરેનો સવડ નથી પણ કાકલા વાટે વેપાર ચાલે છે.

પ્ર૦ આરબ લોકનાં ખાસ લક્ષણ કહો.

ઉ૦ લોકો ધણી જાતના છે. તેઓ સારી પરાણાવાઝરી કરનાર, સ્વતંત્રતાના હીમાયતી, હિંમતવાન, મિતાહારી અને સ્ત્રી-પ્રેક્ષનાર છે, પણ શહેરમાં વસવું નહિ ગમવાથી રાવઠીઓ બાધી રણમાં રહે છે. લોકો મુસલમાની ધર્મ પાળે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

મક્કા—રાજધાનીનું શહેર, હજરત મહંમદ સાહેબની જન્મભૂમિ હોવાથી મુસલમાનોનું જત્રાનું ટુકાણું છે.

મદીના—હજરત મહંમદસાહેબની કબર હોવાથી મુસલમાનો જત્રા માટે આવે છે.

જુદાહ—અરબસ્તાનનું બંદર છે.

એડન—બંદર હોઇ અંગ્રેજ સરકારને તાબે છે. તેની દેખરેખ મુ'બાઇ સરકાર રાખે છે.

મોખા—ઘુંદ અને દાડમ માટે પ્રખ્યાત છે.

મસ્કત—ઓમાનની રાજધાની છે. આ મંદરેથી ખબુર વગેરે બહાર જાય છે.

સેના—અરબસ્તાનમાં સુંદર શહેર અને હુંદના વેપાર માટે પ્રખ્યાત છે.

૭. ઇરાન.

પ્ર૦ ઇરાનની જાણવા લાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ પહેલાં આ દેશમાં પારસીઓ રહેતા તેથી તે પર્સીઆ નામથી પ્રખ્યાત હતો. રાજકીય દૃષ્ટિએ જોતાં ઈર્જાંડ અને રશિઆને ધણો અગત્યનો છે. પહેલાં આ દેશમાં કવિઓ અને મહાન પુરુષોનો જન્મ થયો હતો.

પ્ર૦ આમોહવાનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ સમુદ્રની સપાટીથી ઉંચો છે જેથી વરસાદ ઓછો પડતો નથી. ટેટલીક જગાએ શિઆળામાં સખત ટાઢ અને બિનાળામાં સખત તાપ પડે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીની પેદાશમાં ઘઉં, ચોખા, રૂ, ગળી, અરીણુ, તમાકુ, મેવો, દારૂ અને ગુલાબની સારી પેદાશ છે.

ખનીજમાં—રૂપું, તાંબું, લોહું, સીસું, મીઠું, ગંધક, આરસ-પાહાણુ અને ટરપેન્ડાઇન તેજ જથ્થામંધ નીકળે છે.

આ સિવાય ઇરાની અખાતમાંથી મોતી નીકળે છે. વળી આ દેશમાં ઘોડા કુતરા અને ગિંટ વખણાય છે.

પ્ર૦ લોકોનો હુન્નર ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ ગાલીચા, શાલ, તરવાર, મંદુક, કટાર, બિનતું કાપડ, જરિઆન અને બરતકામ ઉત્તમ અને છે.

પ્ર૦ લોકોનાં લક્ષણ કહો.

ઉ૦ લોકો સખ્ય, વિવેકી, સુધરેલા વિચારના ને છુટથી વાત કરનાર છે. લોકોનો મુખ્ય ધર્મ મુસલમાની છે. પારસી અને ખ્રિસ્તી-ઓની પણ વસ્તી છે.

પ્ર૦ રાજપદ્ધતિ કહો.

ઉ૦ પહેલાં રાજસત્તાક હતું, પણ હાલમાં થોડા સમયથી રાજ્ય પ્રજાસત્તાક થયું છે. ત્યાંના રાજાને શાહ કહે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક પર્વત, અને સરોવર વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ કુદિશ અને એદબુઈ પર્વત છે અને હેમાવંદ નામનું શિખર જ્વાળામુખી છે.

ઉર્મીઆ અને બખ્તેગાન નામનાં ખારા પાણીનાં સરોવર છે.

પ્ર૦ મુખ્ય બેટ કહો.

ઉ૦ કરક, ફિશ અને ઓરમઝ ઇરાની અખાતમાં આવે છે. કરકની આબુબાબુ પુષ્કળ મોતી જડે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ તેહરાન રાજધાનીનું શહેર અને ગાલીઆના વેપારનું સ્થળ છે.

ઇસ્પહાન જુની રાજધાની ને વેપારનું મથક છે.

તમ્બીઝ, વેપારનું ઠેકાણું છે.

યજ્દમાં પારસીઓની વસ્તી છે, ને વેપારનું મથક છે.

મશહ પોટો મારફત વેપાર ચલાવનાર શહેર અને પ્રખ્યાત કવિ ફિર્દોશીની જન્મભૂમિ છે.

શિરાજ--હાર અને ગુલાબ માટે પ્રખ્યાત છે. હારસી, કવિ,

સાદી અને હાશીમીની જન્મભૂમિ અને કબરો છે.

બુશાયર અને આબાસ ઇરાની અખાતપર બંધર છે.

(૨૧૪)

અફઘાનિસ્તાન.

૩૦ જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં આ દેશ હિંદુસ્તાનની પશ્ચિમે આવેલો પહાડી પ્રદેશ છે. તેનો કુટલોક ભાગ પહાડી પ્રદેશ છે.

૩૦ તેની આબોહવા કહો.

ઉં ઉનાળામાં ધણો તાપ અને શિયાળામાં સખત ટાઢ પડે છે. કટલીક જગાએ મોટાં ફળદ્રુપ મેદાન છે.

૩૦ મુખ્ય પર્વત અને નદીઓ કહો.

ઉં સુલેમાન અને હિંદુકુશ પર્વત છે.

કાબુલ અને હેલમંદ નદીઓ છે.

૫૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉં અનાજમાં—ઘઉં, મકાઈ અને ચોખા. મેવામાં—દ્રાક્ષ, દાડમ, તર-બુચ અને હીંગ છે. પશુઓમાં—ઘોડા, ઢોર અને ઘેટાં છે.

૩૦ લોકોનો હુન્નર કહો.

ઉં રેશમી સામાન, ગાલીચા, પેશતીન અને દબાવેલું ઊનનું જાંફું કાપડ.

૩૦ આયાત કહો.

ઉં સુતર, સુતરાઉ કાપડ, ધાતુ, ચા, ખાંડ વગેરે હિંદમાંથી જાય છે.

૩૦ નિકાસ કહો.

ઉં મેવો, ઊન, ઢોર, ચામડાં, હીંગ અને ઔષધ બહાર દેશ જાય છે.

૩૦ લોકોનાં લક્ષણ કહો.

ઉં દેશ પહાડી હોવાથી લોકો બળવાન, કઠાવર અને ઝંનુની છે.

પરોણાચાકરી કરવામાં આરબોની માફક હોંશિયાર છે. રાજ્ય રાજસત્તાક હોઈ રાજને અમીર કહે છે.

(૨૨૫)

પ્ર૦ અફઘાનિસ્તાનનાં મુખ્ય શહેરો કહો.

ઉ૦ કાબુલ. કાબુલ નદી પર રાજધાનીનું અને વેપારનું મથક છે.

જલાલાબાદ—ઐતિહાસિક શહેર છે.

ગઝની—મહમદ ગઝનવીના સમયનું પ્રખ્યાત શહેર છે.

કંઠહાર—ઠોટબંધી પ્રખ્યાત શહેર અને વેપારનું મથક છે.

હેરાત—જમીનની ફળદ્રુપતાને લીધે પુરાસાનનું મોતી કહેવાય છે, લશ્કરી અગત્યના પ્રમાણમાં હિંદુસ્તાનનો દરવાજો કહેવાય છે.

ખદખ—પારસીઓના પેગંબર ઝોરાસ્ટર સાહેબની જન્મ-ભૂમિ છે.

યુરોપખંડ.

પ્ર૦ બધા ખંડોમાં નાનો ખંડ કયો છે ?

ઉ૦ યુરોપખંડ.

પ્ર૦ વિદ્વાનો યુરોપ અને એશિયાને કયા એક નામથી ઓળખે છે ?

ઉ૦ યુરોપને એશિયાનો એક દ્વીપકલ્પ ગણી યુરેશિયા નામથી ઓળખે છે.

પ્ર૦ યુરોપ અને એશિયા શાથી છુટા પડે છે ?

ઉ૦ યુરલ પર્વત અને યુરલ નદી બન્ને ખંડને છુટા પાડે છે.

પ્ર૦ યુરોપખંડની સીમા કહો.

ઉ૦ ઉત્તરે—ઉત્તર મહાસાગર.

પશ્ચિમે—આટલાંટિક મહાસાગર.

દક્ષિણે-જિબ્રાલ્ટરની સામુદ્રધુની, ભૂમધ્યસમુદ્ર, કાળોસમુદ્ર, અને
બોસફોરસની સામુદ્રધુની છે.

પૂર્વે-કાસ્પિયન સમુદ્ર, કાળો સમુદ્ર, યુરલ નદી અને યુરલ પર્વત છે.

પ્ર૦ યુરોપ ખંડનો વિસ્તાર કહો.

ઉ૦ વધારેમાં વધારે ૩૬૦૦ માઈલ લાંબો ને ૨૪૦૦ માઈલ પહો-
ળાઈનો હોઈ કુલ ક્ષેત્રફળ ૩૭૫૦૦૦૦ ચો. માઈલ છે.

પ્ર૦ યુરોપની કુદરતી રચના વિષે જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ એશિયા કરતાં નિચાણુનો પ્રદેશ છે. સમશીતોષ્ણ કટીબંધમાં
આવેલો છે. વળી આ ખંડમાં એકે રણ નથી. એશિયાનો નાનો
ભાગ હોય તેમ નદીઓ અને પર્વતો નાના માપ પર છે. એમાં
ઝાઝો પહાડી પ્રદેશ નહોતાં મોટું સપાટ મેદાન છે. પૃથ્વીપરની
જમીનની વચ્ચોવચ્ચ આવેલો છે, તેથી તેને બધા ખંડ સાથે
વેપાર ચલાવવાની સારી સગવડ છે. સમુદ્રના લાંબા ફાંટાઓ
ખંડના અંદરના ભાગમાં ધણે દુર સુધી ગયેલા છે, આથી તમામ
ખંડ કરતાં મહાસાગરનો લાભ વધારે મળે છે.

પ્ર૦ યુરોપના ઉચ્ચ પ્રદેશ કહો.

ઉ૦ શ્રીસ, તુર્કિસ્તાન, સ્વીટ્ઝર્લંડ, ઇટાલી, ફ્રાન્સ વગેરે ઉચ્ચ
પ્રદેશ છે.

પ્ર૦ યુરોપના પર્વત ગણાવો.

ઉ૦ એશિયામાં જેમ પામીર બધા પર્વતનું કેન્દ્રસ્થાન છે, તેમ
યુરોપમાં આલ્પ્સ પર્વતમાંથી બધા પર્વત નીકળી જુદી જુદી
દિશાએ જાય છે. એશિયાની માફક તેના પર્વતો પૂર્વ પશ્ચિમ ગએલા
છે. તે હાર આટલાંટિક મહાસાગરથી શરૂ થઈ ઠેકઠેકેસસ પર્વત સુધી
પહોંચી એશિયાના પર્વતો સાથે જોડાઈ ઠેક પાસિફિક મહાસાગર

(૨૧૭)

સુધી ગએલી છે. યુરોપમાં અનુક્રમે કાન્ડાબરિઆ, પીરીનીઝ
આદમ્સ, જીરા, કાર્પેથિઅન, બાદકન, અને કોકેસસની
સળંગ લાઈન બને છે. આ સિવાય એપિનાઇન, યુરલ,
કાલોન વગેરે છુટા પર્વત આવેલા છે.

પ્ર૦ યુરોપના જ્વાળામુખી પર્વત કહો.

ઉ૦ વિસુવિયસ, એટના, સ્ટ્રામ્બોલી ઇટાલીમાં અને હેકલા
આઇસલાંડમાં આવેલા છે.

પ્ર૦ યુરોપખંડની નદીઓ કહો.

ઉ૦ વોલ્ગા અને યુરલ કાર્પિઅન સમુદ્રને મળે છે.

ડાન્યુબ ને નિપર કાળા સમુદ્રને મળે છે.

ડાન આઝોવના સમુદ્રને મળે છે.

પેચોરા ને ક્વિના ઉત્તરમહાસાગરમાં પડે છે.

ડ્યુના રૈગા અખાતને મળે છે.

વિસ્તુલા અને ઓડર બાલ્ટિક સમુદ્રને મળે છે.

એલ્બ, વિસર, હાઇન ને ટેમ્સ—ઉત્તર (જર્મન) સમુદ્રને
મળે છે.

સેન ઈગિઝશ ચેનલને મળે છે.

લુઓર, ગારોન, ડુરો અને ટેગસ આટલાંટિક મહાસાગર-
ને મળે છે.

ધાઓ, હોન, આર્નો અને રૈબર,--જૂમખ્ય સમુદ્રને મળે છે.

પ્ર૦ યુરોપખંડમાં જાણવા લાયક સરોવર કહો.

ઉ૦ લાડોગા, ઓનેગા અને મલ્મેન યુરોપી રશિયામાં આવેલાં છે.

જીનીવા અને કોન્સ્ટન્સ સ્વીટ્ઝર્લૅન્ડમાં કુદરતી સૌંદર્યને
આપે પ્રખ્યાત છે.

(૨૧૮)

વેનર, વેઠર અને મીલર સ્વીડનમાં આવેલાં છે. સર્વમાં
મોટામાં મોટું મીઠા પાણીનું સરોવર લાડોગા છે.

પ્ર૦ યુરોપના ઉત્તર કિનારા વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ ઉત્તરમહાસાગરને લગતો શ્વેતસમુદ્ર, તથા સિંપટ્ઝર્ગન અને
નોવાઝેમ્બલા ખેટ આવેલા છે.

પ્ર૦ પશ્ચિમ કિનારે આવેલા સમુદ્ર અને અખાત કહો.

ઉ૦ બોથિનઆ અને ફિન્લાંડનો અખાત, બાલ્ટિક, ઉત્તર (જર્મન),
ને આઇરિશ સમુદ્ર તથા બિસ્કેનો ઉપસાગર આવેલા છે.

પ્ર૦ યુરોપને પશ્ચિમ કિનારે આવેલી સામુદ્રધુનીઓ કહો.

ઉ૦ સ્કાગરાક, કાટીગાટ, સાઉન્ડ, ગ્રેટબેલ્ટ, અને લીટલબેલ્ટ.

પ્ર૦ પશ્ચિમ કિનારે આવેલા દ્વીપ કયા કયા છે ?

ઉ૦ ગ્રેટબ્રિટન, આયર્લેન્ડ, આઇસલેન્ડ, આટલાંટીક મહાસાગરમાં;
ગ્રીનલેન્ડ, ફ્યુનેન, લાલાંડ બોર્નહોમ, બાલ્ટિક સમુદ્રમાં; તથા
ગોથલેન્ડ ને ઓલાંડ, બોથનીઆ અખાતમાં છે.

પ્ર૦ દક્ષિણ કિનારે આવેલા સમુદ્ર અને અખાત કહો.

ઉ૦ ભૂમધ્ય, આદ્રીઆટીક, કાળો, આઝોવ, માર્મોરા સમુદ્ર અને
ઈજીઅન સમુદ્ર, લૈયોન્સ, જીનોઆ, ટોરન્ટો, અને વેનીસનો
અખાત.

પ્ર૦ બાલ્કન કિનારે આવેલા ખેટ કહો.

ઉ૦ બલ્કારી ટાપુઓ સ્પેનને લગતા; કાર્સીકા ફ્રાન્સને તાબે; સા-
ર્દીનીઆ, એબ્ર્યા, સંબોલી, ઈટાલીના; માલ્ટા, ગોઝો, કોમીનો,
અંગ્રેજોના છે; આને કાંડીઆ તથા લેમનોસ તુર્કસ્તાનના તાબામાં છે.

(૨૬)

પ્ર૦ દક્ષિણ કિનારે આમુદ્ધુનીઓ કઈ છે ?

ઉ૦ જાબાદર, હેલીસ્પોન્ટ, અને મોસકરસ.

પ્ર૦ યુરોપની મુખ્ય બૂશિરો કહો.

ઉ૦ ઉત્તરકેપ, નોર્દકીન, મોર્વેમાં; સેન્ટ વિન્સેન્ટ, સાન્ટામેરીઆ, અને રોકા, પોર્તુગાલમાં; કેપ પ્રીનીસ્ટર, ઓર્ટીંગલ, ટ્રાલગર, કુઝ, અને હરીફા, સ્પેનમાં; સ્પાર્ટવિન્ટો અને પારસારો ઇટાલીમાં; ને કેપ-માટાપાન ગ્રીસમાં છે. નોર્દકીન છેક ઉત્તરમાં, કેપ રોકા પશ્ચિમમાં અને કેપટરીફા છેક દક્ષિણમાં છે.

પ્ર૦ યુરોપમાં દ્વીપકલ્પો કયા કયા છે ?

ઉ૦ સ્કાંડિનેવીઆ, જર્મલાંડ, આઈર્લેન્ડ, ઇટાલી, બાલ્કન અને ક્રીમીઆ મુખ્ય દ્વીપકલ્પો છે.

પ્ર૦ યુરોપખંડની આબોહવાનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ ધણેભાગે યુરોપખંડ સમશીતોષ્ણ કટિબંધમાં આવેલો છે. તથા ત્યાં બહુ ગરમી પડતી નથી, સ્વીટ્ઝર્લાંડ સિવાય બધા દેશો પાસે દરિયા આવેલો છે. ગ્રેટબ્રિટન ને નોર્વેમાં ગરમીની વધે અતિશય ટાઢ પડતી નથી. રશિયામાં પશ્ચિમપૂર્વમાં પર્વતો નહિ હોવાથી ઉત્તરનો ઠંડો પવન કાળા સમુદ્રના પાણીને પણ ઠારે છે, નોર્વે ગ્રેટબ્રિટન અને સ્પેન વગેરે પશ્ચિમના દેશોમાં વરસાદ વધારે પડે છે. આપણી માફક નિયમિત ચોમાસું ન હોતાં આ દેશોમાં ગમે ત્યારે વરસાદ પડે છે. વળી આ ખંડ સમશીતોષ્ણ તથા શીતકટિબંધમાં હોવાને લીધે ઉષ્ણ કટિબંધ જેટલો વરસાદ પડતો નથી.

પ્ર૦ યુરોપખંડની વનસ્પતિની નીપજ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ ઉત્તરમાં સેવાળ અને લીલ જાતની વનસ્પતિ થાય છે. દક્ષિણમાં દેવદાર અને ફર્નનાં જંગલ છે. વળી આક, ચેરા, ખીચ, ઓલીવ અને સેતુરનાં ઝાડ પણ થાય છે. રૂશીઆ, સ્વીડનનોર્વે અને આસ્ટ્રીઆમાં ઇમારતી લાકડું થાય છે.

પ્ર૦ યુરોપખંડમાં થતાં પ્રાણીઓની હકીકત કહો.

ઉ૦ આપણા ખંડની માફક સિંહ, ચિત્તા, દીપડા, કે હાથી જોવામાં આવતા નથી, શિકારી જનાવરોમાં રીંછ, વર, અને હરણ છે. ફક્ત, જીઆલ્ફર આગળ વાંદરા જોવામાં આવે છે. દક્ષિણમાં રેશમના કીડા અને નદીઓમાં આમન અને સ્ટરજોન નામની માછલી જોવામાં આવે છે. ઘોડા, બળદ, ઘેટાં, બકરાં, કુતરાં, હુકર, એ ગ્રામ્ય જનાવર છે.

પ્ર૦ યુરોપખંડની વસ્તી વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ આ ખંડમાં આડનીસ (૩૮) કરોડ માણસની વસ્તી છે, બેલજીઅમ અને ઇંગ્લાંડ ધાડી વસ્તીવાળા પ્રદેશ છે. શ્રીનલાંડ, લાન્ડાંડ, હંગરિ અને તુર્કસ્તાનમાં મોંગોલીયન પ્રજા છે, પાકીની કોકેસીઅન જાતની છે. આસ્ક નામના મૂળ વતનીઓ સ્પેનની ઉત્તરે વસે છે.

પ્ર૦ યુરોપ ખંડમાં કયા કયા ધર્મ ચાલે છે ?

ઉ૦ મુખ્ય ધર્મ ખ્રિસ્તી છે. આ સિવાય યાહુદી, અને મુસલમાની ધર્મના ઘણા થોડા લોકો છે.

પ્ર૦ ખ્રિસ્તી ધર્મના પેટા ધર્મોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ રોમન કેથોલિક, ગ્રીકચર્ચ અને પ્રોટેસ્ટન્ટ નામના ત્રણ વિભાગ છે. ગ્રીક અને રોમન કેથોલિક મૂર્તિને માને છે, પણ રોમન કેથોલિક પોપને ધર્મગુરુ તરીકે માને છે, ત્યારે ગ્રીકચર્ચ પોપની

સત્તા કથુલ રાખતા નથી. પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મવાળા મૂર્તિને માનતા નથી તેમ પોપને પણ ધર્મગુરુ તરીકે માનતા નથી.

પ્ર૦ યુરોપમાંથી ક્યા ક્યા ખનીજો નિકળે છે ?

ઉ૦ કાયલા, લોખંડ, સીસું, તાંબું, અને મીઠું તમામ દેશમાંથી જડે છે
કલાઇ—ગ્રેટબ્રિટનમાંથી.

જસત—બેલજીઅમ અને જર્મની.

પારો—સ્પેન, ઇટાલી અને આસ્ટ્રીઆહંગરીમાંથી.

ગંધક—ઇટાલીમાંથી.

સોનું—યુરલ પર્વત અને આસ્ટ્રીઆમાંથી.

મીઠું—કાપેથીઅન પર્વત, ઇંગ્લાંડ, પોલાંડના કાકો શહેરમાંથી
તુર્કિસ્તાન સિવાયના તમામ દેશના ખનીજોને ખોદી તેના
બરાબર ઉપયોગ કરે છે. આથી યુરોપખંડ વેપાર બાબતમાં
ઉભત સ્થિતિમાં છે.

પ્ર૦ ખેતીની પેદાશ કહો.

ઉ૦ ઉત્તર તરફ રાઇ અને જવ, મધ્ય ભાગમાં ધઉં અને દ્રાક્ષ,
દક્ષિણમાં ધઉં, મકાઇ, ડાંગર, શેરડી, તમાકુ, દ્રાક્ષ, અને નારંગી,
વગેરે પુષ્કળ થાય છે.

પ્ર૦ પ્રાણિજ પેદાશ કઇ કઇ છે ?

ઉ૦ ઊન—રૂશીઆ, જર્મની અને ગ્રેટબ્રિટનમાંથી.

રેશમ—ઇટાલી અને ફ્રાન્સમાંથી.

વાદળી—ભૂમધ્ય સમુદ્રમાંથી.

પ્ર૦ લોકોનો હુન્નર ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ બધી પ્રજાઓમાં ટ્યુટોનીક પ્રજા (અંગ્રેજ, વલંદા, સ્કાન્ડેને-
વીઅન, જર્મન) હુન્નર ઉદ્યોગમાં આગળ પડતી છે. ગ્રેટબ્રિટન,

ક્રાન્સ, જર્મની, ખેલજીઅમ, હોલાંડ, અને સ્વીત્ઝર્લાંડ, કારખાનામાં બનાવેલો તૈયાર માર્ગ બહાર મોકલે છે.

ગ્રેટબ્રિટન—લોખંડ અને ચોક્કાદ કામ, સંચા કામ, ગરમ અગ્નિ સુતરાઉ કાપડનાં કારખાનાંને માટે પ્રખ્યાત છે.

જર્મની—રેશનરી સામાન, રસાયનિક સામાન તથા તેને લગતાં યંત્રો, એલેઝરીન રંગો બહાર દેશ મોકલે છે.

પ્રશ્ન યુરોપ ખંડમાં વેપારના સાધન કહો.

ઉત્તર આ ખંડમાં અંદર પડતા અખાતો હોવાથી તથા વહાણુને આગમોટો ફરી શકે તેવી નદીઓ હોવાથી જળ માર્ગની સારી સંગવડ છે. રેલ્વેનો ફેલાવો પણ પુષ્કળ છે. પારીસથી સાત કલાકમાં વિલાયત જવાય તેવી અને જળમાર્ગની ઉત્તમ યોજના છે. પારીસથી રેલ્વે માર્ગે યુરોપખંડનાં કોઈ પણ દેશની રાજધાનીમાં જઈ શકાય છે. રશીઆ અને તુર્કસ્તાનમાં રેલ્વે જોઈએ તેટલી નથી.

પ્રશ્ન યુરોપના વેપાર વિષે શું જાણો છો ?

ઉત્તર ધણું ખર્ચ પરદેશથી કાચો માલ આવે છે અને તૈયાર થએલો માલ બહાર દેશ જાય છે. રશીઆ, ડેનમાર્ક, નોર્વે અને સ્વીડન જંગલ ખેતર અને દરિયાની પેદાશ બહાર દેશ મોકલાવે છે.

પ્રશ્ન યુરોપખંડની રાજ્યપદ્ધતિની હકીકત કહો.

ઉત્તર બધી મળી ત્રેવીસ (૨૩) સ્વતંત્ર રાજ્યો છે. તેમાં બ્રિટીશ રાજ્ય ક્રાન્સ, જર્મની, આસ્ટ્રીઆ, હંગરી, ઈટાલી, અને રશીઆ બળવાન રાજ્યો ગણાય છે. ગ્રેટબ્રિટન અને જર્મનીનાં રાજ્યો અમુક દેશોના રામૂદથી બનેલાં છે. ક્રાન્સ, સ્વીત્ઝર્લાંડ અને પોર્ટુ-

ગાલ પ્રજાસત્તાક અને રૂશીઆ રાજાસત્તાક છે. આ સિવા-
યનાં તમામ રાજ્યો રાજપ્રજાસત્તાક છે. પ્રજાસત્તાક તથા
રાજપ્રજાસત્તાક રાજ્યોમાં વહીવટ ચલાવવામાં મદદ માટે બજાએ
સજા હોય છે.

પ્ર૦ યુરોપખંડનાં મુખ્ય રાજ્ય ગણાવો ?

ઉ૦ બ્રિટીશના ટાપુ (ઇંગ્લાંડ અને વેલ્સ, સ્કોટલેન્ડ, આયર્લેન્ડ) (૨)
સ્કાંડિનેવીઅન દ્વીપકલ્પ (સ્વીડન અને નોર્વે) (૩) રૂશીઆ. (૪)
જર્મની (પ્રુશીઆ-સાક્સની, બાવેરીઆ, વર્ટેમ્બર્ગ વગેરે જીતીસ
રાજ્યો) (૫) ડેનમાર્ક. (૬) હોલાંડ (નેધર્લેન્ડ) (૭) બેલ્જીઅમ.
(૮) ફ્રાન્સ. (૯) સ્વીત્ઝર્લેન્ડ (૧૦) આસ્ટ્રીઆ હંગરી (૧૧)
બાલકન દ્વીપકલ્પ (રોમાનીઆ, બલ્ગેરીઆ, સર્વીઆ, માન્ડોનીઆ.
તુર્કસ્તાન, ગ્રીસ.) (૧૨) ઇટાલી. (૧૩) આઇબીરીઅન દ્વીપકલ્પ.
(સ્પેન, પોર્ટુગલ.)

પ્ર૦ યુરોપ ખંડના દેશો રાજધાની સાથે કહો.

ઉ૦ (૧) બ્રિટિશ ટાપુ-લંડન.	(૬) સ્વીત્ઝર્લેન્ડ-બર્ન.
(૨) સ્વીડન-સ્ટોકહોમ.	(૧૦) આસ્ટ્રીઆ-વિએના.
(૩) નોર્વે-ક્રિસ્ટીઆના.	(૧૧) હંગરી-બુડાપેસ્ટ.
(૪) રુશીઆ-સેન્ટપીટસ્બર્ગ.	(૧૨) તુર્કસ્તાન-કોન્સ્ટાન્ટીનોપલ.
(૫) જર્મની-બર્લિન.	(૧૩) ગ્રીસ-આથેન્સ.
(૬) ડેનમાર્ક-કોપનહેગન.	(૧૪) ઇટાલી-રોમ.
(૭) હોલાંડ-હેગ.	(૧૫) સ્પેન-માડ્રીડ.
(૮) બેલ્જીઅમ-બ્રુક્સેલ્સ.	(૧૬) પોર્ટુગલ-લિસ્બોન.

(૨૨૪)

બ્રિટીશ ટાપુ.

પ્ર૦ બ્રિટિશ ટાપુ વિષે સામાન્ય હકીકત કહો

ઉ૦ ગ્રેટબ્રિટન (ઇંગ્લાંડ, સ્કોટલાંડ, વેલ્સ) અને આયર્લેંડ મળી આ રાજ્ય થયું છે. તે આપણા શહેનશાહનો મુલક હોવાથી પૃથ્વી પરનાં સર્વ રાજ્યમાં વસ્તી, વિસ્તારમાં તથા વૈભવમાં સર્વથી શ્રેષ્ઠ હોવાથી વધારે અગત્યનો છે. તેમાં ૪૫૬૦૦૦૦૦ માણસની વસ્તી છે. આ ટાપુઓની વચ્ચે અને આજુબાજુનો દરિયો છા-છરો હોવાથી પહેલાં તે મુખ્ય ખંડનો ભાગ હશે એમ અનુમાન કરાય છે. આ ટાપુઓ આટલાંટિક મહાસાગરમાં આવેલા છે.

પ્ર૦ બ્રિટિશ ટાપુઓની રાજ્યપદ્ધતિ કહો.

ઉ૦ અહીંનું રાજ્યતંત્ર રાજપ્રજાસત્તાક છે એટલે પ્રજા તરફથી નીમાએલા સભાસદોની પાર્લિમેંટ રાજને રાજકારભાર ચલાવવામાં મદદ કરે છે. પાર્લિમેંટમાં ઇંગ્લાંડ, સ્કોટલાંડ, વેલ્સ અને આયર્લેંડના પ્રતિનિધિઓ સભાસદ તરીકે બેસે છે. આયર્લેંડ ૧૧૭૨ માં વેલ્સ ૧૨૮૨ માં અને સ્કોટલાંડ ૧૬૦૩માં ઇંગ્લાંડ સાથે જોડાઈ સંયુક્ત રાજ્ય થયું છે.

ઇંગ્લાંડ અને વેલ્સ.

પ્ર૦ ઇંગ્લાંડ નામ શાપરથી પડ્યું?

ઉ૦ પહેલાં આ વિભાગ બ્રિટન નામથી ઓળખાતો, પણ આંગલ-નામના લોકોએ આ દેશ જીત્યો ત્યારથી ઇંગ્લાંડ નામથી પ્રખ્યાત છે.

પ્ર૦ ઇંગ્લાંડની સીમા કહો.

ઉ૦ ઉત્તર તરફ સ્વીડિશ પહાડ સ્કોટલાંડથી છુટો પાડે છે. દક્ષિણે ઇંગ્લિશ ચેનલ ફ્રાન્સથી અને પશ્ચિમે આઈરીસ સમુદ્ર આયર્લેંડથી છુટો પાડે છે, પૂર્વે જર્મન સમુદ્ર આવેલો છે,

(રરપ)

પ્ર૦ ઇંગ્લાંડની આબોહવાનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ ઇંગ્લાંડની આબુઆબુ દરિઓ આવેલો હોવાથી તથા સમ-
શીતોષ્ણ કટિબંધમાં હોવાને લીધે હવા સમઘાત છે. દરિઆ કિ-
નારાને લીધે હવા ભેજવાળી, પણ તંદુરસ્ત છે. નિયમિત ચો-
માસું ન હોતાં બારે માસ થોડો થોડો વરસાદ પડે છે. મધ્ય-
સ્ત્રીમ નામનો ગરમ પ્રવાહ તેની પાસે થઇને વહે છે, તેથી તેના
સરખા અક્ષાંશવાળા દેશ કરતાં ઓછી ઠંડી પડે છે. આથી લો-
કાને ઉદ્યોગ કરવામાં સુગમતા પડે છે.

પ્ર૦ લોકોનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ લોકો ટ્યુટોનિક જાતના હોઇ પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ પાળે છે,
તેઓ બહાદુર, હિંમતવાન, દૃઢ, ચંચળ, સાહસિક, સ્વદેશા-
ભિમાની અને ન્યાયી છે; પોતાના દેશની ઉન્નતિ માટે તેમજ
કાર્તિ અને વેપાર માટે ગમે તે સ્થળે જવામાં પાછા હડતા નથી.
પોતાની ફરજ બજાવવામાં આળસ કરતા નથી. તેથી તેઓ
ધણીજ ઉચ્ચ સ્થિતિમાં આવ્યા છે.

પ્ર૦ ઇંગ્લાંડની પેદાશ કહો.

ઉ૦ ફળદ્રુપ જમીનમાં ખેતીમાં-ધાન, બાજરી, જવ, બટાટા અને
ગાજર થાય છે.

એપલ, જમરૂપ, ચેરી, અંજીર અને સ્ટ્રોબેરી નામનો મેવો થાય છે.

જંગલની પેદાશમાં-ઑક, ખીચ અને દેવદાર થાય છે.

ખનીજ પેદાશમાં—લોહું, કાયલા, સિંધવ, સીસું, જસત, કઝાર્ધ,
સ્લેટના પથર અને તાંબું નીકળે છે. લોકો આ ખનીજોને
જમીનમાંથી ખાદી કાઢી તેનો ઘણો સારો ઉપયોગ કરે છે.

પ્ર૦ લોકોનો હુન્નર ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ દુનીઆમાં બનતી તમામ ચીજોમાં સૌથી વધારે ચીજો આ દેશમાં બને છે. સુતરાઉ, ગરમ, અને રેશમનું કાપડ બનાવવાનાં તથા લોખંડો સામાન બનાવવાનાં પુબ્કળ કારખાનાં છે, તથા તમામ જાતનો તૈયાર માલ બનાવી બહાર દેશ મોકલે છે.

પ્ર૦ ઇંગ્લાંડની આયાત કહો.

ઉ૦ અનાજ, રૂ, ઊન, ખાંડ, સોનું, રૂપું, ઇમારતી લાકડું, રેશમ, ચા, શણ, માખણ, તેલીખીયાં, દારૂ અને તમાકુ બહાર દેશથી આવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કય છે ?

ઉ૦ રેશમી, શણનું અને ઊનનું તથા સુતરનું કાપડ, કાગળ, કાચ, યંત્ર, લોખંડો સામાન, દવાઓ બહારદેશ જાય છે.

પ્ર૦ હિંદુસ્તાન સાથેનો તેનો વ્યાપારી સંબંધ કહો.

ઉ૦ હિંદુસ્તાનનો સર્વ દેશ કરતાં આ દેશ સાથે વધારે વ્યાપારી-સંબંધ છે. ત્યાંથી હિંદુસ્તાનમાં-સુતર, ઊન, શણ અને રેશમનું કાપડ, તથા તમામ જાતનાં યંત્રો, કાગળ, કાચ દવા અને લોહનો સામાન આવે છે. તેને બદલે હિંદુસ્તાનમાંથી-ચણ, શણ, ચા, તમાકુ, રૂ, તેલીખીયાં, માખણ અને બીજો કેટલોક કાચો માલ જાય છે.

પ્ર૦ ગ્રેટબ્રિટનનાં વેપાર ચલાવનાર મુખ્ય બંદર કહો.

ઉ૦ લંડન બંદરે તમામ જાતનો માલ આવે છે. લિવરપુલ બંદરેથી સુતરાઉ કાપડ અને સાંચાકામ બહારદેશ જાય છે. કાર્ડિફથી કાચલા, ન્યુકેસ્ટલથી કાચલા અને સાંચાકામ હુલ બંદરેથી સુતરાઉ અને ગરમ કાપડ અને ઝાસગો બંદરેથી લોખંડ અને

(૨૨૭)

તૈયાર થએલો માલ બહારગામ જાય છે. સૌધામપદ્મન બંદરેથી અમેરિકા અને દક્ષિણ આફ્રિકા જનારા ઉતાડ્યો જાય છે.

પ્ર૦ ઈંગ્લાંડની ઉત્પત્તિનાં કારણ કહો.

ઉ૦ તે સમશીતોષણ કટિબંધમાં આવેલો હોવાથી ત્યાંના લોકોને કામ કરતા થાક લાગતો નથી. તેની ચારે તરફ દરિયા આવેલો છે, તેથી લોકોને જળમાર્ગે વેપાર ચલાવવાની સારી સગવડ મળી તથા પારકસો અને વહાણ સહીસલામત રહી શકે તેવાં સ્થાન બંદર મળ્યાં. આથી લોકો સાહસિક અને વેપારી થયા. વળી ખેટ હોવાથી તેના ઉપર કાંઈ પરદેશી રાજથી હુમલો થઈ શકતો નથી. આપણા કરતાં વધારે ઠંડી પડતી હોવાથી શરીરની કુદરતી ગરમી સાચવી રાખવા માટે લોકોને ઉઘોગી થવાની જરૂર પડે છે. પુષ્કળ ખીજની કળતા હોવાથી લોકો ઉત્સાહથી કારખાનાં ચલાવે છે. નવીન ઉઘોગને રાજ તથા પ્રજા તરફથી આશ્રય મળે છે આથી નવા નવા હુન્નર શોધી કાઢવા માટે લોકો મંડ્યાજ રહે છે. લોકોનામાં સ્વદેશાભિમાન હોવાથી પોતાના દેશનું હિત કરવામાં પોતાના સ્વાર્થનો ભોગ આપવામાં પણ પાછો પગ કરતા નથી. કળવણી તથા સાહિત્યને ખીલવવામાં તેઓ આગળ પડતો ભાગ લે છે.

પ્ર૦ ઈંગ્લાંડના મુખ્ય પર્વત કહો.

ઉ૦ ચિવિઅટ, રકાફેલ્ડ અને સ્નોડન.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉ૦ ટેમ્સ, સેવર્ન, મર્સી, ટાઇન, ટેન વગેરે.

પ્ર૦ મુખ્ય ખેટ કહો.

ઉ૦ માન, આગલ્સ્ટી, અને એનલના ટાપુઓ.

પ્ર૦ મુખ્ય ભૂશિરો કહો.

(૨૨૮)

ઉં ભાન્ડસએન્ડ, લીઝર્ટ, સ્ટાર્ટ, બીચીહેડ વગેરે.

પ્ર૦ મુખ્ય શહેર કયાં છે ?

લંડન—દુનિઆમાં વધારેમાં વધારે વસ્તીવાળું અને સમૃદ્ધિવાળું
ટેમ્સ નદી પર આવેલું રાજધાનીનું શહેર છે.

ચાક, કાન્ટબરી—ધર્મીયક્ષનાં સ્થળ છે.

બર્મિંગહામ, રોમ્લીફ્ડ—ધાતુ કામ માટે પ્રખ્યાત છે.

લીવરપુલ—પશ્ચિમ કિનારે અમેરિકા સાથે વેપાર ચલાવનારું
મોટું બંદર છે.

માન્ચેસ્ટર—સુતરાઉ કાપડનાં કારખાનાં માટે પ્રખ્યાત છે.

બ્રીસ્ટલ, હુલ—મોટાં બંદર છે.

પોર્ટસમથ, પ્લીમૌથ—નૌકાસૈન્યનાં ઠેકાણાં છે.

લીડઝ—ગરમ કાપડ માટે પ્રખ્યાત છે.

નાટિંગહામ—કાર, મોર્ન અને ગંજીફરાક માટે પ્રખ્યાત છે.

બટન, હેરો, વિન્ચેસ્ટર ને રુગ્ગિ—મોટી શાળાઓ માટે
પ્રસિદ્ધ છે.

લંડન, હર્લિમ, ઓક્સફર્ડ ને કેમ્બ્રિજ—યુનિવર્સિટીનાં
સ્થળ છે.

વિંડસર—જંગલોંડના રાજાઓને રહેવાનું સ્થળ છે.

બ્રનીચ—લંડનની પાસે વેધશાળા માટે પ્રખ્યાત છે.

કાર્ડીફ અને સ્વાન્સી—વેલ્સમાં મોટાં શહેર છે.

સ્કોટલાંડ.

પ્ર૦ જાણવાલાયક હકીકત કહો.

જંગલોંડ કરતાં વધારે પહાડી અને વધારે ઠંડીવાળો તથા ભેજ-
સુતરાઉ પ્રદેશ છે. ઉત્તર અને દક્ષિણ તરફનો ઉચ્ચ પ્રદેશ છે.

કાયલા, ન્યુ-કેસલ કહો.

રાફ અને ગુરુ.

ઉં ખેતીની પેદાશમાં જવનો પાક મુખ્ય છે. સુતર, શણ અને
ગિનની બનાવટ સારી થાય છે.

ખનીજમાં—લોહાની, કાચલાની અને સીસાની ખાણ છે.

પ્રં લોકોનો હુતર ઉઘોગ કહો.

ઉં ખાણ ખોદવાનો, વહાણ બાંધવાનો અને શણ તથા સુતર અને
ગિનનું કાપડ બનાવવાનો તથા લોહાનો સામાન બનાવવાનો
ધંધો ધમધાકાર ચાલે છે.

પ્રં લોકો વિષે જાણવાલાયક હકીકત કહો.

ઉં લોકો ટયુટોનીક અને કેલ્ટીક જાતના હોઇ પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ પાળે
છે. તેઓ હિંમતવાન અને ખંતીલા છે. લોકો કેળવણી મેળવવા-
માં ઉત્સાહી છે.

પ્રં મુખ્ય અખાતો કહો.

ઉં ફાર્થ, ટે, મોરે, કલાઇડ અને સોલ્વે છે.

પ્રં મુખ્ય બ્રશિરો કહો.

ઉં ડનેટહેક, રોથ અને ગાલોવેનોમલ છે.

પ્રં મુખ્ય દ્વીપ કહો.

ઉં શેટલાંડ, આર્કની અને હેબ્રીડીઝ ખેટ છે.

પ્રં મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉં ટવીડ, ફાર્થ, ટે, અને રૂપે નામની નદીઓ છે.

પ્રં મુખ્ય સરોવર કહો.

ઉં લોકલોમોન્ડ, લોકટે, લોકનેસ, વગેરે.

પ્રં મુખ્ય શહેર કહો.

ઉં એડીનબરો—રાજધાની અને એક સુંદર શહેર છે.

ગ્લાફગો—૩ તથા લોઢાની ખનાવટ (વહાણુ, ઐંજન) વગેરે માટે પ્રખ્યાત ખંદર છે.

પેસ્લી, પર્થ—સુતરાઉ . અને ગરમ કાપડનાં કારખાનાં માટે પ્રખ્યાત છે.

આખડીન, ડંડી—શણના કાપડ માટે પ્રખ્યાત છે.

આયર્લેન્ડ.

પ્ર૦ જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ શ્રેટ્ઝિટનની પશ્ચિમે આવેલો ખેટ છે. તેમાં પ્યારે માસ ધુમસ અને વરસાદ ચાલુ રહેવાથી જમીન લીલી રહે છે. તેથી તેને લીલો ટાપુ કહે છે. હવા ગરમ અને ભેજવાળી છે.

પ્ર૦ આ દેશની જમીનમાંથી કયા ખનીજો નીકળે છે ?

ઉ૦ આરસપહાણુ જમીનમાંથી પુષ્કળ નીકળે છે.

પ્ર૦ લોકો વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ દેશ ગરીબ સ્થિતિનો છે. લોકો ફેદટીક જાતના હોષ રોમન ક્રૅથોલીક ધર્મ પાળે છે. તેઓ દયાળુ, આનંદી, ચાલાક અને પરા-પકારી છે.

પ્ર૦ લોકોનો ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ મુખ્ય ધંધો ઢાર ઉછેરવાનો છે, અને શણનો વેપાર ચાલે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કઈ છે ?

ઉ૦ માખણ અને શણ બહાર દેશ જાય છે.

પ્ર૦ બહારદેશથી કયો માલ આવે છે ?

ઉ૦ કોચલા, લોખંડી સામાન, લુગડાં અને ખીજો ફેટલોક વિલાયતી માલ ઇંગ્લાંડથી આવે છે.

(૨૩૧)

પ્ર૦ મુખ્ય બ્રશિરો કહો.

ઉ૦ કિલચર, મેલીનહેડ અને ફેરહેડ.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉ૦ શાનન, આટલાંટિક મહાસાગરને મળે છે. બોમ્બન, ને લીફી
આધરીસ સમુદ્રને મળે છે.

પ્ર૦ આ દેશમાં સરોવર કયાં છે ?

ઉ૦ કીલાની સુંદર સરોવર અને લોક સૌથી મોટું છે.

પ્ર૦ આયર્લેન્ડનાં મુખ્ય શહેર કહો.

ઉ૦ ડબ્લીન રાજધાની અને વેપારનું ટુકાણું છે.

બેલ્ફાસ્ટ શણ અને બિનની બનાવટ માટે પ્રખ્યાત છે.

વોટરફોર્ડ ને ટુર્ક-બંદર છે.

લીમરીક-મુખ્ય મંદર અને લેસ બનાવનારું સ્થળ છે.

લંડનડરી-બાપારનું મોટું મથક છે.

ડ્રોગેડા-ઐતિહાસિક શહેર છે.

(૨) ફ્રાન્સ.

પ્ર૦ આ દેશની બાજુવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશ ધણો સુંદર, પૈસાદાર અને મોજશોખી છે. એ દેશનું
જીનું નામ ગાલ છે, પણ ફ્રેંક નામની ટ્યુટોનિક પ્રજાએ જીતી
લીધા પછી તેનું નામ ફ્રાન્સ પડ્યું છે.

પ્ર૦ ફ્રાન્સની આબોહવા કહો.

ઉ૦ શિઆજો અને ઉનાજો બહુ સખન નથી, કારણ કે દરિયાની
સપાટીથી જમીન ઉંચી છે. કોઇ કોઇ ટુકાણે વરસાદ વધારે પડે છે.

પ્ર૦ ફ્રાન્સની પેદાશ કહો.

ઉં ખેતીની પેદાશમાં-ધાન, બીટરૂટ, ખાંડ, દ્રાક્ષ, તમાકુ, શણ અને ઓલીવ નામનું તેલ છે.

ખનીજ પેદાશમાં-લોહ, કૌચલા, ક્ષાર, સિંધવ, અને આરસ-પહાણુ છે.

પ્ર૦ લોકોનો હુન્નર ઉદ્યોગ કહેા.

ઉં રેશમી કામ અને દારૂ બનાવવાનો પુષ્કળ હુન્નર છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહેા.

ઉં બિન, રેશમ, રૂ, અનાજ, લાકડાં, કૌચલા અને છુંદ તથા તેલી બીયાં અને પીછાં છે. રેશમી, ગરમ અને સુતરાઉ કાપડ, દારૂ તથા બારીક કારીગરીનો સામાન બહાર દેશ જાય છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હાડીકત કહેા.

ઉં ટ્યુટોનિક જાતના હોઇ રોમન કૃષ્ણલીક ધર્મ પાળે છે. તેઓ વિવેકી, નમ્ર અને હુન્નરી છે. ન્યાયને વધારે માન આપનારા છે. તેઓ દુનિયામાં શોખીન પ્રજા છે.

પ્ર૦ સાંતી રાજપદ્ધતિ વિષે શું જાણો છો ?

ઉં રાજ પ્રજાસત્તાક છે, તેથી રાજકારભાર ચલાવવા માટે લોકો તરફ એક પ્રતિનિધિ નીમે છે તેને પ્રેસિડન્ટ કહે છે, તે દર પાંચ વર્ષે બદલાય છે. હાલના પ્રમુખ મી. પોર્થકર છે.

પ્ર૦ અખાત, દ્વીપ અને પર્વત વિષે શું જાણો છો ?

ઉં બિસ્કેનો ઉપસાગર પશ્ચિમ કિનારે અને લૈયોન્સ અખાત દક્ષિણ કિનારે ભૂમધ્ય સમુદ્રને લગતો છે.

દ્વીપોમાં કેપર્સિકા ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં આવેલો હોઇ અન્જેશિઓ તેની રાજધાની તથા નેપોલિયન બોનાપાર્ટની જન્મ-ભૂમિ છે. અશાન્ટ અને બેલાઇલ ફ્રાન્સની પશ્ચિમે આવેલા બેટ છે,

પર્વતોમાં—જુરા અને આટ્લેસ અગ્નિ ખૂણામાં છે. અને
પીરીનીઝ ક્રાન્સ અને રપેનની વચ્ચે છે.

પ્ર૦ જાણુવા લાયક ભૂશિર અને નદીઓ કહો.

ઉ૦ લાહોગ અને બાફ્લુર ક્રાન્સના ઉત્તર કિનારા તરફ છે.

નદીઓમાં સેન ઈગ્નિશ એનલને મળે છે. લુઓર અને
ગારેન બિસ્કેના ઉપસારને મળે છે. હોન ભૂમધ્ય
સમુદ્રને મળે છે.

પ્ર૦ ક્રાન્સનાં મુખ્ય શહેર કહો.

ઉ૦ પારીસ—સેન નદી પર રાજધાનીનું નગર હોઇ દુનિઆમાં સૌથી
સુંદર શહેર છે.

લૈયોન્સ—હોન અને સોનના સંગમ ઉપર રેશમના ઉદ્યોગ
માટે પ્રખ્યાત છે.

સેન્ટદીની—લોખંડ અને રીખનના ઉદ્યોગ માટે પ્રખ્યાત છે.

રૂએન—રૂના વેપાર માટે જાણીતું છે.

લીલ—શણ અને રૂના ઉદ્યોગ માટે જાણીતું છે.

માર્સેઇસ—ભૂમધ્ય સમુદ્રને કિનારે આવેલું મોટું બંદર છે.
વિલાયત જનારા કેટલાક ઉતારૂઓ ત્યાં ઉતરી રહે
માર્ગે જાય છે.

બોર્ડો—કલેરેટ નામનો દારૂ, તેલ અને મેવો આ બંદરેથી
બહાર જાય છે.

નાન્ટસ—વેપારનું મથક છે.

કેલે—ઉત્તર કિનારે પ્રસિદ્ધ બંદર છે.

ટુલો—ભૂમધ્ય સમુદ્ર પર બંદર છે.

શેરબર્ગ અને બ્રેસ્ટ—આટલાન્ટિક મહાસાગર પર નૌકાસૈન્ય-
નાં ઠેકાણાં છે.

(૨૩૪)

(૩) બેલજીઅમ.

પ્ર૦ તેની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ એક નાનો ત્રિકાણાકાર પ્રદેશ હોઈ આખા યુરોપમાં સૌથી વધારે ઉઘોગી અને ધાડી વસ્તીવાળો પ્રદેશ છે.

પ્ર૦ આખોહવા વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ ઋતુ ઈંગ્લાંડના દક્ષિણ વિભાગ જેની હોઈ ઉનાળો વધારે ગરમ અને શિયાળો વધારે ઠંડો છે. પશ્ચિમે ધ્રુમસ પડે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ જણાવો.

ઉ૦ ખનીજમાં કાયલા, જસત, સીસું છે, અને આરસની મોટી ખાણો છે.

પ્ર૦ લોકોનો હુન્નર ઉઘોગ કહો.

ઉ૦ કાયલાની ધણી ખનાવટો, સુતરાઉ, રેશમી અને શણનું કાપડ પુષ્કળ થાય છે. સાંચાકામ ને ધડિઆળ પણ બને છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ અનાજ, ઊન, શણ, લાકડાં અને યુદ્ધ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ સુતર, સાંચા કામ, શણ અને ઉનનું કાપડ, કાયલા, પોલાદ, કાચ, ધડિઆળ કાર અને શીત ખહાર જાય છે.

પ્ર૦ બેલજીઅમનાં શહેરોની હકીકત કહો.

ઉ૦ બ્રુસેલ્સ રાજધાની અને શેતરંજી તથા શીતના વણાટ માટે પ્રખ્યાત છે.

આન્ટવર્પ—વેપારનું મોટું મથક છે તથા લશ્કરી અગત્યની જગ્યા છે.

(૨૩૫)

વાટહુડી—ઇ. સ. ૧૮૧૫માં નેપોલિયનને અંગ્રેજ અને જર્મનોએ હરાવ્યો હતો.
લીજ અને નામુર કિલ્લેબંધી હોઇ અગત્યનાં સ્થળ છે,

(૪) હોલાંડ (નેધર્લેન્ડ).

પ્ર૦ નેધર્લેન્ડની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશની જમીન કેટલીક જગાએ દરિયાની સપાટીથી પણ નીચી છે. સમુદ્રની ભરતી વખતે દેશ પર પાણી ફરી ન વળે તે માટે મોટા બંધો બાંધેલા છે. નીચી જમીનને લીધે તેને નેધર્લેન્ડ પણ કહે છે. ત્યાંની હવા ઘણી ભેજવાળી રહે છે. નદીઓનાં પાણી કેટલીક વખત ઠરી જાય છે.

પ્ર૦ આબોહવા વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ ઋતુ સમઘાત અને હવા ભેજવાળી રહે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—જવ, બાજરી, બટાટા, ખીટ અને મેવામાં અંજીર, શેઅફળ અને ચેરીફળ છે.

દરિયાઇ પેદાશમાં—માછલી, પનીર અને મુરખ્યા છે.

પ્ર૦ હુન્નર ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ માટીનાં વાસણ, રૂ, ઊન અને રેશમી કાપડ બનાવવાનાં કારખાનાં તેમજ કાચનાં ધરો અને સાંચા કામ સારાં થાય છે.

પ્ર૦ લોકોની ખાસીઅત કહો.

ઉ૦ સ્વતંત્ર વિચારના, દૃઢ મનના, હિંમતવાન, દયાળુ અને જુના રિવાજને વળગી રહેનારા છે. તેઓ પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ માને છે. તેમને હિંદીઓ વક્ષંદા નામથી અને અંગ્રેજો ડચ નામથી ઓળખે છે.

(૨૭૬)

અહીંના જે વતનીઓ દક્ષિણ આફ્રિકામાં રહે છે તે જોયે ના-
મથી ઝોળખાય છે.

પ્ર૦ રાજપદ્ધતિ કવી છે ?

ઉ૦ રાજપ્રજાસત્તાક છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ આમસ્ટર્ડામ-વેપારનું મથક અને હીરા કાપવા માટે જાણીતું
છે. રાજનો મહેલ ૧૩૬૫૯ થાંભલા પર છે. આ શહેરનાં મંકા-
નો જમીનમાં થાંભલા દાટી તે પર બાંધવામાં આવે છે. આ
શહેર ૯૦ ટાપુ પર વસેલું છે.

હેંગ-રાજધાનીનું ઠેકાણું સંગ્રહસ્થાન માટે પ્રખ્યાત છે. યુરોપી રા-
જ્યોના મોહોમોડેના વાંધા પતવવા માટે લવાદ કોર્ટ અહીં ભ-
રવામાં આવે છે.

હાર્લેમ-કુલના બગીચા માટે જાણીતું છે.

યુટ્રેક્ટ-ઐતિહાસિક શહેર ૧૭૧૩ની સંધિ માટે પ્રખ્યાત છે.

(૫) સ્વિત્ઝર્લૅન્ડ.

પ્ર૦ જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશ યુરોપના મધ્ય ભાગમાં હોય ચારે બાજુ તરફ પર્વ-
તોથી કિલ્લેબંધીની માફક ઘેરાયેલો છે. યુરોપ ખંડમાં ફક્ત આ
દેશનેજ દરિયામાં લાલ નથી, પણ કુદરતી સૌંદર્ય ઉત્તમ છે. આ
પ્રદેશ જળક્ષેપ છે. વળી ગંધક મિશ્રિત બિના પાણીનાં ઝરણો
હોવાથી હજારો લોકો અહીં નહાવા માટે આવે છે. તેમજ બીજા
પ્રકારની અને સારી સગવડવાળી હોટલો પુષ્કળ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉં ખેતીમાં—મકાઈ ને તમાકુ; મેવામાં—પનીર ને દ્રાક્ષ; પશુઓમાં—
હરણ અને ઘેટાં છે.

ખનીજમાં—ગોડું લોઢું અને એસ્ક્રાઈટ નામનો ડામર.

પ્રં લોકોનો હુન્નર ઉદ્યોગ કહો.

ઉં રેશમ, સુતર, ઘડિઆળ, કંડેસ્ક મિલ્ક, અને ધરણીનો માલ છે.

પ્રં આ દેશની નિકાસ વિષે શું જાણો છો ?

ઉં રેશમ, સુતર, ઘડિઆળ, પનીર, કંડેસ્ક મિલ્ક (ઘટ કરેલું દૂધ)

પ્રં મુખ્ય આયાત કહો.

ઉં રેશમ, રૂ, અનાજ, ધાતુ, ખનીજ, તમાકુ, ખાંડ, છુદ્, અને
દારૂ છે.

પ્રં લોકોનાં લક્ષણ કહો.

ઉં સ્વતંત્ર, સ્વદેશભિમાની, ભોળા, ઉદ્યોગી, સહનશીલ અને
નિમકહલાલ છે. તેઓ પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ પાળે છે.

પ્રં રાજપદ્ધતિ કહો.

ઉં રાજ્ય પ્રજાસત્તાક છે.

પ્રં મુખ્ય પર્વત કહો.

ઉં જુરા અને આદમ્સ તેમાં જુરા ક્રાન્સથી અને આદમ્સ ઇટા-
લિયા આ દેશને છુટો પાડે છે.

પ્રં મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉં હાઇન અને હોન.

પ્રં મુખ્ય સરોવર કહો.

ઉં કેન્સટન્સ, જીવીવા, ન્યુરોટલ, હુસર્ન ને જીરીય વગેરે છે.

પ્રં જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉં જીવીવા—ગોડું શહેર ઘડિઆળને માટે પ્રખ્યાત છે,

(૨૭૮)

બેસલ—રેશમ અને રીઘનના વેપારને માટે પ્રખ્યાત છે.

બર્ન—રાજધાનીનું શહેર.

કુરીચ—સુતરાઉ અને રેશમી કાપડ માટે જાણીતું છે, તેમજ પાંચાળા માટે પ્રખ્યાત છે.

(૬) આસ્ટ્રીઆ હંગરી.

પ્ર૦ આ દેશની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આસ્ટ્રીઆ અને હંગરીનાં જુદાં જુદાં રાજ્યો છે, અને તેઓ પોતપોતાની જુદી જુદી પાર્લમેન્ટથી રાજ્ય ચલાવે છે. પણ બન્નેનો રાજ એક છે. આસ્ટ્રીઆ પહાડી પ્રદેશ છે, અને હંગરી સપાટ મેદાન છે.

પ્ર૦ તેની આબોહવા કહો.

ઉ૦ ઉનાળો ગરમ અને શિયાળો ઠંડો છે. બહુ વરસાદ આવતો નથી.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—રાય, બટાટા, મકાઈ, તમાકુ અને ખીટ છે. તથા મેવામાં દ્રાક્ષ થાય છે.

પશુઓમાં—ઢાર, મેંઢાં અને કુકર.

ખનીજમાં—કાયલા, લોહું, મીઠું, રૂપું, પારે અને કેરોસીન છે. હંગરીમાં સોનું, લોહું, કાયલા અને મીઠાની ખાણો છે.

પ્ર૦ લોકોનો હુજર કહો.

ઉ૦ મુખ્ય ધંધો ખેતીનો છે. શણ અને રેશમનાં લુગડાં બનાવે છે.

બોહીમીઆ પ્રાંતનો કાય વખણાય છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ બહાર દેશથી કાચો માલ આવે છે. રૂ, યુદ, અનાજ અને તમાકુ બહારથી આવે છે.

(૨૩૬)

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ ધાન્ય, ખાંડ, ઇમારતી લાકડું, ગરમ કાપડ, કાચ અને ઠોર છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વત કહો.

ઉ૦ કાર્પેથિયન આસ્ટ્રિયા અને હંગરીની આબુખાબુ અર્ધ વર્તુલાકારમાં આવેલો છે. તેમજ સ્વિત્ઝર્લૅન્ડ તરફ આલ્પ્સની હારો આવેલી છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કઈ છે ?

ઉ૦ ડાન્યુબ, નીસ્તર, નીપર, એલ્બ અને વીસ્તુલા.

પ્ર૦ મુખ્ય સરોવર કહો.

ઉ૦ વાલ્ટેનસી અને ન્યુસીડલસી મધ્ય ભાગમાં છે.

પ્ર૦ જાણવાલાયક શહેરો કહો.

ઉ૦ વિએના—ડાન્યુબ નદીપર આસ્ટ્રિયાની રાજધાની અને વેપારનું ઠેકાણું છે.

મેગ—કાયકામ અને મોળાના વેપાર માટે પ્રખ્યાત છે.

લેમ્બર્ગ—ક્રોસીનના વેપારનું મથક.

ઓસ્ટરલીટ્ઝ—ઐતિહાસિક સ્થળ છે.

બ્રુન—ગરમ કાપડ ને કાચલા માટે પ્રખ્યાત છે.

બુડાપેસ્ટ—ડાન્યુબ નદીપર હંગરીની રાજધાની. અનાજ અને ઠોરના વેપાર માટે પ્રસિદ્ધ છે.

પ્રિઝમજ્ઝ—રશિયાની સરહદ તરફ અગત્યનું કિલ્લેબંધી મથક છે.

ટ્રિએસ્ટ અને ફ્યુમ—આદ્રિઆટિક સમુદ્રના કિનારાપર બંદર છે.

કોફો—સરહદ પર પોલાંડની જુની રાજધાની મીઠાની ખાણો માટે પ્રખ્યાત છે.

(૩૪)

(૭) જર્મની.

પ્ર૦ જર્મનીની જાણવા લાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ યુરોપની મધ્યમાં આવેલો બળવાન દેશ છે. તે નાનાં નાનાં ૨૨ અને ૪ મોટાં મળી ૨૬ રાજ્યોના સમૂહનું અનેકું રાજ્ય છે.

પ્ર૦ જર્મનીની આબોહવા કહો.

ઉ૦ ઉત્તર અને દક્ષિણની હવા ગરમ છે. મધ્ય પ્રદેશમાં શિયાળો અને ઉનાળો સખત છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખનીજની બાબતમાં ગ્રેટબ્રિટનથી ખીજે નંબરે આવે છે. સોનું રૂપું, તાંબું, કાપાસ, કાચલા, લોહું, જસત તથા ક્ષાર જથાબધ જડે છે. મુશિઆમાં જર્મનસમુદ્રને કિનારેથી અંબર જડે છે.

ખેતીમાં જમીન કૃષ્ણદ્રુપ અને રસાળ હોવાથી રાય, બટાટા, ઓટ અને ખીટ નામનું કંદ થાય છે. ખીટના કંદમાંથી ખાંડ બનાવી પરદેશ મોકલે છે.

પ્ર૦ લોકોનો ઉદ્યોગ કહો.

ઉ૦ ખેતીનો મુખ્ય ઉદ્યોગ છે. તેમજ ઢાર પણ પુષ્કળ ઉછેરે છે. લોહાનું અને વણાટકામ પુષ્કળ થાય છે. નહેરો, બંદરો અને નદીઓની સગવડને લીધે વેપાર ધમધોકાર ચાલે છે. લોકો હુન્નરી અને અક્રલબાજ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ અનાજ. રૂ, ઉન, અને છુંદ બહાર દેશથી આવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કંઈ છે ?

ઉ૦ સાંચાકામ, લોખંડીસામાન, રેશમી, ગરમ કાપડ, કાચલા, ખાંડ

(૨૬૬)

અને વિદ્યાને ઉપયોગનાં તમામ મંત્રો તથા એલેક્ઝાન્ડર રંગો
બહાર જાય છે.

પ્ર૦ લોકો અને રાજપદ્ધતિનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ જર્મન લોકો પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મના અનુયાયી હોઈ પ્રામાણિક, સાદા,
મહેનતુ, બહાદુર ને વફાદાર છે. મુશ્કિયાનો રાજ સર્જનો ઉપરી
ગણાય છે, તેને કૈસર કહે છે. રાજકારભાર ચક્રાવચામાં પાલા-
મેન્ટ મદદ કરે છે. આખી દુનીઆમાં સૌથી વધારે દુખવાયલા-
ઓમાં જર્મનોની ગણના થાય છે. રસાયનની શોધો તેમણે કરી
છે, અગર ખરેખરો લાભ તેમણે જ લીધો છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વતો કહો.

ઉ૦ મુખ્ય પર્વત આલ્પ્સ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉ૦ વિસ્તૃત્તા અને ઓડર બાલ્ટિક સમુદ્રને મળે છે. એલ્બ અને
હાઇન જર્મન સમુદ્રને મળે છે.

પ્ર૦ જર્મનીના મુખ્ય બિલાગો રાજધાનીનાં શહેર સાથે કહો.

ઉ૦ (૧) મુશ્કિઆ—બર્લિન, (૨) સાક્સની—ડ્રેસ્ટન.
(૩) વર્ટેમ્બર્ગ—સ્ટુટગાર્ટ (૪) બાવેરિઆ—મ્યુનિચ.
(૫) બેડન—કાર્લ્સ્રૂહ.

પ્ર૦ મુખ્ય શહેરો પ્રખ્યાતિ સાથે કહો.

ઉ૦ બર્લિન—રાજધાનીનું અને વેપારનું મથક છે.

ફ્રાન્કફર્ટ—દુનિઆમાં સૌથી મોટું શરાણી શહેર છે.

હાનોવર—બ્યાપારની જગા. તથા પ્રખ્યાત ખગોળશાસ્ત્રી સર-
જોનહર્શલની જન્મભૂમિ છે.

(૨૬૨)

બોન—પાઠશાળા માટે પ્રખ્યાત છે.

કોલોન—૩, ઉન, તથા રેશમના વેપાર માટે પ્રખ્યાત છે.

ત્યાંનું કોલોનવોટર વખણાય છે.

મ્યુનિચ—ચિત્રકળા તથા કાતરકામ માટે પ્રખ્યાત છે,

ન્યુરમ્બર્ગ—પહેલ વહેલી ધડિઆળની શોધ માટે પ્રખ્યાત છે.

સ્ટુટગાર્ટ—વેપારનું મથક છે.

ટ્રેસડન—ચિત્રકળાના મોટા હુજર માટે પ્રખ્યાત છે. વાજંત્ર

અને સીવવાનાં સંચા અહીં બને છે.

લીપઝીક—ચોપડીઓનું તથા ચામડાંના વેપારનું ઠેકાણું છે.

બેડન—નહાવાનાં બિના પાણીના ઝરા માટે જાણીતું છે.

રોસ્ટોક—અનાજના વેપારનું મંદર છે.

ગોથા—નકશા બનાવવાના હુજરનું મોટું મથક છે.

(૮) ડેન્માર્ક.

પ્ર૦ ડેન્માર્કની સામાન્ય હકીકતનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ બાહિરક સમુદ્રના બંદરોના રખવાળ જેવો નાનો, નબળો અને ઓછી વસ્તીવાળો પ્રદેશ છે. તે નાના નાના ત્રણ બેટા અને જટલાંડ દ્વીપકલ્પનો બનેલો છે.

પ્ર૦ તેની આબોહવા કહો.

ઉ૦ ઇંગ્લાંડ કરતાં બિનાજો અને શિયાજો સખત છે.

પ્ર૦ મુખ્યદ્વીપ કહો.

ઉ૦ ઝીલાંડ (દરિઆની જમીન), ફ્યુનેન (સુંદર), લાલાંડ (નીચી જમીન). આખસલાંડ આટલાંટિક મહાસાગરમાં આવેલો છે તેની રાજધાની રીકઝેવિક છે. તેમાં હેકલ નામનો જંગાળામુખી પર્વત છે.

પ્ર૦ મુખ્ય સામુદ્રધુનીઓ કહો.

ઉ૦ સાઉન્ડ, એટમેન્ડ, લીટ્લમેન્ડ, સ્કાગરાક, અને કાટીગાર
આ બધી બાસ્કેટ સમુદ્રમાં આવેલી છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—જવ, ઘઉં અને રાઇ છે. બાસચારો પુષ્કળ હોવાથી
ઘેર બધાં ઉછરે છે. માખણ અને પનીર મોટા જથ્થામાં બને છે.
ખનીજમાં અહીંની મટાડી બધા ઉંચા પ્રકારની હોવાથી વા-
સણ સારાં બને છે.

પ્ર૦ લોકોના મુખ્ય હુજૂર ઉલોગ કહો.

ઉ૦ ખેતીનો તથા ચીનાઇ વાસણ બનાવવાનો અને શણ અને
સુતરનો વણાટ સારો થાય છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ લોકો પીળા વાળના, માંજરી આંખના તથા મધ્યમ કદના છે.
કળવણી ઠીક છે, લોકો કરકસરીયા છે. રાજ અને પ્રજા મળી
રાજકારભાર ચલાવે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ કોપનહેગન—મુખ્ય શહેર અને પાઠશાળા માટે પ્રખ્યાત છે.

એક્સીનોર—મોટું બંદર છે.

(૯) સ્કેન્ડિનેવિઆ.

પ્ર૦ સ્કેન્ડિનેવિઆ વિષે જાણવા લાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ આ બાસ્કેટ સમુદ્ર અને જર્મન સમુદ્રની વચ્ચે સ્વીડન અને
નોર્વે નામના બે દેશ મળી થએલો દ્વીપકદ્દ છે. બંને કાલન
નામના પર્વતથી છુટા પડેલા છે. ૧૯૦૫થી આ બંને રાજ્ય
છુટાં પડેલાં છે.

(૨૪૪)

પ્ર૦ આખોડવા કહો.

ઉ૦ પહાડી પ્રદેશ અને ઉત્તર તરફ શીત કટિબંધમાં આવેલો હોવાથી શિયાળામાં પુષ્કળ ટાઢ પડે છે પણ ગરુદ્રીમના પ્રવાહને લીધે નોર્વેના પશ્ચિમ કિનારા તરફ ઓછી ઠંડી લાગે છે.

નોર્વે.

પ્ર૦ નોર્વેની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ ભાગ લાંબો સાંકડો અને પહાડી છે. શીતકટિબંધમાં હોવાથી અતિશય ટાઢ પડે છે. એના છેક ઉત્તરના ભાગમાં બે માસ સુધી સૂર્ય આચમતો નથી.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—જવ, ઓટ, ધજી અને રાય મુખ્ય પાક છે.

જંગલો ધણું હોવાથી—ઇમારતી કાટ, કાગળ બનાવવાનો લાકડાનો માવો, દેવદાર, ઓક વગેરે જથ્થાબંધ થાય છે.

ખનીજ પેદાશમાં—તાંબા અને લોઢાની ખાણો પુષ્કળ છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ લોકો ભોળા અને પરોપકારી હોય પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ પાળે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ કપડાં, અનાજ અને કાયલા બહાર દેશથી આવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉ૦ ઇમારતી લાકડું, માછલી, કાગળ બનાવવાનો લાકડાનો માવો અને બરફ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય ભૂશિરો કહો.

ઉ૦ નોર્ડફ્રીન, નેઝ, અને ઉત્તરકેપ છે.

(૨૪૫)

પ્ર૦ મુખ્ય દ્વીપ કહો.

ઉ૦ લોફોડન ટાપુ કાડ નામની માછલી મોટે પ્રખ્યાત છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વતો ગણાવો.

ઉ૦ ડાવરેફીલ્ડ અને કોલન.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેરોની હકીકત ક હો.

ઉ૦ ક્રિસ્ટિઆનીઆ-રાજધાનીનું શહેર અને વેપારની જગ્યા છે.

ટ્રાન્થેમ-નોર્વેના રાજનો રાજ્યાભિષેક કરવામાં આવે છે. આ શહેરની ઉત્તરમાં ધર્મ ઉગતા નથી.

બર્ગન-મોડું બંદર છે.

હામફ્રેસ્ટ-મે માસ સુધી ઉનાળામાં સૂર્ય આથમતો નથી, તથા કેટલાક શોખીનો ત્યાં સહેલ કરવા જાય છે.

સ્વીડન.

પ્ર૦ જાણવા લાયક મુખ્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ સ્કેન્ડિનેવિઅન દ્વીપકલ્પનો પૂર્વ તરફનો વિભાગ સ્વીડન નામથી પ્રસિદ્ધ છે. અહીંની હવા નોર્વે કરતાં વધારે ઠંડી અને સૂકી છે.

પ્ર૦ આ વિભાગની મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીની પેદાશમાં-ઓટ, રાય, જવ, ધર્મ અને બટાટા છે.

જંગલો પુષ્કળ હોવાથી ઇમારતી લાકડાં, દેવદાર, પાઇન વગેરે થાય છે.

ખનીજ-લોહું, સીસું, નીકલ, જસત, ગંધક અને કાયલા.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ લોકો ઉઘોગી જળવાયલા હોઈ પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મ માને છે.

(૨૪૬)

પ્ર૦ આયાત કંઈ છે ?

ઉ૦ કપડાં, અનાજ અને કોયલા આવે છે.

પ્ર૦ નિકાસ કંઈ છે ?

ઉ૦ ઇમારતી લાકડું, ઢોર, લોહું, દીવાસળી અને કાગળ બનાવવાનો લાકડાનો માવો બહાર દેશ જાય છે.

પ્ર૦ મુખ્ય દ્વીપ કહો.

ઉ૦ ગોથલાંડ, ઓલાંડ બાલ્ટિક સમુદ્રમાં છે.

પ્ર૦ મુખ્ય સરોવર કહો.

ઉ૦ વેનર, વેટર અને મીલર.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેરોની હપીકત કહો.

ઉ૦ સ્ટાકહોમ-રાજધાનીનું શહેર અને મોટું બંદર છે.

અપસદલા-વિશ્વવિદ્યાલય છે અને પહેલાંની રાજધાની.

ગોટનબર્ગ-મોટું બંદર છે.

(૧૦) યુરોપી રશિયા.

પ્ર૦ આ રાજ્યની જાણવા લાયક હપીકત કહો.

ઉ૦ ક્રાન્સ કરતાં દશગણુ અને ગ્રેટબ્રિટન કરતાં ૨૩ ગણુ ઉત્તરમાં એક જથ્થે બાલ્ટિક સમુદ્રથી પાસિફિક મહાસાગર સુધીના વિસ્તારવાળું રાજ્ય છે; પણ શીતકટિબંધને લીધે વસ્તી ઘણી ઓછી છે. આ રાજ્યે પૃથ્વીની જમીનનો પાંચમો ભાગ રોકેલો છે.

પ્ર૦ રશિયાની આબોહવા કહો.

ઉ૦ એનો દક્ષિણ ભાગ ગરમ છે, પણ શિયાળામાં બહુ ઠંડી પડે છે, કારણ કે ઉત્તર મહાસાગરના ઠંડા પવનને ખાળવાને એક

(૨૫૭)

પર્વત નથી. આથી કોઇ કોઇવાર કાળા સમુદ્રનું પાણી પણ ઠરી જાય છે. વરસાદ ઘણો થોડો પડે છે.

પ્ર૦ આ દેશની મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—ઘઉં, જવ, મકાઈ, રાય, બટાટા, બીટરૂટ, દ્રાક્ષ અને બીજાં કેટલોક મેવો થાય છે. જંગલોને લીધે ઇમારતી લાકડું થાય છે.

જનવરોમાં—વર, શિયાળ, જંગલી બૂડ અને રૂંવાંવાળાં જનવર થાય છે તેમજ રેન્ડિઅર નામનું જનવર ઉત્તર તરફ થાય છે. તે બરફમાં ગાડી ખેંચે છે.

ખનીજમાં—સોનું, રૂપું, લોહું, તાંબું, આરસ, પારો, મીઠું કાયલા અને પ્લાટીનમ નામની ધાતુ તથા ફેરોસીન જથ્થાબંધ મળી આવે છે.

પ્ર૦ લોકોનો હુન્નર ઉલ્લેખ કહો,

ઉ૦ માછલાં પકડવાનો, ઢોર ઉછેરવાનો અને ચામડાં બનાવવાનો હુન્નર સાચવે છે.

પ્ર૦ રૂશિઆમાં મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ સુતર, ચા, કપડાં, દારૂ, ધાતુ વગેરે બહારથી આવે છે.

પ્ર૦ જાણુવા લાયક નિકાસ કહો.

ઉ૦ ઘઉં, ઇમારતી લાકડું, શણ, તેલીબીયાં, અનાજ, ઉન અને ફેરોસીન છે.

પ્ર૦ લોકો વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ લોકો સ્લાવ જાતના હોઇ ત્રીકચર્ય પાળે છે. તેઓ મહેનતુ, બંધા, વૈદ્યાદાર પણ વહેમી છે. કેળવણીમાં ઘણા પછાત છે તેથી જોઇએ

તેવો કુનર ઉઘોગ ખીલેલો નથી. રાજ્યને ઝાર કહે છે. તે પોતાની મરજીમુજબ રાજ્ય ચલાવે છે. ફક્ત પોલાંડના લોકો પોતાની જુદી પાર્લિમેન્ટથી રાજકારભાર ચલાવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય અખાત અને સમુદ્ર કહો.

ઉ૦ બોથનિઆ, ફીન્લેન્ડ, અને રૈંગા બાલ્ટિક સમુદ્રમાં આવેલા અખાત છે. શ્વેત, બાલ્ટિક, કાળો, આઝોવ અને કાર્પાથન સમુદ્રો છે.

પ્ર૦ મુખ્ય દ્વીપ કયા છે ?

ઉ૦ ઇસલ, ડાગો અને આલાંડ બાલ્ટિક સમુદ્રમાં છે નોવાઝેમ્સ્કા, સ્પીટ્ઝબર્ગ અને ગ્રેટ્ઝ ઉત્તર મહાસાગરમાં છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વતો કહો.

ઉ૦ વાલ્ડાઇ, યુરલ અને કોકસસ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉ૦ પેટયોરા, ફ્રીના, નીવા, કુતા, નીમન, વિસ્તુલા, નીસ્તર, ની-પર, ડાન, વોલ્ગા અને યુરલ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય સરોવર કહો.

ઉ૦ લાડોગા, ઓનીગા, ઇલ્મેન અને પેઇપ્સ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય દ્વીપકલ્પ, સામુદ્રધુની અને સંયોગી ભૂમિ કય છે ?

ઉ૦ ફિનિઆ દ્વીપકલ્પ, કર્લકની સામુદ્રધુની અને પેરિકાપની સંયોગી ભૂમિ કાળાસમુદ્રમાં છે.

પ્ર૦ રશિઆનાં જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ સેન્ટપીટર્સબર્ગ (પેટ્રોગ્રાડ)-રાજધાનીનું શહેર મહાન પિટર વસાવેલું છે.

(૨૪૬)

કોન્સ્ટેડ—હરિયાણા લશ્કરની જગ્યા.

મોસ્કો—શુની રાજધાની છે. ત્યાંના દેવળમાં ૨૦૦ ટન વજનનો ઘંટ છે.

વાર્સો—પોલાંડની રાજધાની છે, અને વેપારની જગ્યા છે.

રૈગા—એજ નામના અખાતપર મોટું બંદર છે.

ઓડેસા—વેપારનું સ્થળ છે.

સેબાસ્તપોલ—નીકાસૈન્યનું સ્થળ છે.

નિજનીનાવગોરોડ—વેપારનું સ્થળ છે, અહીં શુજરી ભરવામાં આવે છે.

આસ્ટ્રાખાન—કાળા સમુદ્રને કિનારે મોટું બંદર છે.

આર્મૅજલ—મોટું બંદર છે.

હેલસિંગ્ફર્સ—ફીન્લેન્ડની રાજધાની છે. અહીંની પાર્લિમેન્ટમાં સ્ત્રીઓને સભાસદ તરીકે બેસવાનો હક છે.

(૧૧) બાલકન દ્વીપકલ્પ.

પ્ર૦ બાલકન દ્વીપકલ્પની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ એક મોટો દ્વીપકલ્પ છે. આ ભાગનો ધણોખરો ભાગ તુર્કિસ્તાનના સુલ્તાનની સત્તા નીચે હતો, પણ ૧૮૭૮ પછી તેમાંના કેટલાંક રાજ્યો સ્વતંત્ર થઈ ગયાં છે. ઇ. સ. ૧૯૧૩ ની મોહિમાહિનાં સંસ્થાનોની લડાઈને લીધે તુર્કિસ્તાનની સત્તા ધણીજ ઓછી થઈ ગઈ છે.

પ્ર૦ આખોલવા કહો.

ઉ૦ ઉત્તર તરફ બીનાલો અને શિયાળો સખત છે, પણ દક્ષિણ તરફ સમુદ્રને લીધે હવા સમઘાત અને આનંદકારી છે.

(૨૫૭)

પ્ર૦ આ દ્વીપકલ્પના મુખ્ય વિભાગ કહો.

ઉ૦ (૧) બોસ્નિઆ (૨) મોંટીનીઝો (૩) સર્વિઆ (૪) રૂમેનિઆ
(૫) અલ્બેનીઆ (૬) પૂર્વરૂમાનિઆ (૭) તુર્કિસ્તાન (૮) ગ્રીસ.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વત કહો.

ઉ૦ આલ્પ્સ પર્વતની હારો આખા ભાગમાં આવી છે.

બોસ્નિઆ.

પ્ર૦ આ વિભાગની સામાન્ય હકીકત વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ આ ભાગ આસિટ્રિઅનોને તાબે હોય તેમાં સર્વિઅન લોકોની વસ્તી છે. તેથી કેટલાક તેને આલ્પ્સનો વિભાગ ગણતા નથી.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ સારાજેવા રાજધાનીનું શહેર છે.

મોંટીનીઝો.

પ્ર૦ મોંટીનીઝોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ તેની આજુબાજુ ક્રોટની માફક પહાડો આવેલા છે. તે ૧૮૭૮ માં તુર્કિસ્તાનથી સ્વતંત્ર થયો હતો. અને ઇ. સ. ૧૯૧૦ થી તમામ રાજ્યોએ તેની સ્વતંત્રતા કબ્જ કરી છે. તેમાં બટારા, મકાઇ, તમાકુ અને ચામડાંની મુખ્ય પેદાશ છે.

પ્ર૦ તેનાં શહેરો કહો.

ઉ૦ સેન્ટીન્જે--રાજધાનીનું શહેર છે.

સર્વિઆ.

પ્ર૦ સર્વિઆની જાણવા લાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ પહેલાં તે મોટું રાજ્ય હતું, પણ ટર્કોએ તેને અત્યંત હતું, ભાર

(૧૫૧)

પછી તે ફરી ઇ. સ. ૧૮૭૮ થી સ્વતંત્ર છે. ઇ. સ. ૧૯૧૩ માં મોંટીનીઆ, ગ્રીસ અને યલ્ગેરિઆની મદદથી તુર્કિસ્તાનના સુલતાનને હરાવી તેનો ફેટ્વોફ મુલક કબજે કર્યો છે. પછી માંહોમાંહેના કુશંપમાં ગ્રીસની મદદથી યલ્ગેરિઆને હરાવ્યું હતું.

પ્ર૦ આ રાજ્યની મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ મેવો, ધઉ, બિન, કુકર, ઘોડા અને ઠોર છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ બેલગ્રાડ રાજધાનીનું શહેર છે.

રૂમેનિઆ.

પ્ર૦ રૂમેનિઆની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ માલેવિઆ અને વાલેશિઆ નામના બે પ્રાંતોનું થયેલું રાજ્ય

ઇ. સ. ૧૮૮૧ માં તુર્કિસ્તાનથી સ્વતંત્ર થયું છે. યલ્ગેરિઆ સામે

સર્વિઆ ને ગ્રીસ થયાં તે લડાઈમાં આને પણ ફેટ્વોફ મુલક

મળ્યો છે. તેની બન્ને સરહદ પર ડાન્યુબ અને પ્રુથ નદીઓ

આવેલી છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ કાપડ અને ધાતુ બહાર દેશથી આવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉ૦ અનાજ, મીઠું, ચામડાં અને લાકડાં બહારદેશ જાય છે.

પ્ર૦ જાણવાલાયક શહેર કહો.

ઉ૦ બુકારેસ્ટ—રાજધાનીનું શહેર છે.

ભસી અને ગલેઝ—વેપારના ઠેકાણાં છે.

(૨૩૨),

અલ્ગેરિઆ.

પ્ર૦ અલ્ગેરિઆ વિષે જાણવાલાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ તુર્કસ્તાન સાથેની લડાઈમાં તે આગળ પડતું થયું હતું, પણ જીતેલા મુસલમાની વહેંચણી કરતાં સર્વિઆ અને ગ્રીસ સાથે તકરાર થતાં તેને લડાઈમાં ઉતરી તુર્કસાન વેડતું પડ્યું. તે દરમિયાન ઇ. સ. ૧૮૭૮માં સ્વતંત્ર થયો હતો. લોકો ગ્રીકપંથી અને કેટલાક મુસલમાનો છે. પૂર્વ રમેલિઆનો પ્રાંત અલ્ગેરિઆને તાબે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ કાગળ, કાચલા, મીઠું અને લોખંડનો સામાન આવે છે.

પ્ર૦ અહારદેશ કયો કયો માલ જાય છે ?

ઉ૦ અનાજ, ગરમ કાપડ, ચામડાં, તમાકુ અને ગુલાબનું અત્તર મુખ્ય નિકાસ છે.

પ્ર૦ અલ્ગેરિઆનાં જાણવાલાયક શહેર કહો.

ઉ૦ સોફાયા—અલ્ગેરિઆની રાજધાની છે.

વહનો—મુખ્ય મંદર છે.

ફીલીપોપોલીસ—પૂર્વ રમેલિઆનું મુખ્ય શહેર છે.

તુર્કસ્તાન.

પ્ર૦ તુર્કસ્તાનની જાણવાલાયક સામાન્ય હકીકત કહો.

ઉ૦ પહેલાં આ રાજ્ય ધણું બળવાન હતું. યુરોપખંડમાં ફક્ત આ એકલું જ મુસલમાની રાજ્ય છે. ઇટાલિએ ઇ. સ. ૧૯૧૨માં ટ્રિપોલી લઈ લીધું અને ઇ. સ. ૧૯૧૩માં બાલ્કનનાં નાનકડાં રાજ્યોએ સંપ કરી તેને હરાવી તેનો કેટલોક મુલક લઈ લીધો, તેથી તેની સત્તા ઘણી ઓછી થઈ છે.

(૨૫૩)

૫૦ તુર્કસ્તાનની આબોહવા કહો.

ઉં ઋતુ સારી અને તંદુરસ્ત હોય તાપ અને ઠંડી સખત છે.

૫૦ આ દેશની પેદાશ કહો.

ઉં ખેતીની પેદાશમાં—ઘઉં, મકાઈ, બાજરી, તમાકુ, રે, આંડ અને શણ છે. તે ઉપરાંત રેશમ, મધ અને મીણ જથાબંધ મળે છે.

ખનીજ પેદાશમાં—લોહું, સીસું, ગંધક, મીઠું અને ફટકડી છે.

૫૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉં સુતરાઉ કાપડ તથા ધાતુની મુખ્ય આયાત છે.

૫૦ મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉં ઘઉં, કાચું રેશમ, અપ્રીણ, અત્તર, ઔષધિ અને સુકી દ્રાક્ષ છે.

૫૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં લોકોનો મુખ્ય ધર્મ મુસલમાન છે, છતાં કેટલાક ગ્રીક પંથના પણ છે. લોકો મગર, આળસુ ને ધર્મી છે, પણ બહાદુર ને પ્રામાણિક છે. રાજને સુવત્તાન કહે છે. તે પૃથ્વી ઉપરના સધળા મુસલમાનોના ધર્મગુરૂ તરીકે ગણાય છે. કેટલાક વખતથી લોકોને રાજકારભારમાં ભાગ લેતા કર્યા છે, અને ખાલામેન્ટની મદદથી રાજકારભાર ચલાવે છે.

૫૦ જાણવાલાયક પર્વત અને અખાત કહો.

ઉં બાલ્કન પર્વત—પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધી ગયેલો છે.

૧ સાલોનિકાનો અખાત દક્ષિણે આવેલો છે.

૫૦ મુખ્ય સામુદ્રધુનીઓ કહો.

ઉં ડાર્ડનેલસ અને બાર્દરસની સામુદ્રધુનીઓ છે.

૫૦ જાણવા લાયક શહેરો કહો.

(૨૫૪)

ઉં કોન્સ્ટાન્ટીનોપલ-રાજધાનીનું ધણું સુંદર શહેર છે.

એડ્રીઆનોપલ-ગુજામના અત્તર માટે પ્રખ્યાત છે.

સાલોનિકા-મોટું બંદર છે.

ગાલીપોલી-દરિયાઈ લસકરનું સ્થળ છે.

ગ્રીસ.

પ્રં આગ્રીસની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં આ રાજ્ય ૧૮૩૦ માં તુર્કિસ્તાનથી સ્વતંત્ર થયું છે. પ્રાચીન કાળમાં આ રાજ્ય ઉચ્ચ સ્થિતિએ હોય હુનર ઉદ્યોગમાં અદિ-આતું હતું. આ રાજ્યે કાવતી કેટલીક જગા છેલ્લા આઠકન યુ-દ્ધમાં મેળવી છે, જેથી તેનું બવિષ્ય અદતી સ્થિતિમાં આવે તેમ જણાય છે.

પ્રં આગ્રીસવા વિષે શું જાણો છો ?

ઉં ઋતુ સારી અને સાધારણ છે.

પ્રં આયાત કહો.

ઉં અનાજ, કાપડ, કાયલા અને ઇમારતી લાકડાં બહારથી આવે છે.

પ્રં મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉં સડી દ્રાક્ષ, અંજીર, તમાકુ, સીસું, આરસ અને વાદળી બહાર જાય છે.

પ્રં લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં લોકો દરિયાઈ સફરમાં અને કેળવણીમાં ઉત્સાહી છે. દરિયાઈ વેપારને લીધે ઉન્નત સ્થિતિમાં આવતો જાય છે.

પ્રં સંયોગીભૂમિ અને ભૂશિરો કહો.

ઉં કોરિંથ-ગ્રીસના ઉત્તર ને દક્ષિણ ભાગને જોડે છે.

કોલોના અને મારાપાન ભૂશિરો છે.

(૨૫૫)

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વત અને દ્વીપો કહો.

ઉ૦ માઉન્ટ સેન્ટ એલિઆસ નામનો દક્ષિણમાં મોટો પર્વત છે.
નેગ્રેપાન્ટ, રેપરેડિસ, સાઇકલોડિસ, આયોનિયન અને
કેન્ડિઆ છે. કેન્ડિઆ તુર્કસ્તાનની દેખરેખ નીચે છે.

પ્ર૦ નળુવા લાયક શહેર કહો.

ઉ૦ આથેન્સ—રાજધાની અને પ્રાચીન કાળના પ્રખ્યાત યુરોપની
જન્મભૂમિ છે. આ નામ એથેના દેવી પરથી પડ્યું છે.

પદ્રાસ—મોટું બંદર છે.

રેપાર્ટા ને આર્ગોસ—પ્રાચીન કાળનું મોટું શહેર છે.

કોર્કુ—આયોનિયન દ્વીપમાં બંદર છે.

(૧૨) ઇટાલી.

પ્ર૦ ઇટાલીની નળુવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશ મોટો દ્વીપકલ્પ હોઇ સંગીત, ચિત્રકળાનું મુખ્ય સ્થાન
ગણાઇ અનેક વિરલા કારીગરોની જન્મભૂમિ છે. અહીંયાં રોમન
કથાલિક ધર્મના ધર્મગુરુ પોપ રહે છે.

પ્ર૦ આમોહવાનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ ઋતુ સુંદર છે. કુદરતી દેખાવ ધણો મનોહર અને અંદરના
ભાગોમાં સ્હેજ વધારે ગરમી છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

૧ ઉ૦ ખેતીમાં ધાણ, ચોખા, મકાઇ અને શેરડી છે.

મેવામાં—દ્રાક્ષ, ગ્રોલીવ, નારંગી, લેમન, અંજીર અને શેતુર.

ખનીજમાં—કૉપ્પર, લોહ, સીસું, તાંબું, જસત, ગંધક અને
દંકણપાર.

(સ્પષ્ટ)

પ્ર૦ લોકોના હુન્નર ઉદ્યોગ વિષે શું જાણો છો ?

ઉ૦ રેશમ કાતવા વણવાનો અને મુરખ્ખો બનાવવાનો તેમજ શણ અને રેશમ ઉત્પન્ન કરવાનો હુન્નર પ્રસિદ્ધ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉ૦ રેશમ, ઓલીવ, તેલ, ગંધક, આરસ, મેવો અનેશણ છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ સુતરાઉ અને ગરમ કાપડ, કાચકા અને લોખંડનો સામાન છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત શું છે ?

ઉ૦ લોકો ધણી જાતના છે, પણ ખરો ઈદારિઅન માયાળુ અને સભ્ય હોઈ સમદષ્ટિવાળો, સ્વદેશાભિમાની ને કરકસરીઓ છે. અહીંના લોકો કેળવણીમાં પછાત છે. તેઓ ગાયનકળામાં હોશિ-આર છે. લોકો રોમન કેથોલિક ધર્મ પાળે છે. રાજ્ય રાજ્યપ્રજા-સત્તાક છે.

પ્ર૦ મુખ્ય અખાત અને ભૂશિરો કહો.

ઉ૦ ટોરાન્ટો, જીનોઆ અને વેનિસ મુખ્ય અખાત છે.

સ્પાટિવેન્ટો, પાર્સારો, દ્યુકા ભૂશિરો છે.

પ્ર૦ મુખ્ય દ્વીપ, નદી અને સરોવરો ગણાવો.

ઉ૦ સિસિલી—જવાળામુખીનો હોવાથી તેમાં ગંધકની ખાણો પુષ્કળ છે. સાર્ડિનીઆ, એલ્બા, માલ્ટા, ગોઝો અને લિપારી એટ છે. તેમાં માલ્ટા અને ગોઝો અંગ્રેજ સરકારને તાબે છે.

પો, આર્નો, અને ટૈબર મુખ્ય નદીઓ છે.

ગાર્કા, કોમો અને માજીઓરી એ ત્રણ સરોવરો છે.

પ્ર૦ પર્વતો વિષે જાણવા લાયક હકીકત કહો,

(૨૫૦)

ઉં આદ્ય ને આપિનાઇન-આપીનાઇનમાંથી આરસ નીકળે છે.
સિસિલીમાં એટના, વિસુવિયસ અને લિપાલીમાં આગબોલી એ
જ્વાળામુખી પર્વતો છે.

૫૦ જાણવા લાયક શહેર કહો.

ઉં રોમ-રાજધાનીનું શહેર હોઈ પોપ આ શહેરમાં રહે છે.

નેપલ્સ—જેવા લાયક મોટું શહેર છે. •

મિલાનમાં—આરસનું સુંદર દેવળ હોઈ સાધુ અને રાજાઓનાં
પુતળાં જેવા લાયક છે.

પાલર્મો—સિસિલીનું મુખ્ય શહેર હોઈ વેપારનું મુખ્ય મથક છે.

છનોવા, મેસીના, બ્રિડિસી પ્રખ્યાત અને મોટા બંદરો છે.

બ્રિડિસી બંદરે હિંદુસ્તાનથી યુરોપમાં જતા ઉતારિઓ ઉતરે છે.
આ જગાનો દારૂ વખણાય છે.

ફ્લોરેન્સ—પ્રખ્યાત ચિતારા અને કારીગરો માટે પ્રખ્યાત છે.

વેનિસ—આરસીઓ અને લેસના ઉદ્યોગ માટે પ્રખ્યાત છે.

આ સ્થળ ચૌદમી સદીનું લંડન હતું. તે જુદા જુદા
ખેટો પર વસેલું હોવાથી લોકો એક ઘેરથી બીજા ઘેર
હોડીમાં ખેસી મુસાફરી કરે છે.

(૧૩) સ્પેન.

૫૦ સ્પેનની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉં આ દેશના લોકો આળસુ છે. તે તેની વેરાનતા અને નબળાઈ
ઉપરથી જાણી આવે છે. આ દેશને પોર્ટુગાલ મળી આઘબીરિઅન
દ્વીપકલ્પ તરીકે ઓળખાય છે. તે પહેલાં મુસલમાનની મુર નામની
જાતને કબજે હતો.

પ્ર૦ આમોહવા કહો.

ઉ૦ ઋતુ સાધારણ ગરમ છે. મધ્ય ભાગમાં વિશેષ ઠંડી અને ગરમી પડે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં, ઘઉં, મકાઈ અને ચોખા. મેવામાં દ્રાક્ષ, ઓલીવ, નારંગી, શેતુર અને રેશમના કીડા ઉછેરે છે.

ખનીજમાં—સીસું, તાંબું, લોહું, પારે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય આયાત કહો.

ઉ૦ સુતર, કાપડા, ખાંડ અને સંચા બહાર દેશથી આવે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાસ કહો.

ઉ૦ દારૂ, મેલો, ધાતુઓ, સુતરાઉ કાપડ, તેલ અને શુચિ છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશના કેટલાક લોકો ઉદ્યોગી અને કરકસરીયા છે, અને કેટલાક આનંદી, તામસી અને આળસુ છે. લોકો રોમન કેથોલિક ધર્મ માને છે. તેઓ કેળવણીમાં ઘણા પાછળ પડતા છે.

પ્ર૦ મુખ્ય પર્વત અને નદીઓ કહો.

ઉ૦ પીરીનીઝ અને સિએરાનેવેડા તથા કાન્ટાબરીયા મુખ્ય પર્વતો. ડુરો, ટેગસ, ગ્વાડીઆના, ગ્વાડલકિવર આટલાંટિક મહાસાગરને મળે છે, અને ઇબ્રો ભૂમધ્ય સમુદ્રને મળે છે.

પ્ર૦ જાણવા લાયક મુખ્ય શહેર કહો.

ઉ૦ માડ્રીડ—રાજધાનીનું શહેર છે.

બાસ્કીલોના—વેપાર અને ઉદ્યોગનું શહેર છે.

બાલેન્સીઆ—રેશમના વેપારને માટે પ્રખ્યાત છે.

(૨૫૯)

સાશગોસા—ઐતિહાસિક સ્થળ છે.

સાલામાંકા—પાઠશાળા માટે પ્રખ્યાત છે.

આનેકા—સ્પેનમાં સુંદર શહેર છે.

કાર્થેજેના—નોકાસૈન્યનું ઠેકાણું છે.

જિબ્રાલ્ટર—અંગ્રેજ સરકાર તાબાનો કિલ્લો હોઈ લાં વાદ-
રાં જોવામાં આવે છે.

(૧૪) પોર્ટુગાલ.

પ્ર૦ આ દેશની જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ આ દેશ સાહસિક શોધકાની જન્મભૂમિ હોઈ હાલ આબાદ અને
સંતોષકારક છે. થોડા વખતથી રાજ્ય પ્રગતિમાં છે.

પ્ર૦ આબોહવાનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ ઋતુ સાધારણ અને તંદુરસ્તી ભરેલી છે. પશ્ચિમમાં ગરમ હવા
હોઈ વરસાદ વધારે પડે છે. પૂર્વની હવા સૂકી છે.

પ્ર૦ પોર્ટુગાલની પેદાશ કહો.

ઉ૦ ખેતીમાં—તમાકુ અને દ્રાક્ષ.

જંગલની—ઓક, ચેસ્ટનટ, જુય અને તાડ છે.

ખનીજમાં—તાંબુ, સીસું, કલાઈ, કોયલા, મેંગેનીઝ, સ્લેટ અને
મીકું છે.

પ્ર૦ આયાત કહો.

ઉ૦ સુતરાઉ કાપડ, લોદું, ઊન, કોયલા છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નિકાશ કહો.

ઉ૦ જુય, તાંબાની કાચી ધાતુ, અને માછલી બહાર દેશ જાય છે.

પ્ર૦ લોકોની જાણવા લાયક હકીકતનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ લોકો મિશ્ર જાતિના હોઈ, બધા, સબ્ય, નમ્ર અને સારી રીત-લાતવાળા છે અને કુશળ વહાણુવટી છે. રોમન કેથોલિક ધર્મ પાળે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય નદીઓ કહો.

ઉ૦ ડરો, ટેગસ, મોન્ડોગો અને ગ્વાડીઆના આટલાંટિક મહા-સાગરને મળે છે.

પ્ર૦ મુખ્ય શહેર કહો.

પ્ર૦ લિસ્બોન—રાજધાનીનું શહેર હોઈ વેપારનું મથક છે.

ઓપોર્ટો—દારૂને માટે પ્રખ્યાત છે.

કોઇંબ્રા—યુરોપખંડમાં સર્વથી વધારે વરસાદ પડવાનું સ્થળ છે.

એશિયા યુરોપ ખંડની કેટલીક જાણવા લાયક હકીકત.

પ્ર૦ એશિયા અને યુરોપની ભૂરચનાનો મુકાબલો કરો.

ઉ૦ એશિયા ઉજ્જ, સમશીતોજ્જ, અને શીતકટિબંધમાં આવેલો છે.

ત્યારે યુરોપ સમશીતોજ્જ અને શીતકટિબંધમાં આવ્યો છે. બંને ખંડના પર્વતો પૂર્વપશ્ચિમ ગએલા છે. એશિયાખંડના જેવાં યુરોપમાં રણ નથી. એશિયા ખંડમાં જેવાં મોટાં ફળદ્રુપ મેદાનો છે. તેવાં યુરોપખંડમાં પણ મોટાં ફળદ્રુપ મેદાનો છે. એશિયા-ખંડની નદીઓ લાંબી છે. તેમ યુરોપમાં પણ મોટી નદીઓ છે. એશિયાખંડમાં ક્ષેત્રફળના પ્રમાણમાં દરીઆ કિનારાની જેટલી લંબાઈ છે. તેનાથી યુરોપખંડના કિનારાની લંબાઈ વધારે છે.

(૨૬૧)

એશિઆખંડને લગતો ટાપુથી અનેલો પાસિફિક મહાસાગરમાં જાપાન દેશ છે. તેમ યુરોપખંડમાં અટલાંટીકમાં ગ્રેટબ્રિટન દેશ છે. યુરોપખંડ કરતાં એશિઆમાં જવાળામુખી પર્વતો ઓછા છે.

૩૦ ખંડે ખંડની પ્રજાની સરખામણી કરો.

ઉ૦ યુરોપના લોકો સમશીતોષ્ણ કટિબંધમાં રહેતા હોવાથી તથા દરીઆ કિનારાનો કુદરતી લાભ મળતો હોવાથી ઉલ્દોગી, ચાલાક, સાહસિક, અને વેપારી છે. પણ એશિઆખંડના લોકો ઉષ્ણ કટિબંધમાં તથા મધ્ય ભાગમાં રહ્યું અને ઉત્તર તરફ અતિ-શય ટાઢ પડતી હોવાને લીધે મોજશોખી, આળસુ, અને કુદરતપર આધાર રાખનારા છે. એશિઆખંડના લોકો જુદા જુદા ધર્મના હોવાથી તેમના આચારવિચારમાં ધણોજ તફાવત જોવામાં આવે છે. ત્યારે યુરોપખંડના લોકો ધણે ભાગે એકજ ધર્મના હોવાથી ધણુંખંડ એકજ વિચારના છે. ખંડે ખંડની પ્રજા જુના વિચારને વળગી રહેનારી છે. પણ યુરોપખંડના લોકો ચાલતા જમાનાના સુધારા દાખલ કરવામાં પછાત પડતા નથી, પણ એશિઆના લોકો સહેલાઈથી પોતાના મૂળવિચારોમાં ફેરફાર કરતા નથી. યુરોપીઅનો વિદ્યાકળા તથા હુમર ઉલ્દોગમાં ધણો આગળ પડતો ભાગ લઈ નવી નવી શોધો કરે છે. ત્યારે એશિઆ પ્રજા કેળવણીમાં પછાત પડી તેમની કરેલી શોધોપર આવિષ્કાર ચલાવે છે. પ્રાચીન કાળમાં એશિઆખંડ સુધરેલો હતો ત્યારે હાલમાં યુરોપની જહોજહાલી અજળ્યખી પમાડે તેવી છે. યુરોપીઅન પ્રજા રાજકાજમાં છુટથી ભાગ લેવામાં મહત્તા માની રાજની સત્તાપર અંકુશ ધરાવે છે ત્યારે એશિઆની પ્રજા રાજની

(૨૬૨)

સત્તેનો માન આપી તેના તરફ પૂજ્યભાવથી જુએ છે. યુરોપમાં સ્ત્રીકૃળવણીનો બહોળો ફેલાવો છે ત્યારે એશિયામાં સ્ત્રીકૃળવણી ઘણીજ ઓછી છે.

૫૦ ભૂમધ્ય સમુદ્ર અને બાલ્ટીક સમુદ્રનો મુકાબલો કરો.

ઉ૦ ભૂમધ્ય સમુદ્ર સમશીતોષ્ણ કટિબંધ અને ઉષ્ણ કટિબંધના સંધિમાં આવેલો છે, ત્યારે બાલ્ટીક સમુદ્ર સમશીતોષ્ણ કટિબંધ અને સીતકટિબંધના જોડાણમાં આવ્યો છે. બંને સમુદ્રમાં મહાસાગરના પાણીને દાખલ થવાના મોટા રસ્તા નથી. ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં નદીઓનું જેટલું પાણી આવે છે તેના કરતાં બાષ્પભવન વધારે થાય છે. આથી દિવસે દિવસે તેના પાણીમાં મહાસાગરના પાણી કરતાં ખારાશ વધતી જાય છે ત્યારે બાલ્ટીક સમુદ્રમાં નદીઓનું પાણી જેટલું આવે છે તેના કરતાં બાષ્પભવન ઓછું થાય છે. આથી તેનું પાણી મહાસાગરના પાણી કરતાં ઓછું ખારું છે. ભૂમધ્ય સમુદ્રને લગતા આઘબીરીઅન, બાલ્કન, ઇટાલી, એટલા દ્વીપકલ્પ છે. ત્યારે બાલ્ટીક સમુદ્રને લગતા રુકાડોનેવીઆ અને જટલાંડ દ્વીપકલ્પ છે. ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં સૈપ્રસ, કાંડીઆ, સીસીલી, અને સાર્ડિનિઆ, એલ્બા, માલ્ટા, કાર્શીકા, અને બલ્હારી ટાપુઓ આવેલા છે. ત્યારે બાલ્ટીક સમુદ્રમાં ઝીલાંડ, ફ્રુ-નેન, લાલાંડ, ગોથલાંડ, બોર્નહોમ, ઓલાંડ અને રૂગેન બેટ આવેલા છે. ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં ઇબ્રો, હોનસોન, અને ટૈબર નદીનાં પાણી પડે છે ત્યારે બાલ્ટીક સમુદ્રમાં વિસ્તુલા, ઓડર, રૈગા અને નીવા નદીનાં પાણી પડે છે.

૫૦ ગ્રેટબ્રિટન અને જાપાનનો મુકાબલો કરો.

૭૦ બંને સમશીતોષ્ણ કટિબંધમાં આવેલા છે. ટ્રેટિસ્ટન આંટલાં-દીક મહાસાગરમાં ખેટ છે ત્યારે જપાન પાસિફિક મહાસાગરમાં ખેટ છે. ટ્રેટિસ્ટનની પાસે ગલ્ફસ્ટ્રીમ નામનો ગરમ પ્રવાહ વહેવાથી હવા સમઘાત રહે છે તેમ જપાન પાસે થઈ ક્યુરોસીવો નામનો ગરમ પ્રવાહ વહેવાથી હવા સમઘાત રહે છે. આથી બંને દેશના લોકોને કામ કરતાં થાક લાગતો નથી. બંને દેશના કિનારા ખાંચા ખાંચાવાળા હોવાથી લોકો સાહસિક, ઉદ્યોગી, અને વેપારી છે. બંને દેશની રાજધાનીઓ મહાસાગરના ધોરી રસ્તાપર આવેલી છે. બંને દેશમાં વિદ્યાકળા અને હુન્નરઉદ્યોગમાં લોકો આગળ વધેલા છે, બંને દેશના લોકો જુના વિચારને વળગી રહેનારા હોવા છતાં ચાલતા જમાનાના યોગ્ય રિવાજમાં ફેરફાર કરવા અચકાતા નથી. બંને દેશની રાજ્યનીતિ રાજ્યપ્રગતિસત્તાક છે. ઇંગ્રેજ પ્રજા કેકિસીઅન વર્ગની હોઇ ખ્રિસ્તી ધર્મ પાળે છે, ત્યારે જપાની પ્રજા માંગોલીઅન વર્ગની હોઇ બૌદ્ધ ધર્મ પાળે છે. બંને દેશના લોકો કાયદાને માન આપે છે, એટલુંજ નહિ, પણ દેશના હિત ખાતર પોતાના સ્વાર્થનો ભોગ આપવામાં પછાત પડતા નથી.

૫૦ ટિબેટ અને સ્વિત્ઝર્લૅન્ડનો મુકાબલો કરો.

૭૦ બંને ઉચ્ચ પ્રદેશ છે. બંનેમાંથી પુષ્કળ નદીઓ નીકળે છે તેથી બંને જળક્ષેપ પ્રદેશ છે. સ્વિત્ઝર્લૅન્ડ કુદરતી સૌંદર્યને માટે પ્રખ્યાત છે ત્યારે ટિબેટમાં તેવી કંઈ નવીનતા નથી. સ્વિત્ઝર્લૅન્ડની આબુ-બાબુ પુષ્કળ પહાડો આવેલા છે ત્યારે ટિબેટની અંદર પણ કટલાક પર્વત અને એક બાબુ ગોબીનું મોટું રણ આવેલું છે. સ્વિત્ઝર્લૅન્ડના લોકો બળવાન, હુન્નરી, ઉદ્યોગી, અને કેળવણીમાં આગળ પડતા છે ત્યારે ટિબેટના લોકો બહુ બળવાન ન હોતાં

હુનર, ઉદ્યોગ અને ફળવણીમાં પાછળ પડતા છે. બંનેની અંદર સરોવરો આવેલાં છે. સ્વિત્ઝર્લેન્ડનું રાજ્ય પ્રજાસત્તાક છે, ત્યારે ટિબેટ રાજસત્તાક હોઈ ચીનની દેખરેખ નીચે છે.

પ્ર૦ એશિયા યુરોપમાં હસ્તકૃત અળખીઓ કઈ કઈ છે.

ઉ૦ એશિયામાં ચીનાઓએ ચણેલો કાટ, આગ્રાનો તાજમહાલ, અને દિલ્હી પાસેનો જયસ્તંભ, તેમજ યુરોપમાં ટેમ્સટનલ, અને મોસ્કોનો ધંટ જેવા લાયક છે,

પ્ર૦ વિલાયત જવાના રસ્તા ગણાવો, તથા તેનું વર્ણન કરો.

ઉ૦ યુરોપમાં જવાના પાંચ રસ્તા છે.

(૧) મુંબાઈથી મોરીસ, યુર્બેન, માડાગાસ્કર, કેલાગોઆ, કેપ ઓવ ગુડ હોપ, આસેન્સન અને સેંટહેલીના ખેટ, ગીની-કિનારો, સેનીગાંબીઆ, કાનેરીટાપુઓ, સ્પેન, પોર્ટુગાલનો પશ્ચિમ કિનારો, બીસ્કોનો ઉપસાગર, ઇંગ્લીશ ચાનલ અખાત, ડોવરની સામુદ્રધુની, જર્મનસમુદ્ર, ટેમ્સનું મુખ અને લંડન. આ રસ્તે જતાં લગભગ છ માસ લાગે છે.

(૨) મુંબાઈથી અરબી સમુદ્ર, અરબસ્તાનનો કિનારો, એડનસમુદ્ર, બાબલમાંડપની સામુદ્રધુની, રાતોસમુદ્ર, સુવેજની નહેર, ભૂ-મધ્યસમુદ્ર; અહીંથી ત્રણ રસ્તે જવાય છે. એ ઓટ્ટોમાની સામુદ્રધુની, આદ્રીઆટીક સમુદ્રમાં બ્રિન્ડીસી બંદરે ઉતરી રેલ્વે માર્ગે ઇટાલીમાં થઈ ફ્રાન્સમાં ફેલેબંદર, ડોવરની સામુદ્રધુની, જર્મન સમુદ્ર, ટેમ્સનું મુખ અને લંડન. બ. માલ્ટા-ખેટ મેસીનાની સામુદ્રધુની, સાર્ડિનીઆ અને કાર્શિકા વચ્ચેની બોનીફિસિઓ સામુદ્રધુનીમાં થઈ માર્સેલ્સ બંદરે ઉતરી પા-

રિસ થઇ ફેલેબંદરે ઉતરી ડાવરની સામુદ્રધુની, જર્મન સમુદ્ર
ટેમ્સનું મુખ અને લાંડન. કા માસેલ્સથી રપેનને પૂર્વ કિનારે
થઇ જીબ્રાલ્ટરની સામુદ્રધુની આટલાંટીક મહાસાગર, બિસ્કેનો
ઉપસાગર, ઈંગ્લીશ ચાનલ, ડાવરની સામુદ્રધુની, જર્મન સમુદ્ર
ટેમ્સનું મુખ અને લાંડન. આ ચાર જળમાર્ગો છે.

(૩) જમીન માર્ગ. લાહોરથી પેશાવર, કાબુલ, હેરાત, કુસ્ક, રશીઅન
તાતારીમાં થઈ કાસ્પીઅન સમુદ્ર ઓળંગી ટ્રાન્સકાકેસીઆ
અને પછી કાળાસમુદ્રમાં થઇ ફાન્સ્ટાન્ટીનોપલમાં ઉતરી
આસીઆ અને જર્મની વાટે બેલજીઅમમાં દાખલ થઇ
ઓસ્ટ્રેન્ડ બંદર વાટે જર્મન સમુદ્ર મારફતે ટેમ્સના મુખમાં
દાખલ થઈ લાંડન જવાય છે.

પ્ર૦ બંને બંડના દેશવારે રામઓની ઓળખાણ આપો ?

ઉ૦ ગ્રેટબ્રિટન-શહેનશાહ, રશીઆ-ઝાર, જર્મની-કૈસર, તુર્કસ્તાન-
સુલતાન, સ્વિત્ઝર્લાંડ-પોર્ટુગાલ-ક્રાન્સ-ચીન-બ્રમસત્તાક હોવાથી
પ્રેસીડેન્ટ હોય છે. બલુચીસ્તાન-ખાન, અફગાનિસ્તાન-અમીર, ઈ-
રાનનો-શાહ, જાપાનનો-મીકાડો, હિંદુસ્તાનનો-શહેનશાહ. આ
સિવાય બાકીના દેશોમાં રાજાઓ પોતાના નામથીજ ઓળખાય
છે. હિંદુસ્તાન, ફ્રેન્ચ કોચીન ચીન, લાંકા, વગેરે પરદેશી રાજ્ય-
કર્તાના મુલક છે. તેમના ઉપર અમલ ચલાવવા તે રામઓ
તરફથી જે મુખ્ય અધિકારી નીમવામાં આવે છે તેને વાઇસરૉય
કે ગવર્નર જનરલ કહે છે.

પ્ર૦ એક વહાણ પેટ્રોપોલસ્કથી નીકળી રમનાં આબુ તો રસ્તામાં

ક્યાં ક્યાં બંદર, નદીઓના મુખ, અખાત, દ્વીપકલ્પ, સમુદ્ર વગેરે આવશે.

ઉ૦ દ્વીપકલ્પો-કામરકાટકા, કારીઆ, હીંદીચીન, હિંદુસ્તાન, અરબ-સ્તાન, એશિઆમાધનર. સમુદ્ર-ઓકોટસ્ક, જાપાની, પીજા, ચી-નાઇ, બંગાળી ઉપસાગર, અરબીસમુદ્ર, રાતો સમુદ્ર, અને ભૂમધ્ય સમુદ્ર. અખાત-પેચીલી, માર્તાબાન, મનાર ખંભાત, કચ્છ, ધરાની, અખાત, બંદરો-બેલોડીવોસ્ટોક, પોર્ટઆર્થર, ચોક્કાહામા, અથવા, નાગાસાકી, સાંગહાઇ, કુચ્યુ, વિક્ટોરીઆ, કંતાન, હુએ, સેગોન, સિઆપુર, તેનાસરીમ, મુલ્મૈન, રંગુન, અક્યાખ, કલકત્તા, મદ્રાસ, કોલ્કો, કાલીકટ, મુંબાઇ, પોરબંદર, માંડવી, કરાચી, બુસાયર બંદર અબ્યાસ, મસ્કત, એડન, મોકખા, સુએજ, ટાયર, સીડન અલેપો, નદીઓનાં મુખ-આમુર, પેઇહો, હોંગકાંગહો, યાંગસેક્યાંગ, સિક્યાંગ અથવા કંતાન, મૈનામ, ધરાવતી, બ્રહ્મપુત્રા, ગંગા, મહા, ગોદાવરી, કૃષ્ણા, કાવેરી, સિંધુ, યુક્તેતીસ. બૃશિરો-લોપાટકા, રોમાનિઆ, નાઇઝેસ, પાલમૈરા, કેપકન્યા કુમારી, જગતપોઈટ, રાસઅલહદ. સામુદ્રધુનીઓ-કારીઆ, ફારમોસા, મલ્દાકા, પાલ્ક, ઓર્મઝ, બાબલમાંડપ, બેટ-કયુરાઇલ, સલ્લીઅન, જાપાનના ટાપુઓ, હુચ્યુ, ફારમોસા, હૈનાન, હાંગકાંગ, સિંગાપોર, નિકોબાર, બંદામાન, સિંહલદ્વીપ, કરક, કિસ્મ, ઓર્મઝ, બહીરન, સૈમ્સ.

પ્ર૦ બંને ખંડની સામાન્ય જાણવા લાયક હકીકત કહો.

ઉ૦ ચીના લોક જુના વિચારને વળગી રહેનારા છે. આરબલોકો સાચા, મિતાહારી, અને પરાણાચાકરી કરનાર છે. ધરાના લોકો હસમુખા અને છુટથી વાતચીત કરનારા છે. તુર્કસ્તાનના લોક થોડું બોલનારા છે.

૫૦ એક વહાણ કપનોર્ડકીનથી કિનારે કિનારે કીમીઆ દ્વીપકલ્પ જવા
સાફ નીકળ્યું તેમાં વચ્ચે આવતાં જાણવા લાયક સ્થળો કહો.

૭૦ બ્રંડર—હામરફેસ્ટ, બરગન, ગોટનબર્ગ, સ્ટાકહોમ, હેલ્સીંગ-
ફર્સ, પેટ્રોગાર્ડ (સેન્ટપીટરબર્ગ) રૈગા, કોપનહેગન, હામબર્ગ,
આમસ્ટર્ડામ, હેગ, કેલે, સરબર્ગ, બ્રેસ્ટ, ઓપોર્ટો, લીસ્બોન
જીબ્રાલ્ટર, વાલેન્સીઆ, બાસીલોના, માર્સેલ્સ રોમ, માર્સેલ્સ
નેપલ્સ, પાલર્મો, બ્રિડિન્કી, વેનીસ, ત્રીએસ્ટ, ફ્યુમ, સેન્ટીન્જો,
પદ્રાસ, આથેન્સ સાલોનીકા, કોન્સ્ટાન્ટીનોપલ, ઓડેસો, અને
સેબાસ્ટોપોલ.

ભૂશિરો—નોર્ડકીન, ઉત્તરફેપ, કપનોર્ડ, કપબાર, રાસ અલહદ
કપઆર્ટીગલ, ફિનિસ્ટર, રોકા, સેન્ટવિસેન્ટ, સાન્તા-
મેરીઆ, દ્રક્ષાગર, ટરીફા, કુઝ, પાસારો, સ્પાર્ટવિન્ટો,
કેપ માર્ટીપાન.

સામુદ્રધુનીઓ—સ્કાગરા, કાટીગાટ, સાઉન્ડ, ગ્રેટબેલ્ટ.

લીટલબેલ્ટ, ડોવર, જીબ્રાલ્ટર, મેસિના, ઓટ્રાન્ટો, ગર્ડેનલ્સ,
બાર્ફરસ.

દ્વીપકલ્પ—સ્કાડિનેવિઅન, ફીનલંડ, જતલંડ, આઇબીરીઅન
ઇટાલી, બાલ્કન, મોરીઆ, કિમીઆ.

અખાત—બોથનીઆ, ફીનલંડ, રૈગા, લૈથોન્સ, જનોઆ,
ટારંટો, વેનિસ, ત્રીએસ્ટ, નેપલ્સ, સાલોનીકા, પેરીકાપ,

નદીઓનાં મુખ—નીવા, દીના, વિશ્યુલા, ઓડર, એલ્બ,
મિસર, હાઇન, ટેમ્સ, લુબાર, ગારોન, કુરો, ટેગસ, ઇલ્ડો, ડોન, ટૈબર,
ગાન્ગુબ, નીપર.

સમુદ્ર ને ઉપસાગર—સ્કાડિનેવિઅન સમુદ્ર, ઉત્તર સમુદ્ર, બા-
લ્ટીક સમુદ્ર, ખીસ્કેનો ઉપસાગર, આદ્રીઆટીક સમુદ્ર, આર્કપેલેગો
સમુદ્ર, ઇજીઅન સમુદ્ર, માર્મોરા સમુદ્ર, આઝોવનો સમુદ્ર.

(૨૬૮)

જાણવા લાયક પ્રખ્યાત સ્થળ.

એશિઆખંડ—દરેક ધર્મશુરુનો જન્મ આ ખંડમાં થયો છે.

હિંદુસ્તાન—આધ્યાત્મિક વિદ્યામાં પરાવાએલા રહે છે.

હિમાલય—દુનિઆમાં મોટામાં મોટો પર્વત છે.

નેપાળ—ત્યાંના લોકો ઉત્તમ લડવૈયા છે.

આઝા—ત્યાંનો તાજમહાલ અદિતીય મકાન છે.

કાશ્મીર—હિંદુનું સ્વર્ગ ગણાય છે.

કાશી—હિંદુઓનું જાત્રાનું સ્થળ છે અને ત્યાં પુષ્કળ મહાદેવ વગેરેનાં દહેરાં છે. ત્યાં દરેક શેરીએ અંકુરું દહેરું તો હોય છેજ.

ગંગા—આ નદીનું પાણી ધણું વરસ રાખવા છતાં બગડતું નથી. કે તેમાં જીવ પડતા નથી.

ચીન—ત્યાંના લોકો જુના વિચારને વળગી રહેનાર છે. રાક્ષસી કદનો ફાટ રૂશીઆની સરહદ ઉપર છે. દિવાળીના દિવસમાં ફાડવાના ફટાકડા બનાવવાની રીત માત્ર ચીનમાંજ જાણી છે. જાપાનાની શોધ પ્રથમ તેમણે કરી હતી. ત્યાંની વસ્તી અતીશય ધીચ હોવાથી ફટલીક વસ્તી નદીઓમાં વહાણો બાંધી રહે છે.

ટિબેટ—એશિઆમાં ઉંચામાં ઉંચો દેશ છે. જળક્ષેપ પ્રદેશ છે.

ખામીર—દુનીઆનું જાપરું છે.

જાપાન—આબોહવા અને ભૂરચના ગ્રેટશિટનને મળતી હોવાથી તે એશિઆનો ગ્રેટશિટન ગણાય છે.

(૨૬૯)

પાસિદ્ધિક—મોટામાં મોટો અને ઉંડામાં ઉંડો મહાસાગર છે તેમાં પુષ્કળ જ્વાળામુખી પર્વતો છે. આ મહાસાગરમાં તોફાન થતું નથી તેથી તેને શાન્ત મહાસાગર કહે છે.

વર્કાયાન્ક—એશિઆઇ રૂશીઆમાં ઠંડામાં ઠંડો પ્રદેશ છે.

ન્યુસેબીરીઆ—ત્યાંની જમીનમાંથી હાથીદાંત જડે છે.

આર્મીનીઆ—ત્યાંની સ્ત્રીઓ રૂપાળા છે.

યરસાલેમ—ઇસુખ્રિસ્તને વધસ્તંભે જડયા હતા તેથી ખ્રિસ્તી લોકોનું જત્રાનું ઠેકાણું છે.

એથલેહમ—ઇસુખ્રિસ્તની જન્મભૂમિ છે.

મૃત સરૌવર—ફુનીઆમાં ખારામાં ખારા પાણીનું સરૌવર છે.

ટાયર અને સીડન—સીરીઆ અને પાલેસ્ટાઇનમાં આવેલાં બંદર, પહેલ વહેલાં ત્યાં કાચ બન્યો હતો.

અરબસ્તાન—ત્યાંના ઘોડા અને ઊંટ વખાણાય છે.

મક્કા—મુસલમાનોનું જત્રાનું ઠેકાણું છે.

ધરાન—પારસીઓનું મૂળ વતન છે. ત્યાંના લોકો શોખીન, વિવેકી, અને છટાથી વાતચીત કરનારા છે.

લંડન—ફુનીઆમાં મોટામાં મોટું શહેર છે. ત્યાં ટેમ્સ નદીની ટનલ (નદીની નીચે થઇને જવાનો રસ્તો) જેવા-લાયક છે.

માન્ચેસ્ટર—સુતરાઉ કાપડને માટે પ્રખ્યાત છે.

એડીસ્ટોન—ખીમથ બંદરથી થોડે છેડે ખડક છે. ત્યાંની દીવા-દાંડી જેવા લાયક છે,

- લોફેડન--કાડ નામની માછલીને માટે પ્રખ્યાત છે.
- મીનીય--લંડનની પાસે વેધશાળાને માટે પ્રખ્યાત છે. ત્યાંથી પહેલું રેખાંશવૃત્ત ગણવામાં આવે છે.
- હામરફેસ્ટ--ત્યાં બે માસ સુધી સૂર્ય આથમતો નથી.
- ફ્રીનલાંડ--ત્યાંની સ્ત્રીઓને પાલ્લભિન્દમાં બેસવાનો હક છે.
- લાપલાંડ--ત્યાંના લોકો નીચામાં નીચા છે; અને જમીનમાં ખાડા ખોદીને રહે છે.
- રૂશિઆ--યુરોપખંડમાં સુધારામાં પાછળ પડતો બહુ વિસ્તારવાળો દેશ છે.
- મોસ્કો--ત્યાંના દેવળમાં બસે (૨૦૦) ટન વજનનો ધંટ છે.
- બાલ્ટીક--સમુદ્રના જર્મન કિનારેથી અંબર જડે છે.
- જર્મની--રસાયન કળા અને વિદ્યા હુન્નરોમાં આગળ પડતો દેશ છે.
- જટલાંડ--ઉત્તર તરફ જનારો દ્વીપકલ્પ છે.
- હોલાંડ--નીચામાં નીચો પ્રદેશ છે.
- ડેનમાર્ક--ત્યાંનું રાજકુટુંબ ઉંચા કુળનું છે.
- વૉટલુ--આ સ્થળે નેપોલીઅન બોનાપાર્ટ હાર્યો હતો.
- અબ્જિશિઓ--કૉર્સિકાની રાજધાની અને નેપોલીઅનની જન્મભૂમી.
- પારિસ--દુનીઆમાં સુંદરમાં સુંદર શહેર છે.
- સ્વિત્ઝર્લૅન્ડ--કુદરતી સૌંદર્યનો બગીચો છે.
- બ્રાહ્મદર--યુરોપખંડમાં ફક્ત ત્યાંજ વાંદરાં જોવામાં આવે છે.
- ધટાલી--ત્યાંના લોકો ગાયનકળામાં હોશિઆર છે.

(૨૭૧)

રૂપેન—ત્યાંના લોકો આળસુ છે.

વેનિસ, ઝોસાક, શ્રીનગર—શહેરમાં જવા આવવાને રસ્તાને
બદલે નહેરો છે.

લંડન—દુનિઆમાં સર્વથી વધારે વસ્તીવાળું શહેર છે.

લેખાં.

મુસારો (પગાર.)

સરકાર પોતાના તાબાના નોકર અને અધિકારી વર્ગને માસિક પગાર આપવાનો ઠરાવે છે. શેઠ શાહુકારો પોતાના નોકરવર્ગને વાર્ષિક પગાર આપે છે, અને કેટલાક મજૂર વર્ગને હરરોજનો પગાર ઠરાવવામાં આવે છે. વાર્ષિક પગાર ઉપરથી માસિક પગાર કાઢી મુસારાની રીતથી હિસાબ છોડી શકાય છે.

રીત:—મહિનાના દિવસ ૩૦ અને રૂપીઆના દોકડા ૧૦૦ છે માટે જોટલે રૂપીએ મહિનો કલ્કો હોય, અને જોટલા દિવસનો પગાર કાઢવો હોય તે બેનો ગુણાકાર કરી ગુણાકારપર શુન ચઢાવી ત્રણે ભાગવા. ભાગાકાર આવે તેટલા દોકડા જવાબ આવશે. રૂપીઆ અને દીવસના ગુણાકારને ૧૦૦ એ ગુણી ૩૦ એ ભાગવાથી પણ જવાબ આવશે. પાછળની રીતે હિસાબ કરવાથી ગુણાકાર મોટા થવાથી હિસાબમાં ભૂલ આવવાનો સંભવ રહે છે, અંકગણિતના નિયમ પ્રમાણે બે રકમોને સરખી રકમે ગુણવા અગર ભાગવાથી તેમની કિંમતમાં તફાવત પડતો નથી. તે મુજબ બાજ્ય તથા બાજક બન્ને તરફથી અઢેક શુન કાઢી નાખી ગુણાકાર કરીશું તો તેમાં

(૨૭૨)

તદાવત પડશે નહિ, અને ગુણાકાર હલકો થવાથી હિસાબ કરવો સુગમ પડશે. દર માસે અમુક આનાનો પગાર કલ્કો હોય તો પગારના દર અને દિવસના ગુણાકારને ૧૦ ગુણી ત્રણે ભાગવાથી ભાગાકાર બદામ આવશે. આ સિવાય પાંતી (ભાગ પાડવા) ની રીતથી પણ દાખલા છોડવામાં આવે છે. તો જે સ્થળે જે રીતનો સરળતાથી ઉપયોગ થાય તેનો ઉપયોગ કરી હિસાબ છોડવો. અત્રે બન્ને રીત સમજાવવામાં આવી છે.

દા. ૧. ૨૪ રૂ. ૧ માસ ૫ દિવસનો પગાર કેટલો ?

$$\text{રીત:—} ૨૪ \times ૫ = \frac{૧૨૦ \times ૧૦}{૧૦} = \frac{૧૨૦૦}{૧૦} = ૪૦૦ \text{ દોકડા એટલે } ૩. ૪) \text{ જવાબ.}$$

પાંતીરીત:—મહિનાના દિવસ ૩૦ એનો ૫ દિવસ છટો ભાગ છે માટે ૨૪ નો છટો ભાગ જવાબ આવે તેથી $૨૪ \div ૬ = ૩. ૪$ જ.

દા. ૨. ૦)૨૥ ૧ માસ ૩ દિવસનો પગાર ?

$$\text{રીત:—} ૨૫ \times ૩ = \frac{૧૦ \times ૭૫}{૧૦} = \frac{૭૫}{૧૦} = ૨૫ \text{ બદામ એટલે } ૧ \text{ પૈસો જવાબ.}$$

પાંતીની રીત:—

૦)૨૫ = ૧૦ પૈસા ૩૦ દિવસ અથવા ૧ માસનો પગાર છે હવે ત્રણ દિવસ ૧ માસનો દશમો ભાગ છે માટે ૧૦ નો દશમો ભાગ જવાબ આવે તેથી $૧૦ \div ૧૦ = ૧$ પૈસો જવાબ.

મનોચત્ન.

	રૂ.	માસ.		
(૧)	૨૭૫	૧	૩ દિવસનો ?	જ. રૂ. ૨૫૫
(૨)	૪૨	૧	૪ ,,	જ. રૂ. ૫૫૧૦ દોકડા.

(૨૭૬)

(૩)	૧૫)આ	૧	૫	,,	જ. રૂ. ૨૧૧ ૦૧આ. ૨ ખ
(૪)	૨૭૧આ	૧	૬	,,	જ. રૂ. ૫૧૧. ૨૧ દોઢા
(૫)	૩૪૫	૧	૩૧	,,	જ. રૂ. ૪૦૧
(૬)	૨૨૧	૧	૩૧	,,	જ. રૂ. ૨૧૧
(૭)	૧૧૧	૧	૬૧	,,	જ. રૂ. ૨૧
(૮)	૫૨૧આ	૧	૪	,,	જ. રૂ. ૭)૦ ૧ પાઈ
(૯)	૮૨૧	૧	૮	,,	જ. રૂ. ૨૨)
(૧૦)	૭૧	૧	૩. ૨)		પગાર મળ્યો તો નોકરીના ના દિવસ ? જ. દિવસ ૮.
(૧૧)	૧૨૧	૧	૩. ૨૧	,,	જ. દિ. ૬
(૧૨)	૨૨૧	૧	૩. ૨૧આ	,,	જ. દિ. ૩૧
(૧૩)	૧૧૧	૧	૩. ૨૧	,,	જ. દિ. ૬૧

કાચાપાકા તોલ અને ખારદાન.

સાધારણ વ્યવહારમાં ૪૦ શેરનો મણ ગણી ભાવ પ્રમાણે કીંમત લેવા આપવામાં આવે છે, પણ કેટલીક વસ્તુઓ જેની કે ખાંડ, તમાકુ, જીરું, ગોળ, ખજૂર વગેરેમાં ૪૦ શેરનો મણ ન ગણતારા હરાવ પ્રમાણે ૪૨-૪૪-૪૮-૪૫ શેરનો મણ ગણવામાં આવે છે. એટલે તોલના હરાવ પ્રમાણે વળન તોળી લઈ ૪૦ શેરની કિંમત આપવામાં આવે છે. આવી રીતે જે વસ્તુઓમાં ૪૦ શેર ઉપરાંત વળન આપવાનો રીવાજ હોય છે તેને ૪૦ શેરના મણ પ્રમાણે જે વળન થાય તેને કાચા મણ કહેવામાં આવે છે. તેના પાકા મણ કરવા માટે ૪૨ તોલે ૨ શેર, ૪૪ તોલે ૪ શેર, ૪૫ તોલે ૫ શેર અને ૪૮ તોલે ૮ શેર કાપી લેવામાં આવે છે. એટલે ૪૨ શેરનો ૧ પાકામણ, ૪૪ શેરનો ૧ પાકા મણ, ૪૫ શેરનો ૧ પાકા મણ

અને ૪૮ શેરનો ૧ પાકા મણુ ગણવામાં આવે છે. આવી રીતે બાદ કાપી જે તોલ નક્કી કરવામાં આવે છે તેને પાકા મણુ કહે છે.

ગોળનાં માટલાં, ખજૂરનાં વાઢીઆં વગેરેમાં તોલ સિવાય માટલાની માટીનું અગર ચટાઈનું પારદાન કાપવાનું હોય છે. આમ હોય તો પહેલું માટી અગર ચટાઈનું પારદાન કાપ્યા પછી કહેલા તોલ ઉપરથી પાકા મણુ કરી ભાવ પ્રમાણે કિંમત ગણવી.

જુદા જુદા તોલ ઉપરથી પાકા મણુ કરવાની રીત:—

૪૨ તોલે ૨ શેર વધારાનું મળે, માટે આખા તોલનો ૨૧મો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે.

૪૪ તોલે ૪ શેર વધારાનું મળે, માટે આખા તોલનો ૧૧મો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે.

૪૫ તોલે ૫ શેર વધારાનું મળે, માટે આખા તોલનો ૯મો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે.

૪૮ તોલે ૮ શેર વધારાનું મળે, માટે આખા તોલનો ૭મો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે.

૫૦ તોલે ૧૦ શેર વધારાનું મળે, માટે આખા તોલનો ૫મો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે.

પણુ આ સિવાય ૪૩-૪૩ા-૪૬-૪૭-૫૨ વગેરે પાંતીમાં ન જેસે તેવા તોલ કલા હોય, તો જેટલા કાચા મણુ કલા હોય તેને ૪૦ ગુણી શેર કરવા અને કહેલે તોલે ભાગવા. ભાગતાં જે ભાગાકાર આવે તે પાકા મણુ આવે. શેષ વધે તો તેને ૪૦ ગુણી ફરીથી ભાગાકાર કરવો. જે ભાગાકાર આવે તે પાકા શેર આવશે. તેજ પ્રમાણે રૂપીઆભાર પણુ કાઢવા. પછીથી વધેલા શેષને કસરમાં

ગણી લેવા. કેમકે ચાલતા સુધી ૦૧ બાર કે ૧ રૂપીઆભારનો આવી વસ્તુઓમાં હિસાબ ગણવાનો રિવાજ હોતો નથી.

દા. ૧. ૨૨ મણુ ૨ શેર કાચો ૪૨ તોલ પાકા મણુ કેટલા ?

રીત:—૪૨ તોલ છે માટે ૨૧મો ભાગ બાદ કરી બાકી રહે તે પાકા મણુ આવશે. અગર ૨૨ મણુ ૨ શેરને ૨૧ ભાગી ભાગાકારને ૨૦ ગુણુવાથી પાકા મણુ આવશે.

૨૨ મ. ૨ શેર ÷ ૨૧ = ૧ મણુ ૨ શેર તેને ૨૨ મણુ ૨ શેર-માંથી બાદ કરતાં ૨૧ મણુ પાકા થયા.

અગર ૨૨ મણુ ૨ શેર ÷ ૨૧ = ૧ મણુ ૨ શેર × ૨૦ = ૨૧ મણુ પાકા જવાબ.

દા. ૨. ૪પાા મ. ૪ાાા શેર કાચો ૪પ તોલ પાકા મણુ ?

રીત:—૪પ તોલ કહ્યો છે, માટે ૯મો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે.

માટે ૪પાા મ. ૪ાાા શેર ÷ ૯ = ૫ મ. ૨ાાા શેર તેને ૪પાા મ. ૪ાાા શેરમાંથી બાદ કરતાં બાકી ૪૦ાા મ. ૨ શેર રહ્યા તે પાકા મણુ જ.

અગર ૪પાા મ. ૪ાાા શે. ને ૯ ભાગી ભાગાકારને ૮ વડે ગુણુવાથી પાકા મણુ થશે. માટે ૪પાા મ. ૪ાાા શે. ÷ ૯ = ૫ મ. ૨ાાા શે. × ૮ = ૪૦ાા મ. ૨ શે. પાકા જવાબ.

દા. ૩. ૫લાા મ. ૨ શે. કાચો ૪૮ તોલ પાકા મણુ કેટલા ?
પાકા મણુનો ભાવ રૂ. ૩ાાા હોય તો કિંમત કાઢો.

રીત:—૪૮ તોલ કહ્યો છે, માટે છઠ્ઠો ભાગ બાદ કરવાથી પાકા મણુ આવે. માટે ૫લાા મ. ૨ શે. ÷ ૬ = ૯ાાા મ. ૭ શે. તેને ૫લાા મ. ૨ શે. માંથી બાદ કરતાં બાકી ૪લાા મ. ૫ શે. પાકા થયા જવાબ.

(૨૭૬)

અગર પહાા મ. ૨ શે. ÷ ૬ = ૬ાા મ. ૭ શે. ÷ ૫ = ૪૬ા મ. ૫ શે. પાકા તેનો બાવ રૂ. ૩ા કલ્લો છે માટે તેની કિંમત રૂ. ૧૭૩ = જ.

દા. ૪. ૨૭ મ. ગોળ આપ્યો. માટીનું પારદાન ૨ા-૬, ૪૮ તોલે રૂ. ૩)ને બાવે કિંમત કહોં.

રીતઃ—૨૭ મ. — ૨ા મ. ૬ શેર પારદાન જતાં ૨૪ા મણુ ૪ શેર કાચો મણુ થયા, પછી ૪૮ તોલ કલ્લો છે, માટે ૨૪ા મણુ ૪ શેર ÷ ૬ = ૪ મણુ ૪ શેર ને ૨૪ા મણુ ૪ શેરમાંથી બાદ કરતાં ૨૦ા મણુ પાકા થયા જવાબ. અગર ૨૪ા મ. ૪ શે. ÷ ૬ = ૪ મ. ૪ શેર × ૫ = ૨૦ા મણુ પાકા થયા. તેની રૂ. ૩) પ્રમાણે મણુતાં રૂ. ૬૧ા કિંમત થઈ જવાબ.

મનોચત્ન.

- (૧) ૨૪ા મણુ ૪ શેર કાચો ૪૮ તોલ પાકા મણુ ? જ. ૨૦ા મણુ
- (૨) ૩૬ા „ ૭ „ કાચો ૪૫ તોલ પાકા મણુ ? જ. ૩૨ા-૩
- (૩) ૨૨ા „ ૩ „ કાચો ૪૩ તોલ પાકા મણુ ? જ. ૨૧
- (૪) ૩૨ા „ ૧ા „ કાચો ૪૨ તોલ પાકા મણુ ? જ. ૩૧ાા
- (૫) ૨૭ા „ ૪ „ કાચો ૪૮ તોલ પાકા મણુનો બાવ રૂ. ૩ા પ્રમાણે કિંમત કહો. જ. ૨૩ મણુ રૂ. ૮૦ા

(૬) ૪૪ા મણુ ૧ શેર કાચો ૪૪ તોલ પાકા મણુના રૂ. ૨ા જ. ૪૦ા મણુ રૂ. ૬૦ા-.

(૭) ગોળ મણુ ૩૩ નો સંતોલો કરી આપ્યો તેમાં ૧ા મણુ ૪ા શેર પારદાન કાપતાં ૪૫ તોલે પાકા મણુ કેટલા ? અને મણુના રૂ. ૨ા પ્રમાણે કિંમત શી ? જ. ૨૭ાા મ. ૬ શેર રૂ. ૬૬ાા જ.

(૨૭૭)

પાકા મણુ ઉપરથી કાચા મણુ કરવા હોય તો જેટલા પાકા મણુ કલા હોય, તેમાં કહેલાં તોલના વધારાના શેરે પાકા મણુ ગુણી સરવાળો કરવાથી કાચા મણુ આવશે. અગર ૪૨-૪૪-૪૫-૪૮ વગેરે તોલથી પાકા મણુ ઉપરથી કાચા મણુ કરવા હોય તો કહેલા વજનને અનુક્રમે ૨૦-૧૦-૮-૫ ભાગી ભાગાકારને અનુક્રમે ૨૧, ૧૧, ૯, ૬, એ ગુણવાથી કાચા મણુ આવે. જે હિસાબોમાં તોલની પાંતી ન બેસતી હોય એટલે ૪૩-૪૩ા-૪૭ વગેરેમાં કહેલા પાકા મણુને જે તોલ કલો હોય તેણે ગુણવા. ગુણાકાર આવે તેટલા શેર જણવા. તેને પછી ૪૦ વડે ભાગી મણુ કરવા.

દા. ૧. ૩૫ મણુ ૫ શેર પાકા ૪૮ તોલે કાચા મણુ કેટલા ?

રીત:—૪૮ તોલ છે માટે દર મણુ ૮ શેર વધારે ઉમેરી લેવા પડે તેથી $૩૫ \times ૮ = ૨૮૦$ શેર તથા ૫ શેર એ એકમણુનો આઠમે ભાગ હોવાથી તેનો ૧ શેર ઉમેરવો, એટલે ૩૫ મણુ ૫ શેર માં ૭ મણુ ૧ શેર ઉમેરતાં ૪૨ મણુ ૬ શેર કાચા મણુ થયા.

અથવા ૩૫ મણુ ૫ શેર $\div ૫ = ૭$ મણુ ૧ શેર તેને ૬ એ ગુણતાં ૪૨ મણુ ૬ શેર કાચા મણુ જવાબ.

અગર ૩૫ મણુ ૫ શેર $\times ૪૮ = ૧૬૮૬$ શેર $\div ૪૦ = ૪૨$ મણુ, ૬ શેર જવાબ.

મનોયત્ન.

મણુ. શેર.

મણુ. શેર.

(૧) ૨૮ - ૮	પાકા મણુના ૪૫ તોલે કાચા મણુ ? ૩૧૧ - ૯
(૨) ૩૫ - ૫	પાકા મણુના ૪૮ તોલે કાચા મણુ ? ૪૨ - ૬
(૩) ૪૪ા	પાકા મણુના ૪૪ તોલે કાચા મણુ ? ૪૮ા - ૮
(૪) ૩૭ા	પાકા મણુના ૪૨ તોલે કાચા મણુ ? ૩૯ - ૫
(૫) ૨૧ા	પાકા મણુના ૪૩ તોલે પાકા મણુ ? ૨૩-૪ા.

(૨૭૮)

વ્યાજનાં લેખાં.

આપણે કાઠની પાસેથી અમુક રૂપીઆ અમુક મુદત સુધી લાવીએ અગર આપીએ, તે બદલ તેટલી મુદતના લીધેલી રકમ અગર આપેલી રકમ કરતાં ઠરાવ મુજબ જે વધારાના રૂપીઆ આપવા અગર લેવા પડે તેને વ્યાજ કહે છે.

જેટલી રકમ લાવીએ અગર આપીએ તેને મુદલ કહે છે.

જેટલો વખત રકમ આપીએ અગર રહેવા હજીએ તેને મુદત કહે છે.

દર વર્ષે દર સેંકડે, દર માસે દર સેંકડે, દર રૂપીએ દર માસે લીધેલી અગર દીધેલી રકમ ઉપરાંત જે વધારાની રકમ લેવાની અગર આપવાની ઠરાવવામાં આવે છે તેને વ્યાજનો દર કહે છે.

દર વરસે દર સેંકડે ઠરાવેલા વ્યાજના દરને ટકા કહે છે.

દર માસે દર સેંકડે અગર દર રૂપીએ દર માસે જે વ્યાજ ઠરાવવામાં આવે તેને તેરીખ કહે છે. અમુક દોકડાની તેરીખ કહેવામાં આવે તો દર રૂપીએ દર માસે વ્યાજ ઠરાવેલું છે એમ સમજવું.

શાહુકારો ત્રણ રીતે વ્યાજ ગણે છે. (૧) સાદુ અથવા સળંગ વ્યાજ (૨) ચક્રવૃદ્ધિ અથવા દિવાળી બાકી વ્યાજ (૩) વારોવારીક વ્યાજ, અત્રે આપણે સાદુ વ્યાજ ગણવાની રીતનો વિચાર રાખીશું. વારોવારીક વ્યાજ ગણવાનું રહેજ અધરું હોવાથી વેપારી લોકો તેને બદલે બા દિવસ કાપી આપે છે તેથી કસર ઓછી થઇ જાય છે. દિવાળી બાકી વ્યાજ દેશીનામું શીખતી વખતે શિખવવામાં આવે છે, માટે અહીં તેની રીત આપી નથી.

(૨૭૬)

બ્યાજના હિસાબ ગણવાની રીત.

મુદ્દલ રૂપીઆ અને માસના ગુણુકારને સર કહે છે.

મુદ્દલ રૂપીઆ અને મુદ્દતના દિવસના ગુણુકારને ૩૦ વડે ભાગવાથી જે ભાગકાર આવે તેને પશુ સર કહે છે. દિવસના ગુણુકાર ઉપરથી સર કાઢવામાં ‘સાડાસાતનો પા’ ધણુ ઉપયોગી છે, માટે તેને સારી રીતે યાદ કરવો. જે સર આવે તેને કહેલા આનાની તેરીએ ગુણુતા બદામ આવે, અને કહેલા દોકડાની તેરીએ અગર કહેલા રૂપીઆની તેરીએ ગુણુતા દોકડા આવે.

દા. ૧. રૂ. ૪૫) ૨ માસ ૩ દિવસ ૬ આનાની તેરીએ રહ્યા તો બ્યાજ કેટલું ?

રીત:—૪૫ રૂપીઆ ૨ માસ રહ્યા માટે $૪૫ \times ૨ = ૯૦$.

તેમજ, ૪૫ રૂપીઆ ૩ દિવસ રહ્યા માટે $૪૫ \times ૩ = ૧૩૫ \div ૩૦ = ૪૫$ સર એટલે કુલ ૯૪૫ સર થયો તેને કહેલી તેરીએ ગુણુતા ૯૪૫ $\times ૬ = ૫૬૭$ બદામ આવી. તેથી ૦૧ રૂ. ૧૫ આ. ૧ દો. ૧ બદામ બ્યાજ જવાબ.

દા. ૨. રૂ. ૬૫) ૩ માસ ૫ દિવસ ૧ દોકડાની તેરીએ રહ્યા તો બ્યાજ કેટલું ?

રીત:—૬૫ રૂ. $\times ૩$ મા. = ૧૯૫ સર.

તેમજ ૬૫ રૂ. $\times ૫$ દિ. = ૩૨૫ $\div ૩૦ = ૧૦$ સર.

એટલે કુલ સર ૨૦૫૫૫ થયો તેને કહેલે દરે ગુણુતાં ૨૦૫૫૫ $\times ૧ = ૨૦૫૫૫$ દોકડા થયા. માટે ૨ રૂ. ૦૫૫ આ. ૧ દોકડો. ૧ બદામ બ્યાજ જવાબ.

કસર:—જ્યારે દિવસ અને રૂપીઆ (મુદ્દલ) ના ગુણાકારને ૩૦ ભાગતાં કાઠ કરતાં ઓછા શેષ વધે તો છોડી દેવા, અને ૩૦ થી વધારે શેષ વધે તો ૦૧ ગણી લેવો. જમકે ૩૧ રૂપીઆ ૪ દિવસ રહ્યા હોય તો ગુણાકાર ૧૨૪ આવ્યો તેને ૩૦ વડે ભાગતાં ભાગાકાર ૪ આવ્યો, ને ૪ શેષ વધ્યા તો ૪૧ સર ગણવો. પણ જો ૨૧ રૂપીઆ ૩ દિવસ રહ્યા હોય તો ગુણાકાર ૬૩ આવ્યો તેને ૩૦ વડે ભાગતાં ભાગાકાર ૨ આવ્યો અને ૩ શેષ વધ્યા તો તેને છોડી દઈ ૩ સર ગણવો.

દર માસે ઉત્પન્ન થતા વ્યાજની રકમ અને વ્યાજનો દર આપ્યો હોય તે ઉપરથી મુદ્દલ શોધવા માટે જેટલું વ્યાજ આવતું હોય તેના આના કરી કહેલા આનાની તેરીએ ભાગવા. ભાગાકાર આવે તેટલા સેંકડા સમજવા. જો અમુક દોકડા અગર રૂપીઆની તેરીએ કહી હોય તો વ્યાજના રૂપીઆને કહેલા દોકડા અગર રૂપીઆની તેરીએ ભાગવા. ભાગાકાર આવે તેટલા સેંકડા મુદ્દલ જાણવું.

દા. ૧. ૧૨ આનાની તેરીએ દર માસે રૂ. ૭૨ વ્યાજ આવે છે તો મુદ્દલ કહો.

રીત:—૭૨ રૂ. \times ૧૬ આના. = ૧૧૫૨ આના વ્યાજ થયું તેને કહેલા ૧૨ આનાની તેરીએ ભાગતાં $૧૧૫૨ \div ૧૨ = ૯૬$ ભાગાકાર આવ્યો તેટલા સેંકડા, માટે રૂ. ૯૬૦૦ મુદ્દલ જવાબ.

દા. ૨. ૨ દોકડાની તેરીએ દર માસે રૂ. ૩૫ વ્યાજ આવ્યું તો મુદ્દલ કેટલું ?

રીત:—૩૫ વ્યાજને ૨ દોકડા દરે ભાગતાં $૩૫ \div ૨ = ૧૭$ ભાગાકાર આવ્યો, માટે ૧૭૦૦ સેંકડા એટલે રૂ. ૧૭૫૦ મુદ્દલ જવાબ.

(૨૮૧)

મનોચિન્તન.

- (૧) રૂ. ૪૨૥ ૩ માસ. ૭ દિવસ. ૮ આનાની તેરીખે વ્યાજ ?
રૂ. ૦૧ ૩
- (૨) રૂ. ૫૫) ૨૥ ૨૥ ૬ આનાની તેરીખે વ્યાજ ?
૦૧ રૂ. ૦૧ આ. ૨ બદામ.
- (૩) રૂ. ૧૩૮) ૨ ૬ ૯ આનાની તેરીખે વ્યાજ ?
રૂ. ૧૥ ૩ ૦ દો. ૨૥ બ.
- (૪) રૂ. ૧૫) ૬ ૯ ૧૥ દોકડાની તેરીખે વ્યાજ ?
રૂ. ૧૧ ૨૥ ૧ દો. ૨ બ.
- (૫) રૂ. ૪૭૥ ૩ ૫ ૧ દોકડાની તેરીખે વ્યાજ ?
રૂ. ૧૥ ૦૧ દો.
- (૬) રૂ. ૫૧) ૨ ૧ ૨ જંઘની તેરીખે વ્યાજ ?
રૂ. ૩) ૩૥ ૧૥ પાછ
- (૭) ૧૨ આનાની તેરીખે દર માસે રૂ. ૪૮) વ્યાજ આબું તો
મુદલ ? રૂ. ૬૪૦૦)
- (૮) ૨ દોકડાની તેરીખે દર માસે રૂ. ૭૫) વ્યાજ આબું તો
મુદલ ? રૂ. ૩૭૫૦)
- (૯) ૪ આનાની તેરીખે દર માસે રૂ. ૨૫) વ્યાજ આબું તો
મુદલ ? રૂ. ૧૦૦૦૦)

(૧૮૨)

સાડા સાતનો પા.

૭૧	નો	૦૧	૧૩૫	ના	૪૧	૨૬૨૧	ના	૮૧૧
૧૫	„	૦૧	૧૪૨૧	„	૪૧૧	૨૭૦	„	૯
૨૨૧	„	૦૧૧	૧૫૦	„	૫	૨૭૭૧	„	૯૧
૩૦	„	૧	૧૫૭૧	„	૫૧	૨૮૫	„	૮૧
૩૭૧	„	૧૬	૧૬૫	„	૫૧	૨૯૨૧	„	૯૧૧
૪૫	„	૧૧	૧૭૨૧	„	૫૧૧	૩૦૦	„	૧૦
૫૨૧	ના	૧૧૧	૧૮૦	„	૬	૬૦૦	„	૨૦
૬૦	„	૨	૧૮૭૧	„	૬૧	૬૦૦	„	૩૦
૬૭૧	„	૨૧	૧૯૫	„	૬૧	૧૨૦૦	„	૪૦
૭૫	„	૨૧	૨૦૨૧	„	૬૧૧	૧૫૦૦	„	૫૦
૮૨૧	„	૩૧૧	૨૧૦	„	૭	૧૮૦૦	„	૬૦
૯૦	„	૩	૨૧૭૧	„	૭૧	૨૧૦૦	„	૭૦
૯૭૧	„	૩૧	૨૨૫	„	૭૧	૨૪૦૦	„	૮૦
૧૦૫	„	૩૧	૨૩૨૧	„	૭૧૧	૨૭૦૦	„	૯૦
૧૧૨૧	„	૩૧૧	૨૪૦	„	૮	૩૦૦૦	„	૧૦૦
૧૨૦	„	૪	૨૪૭૧	„	૮૧			
૧૨૭૧	„	૪૧	૨૫૫	„	૮૧			

ઉપયોગ:—આ આંકનો ઉપયોગ વિશેષ કરીને વ્યાજનાં લેખાં-
માં થાય છે. માસ અને રૂપિયાના ગુણાકારને સર કહે છે. હવે રૂ-
પિયા જેટલા દિવસ રહ્યા હોય તે ઉપરથી સર કાઢવા માટે રૂપિયા
અને દિવસનો ગુણાકાર કરી ગુણાકારને ૩૦ ભાગવા, ભાગાકાર આવે
તે સર જાણવો. કારણ કે એક માસના દિવસ ૩૦ છે, એટલે એક
માસ અગર એક દિવસ એક રૂપિયા રાખવામાં આવે તો ૧ સર
આવે. પંદર દિવસ રહે તો ૦૧ સર અને સાડા સાત દિવસ રહે તો
૦૧ સર આવે. આવી રીતે રૂપિયા અને દિવસની મુદત પરથી સર
કાઢવામાં “ સાડા સાતના પા ”નો ઉપયોગ થાય છે. આ સિવાય
મુસારાનાં લેખાં ગણવામાં પણ તેની જરૂર છે.

(૩૮૩)

દેશી નામું.

પ્ર૦ નામું રાખવાથી કયા કયા ફાયદા છે?

ઉ૦ આ દુનિઆનો વ્યવહાર ચલાવવા અસ્પર્શ લેવડ દેવડ કરવી પડે છે.

(૧) લેવડદેવડ સરળતાથી ચાલે અને તેમાં ભૂલચૂક ન થાય માટે નામું રાખવાની જરૂર છે. (૨) આખસી આવક કરતાં ખરચ વધી ન જાય અને સ્થિતિ પ્રમાણે કરકસરથી ગૃહસંસાર ચલાવવા માટે નામાની જરૂર છે. (૩) નામું રાખવાથી કોની પાસે કેટલું દેવું લેણું છે તે સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે. (૪) નામાથી માણસના સર્ગુણ દુર્ગુણ ઝટ જણાઈ આવે છે. (૫) નામું માણસને પોતાની ખરી સ્થિતિનું ભાન કરાવે છે. (૬) ઉપજખર્ચ તથા લેવડ-દેવડનો હિસાબ રાખવા માટે નામાની જરૂર પડે છે. (૭) નામું નિયમિત રીતે લખવું જોઈએ. લખવાનું મુલતવી રાખવાથી કોઈ કોઈ વખતે એક ખીજને વિરોધ થવાનો પ્રસંગ આવી પડે છે.

પ્ર૦ નામાની વ્યાખ્યા આપો.

• ઉ૦ ઉપજખર્ચ તથા લેવડદેવડનો હિસાબ રાખવો તેને નામું કહે છે.

પ્ર૦ નામું લખવાના ચોપડા બાંધવાની રીત કહો.

ઉ૦ વેપારીઓ ચોપડા બાંધવામાં અમદાવાદી કામળ ટકાઉ હોવાથી વાપરે છે, અને પુઠાં ચામડાનાં કરે છે. હાલમાં કેટલાક કુલ્લ-

કેપ કાગળ વાપરે છે. પુઠાં ચામડાનાં કરે છે. કેટલાક વેપારીઓ ચોપડા માથા દોરાથી અને કેટલાક વચ્ચે દોરાથી બાંધે છે. કાગળને ઊભા વાળી એક કાગળનાં બે અગર ત્રણ પાન પાડે છે. બે પાન પાડ્યાં હોય તો આઠ, અને ત્રણ પાન પાડ્યાં હોય તો છ સળ પાડે છે. તેમથી અડધા સળ જમા બાળુ માટે અને અડધા ઊધાર બાળુ માટે રાખે છે.

૫૦ સળનો ઉપયોગ કહો.

ઉ૦ ધણુંકરીને લખાણની લીટીઓ નિયમિત રાખવામાં સળ ધણુ ઉપયોગી થઈ પડે છે. પહેલો સળ ખાતાદારની રકમ ભરવા માટે, બીજો પેટા રકમો માટે, અને બાકીના બે સળ વિગત લખવા માટે રાખે છે. જો છ સળ હોય તો પહેલો મથાળે રકમ ભરવા માટે અને અડધો પેટા રકમો ભરવા માટે રાખી બાકીનામાં વિગત લખવા માટે રાખે છે. જો પેટામાં એકજ ખાતાની ધણી રકમો હોય તો તે સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે માટે પેટના સળને ખુલ્લો રાખે છે, પણ એકજ રકમ હોય તો પેટાનો સળ બંધ કરવામાં આવે છે. (જુઓ. રો. પા. ૧.)

૫૦ ખાતાદાર કોને કહે છે ?

ઉ૦ આપણે જની સાથે લેવડદેવડનો વ્યવહાર રાખીએ તેને ખાતાદાર કહે છે.

૫૦ સાધારણ વેપારીઓના ચોપડા કહો.

ઉ૦ રોજમેળ, ખાતાવહી અને વ્યાજવહી ઓછી લેવડદેવડવાળા બેંકી ખાતાવહી રાખે છે.

૫૦ મોટા વેપારીના ચોપડાનાં નામ કહો.

(૨૮૫)

ઉં (૧) રોકડ મેળ, (૨) નોંધ. (૩) આવરો. (૪) આંકડાવહી. (૫) ખાતાવહી. (૬) વ્યાજવહી.

પ્ર૦ વેપારીઓ ઉપર ખતાવેલા ચોપડા શાના ઉપરથી તૈયાર કરે છે ?

ઉં ટાંચણ, ટીપ્પણ, સુડીઉં, ધડીઉં કે દનિઆપરથી.

પ્ર૦ ઉપરના શબ્દોની વ્યાખ્યા આપો.

ઉં નાના વેપારીઓ દિવસે જે લેવડદેવડ થાય તે ખડી ચોપડેથી પાટી કે કલાઇના પતરાપર લખી રાખે છે તેને ટાંચણ કે ટીપ્પણ કહે છે, પણ મોટા વેપારીઓ દિવસે થએલી લેવડ-દેવડ કામગીરી ચોપડીપર લખી રાખે છે તેને સુડીઉં, ધડીઉં કે દનિઉ કહે છે.

પ્ર૦ રકમો કેટલા પ્રકારની છે ?

ઉં બે (૧) રોકડી. (૨) જમા ખચી.

પ્ર૦ રોકડી રકમની વ્યાખ્યા આપો.

ઉં જે રકમની લેવડદેવડથી શિલિકમાં વધારો ઘટાડો થાય. એટલે આવવાથી વધે અને જવાથી શિલિક ઘટે તેવી રકમોને રોકડી રકમો કહે છે. રોકડી રકમોનું નામું ફક્ત એકજ બાજુ લખવામાં આવે છે. એટલે આવે તો જમા બાજુ અને જાય તો ઉધાર બાજુ લખાય છે. (જુઓ રો. પા. ૧ ની રકમ ૧)

પ્ર૦ જમાખચી રકમ કાને કહે છે ?

ઉં જે રકમની લેવડદેવડથી શિલિકમાં વધારો ઘટાડો ન થતાં જુદે જુદે ખાતે આપ-ને થઇ શકે તેવી રકમોને. તમામ જાતની ઉધાર લેવડદેવડ અને કબજત જમાખચી રકમો છે. આ જાતની રકમોનું નામું બન્ને બાજુ લખાય છે.

પ્ર૦ જમા કાને કહે છે ?

ઉ૦ આપણી પાસે રોકડ અથવા બીજી કોઈ પણ રીતે પૈસા કે માલ આવે તેને જમા કે દેવી રકમ કહે છે.

પ્ર૦ ઊધાર કાને કહે છે ?

ઉ૦ આપણી પાસેથી રોકડ અથવા બીજી કોઈ પણ રીતે પૈસા કે માલ જય તેને ઊધાર કે લેણી રકમ કહે છે.

પ્ર૦ જમા ઊધાર લખવાની બાબતો કઈ ?

ઉ૦ ઉભા કાગળના બે ભાગ પાડીએ તો ડાબા હાથ તરફની જમા બાબતો અને જમણા હાથ તરફની ઊધાર બાબતો.

પ્ર૦ રોજમેળના પ્રકાર કહો.

ઉ૦ રોજમેળ અને બેઠામેળ.

પ્ર૦ રોજમેળ કાને કહે છે ?

ઉ૦ મોટા વેપારીઓ જે મેળમાં રોજની રોજ લેવડ દેવડ ઉતારી શિલિક કાઢે છે તેને રોજ મેળ કહે છે.

પ્ર૦ બેઠા મેળની વ્યાખ્યા આપો.

ઉ૦ નાના વેપારીઓ જેમાં આઠ આઠ, પંદર પંદર, કે માસ માસે લેવડ દેવડ ઉતારી શિલિક મેળવે છે તેને બેઠા મેળ કહે છે.

પ્ર૦ મેળ શરૂ કરવાની રીત સમજાવો.

ઉ૦ પ્રથમ કાનો અને કઈ સાલનો મેળ છે તે પ્રથમ લખવું. પછી આડી લીટી દોરી કઈ સાલનો અને કયા માસનો તેમજ તિથિ, વાર, તારીખ લખવી. પછી નીચે બીજી લીટી દોરી આરંભમાં જ (જમા) અને વચ્ચે જ (ઊધાર) લખવું. પછી જમા બાબતો બેવડી લીટી દોરી શિલિકની રકમ લખવી. શિલિક ન હોય તો શૂન મૂકવી નહિ, પણ ૧૧ દોકડો મુકવો. કારણ કે શુનને અપશુકન ગણે છે.

છે. શિલિક મેળવતી વખતે ૧૧ દોકડાને સરવાળામાં ગણવો નહિ. જેથી શિલિકમાં ભૂલ આવશે નહિ. પંજી લેવડદેવડની રકમો લખવી.

પ્ર૦ રકમો લખવાની રીત સમજાવો.

ઉ૦ જે માણસ રકમ આપી ગયા કે લઈ ગયા હોય તો પ્રથમ અટક નામ અને ગામ લખવું. જે ખેઠા મેળ હોય તો છેડે તિથિ લખી આપી ગયા હોય તો “મે ખાતે જમા” ને લઈ ગયા હોય તો “ને ખાતે ઉધાર” લખવું. પછી પેટામાં રકમ તથા વિગત લખી જેને હસ્તે આપ લે થઈ તેનું નામ લખવું. જતે આપી ગયો હોય તો “હા. પોતે” લખવું. પછી નીચે ટુંકી લીંટી દોરી ખાતાવહી પાનું “ખા. પા.” લખવું પેટામાં એક કરતાં વધારે રકમો હોય તો પેટાનો સળ બંધ કરવો નહિ, પણ જે એકજ રકમ હોય તો પેટાનો સળ બંધ કરવો.

પ્ર૦ શિલિક કાઢવાની રીત સમજાવો.

ઉ૦ બધી રકમો મેળમાં લખાઈ રહ્યા પછી જમા ઉધારનો સરવાળો કરી જમા રકમમાંથી ઉધાર રકમ બાદ કરતાં જે બાદબાકી આવે તેટલી શિલિક નાણુવી. (યાદ રાખવું કે જમા કરતાં ઉધારનો સરવાળો વધારે હોયજ નહિ. જેટલી શિલિક નીકળે તેટલી રોકડ કે નોટો હોય તો આપણું નામું ખરું છે એમ સમજવું. આને મેળ મળ્યો કહે છે. પછી ઉધાર બાણુએ શિલિક લખી જમા ઉધારના સરવાળા બરાબર કરે એટલે મેળ બંધ કર્યો એમ કહેવાય છે. પછી બીજા દિવસનો મેળ લખતી વખતે ચરઆતમાં આગલે દિવસે ઉધાર બાણુએ લખેલી શિલિક જમા બાણુ “શી જણુશે શિલિક” એમ લખવું.

પ્ર૦ ખરીદખાતાની વ્યાખ્યા આપો.

ઉ૦ વેપાર માટે રોકડે કે ઉધારે માલ લાવીએ તે જે ખાતે લખાય છે તેને ખરીદખાતું કહે છે (મોટા વેપારીઓ દરેક જ-જુસનાં જુદાં જુદાં ખરીદખાતાં પાડે છે.)

પ્ર૦ ધરખર્ચખાતું કાને કહે છે ?

ઉ૦ ધરમાં વાપરવા માટે રોકડે કે ઉધારે માલ લાવીએ તે જે ખાતે લખાય છે, તેને ધરખર્ચ ખાતું કહે છે. ધરમાં વાપરવા સારૂ આજુબા માલમાંથી વેચીએ તો તે ધર ખર્ચ ખાતે જમા કરવામાં આવે છે.

પ્ર૦ ખર્ચખાતું કાને કહે છે ?

ઉ૦ દુકાનમાં વેપાર સિવાય બીજી જે રીતે પૈસા વાપરવામાં આવે તેને ખાતે લખવામાં આવે તેને ખર્ચ ખાતું કહે છે.

પ્ર૦ વકરા ખાતું કાને કહે છે ?

ઉ૦ વેપાર માટે આજુબો માલ રોકડે કે ઉધારે વેચાય અને તે જે ખાતે લખાય છે. તેને વકરાખાતું કહે છે વેપારીઓ વકરાને ખરીદ ખાતાં જુદાં પાડતા નથી, પણ ખરીદ વકરાખાતું એકઠુંજ પાડી વેચાયલો માલ જમા બાજુ અને આજુબો માલ ઉધાર બાજુ લખે છે. (ખરીદખાતું હંમેશાં ઉધાર બાજુ અને વકરાખાતું હંમેશાં જમા બાજુજ આવે છે.)

પ્ર૦ માલ વેચતાં કે લાવતાં લાકડું, જકાત, દલાલી વગેરે ખર્ચ થાય તેનું નામું કવી રીતે લખશો ?

ઉ૦ માલ લાવતાં થએલો ખર્ચ ખરીદ ખાતામાં ચઢાવી લેવાય છે, અને વેચતાં થએલો ખર્ચ વકરા ખાતામાંથી બાદ કાપવામાં આવે છે.

પ્ર૦ ખરીદ વકરાખાતાનું નામું લખવાની રીત સમજાવો.

ઉ૦ જો રોકડેથી માલની આપ લે થઈ હોય તો તેનું નામું રોકડી રકમોની માફક એકજ બાજુએ લખવું. પેટામાં માલની જાત, તોલ, માપ, ભાવ વગેરે દર્શાવવું પણ ઉધારે લેવડ દેવડ થઈ હોય તો જોને ત્યાંથી માલ લાવીએ તેને ખાતે માલના પૈસા જમા કરી ખરીદ ખાતે ઉધારવા. તેવીજ રીતે ઉધારે માલ વેચ્યો હોય તો લઈ જનારને નામે પૈસા ઉધારી વકરાખાતે જમા કરવી. તેમજ ધરમાંથી દુકાનમાં વેચવા માટે માલ લાવીએ તો ધર ખર્ચ ખાતે જમા કરી ખરીદ ખાતે ઉધારવો.

પ્ર૦ કચ્છલત કાને કહે છે ?

ઉ૦ એક બીજાનું દેવું લેણું કાંઈ ત્રાહીત માણસ આપવાનું માથે રાખે તો તેણે કચ્છલત કરી અથવા હવાલો લીધો કે આપ્યો કહેવાય છે.

પ્ર૦ કચ્છલતનું નામું લખવાની રીત સમજાવો.

ઉ૦ જો માણસ આપણી પાસે પૈસા માગતો હોય ને કાંઈ ત્રાહીત માણસ કચ્છલી લે તો કચ્છલનારને નામે જમા કરી આપણા મૂળ માગનારને નામે પૈસા ઉધારવા. તેમજ આપણે કાંઈની પાસે પૈસા માગતા હોઈએ તો કચ્છલનારને નામે પૈસા ઉધારી પ્રથમના ધણીને ખાતે જમા કરવા.

પ્ર૦ ખાતાદારની વતી કાંઈ ત્રાહીત માણસ પૈસા લઈ જાય કે આપી જાય તો તેનું નામું કેવી રીતે લખવું ?

ઉ૦ જેની વતી રકમ આપી કે લઈ જાય તેને ખાતે જમા કે ઉધાર કરી લઈ જનાર કે આપી જનારને હરતે દર્શાવવું.

પ્ર૦ ઇમારત ખાતે કઈ રકમો લખાય છે ?

(૨૬૦)

ઉં ઇમારત બાંધતાં કે ખરીદતાં ઝોટલા પૈસા ઇમારત ખાતે ઉધારાય છે, અને વેચતાં ઉપજેલા પૈસા ઇમારત ખાતે જમા કરવામાં આવે છે. આવીજ રીતે દાગીનાખાતું, ખેતરખાતું, લોનખાતું વગેરે ખાતાં રાખે તો તેનું નામું પણ તે ખરીદવામાં થએલું ખર્ચ તે ખાતે ઉધારવું, અને વેચતાં ઉપજેલા પૈસા તે ખાતે જમા કરવા.

પ્ર૦ ચાંદલાખાતું એટલે શું ?

ઉં શુભાશુભ પ્રસંગે એક બીજને જે રકમ આપવામાં આવે છે તેને ચાંદલાખાતું કહે છે. આવી રીતે આવેલી રકમો એક બીજને અવસર પ્રસંગે પાછી વાળી આપવાની હોય છે માટે જેના તરફથી ચાંદલો આવે તે ચાંદલા ખાતે જમા કરવો, અને આપણે આપીએ તો ચાંદલા ખાતે રકમ ઉધારવી.

પ્ર૦ ધરમાદા ખાતું સમજાવો.

ઉં વેપારના નશામાંથી વેપારીઓ અમુક લાગ ધરમાદા ખાતે અલગ કાઢે છે. આવી રકમ ધરમાદા ખાતે જમા કરી તેમાંથી જેમ જેમ તેવા ધરમાદાના કામમાં રકમ વપરાતી જાય તેમ તેમ ધરમાદા ખાતે ઉધારે છે.

પ્ર૦ વટાવખાતાની બ્યાખ્યા આપો, તથા તેનું નામું લખવાની રીત સમજાવો.

ઉં માલ વેચતાં અગર બીજ કોઈ રીતે જે નફો મળે અગર નુકસાન થાય તે જે ખાતે લખવામાં આવે છે તેને વટાવખાતું કહે છે, તેમજ આપણા સગા સંબંધીઓ તરફથી જે રકમ મળે તે પણ વટાવ ખાતે જમા કરવામાં આવે છે.

પ્ર૦ આપણા સગા સંબંધીઓને જે રકમ આપીએ તે કયા ખાતામાં લખવામાં આવે છે ?

ઉ૦ સગા સંબંધીઓને આપેલી રકમ તેમજ બેન દીકરીને કરાવી આપેલા દાગીના અર્થખાતામાં લખવામાં આવે છે.

પ્ર૦ ઉબજેક રકમ કોને કહે છે તેમજ તેનું નામું લખવાની રીત સમજાવો.

ઉ૦ થોડા વખત માટે આપણે બીજાને ત્યાંથી અગર આપણી પાસેથી બીજા માણસ ઉછીના રૂપિયા લઈ જાય તેને ઉબજેક રકમ કહે છે. આ જાતની રકમો ખાતાવહીમાં ખતવાતી નથી, માટે તે રકમો નીચે 'બી' મુકે છે.

પ્ર૦ ઉપર ટપકે રકમ એટલે શું ?

ઉ૦ કોઈને ત્યાંથી આપણે થોડા વખત માટે ઉછીના રૂપિયા લાવીએ અગર આપીએ તેને ઉપર ટપકે રકમ કહે છે. જે તે રકમની સાંજ સુધીમાં પાછી લેવડદેવડ ન થાય તો તે માણસને નામે જમા ઉધાર ન કરતાં તેની વિગત શિલિકમાં ખતાવે છે. વધારે મુદત થાય તો ઉબજેક રકમની માફક નામું લખવામાં આવે છે.

પ્ર૦ ભંડોળખાતું કોને કહે છે ?

ઉ૦ વેપાર શરૂ કરવા માટે જે રકમ રોકવામાં આવે તેને ભંડોળ કે મુડી કહે છે. જેના તરફથી તે રકમ આવી હોય તેને ખાતે જમા કરવામાં આવે છે.

પ્ર૦ શ્રીખાતું કે શાહ ખાતું કોને કહે છે ?

ઉ૦ શુભ લેવડ દેવડ ચાલતી હોય ને ખાતાદારનું નામ જાહેર ન કરવું હોય તો વેપારીઓ " શ્રીખાતે " કે " શાહખાતે " જમા અર્થ કરે છે.

પ્ર૦ અનામત રકમ કોને કહે છે ?

ઉ૦ એક ખીજને નાણાંની જરૂર ન હોય છતાં રૂપીઆ સખવામાં આવે તો તેવી રકમોતું વ્યાજ ગણવામાં આવતું નથી. આવી રકમને અનામત રકમ કહે છે.

પ્ર૦ છૂટ ખાતું કોને કહે છે ?

ઉ૦ આપણે દેવું લેણું ચુકવતી વખતે લેણી અગર દેવી રકમ કરતાં જે ઓછી અગર વધારે રકમ લખએ કે આપીએ તેને ખાતે લખવામાં આવે છે. તેને છૂટ ખાતું કહે છે. કેટલાક વેપારીઓ છૂટ ખાતે ન લખતાં વટાવખાતે જમા ખર્ચ કરે છે.

પ્ર૦ કોઇ રકમનું નામું લખવું ભૂલી જઇએ તો શું કરવું ?

ઉ૦ જમા કરવામાં ભૂલ આવે તો શિલિક વધે, અને ઉધારવામાં ભૂલ કરીએ તો શિલિક ઘટે આવે પ્રસંગે “ શ્રી વધઘટ ખાતે જમા ” અગર “ શ્રી વધઘટ ખાતે ઉધાર ” કરવી. યાદ આવેથી “ વધઘટ ખાતે ” જમા કરી હોય તો તે ખાતે ઉધારી આપી જનાર આસામીને નામે જમા કરવા. અને “વધઘટ ખાતે” ઉધારેલી રકમ તે ખાતે જમા કરી લઇ જનારને નામે ઉધારવી.

પ્ર૦ નીચેની રકમોના સંવત ૧૯૭૨ ના કારતક સુદિ ૧) નો રોજ-મેળ લખો.

(૧) રૂ. ૧૨૫) શિલિક.

(૨) રૂ. ૩૫) પા. ડાહ્યાભાઈ કલ્યાણભાઈ આપી ગયા.

(૩) રૂ. ૫૨) પા. કાશીભાઈ ખંડારભાઈની વતી શા. ચુનીલાલ ૬ જેસંગભાઈ લઈ ગયા.

(૪) રૂ. ૧૨૦) પા. મોતીભાઈ ઝવેરભાઈ પાસે આપણા લેણા હતા તે પા. નાથાભાઈ ગોવિંદભાઈને કચુલાવ્યા.

(૧૯૬૬)

(૫) ધરમાં વાપરવા સારૂ રોકડેથી ગોળ મળુ ના ૧. પાા ને બાવે,
૩. ૧) તું ધી શેર રાત્ર, ૩. ના ની હળદર શેર ૧) આણી
તથા ૩. ૧) વાળંદને વરસુંદનો આપ્યો.

(૬) સરકાર ભરતના ૩. ૨૦) ચોરામાં હા. તલાટી. શંકરલાલ
જેશંકરને આપ્યા.

શ્રી ૧૧

સંવત ૧૯૭૨ ના વરખે કારતક સુદિ ૧) ને વાર સોમનો મેળ.

જ

૧૨૫) શ્રી જળુશે શિલિકે.

૩૫) પા. ડાહ્યાભાઇ કલ્યાણુ-
ભાઇને ખાતે જમા.

૩૫) રોકડા હા. પોતે.

ખા. પા.

૧૨૦) પા. મોતીભાઇ ઝવેરભાઇ-
ને ખાતે જમા.

૧૨૦) અમે તમારી પાસે
માગતા હતા તે પા.
નાથાભાઇ ગોવિંદભાઇએ
કચુલ્યા તે તેમને ખાતે
ઉધારીને.

ખા. પા.

૨૮૦)

ઉ

૫૨) પા. કાશીભાઇ ખંડાર-
ભાઇને ખાતે ઉધાર.

૫૨) રોકડા હા. શા. ચુની-
લાલ જેસંગભાઇ.

ખા. પા.

૧૨૦) પા. નાથાભાઇ ગોવિંદ-
ભાઇને ખાતે ઉધાર.

૧૨૦) તમેએ પા. મોતી-
ભાઇ ઝવેરભાઇની વતીના
કચુલ્યા તે તેમને ખાતે
જમા કરીને.

ખા. પા.

પા શ્રી ધર ખર્ચ ખાતે ઉધાર.

રાાા રોકડેથી ગોળ મ. ના

૩. પાા.

(૧૯૪)

૧) રોકડેથી ઘી શેર રાંઝ
ના રોકડેથી હળદર શેર ૬)
૧) રોકડો વાળંદને વરસું-
દનો આપ્યો.

પા) ખા. પા.

૨૦) શ્રી ખેતર ખાતે ઉધાર.

૨૦) રોકડા સરકાર ભર-
તના હા. તલાટી શંકર-
લાલ જોશંકરને આપ્યા.

ખા. પા.

૧૯૭

૮૨૧૧ શ્રી જ્યુશે શિલિકે.

૨૮૦)

પ્ર૦ નીચેની રકમોનો સંવત ૧૯૭૨ ના કારતક માસનો ખેડો
મેળ લખો.

(૧) માસની શરૂઆતે શિલિક નથી.

(૨) રૂ. ૧૧૦) પા. મોતીલાલ કાશીભાઈ પાસે આપણા લેણા ની-
કળ્યા, તે પેટે રૂ. ૬૫) રોકડા, રૂ. ૩૦) પા. ભાઈલાલ લાલાજી-
ભાઈને કબુલાવ્યા. રૂ. ૧૦) ની ડાંગર મળુ ૫) રૂ. ૨) ને ભાવે
દુકાનમાં આણી અને રૂ. ૫) છુટ મૂકી હિસાબ માંડી વાળ્યો.
સુદિ ૨.

- (૩) વેપાર માટે બાજરી કળશી ૨) રૂ. ૨૧) ને ભાવે રોકડેથી અ-
ગાસના પા. માણેકલાલ કાળીદાસને ત્યાંથી લાભ્યા, તેમાં દર કળ-
શીએ રૂ. ૦૧ ભાડું રૂ. ૦)~ ધરમાદા અને રૂ. ૦)~ લેખે દલાલી
બેઠી. સુદિ ૯.
- (૪) દુકાનમાંથી કપાસીઆ કળશી. ૪) રૂ. ૨૫) ને ભાવે શા. મગન-
લાલ જીવચંદને આપ્યા તે પેટે રૂ. ૭૫) રોકડા આભ્યા. વદિ ૫.
- (૫) રૂ. ૭) ના રોકડેથી પૈસા ૬૪ ને ૨ પાછ લેખે લઈ ૬૩ ને
૨ પાછ લેખે વેચ્યા. વદ ૭.
- (૬) સાસરીમાંથી રૂ. ૫) ચાંદલાના આભ્યા. ચિં. બેન ડાહીઆને
કડું હીમનું તોલા ૧૧ રૂ. ૨૪) ને ભાવે કરાવી આપ્યું રૂ. ૦૧
સોનીને ધડાધના આપ્યો. સોનું પેટલાદના ચોકસી શંભુલાલ છોટા-
લાલને ત્યાંથી રોકડેથી લીધું છે. વદ ૯.
- (૭) આસો વદિ ૨) ને દિવસે રૂ. ૧૦) પગી વીરા કાળાને નામે
જમા કરવાને બદલે પગી ધીરા કાળાને ખાતે જમા કરેલા તે
ભૂલ આજરોજ પકડાઈ. વદ ૧૧.
- (૮) નિશાળમાં રૂ. ૨) નાં પતાસાં વહેંચ્યાં, તથા ગરીબ બીખારી-
ઓને રૂ. ૨) નું ખીચકું રોકડેથી મોદી જઠાલાલ કાળીદાસની
દુકાનેથી અપાવ્યું. વદ ૧૩.
- (૯) દુકાનમાં પેટલાદથી રોકડેથી રૂ. ૦)~ સાલી. રૂ. ૦)~ સાવ-
રણી, રૂ. ૦૧ ના કાગળ લાભ્યા. વદ ૦)).
- (૧૦) શિલિકમાં સાંજરે રૂ. ૨) વખ્યા.

(૨૬૬)

શ્રી ૧૧

સંવત ૧૯૭૨ ના વરખે કારતક માસનો બેઠો મેળ.

જ

ઉ

- ૦) ૧૧ શ્રી જ્યુશે શિલિકે.
૧૧૦) પા. મોતીભાઈ કાશીભાઈને
આતે જમા સુદિ ૨.
૬૫) રોકડા હા. પોતે.
૩૦) પા. ભાઈલાલભાઈ લા-
લજીભાઈને કચુલાળ્યા તે
તેમને આતે ઉધારીને.
૧૦) ડાંગર મણુ ૫) રૂ. ૨) ને
ભાવે દુકાનમાં લઈ ગયા
તે ખરીદ આતે ઉધારીને.
૫) છુટ મૂકી તે શ્રી છુટઆતે
ઉધારીને.

૧૧૦) ખા. પા.

- ૧૦૦) શ્રી વકરા આતે જમા.
વદ. ૫.

- ૧૦૦) કપાશીઆ કળશી ૪)
રૂ. ૨૫) ને ભાવે શા. મગ-
નલાલ જીવચંદને બિધારે
આપ્યા તે તેમને આતે
બિધારીને.

ખા. પા.

- ૩૦) પા. ભાઈલાલભાઈ લાલજી-
ભાઈને આતે ઉધાર શુ. ૨)
૩૦) પા. મોતીભાઈ કાશી-
ભાઈની વતીના કચુલાળ્યા તે
તેમને આતે જમા કરીને

ખા. પા.

- ૧૦) શ્રી ખરીદઆતે બિધાર
શુદિ. ૨
૧૦) ડાંગર મણુ ૫) રૂ. ૨)
લેખે પા. મોતીભાઈ કા-
શીભાઈને ત્યાંથી માગતા
પેટે આવી તે તેમને આતે
જમા કરીને.

ખા. પા.

- ૫) શ્રી છુટ આતે ઉધાર શુ. ૨
૫) પા. મોતીભાઈ કાશીભાઈ-
ના આતામાં છુટ મૂકી તે
તેમને આતે જમા કરીને.

ખા. પા.

૦)નાા શ્રી વટાવ ખાતે જમા

વ. ૭

૦)નાા રોકડેથી રૂ ૭) ના
પૈસા ૬૪ ને ૨ પાર્થલે-
ખે લાઇ ૬૩ ને ૨ પાઇ
લેખે વેચ્યા તેના.

ખા. પા.

૫) શ્રી વટાવ ખાતે જમા. વ. ૯

૫) રોકડા સાસરીમાંથી સા-
ળાની બાધા ઉતરાવી ત્યારે
આબ્યા તે.

ખા. પા.

૧૦) પગી વીરા કાળાને ખાતે જમા.

૧૦) આસોવદિ ૨) ની તેરી-
ખના ભૂલથી તમારે ખા-
તે જમા કરેલા તે તેમને
ખાતે જમા કરવાને બ-
દલે પગી ધીરા કાળાને
ખાતે જમા કરેલા તે તે-
મને ખાતે ઊધારીને.

ખા. પા.

૪૨નાા શ્રી ખરીદ ખાતે ઉધાર

શુ. ૯.

૪૨) રોકડેથી ખાજરી કળ-
શી ૨) રૂ. ૨૧) ને ભાવે
અગાસના પા. માણેક-
લાલ કાળીદાસને ત્યાંથી
આણીને.

૦ા ભાડું કળશી ૨) તું
રૂ. ૦૧

૦) = ધરમાદાના રૂ. ૦) -

૦૧ દલાલીના રૂ. ૦) =

૪૨નાા ખા. પા.

૨૫) શા. મગનલાલ જીવચંદને
ખાતે ઉધાર. વ. ૫

૧૦૦) કપાશીઆ કળશી ૪) રૂ.

૨૫) ને ભાવે આખ્યા તે શ્રી
વકરા ખાતે જમા કરીને.

૭૫) રોકડા હા. પોતે.

૨૫) નક્કી ઉધાર.

ખા. પા.

૩૦ા શ્રી ખર્ચ ખાતે ઉધાર વ. ૯

૩૦ રોકડેથી સોનું તોલો ૧૧

રૂ. ૨૪) ને ભાવે ચિ. ખેન
ડાહીખાના કડા માટે પેટ-

(૨૬૮)

૨) શ્રી વધધટ ખાતે જમા. વ. ૦))

૨) રોકડા કાઢના આવેલા
તે જમા કરવા રહી ગયા
છે તે.

ખા. પા.

૨૨૭) ના

લાદના ચોકસી શંભુલાલ
છોટાલાલને ત્યાંથી આપ્યું.
ના રોકડો સોની. નાથાલા-
લને ધડાધનો આપ્યો.

૩૦૧ ખા. પા.

૧૦) પગી ધીરા કાળાને ખાતે
ઉધાર.

૧૦) સં. ૧૯૭૧ ના આસો
વદિ ૨) ની તેરીખના
પગી વીરા કાળા આપી
ગયેલા તે તેને ખાતે જ-
મા કરવાને બદલે ભૂલથી
તમારે ખાતે જમા કરેલા
તે તેમને ખાતે જમા ક-
રી તમારે ખાતે ઉધાર્યા.

ખા. પા.

૪) શ્રી ધરમાદા ખાતે ઉધાર

વ. ૧૩

૨) રોકડેથી પતાસાં શેર ૧૨
લાવી નિશાળમાં વહેંચ્યાં

૨) રોકડેથી ખીચકું ગરીબ
ભીખારીઓને મોદી જે-
ઠાલાલ કાળીદાસને ત્યાંથી
અપાવ્યું.

૪) ખા. પા.

(૨૬૬)

૦૥ શ્રી ખર્ચ ખાતે બિધાર
વ. ૦))

૦) = રોકડેથી સાહી શેર ૦૥

૦) - રોકડેથી સાવરણી નં. ૨

૦૥ કાગળ ધા. ૪) રોકડેથી

૦૥ ખા. પા.

૧૫૮) -

૬૯) ૦૥૥ શ્રી જલ્લશે શિલિક.

૨૨૭) - ૦૥૥.

નિબંધ અને રિપોર્ટ.

કોઇ પણ વિષય ઉપર સારી ધ્યાનરતવાળું શુદ્ધ લખાણ તે નિબંધ. સારો નિબંધ લખવાનો આધાર, વિષયના ઉંડા જ્ઞાન ઉપર આધાર રાખે છે. જેનું સામાન્ય જ્ઞાન ધણું વિશાળ હોય અને એ જ્ઞાનને નિયમિત રીતે ગોઠવવાની શક્તિ હોય તે પ્રમાણે લેખકના નિબંધમાં ઉત્તમતા આવી શકે. આરંભમાં વાચનમાળામાં આવતા નીતિપાઠોનો, તથા જીવનવૃત્તાંતનો સાર લખવાની ટેવથી વિષયને યોગ્ય ક્રમમાં ગોઠવવાની શક્તિ આવતી જાય છે, અને એમ કરતાં મેહાવરો વધેથી ભાષા ઉપર કાણુ બેસતો જાય છે. નિબંધ લખવામાં મુખ્યત્વે કરીને જોડણી, વિરામચિહ્નો, સ્વચ્છતા અને હકીકતોનો એક બીજા સાથે સંબંધ એટલી બાળતો અવશ્યની છે.

જોડણી—આરંભના લેખકોને કોઇપણ લખાણમાં શુદ્ધ જો-

ડણી લખવી એ સૌથી વિશેષ અગત્યનું છે; કેમકે વિચારો પકવ થવા અને તેનો પૂર્વાપર સંબંધ જાળવી અસરકારક રીતે વર્ણવવા, એ મહત્વરાનું કામ છે; પણ શુદ્ધ લખવું એમાં તો વધારે કાળજીનીજ જરૂર છે. એને માટે વાચનમાળાની જોડણીને ખાસ લક્ષમાં રાખવી. કેમકે એમાંના પાઠો વિદ્વાન પુરુષોને હાથેજ અને તે પણ શિષ્ટ અને સંસ્કારી ભાષામાંજ લખાયલા હોય છે. લખાણમાં અપરિચિત કે સંદિગ્ધ શબ્દો વાપરવા નહિ તેમજ ગ્રામ્ય કે પ્રાંતિક ભેદવાળા શબ્દ વાપરવા નહિ. એટલું ખાસ લક્ષમાં રાખવું.

વિરામચિહ્ન—કેટલાક વિદ્યાર્થીઓ વિરામચિહ્ન મૂકવામાં ઘણા બેદરકાર રહેતા માલમ પડે છે. અયોગ્ય સ્થળે ગમે તેવાં ચિહ્નો ઉપયોગ કરે છે. ત્યારે કેટલાક તો જરૂર હોવા છતાં પણ ખીલકુલ ચિહ્ન મૂકતાજ નથી. વળી કેટલાકને દરેક શબ્દ આગળ ટપકું મૂકી દેવાની કઠંગી ટેવ પડી ગઈ હોય છે. મુખ્યત્વે કરીને પૂર્ણવિરામ (.) અદ્ધપવિરામ (,) અર્ધવિરામ (;) પ્રશ્ન વિરામ (?) અને ઉદ્ગાર ચિહ્ન (!) આટલાનો ઉપયોગ શરૂઆતમાં ખાસ લક્ષમાં રાખવો.

પુણુ વિરામ—વાક્ય પૂરું થયે પૂણુવિરામ મૂકવું જોઈએ. જેમકે—જીકું ખોલવું એ પાપ છે. નીતિ એ ધર્મનું એક અંગ છે. ધાર્મિક ભાવનાવાળો મનુષ્ય નીતિમાન હોય છે, આસાર્થ વાક્યને છેડે પૂણુવિરામ મૂકાય છે.

ઉદા. ધરાવતી ખતાવો. હિંદના ઉચ્ચ પ્રદેશ ખોલો.

અદ્ધપવિરામ—જ્યારે એક વાક્યનો આધાર ખીજા ઉપર હોય ત્યારે પહેલાંને અંતે અદ્ધપવિરામ મુકાય છે. વાળું ખરું એવાં વાક્યો વચ્ચે અને, કે, તથા, પરંતુ, અથવા, વગેરે અવ્યયો આવે છે.

ઉદાહરણ ધાર્મિક ભાવનાવાળો માણસ નીતિમાન હોય છે, પરંતુ નીતિમાન મનુષ્ય હમેશા ધાર્મિકજન હોય એમ કહી શકાય નહિ. ઔરંગઝેબે મોટી મોટી લાક્ષ્યો આપી શિવાજીને છેતરીને પોતાના દરબારમાં બેસાડ્યો, પણ ફરીને સપડાઈ જવાય એવો વિશ્વાસ શિવાજીએ તેના ઉપર રાખ્યો નહિ. જે બાળકને ઔરંગઝેબે ડુંગરનો ઉદરડો કહી તરછોડ્યો હતો, તે પોતાની યુક્તિપ્રયુક્તિ ભરેલી રાજ્યનીતિ અને યુદ્ધનીતિ વડે એવો બળવાન થઈ ગયો, કે તેને વશ કરવાના પ્રયત્નમાં સઘળું મોગલબળ પછડાઈ પછડાઈને તૂટી ગયું.

વાક્યમાં સરખા અધિકારનાં ધણાં પદો જોડાયેલાં હોય ત્યારે દરેક પદ પછી અદ્વિરામ મૂકવામાં આવે છે. તેમાં છેલ્લાં બે પદ વચ્ચે ‘અને’ ઉભયોગની અવ્યયનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હોય ત્યારે તેની પહેલાંના પદ પછી તે ચિહ્નનો ઉપયોગ ન કરીએ તોપણ ચાલી શકે.

ઉદાહરણ રામ, લક્ષ્મણ અને સીતા ગોદાવરીને કાઠિ એક પર્ણકુટી બાંધીને રહ્યાં. અધધાન રાજ્ય કર્તાઓમાં શીરોજ્જ્વાલ, મોગલોમાં અકબર અને મરાઠામાં શિવાજી વધારે લોકપ્રિય નીવડ્યા છે.

વિરુદ્ધ અર્થ બતાવનારા શબ્દોનાં જોડકાં વપરાય છે ત્યારે દરેક જોડ્યા પછી અદ્વિરામ મુકાય છે.

ઉદાહરણ ગદ્ય અને અસ્ત, ચઢતી અને પડતી, ભરતી અને ઓટ એ સૃષ્ટિક્રમ છે.

સવાલ પૂછતાં પ્રશ્નવિરામનો ઉપયોગ થાય છે.

ઉદાહરણ હિંદુસ્તાનના ઇતિહાસમાં બહુધા પરદેશી પ્રજાનો જન્મ અને દેશી પ્રજાનો પરાજય એવું પરિણામ આવ્યું છે એવું કહરતી કરણ શું છે ? હિંદના લોકો સમર્થ તત્ત્વજ્ઞાની શાથી બન્યા

છે? સુધારાની ટાંચે પહોંચેલા દેશો ક્યાં ક્યા છે? ચીન સુધારામાં પછાત કેમ છે?

ઉદ્ગાર ચિન્હ—આશ્ચર્ય, હર્ષ, શોક વગેરે મનોભાવ દર્શાવતાં આશ્ચર્ય વિરામ મુકાય છે. અહા ! શી દહેરાની કઠ ! શી એ સ્થાનની રમણીયતા ! એમાં દષ્ટિ ફેંકતાંજ જાણે સ્વર્ગપુરીમાં આવી ઉભા !

નિબંધ લખાવવાની શરૂઆત કર્યા પહેલાં કેટલાક નિયમો, વાર્તાઓ, વગેરે લખાવવું જોઈ જોડણી અને વિરામચિહ્ન તરફ પ્રથમથીજ ધ્યાન આપી શકે. નમુના સાર અહિં થોડાક નિબંધો તથા રિપોર્ટોના નમુના આપ્યા છે. તે તરફ ખૂબ ધ્યાન આપવું.

૧. વિદ્યાર્થીએ પાળવાના નિયમો.

૧. વિદ્યાર્થી જીવન એજ સમસ્ત જીવનનો પાયો છે માટે એની મજબુતી ઉપર આખા જીવનનો આધાર છે, એ બાબત લક્ષમાં રાખી વિદ્યાર્થીજીવનને વધારેમાં વધારે સફળતાવાળું કરવા પ્રયત્ન કરવો.

૨. વિદ્યાર્થીજીવનના ચાર ઉદ્દેશો—૧ સ્થુલ શરીરની સુધારણા. ૨ માનસિક શક્તિનો વિકાસ. ૩ નીતિની ખીલવટ અને ૪ આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ-એ નિરંતર ધ્યાનમાં રાખવું.

૩. વિદ્યાર્થી જીવનની સફળતા માટે મુખ્યત્વે નીચેના નિયમો પાળવા.

૧. નિયમિત અને વખતસર નિશાળે આવવું.

૨. શિક્ષક જે વિષય શિખવે તેના ઉપર પૂર્ણ ધ્યાન આપવું.

૩. નવરાશના વખતમાં નકામા તડાકા મારવા નહિ, પણ

શીખેલી બાબતનું પુનરાવર્તન કરી જવું, અથવા નવો પાઠ જોઈ જવો.

૪. કપડાંલત્તાં ચોકખાં રાખવાં, શરીર સ્વચ્છ રાખવું. ચોપડીઓ, નોટલુકો, શાહીના ખડીઆ વગેરે સ્વચ્છ અને વ્યવસ્થિત રાખવાં.

૫. ખાવાપીવામાં, ઊંઘવામાં, રમવામાં, વાંચવામાં બહુ નિયમિત રહેવું. અનિયમિત રહીને ૧૦ પાઠ શીખો તેના કરતાં નિયમિત રહીને પાંચ પાઠ શીખો તે વધારે ફળદાયી છે.

૬. માખાપ, ભાઈભાડું, ગુરુ, અને અન્ય વડીલ વર્ગનું યોગ્ય સન્માન કરવું, તથા તેમના તરફ પ્રેમભાવ રાખવો.

૭. નમ્રતાથી સર્વ સાથે હળીમળીને ચાલવું.

૮. પોતાના કામમાં ખંત અને ઉત્સાહ રાખવો, તથા દૈ ઉદ્યોગથી સર્વ કામનો અંત આણવો.

૯. બીજા વિદ્યાર્થીઓને તમારા કરતાં સારું આવડતું હોય તો તેના જેવા થવા માટે પ્રયત્ન કરો, પરંતુ તેમની ઇર્ષ્યા કરતા નહિ.

૧૦. પોતાનો નંખર કોઈ કારણસર પાછળ રહેતો હોય, અગર અમુક વિષય તમને ન આવડતો હોય તેથી તમે તમારી શુદ્ધિ-શક્તિ માટે કદાપિ હલકો વિચાર બાંધતા નહિ.

૧૧. સેંકડો તાળી મિત્રો કરી વખતનો દુર્બ્યય કરવા કરતાં એક સન્મિત્ર પસંદ કરો, પરંતુ અપૂર્વ પ્રેમથી

તમે તેને ચાહો, અને તેના હિત માટે તમારો કો-મતી અર્થ હોય તે પણ ભોગ આપવા ચૂકશે નહિ. તમારા સ્નેહીના કુટુંબને તમારું પોતાનું ગણી લો, અને તેમના તરફ પણ પ્રેમભાવ રાખો.

૧૨. માતા, પિતા, ગુરુ, વગેરેની આજ્ઞાનો અનાદર એ ઐહિક અને પારલૌકિક ઉન્નતિનો શોધક છે, એ નિશ્ચય પૂર્વક માનો, તેમને સાદા સંતુષ્ટ રાખી તેમની શુભાશીષ પ્રાપ્ત કરો. એ વડીલજનો તરફથી પ્રાપ્ત થએલી શુભાશીષ તમારી જિંદગીને ઉજવળ બનાવી દેશે.

૧૩. ગુરુ પાસેથી માત્ર શીખી જવાનોજ સ્વાર્થ રાખો તે પહેલાં ગુરુસેવાનો તમારો વ્યાજખી હક ગુમાવવાની મૂર્ખાઇ કરશો નહિ. તમને શીખવાનું ધણું મળશે પણ ગુરુ સેવાની ઉત્તમ પળ પુનઃ પ્રાપ્ત નહિ થાય એ ખાતરી પૂર્વક માનો.

૪. જીવન સફળ કરનારી સર્વ સદ્વૃત્તિઓનો ઉદ્ભવ વિદ્યા-ર્થિજીવનમાં જ થવાનો છે, માટે મન દૃઢ કરવા ચૂકશો નહિ. “ સામાજિક સેવા એ જીવનનું સર્વોત્તમ કર્તવ્ય છે. ” એ મહામંત્રને હૃદયમાં નિરંતર જાગૃત રાખો, અને નિત્ય સાધકાળે તમારા અંતરાત્માને પુછો કે આજે મેં કઈ સમાજ સેવા બજાવી ?

૫. સત્ય, પ્રમાણિકપણું, વફાદારી, દયા, સ્વધર્મનિષ્ઠા, કર્તવ્ય પરાયણતા, વગેરે સદ્ગુણોને ખૂબ પોષણ આપો, અને પ્રસંગોપાત વિચારો કે મેં કયા સદ્ગુણને મારા પોતાના કરી લીધા છે ?

૬. સ્વાર્થ ત્યાગ, પરમાર્થ વૃત્તિ, સ્વદેશ પ્રેમ, વગેરે ઉમદા ગુણનું દર્શન તમારાં ક્યાં કૃત્યોમાં તમે પ્રત્યક્ષ જોઇ શકો છો તેનો વિચાર કરો. વગેરે વગેરે.

૨. ગુરુભક્તિ.

ગુરુ માટે માન અને પ્રેમ એજ ભક્તિ. વિદ્યા જેવી અમૂલ્ય વસ્તુનું દાન આપનાર ગુરુ તરફ ઉચો ભક્તિભાવ રાખવો એ દરેક વિદ્યાર્થીનું કર્તવ્ય છે. ભક્તિભાવવડે શિષ્યના હૃદયમાં અનેક ઉમદા સદ્ગુણો જન્મ પામે છે પોતાના કુળનું, ગૃહસ્થાઈનું કે એવુંજ ખીમ્નું અભિમાન હોય તે નાશ પામે છે, અને તેને કામે નત્રતા અને શાંતિ ઉત્પન્ન થઇ હૃદયને પ્રકુલ્લ બનાવે છે, જેથી એવા પવિત્ર થયલા હૃદય ઉપર ગુરૂનાં બોધવચનોના સંસ્કાર ચિરસ્થાયી પડી જાય છે.

જાંચા પ્રકારની ગુરૂભક્તિ માટે કૃષ્ણ અને સુદામાનાં દૃષ્ટાંત જાણીતાં છે. એ બંનેની ગુરૂભક્તિ એવી દઢ અને શુદ્ધ હતી કે તેથી સંતોષ પામી તેમને ગુરૂએ “ તમારી વિદ્યા સદા તાજ રહે ” એવું પ્રેમભાવથી વરદાન આપ્યું હતું. એ દૃષ્ટાંત ઉપરથી જણાય છે કે ગુરુ સમક્ષ રાજા કે રંક સમાન છે. ગુરુ બંનેને સમાન રીતે શીખવે છે, અને સરખી રીતે તેમનો ભક્તિભાવ ખીલવે છે. ગુરુ પોતાના ધરનું કામકાજ વગેરે કરાવે છે તે એ ભક્તિભાવને ખીલવવાને માટેજ.

પ્રાચીન કાળના વિદ્યાર્થીઓમાં ધણા જાંચા પ્રકારનાં લક્ષણો જોવામાં આવતાં, અને એ લક્ષણોને લીધેજ તે પોતાનું કલ્યાણ સાધી શકતા. હાલમાં ગુરુ અને શિષ્યની રહેણી કરણીમાં આશમાન જમીન જેટલો તફાવત પડી ગયો છે. અગાઉના ગુરૂઓ વસ્તીથી

દૂર એકાંતવાસમાં મઠ બાંધીને રહેતા. તેમની પાસે ધણી દૂર દૂરના વિદ્યાર્થીઓ ભણવા આવતા, અને કેળવણી પૂર્ણ થતા સુધી એ આશ્રમમાંજ રહેતા. આવા આવા આશ્રમોમાં હજારો વિદ્યાર્થીઓ રહેતા, અને ગુરૂ તેમને પોતાના બાળકો સમજી સમાનભાવથી ચહાતા. કાંઈ પણ તરેહના બદલાની આશા વગર વિદ્યા ભણાવતા. શિષ્યો પણ ગુરૂઓને અપૂર્વ પ્રેમથી ચહાતા, અને પૂર્ણ ભક્તિભાવ વડે તેમની દરેક આજ્ઞાનું પાલન કરતા. હાલના જમાનામાં આ સ્થિતિ તદ્દન પલટાઇ ગઇ છે. હાલની સ્થિતિમાં ગુરૂશુશ્રુષાનો લાભ વિદ્યાર્થીઓને મળતો નથી, અને જેટલે દરજ્જે એ લાભ નથી : મળતો તેટલેજ દરજ્જે ગુરૂ શિષ્ય વચ્ચેના સંબંધમાં અધુરાપણું રહે છે; પરંતુ આવી સ્થિતિમાં પણ ભક્તિભાવવાળા વદ્યાર્થીઓ ગુરૂને વિષે પોતાના હૃદયમાં દૃઢ પ્રેમ અને માન ધારણ કરી તેમની કૃપા પ્રાપ્ત કરી શકે, અને તેમ કરવાથી પોતાની કેટલીક તુચ્છ વાસનાઓ દૂર કરી પોતાનું કલ્યાણ સાધી શકે છે. જો કે હાલના શિક્ષકો સરકારના પગાર લઇને વિદ્યાર્થીઓને ભણાવવાનું કામ કરે છે, એટલે તેમને શિષ્ય તરફની સેવાનો હક રહેતો નથી, તેમજ પરિસ્થિતિ એવી હોય છે કે તેને શિષ્યો તરફની સેવાની જરૂર પણ રહેતી નથી. આથી સ્વાભાવિક રીતેજ ગુરૂ શિષ્ય વચ્ચે જે પ્રકારની ઉચ્ચ ભાવનાવાળી લાગણી ઉત્પન્ન થવી જોઇએ તે થવા પામતી નથી; તોપણ વિદ્વાન અને કર્તવ્યનિષ્ઠ ગુરૂ અન્ય રીતે શિષ્યોનાં હૃદય પોતાના તરફ સતત ઢોલાં રાખે છે, પરંતુ એવા દાખલા ધણાજ ઓછા મળે છે. આવી સ્થિતિમાં ગુરૂ શિષ્ય વચ્ચેના સંબંધ વધારવા માટે શિષ્યોએ ગુરૂ તરફ જોડા પ્રકારનો પ્રેમભાવ અને પૂજ્યભુક્તિ રાખી પોતાનું વર્તન ચલાવવું જોઇએ. વળી યાદ રાખવું કે શાળામાં વિદ્યાભ્યાસ

કરતા હોયએ ત્યાં સુધીજ ગુરૂ તરફ માનની દૃષ્ટિથી જોવું એટલુંજ નહિ, પરંતુ જિંદગી પર્યંત તેમને વિષે પ્રેમ રાખવો જોઈએ, અને પ્રસંગ મળતાં એ હૃદયનો પ્રેમ કર્તવ્યદ્વારા અતાવી આપવો જોઈએ.

૩. વિવેક.

દુનીઆના વ્યવહારમાં આપણે ધણા ધણા માણસોના સંબંધમાં આવવું પડે છે. માટે આપણું વર્તન એવું હોવું જોઈએ કે જેથી સામાનું મન રાજ થાય અને આપણું 'રૂકું' દેખાય એવા જાંચા વર્તનને વિવેક કહે છે. વિવેક શીખવાનું પ્રથમ સ્થળ ઘર છે. માટે ઘર આગળ માઆપે સદા કાળજી રાખી પોતાના વિવેકી વર્તનનો જાંચો દાખલો બાળકોને આપવો જોઈએ. પોતાના ઘરની રીતભાત એવા જાંચા પ્રકારની રાખવી કે જેથી તેના ઉચ્ચ સંસ્કાર બાળકોનાં હૃદય ઉપર પડી જાય; અને મોટપણે તે વિવેકી થઈ કુટુંબની શોભા વધારે. ખરૂંજી છે કે બધા માણસો કંઈ મોટા વિદ્વાન થઈ શકતા નથી, પરંતુ ચાહે તો બધા વિવેકી થઈ શકે. વિવેક એજ ખરી ગૃહસ્થાઈ અને ખરી કુલીનતા છે. જે ગૃહસ્થ કુટુંબમાં વિવેક નથી તે કુટુંબ ખરૂં જોતાં ગૃહસ્થ નથી પણ દરિદ્રીજ છે.

માણસ ગમે તેટલી વિદ્યા બણ્યો હોય તથાપિ તેનામાં વિવેક ન હોય તો તે વિદ્યા નકામી છે. એ વિદ્યા તેને શોભાવવાને બદલે તિરસ્કારને પાત્ર બનાવે છે. માટે દરેક બાળકે નાનપણથી વિવેક બરેલી રીતે વર્તવાની ટેવ રાખવી જોઈએ. વિવેક અતાવવાના પ્રસંગ ડુંગલે ડુંગલે આવે છે. છોકરાંઓએ રમત ગમતમાં પોતાના સ્નેહીઓ સાથે પણ વિવેક બરેલી રીતે વર્તવું જોઈએ. કાઠને માહું લાગે તેવા શબ્દો કહેવા નહિ, પણ બીજાનું મન પ્રસન્ન રહે તેવી રીતે બોલવું જોઈએ. આપણાથી જે મોટા હોય તેમને યોગ્ય માન આપવું જોઈએ.

તથા તેમની સાથે નમનતાપથી બોલવું જોઈએ. આપણી રહેણી કરણી પણ જિંદગી પ્રકારની રાખવી તથા ઘેર આવનાર માણસ સાથે માન-પ્રેમથી બોલવું જોઈએ. માઆપ, ભાઈભાંડું વગેરે સાથે શાંતિ અને સહકારથી વર્તવું જોઈએ. મોટા માણસના દેખતાં કાનમાં કે નાકમાં આંગળાં ધાલવાં નહિ, તથા છીંક કે બગાસું ખાતાં મોં આગળ આડું કપડું રાખવું જોઈએ.

આપણો પોશાક આપણી સ્થિતિને શોભે તેવો સાદો પણ સ્વચ્છ રાખવો. બહુ લખકાદાર કે કીંમતી વસ્ત્ર પહેરવાથી આપણી આખર વધી જતી નથી, પરંતુ ઉલટી હાંસી થાય છે.

બોલવામાં તથા લખવામાં કદાપિ બીજાત્મક સ્વદેહ વાપરવા નહિ. સૌને તેના દરજ્જા પ્રમાણે માન આપવું તથા ઉતરતા દર-જ્જાનાં માણસો સાથે પણ પ્રેમથી બોલવું ચાલવું.

સત્ય.

જે હેતુથી ઇશ્વરે મનુષ્યને વાચાશક્તિ આપી છે તેનો દુરુપ-યોગ કરવાથી એ હેતુ જળવાતો નથી, આથી પ્રભુ આપણા ઉપર અપ્રસન્ન થાય છે. સઘળા વ્યવહારમાં હંમેશા સત્ય બોલવું એજ પ્રભુની પ્રેરણા છે. જુદું બોલનારના મનમાં પણ સત્યજ પ્રિય હોય છે, અને પોતાનું અસલ છુપાવવા માટે પ્રયત્ન કરે છે, પરંતુ પછી કરેલા સઘળા પ્રયત્નો નિષ્ફળ નીવડે છે, માટે આરંભથીજ સાચું બોલવાની ટેવ પાડવી જોઈએ.

કેટલાક માણસોને વાતવાતમાં જુદું બોલવાની ટેવ પડી જાય છે, અને પોતાનો કે અન્યનો સ્વાર્થ ન હોય તો પણ જુદું બોલી મહા પાતકી બને છે.

સઘળા સદ્ગુણોનું મૂળ સત્ય છે. માટે બાળકોને ઘર આગળ માઆપે અને નિશાળમાં શિક્ષકે સાચું બોલવાની ટેવ પાડવી જોઈએ.

(૩૦૬)

“ સત્વાનાસ્તિ પરો ધર્મઃ ” અર્થાત્ “ સત્યથી બીજો કોઈ ધર્મ નથી. ” સર્વ ધર્મમાં સત્ય એ સામાન્ય અને ઉત્કૃષ્ઠ સિદ્ધાંત છે, અને સત્યજ પ્રભુને બહાલુ છે. વ્યવહારનાં સધળાં કાર્યોમાં “ સત્યમેવ જયતે નાનૃતમ્ ” સત્યજ સદા જય પામે છે, અને અસત્યનો પરાજય થાય છે. એ ખૂબ ધ્યાનમાં રાખવું. દુનિયાની લાલચો એવી એતો બળવાન છે કે માણસનું મન સહેજમાં લોભાઈ જાય છે અને અસત્ય બોલી છેતરી જવાની ઈચ્છા થાય છે, પણ યાદ રાખવું કે અસત્યનું ફળ ઝાઝીવાર ટકતું નથી. અંતે તો સત્યનોજ જય થાય છે.

વેપાર રાજગારમાં કે અન્ય ધંધામાં માણસો એક બીજા ઉપર વિશ્વાસ મૂકી મોટાં નોખમ વહોરી લે છે. એ સર્વનો આધાર સત્ય ઉપર છે. વેપારી પોતાના સ્વાર્થની ખાતર જીકું બોલી બીજાને છેતરે તો એ અસત્ય વહેલું મોકું ઉઘાડું પડતાં તેની પત થાય છે, અને કોઈ તેનો વિશ્વાસ કરતું નથી; પરિણામે તેનો ધંધો રાજગાર પડી લાગે છે.

દરેક દેશમાં સત્યવાદી તરીકે પ્રખ્યાત થએલા મહાન પુરુષોનાં જીવનવૃત્તાંત તપાસીશું તો આપણને માલમ પડશે કે તેમણે પોતાના મોટા મોટા લાભો જતા કરીને પણ સત્યવ્રતનું સદા પાલન કર્યું છે. સત્યવાદી પુરુષોનાં દૃષ્ટાંતમાં વધારે જવદાંત દૃષ્ટાંત મહાન હરિશ્ચંદ્ર રાજાનું છે. પોતાનું રાજપાટ, ધનવૈભવ વગેરે સર્વસ્વ ગુમાવ્યું; છેવટે પોતે, પોતાનો બાળક અને સ્ત્રી સર્વ વેચાયાં, પરંતુ વિશ્વામિત્રને આપવા કબુલેલી દક્ષિણામાં સહેજ પણ અસત્ય બોલવાનું સ્વીકાર્યું નહિ ! અહા ! સત્ય એ કેવી કીમતી વસ્તુ છે. સત્યવાદીને મરણ કરતાં પણ અસત્ય વધારે સંતાપકારી લાગે છે.

સાચું બોલવાની શરૂઆતમાં કદાચ દુઃખ પડે તો પણ હીંમત

હારવી નહિ. સત્યનો બેલી શ્રીહરિ છે. તેનું મન સત્યવ્રતથી કસાઈને દઢ થાય છે. એટલે તેને કોઈ પણ પ્રકારના દુઃખની અસર થતી નથી, અને હૃદય સદા સર્વદા પ્રકુલ રહે છે. સત્યવાદી ઉપર સર્વ કોઈનો વિશ્વાસ દઢ થાય છે. તેથી તેનો વ્યવહાર તથા આખરૂં વધે છે આમ તેને સર્વ કાર્યોનાં સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે. માટે સત્ય બોલવાની ટેવ નાનપણથી પાડવાની કાળજી રાખવી જોઈએ.

સામાજિક સેવા.

પરમેશ્વરે આપણને દ્રવ્યની, શરીરની કે મગજની જે કંઈ શક્તિ થોડા કે ઘણા પ્રમાણમાં આપી છે તે કેવળ પોતાના ઉપયોગને માટેજ છે, એમ નહિ, કેમકે મનુષ્ય સિવાયનાં પશુ, પક્ષી વગેરે અન્ય પ્રાણી પણ સ્વાર્થ તો સાધે છેજ; મનુષ્યને અન્ય પ્રાણી કરતાં બુદ્ધિ એ વિશેષ શક્તિ આપેલી છે, એ શક્તિનો ઉપયોગ કરી પોતાને પ્રાપ્ત થએલી વસ્તુઓનો સદુપયોગ કરવો જોઈએ. પરોપકારાય સર્તાં વિમૂતયઃ અર્થાત્ સાધુ પુરુષોની વિભૂતિઓ-સંપત્તિઓ. પરોપકારને અર્થેજ છે. એ મહાન ધર્મતત્વને હૃદયમાં ઉતારી જનમંડળના કલ્યાણ માટે સદા સર્વદા તત્પર રહેવું જોઈએ.

સામાજિક સેવામાં તત્પર રહેવાનો ગુણ એ જિંદગીનું કલ્યાણ કરનારો છે. મનુષ્યજીવન આપણને પ્રાપ્ત થયું છે તે આત્માની ઉન્નતિ માટે છે, અને એ ઉન્નતિ સાધવા માટે આપણું જીવન સ્વાર્થ કરતાં પરમાર્થમાં તત્પરતાવાળું રહેવું જોઈએ. આ લોકનું સુખ પ્રાપ્ત કરી પરલોકનું સુખ મેળવવાની ઇચ્છાવાળાએ નિરંતર સમાજ-સેવા અર્થે પોતાની જિંદગી ગાળવી જોઈએ.

ગમે તેવી સ્થિતિમાં હોવા છતાં પણ આપણે ધારીએ તો અનેક રીતે સમાજનું હિત થઈ શકે તેમ છે. કંઈ પૈસા વડેજ લોક-

કલ્યાણ થાય છે એમ સમજવું નહિ. અલબત્ત દ્રવ્ય વડે સમાજનું કલ્યાણ થણું થઈ શકે છે; તથાપિ ઇશ્વરકૃપાથી આપણી જ્ઞાનશક્તિ વિશેષ ખીલેલી હોય તો તેનો ઉપયોગ કરી સમાજનું બહુ કરવાના અનેક માર્ગ છે. આપણી બુદ્ધિ વડે સારાં સારાં સમાજનું કલ્યાણ કરનારાં પુસ્તકો લખી સમાજના રીતરિવાજોમાં, તેમના ધાર્મિક વિચારોમાં, તેમના વ્યવહારમાં વગેરે અનેક વિષયમાં જ્યાં જ્યાં સુધારાને સ્થાન હોય તે બતાવી આપવા. અજ્ઞાનને લીધે આડે માર્ગે દોરવાઇ જતી પ્રજાને સત્યમાર્ગનું જ્ઞાન કરાવવું; આળસજન, રોવા કુટવાનો ઘેલો ચાલ, નાતવરા, લગ્નમાં ગવાતાં ફટાણાં વગેરે કઢંગા અને સમાજને હાનિકારક રિવાજોનું નિર્મૂલન કરવા તૈયાર થવું—વગેરે અનેક રસ્તે આપણાથી સમાજને ઉપયોગી થઇ શકાય તેમ છે.

આપણી શરીરસંપત્તિ વડે પણ સમાજસેવા થઇ શકે તેમ છે. અપંગ, અશક્ત, નિરાધાર માણસોનું કોઇ પણ જાતના બદલાની આશા વગર મદત કામ કરવું; દર્દીઓની સારવાર કરવી. જત્રાના સ્થળોમાં મેળા નિમિત્ત ભરાતાં લાખો મનુષ્યોને કેટલીક તરેહની સગવડ માટે સ્વયંસેવક તરીકે હાજર રહેવું, લોકસુધારક સંસ્થાઓમાં ખની શકે તેટલા ઉપયોગી થવું એ વગેરે શરીર વડે લોકસેવા કરવાના અનેક માર્ગ છે,

સામાજિક સેવાની વૃત્તિ ધન્ય હૃદયમાંજ જન્મીત થાય છે. જેના હૃદયમાં એ ભાવના પ્રગટે છે, તેને આખી સૃષ્ટિ પોતાના કુટુંબ સમાન લાગે છે. પોતાની જાતને કે પોતાના કુટુંબીને જેટલો ચાહે છે તેટલોજ રસ્તામાં રક્ષણતા ગરીબ લિશ્તુકને પણ ચાહે છે. તેને સ્વર્ગના દેવતાઓ જેટલા પ્રિય છે તેટલાંજ અનાથ બાળકો પ્રિય છે. આવા પવિત્ર પુરુષો પરમાત્માના પરમપદને પામે તેમાં આશ્ચર્ય શું ?

(કુદર)

સર્વ સદ્ગુણોનો જન્મ માનવહૃદયમાં આસ્વાવસ્થાથી થવાની જરૂર છે. તેજ પ્રમાણે આ ઉમદા ગુણ પણ આત્મકાળમાંજ જાગૃત થવાની જરૂર છે. શિક્ષકોએ અને માળાપે જાળોકાના એ ગુણની ખીલવટ માટે તેમને અવકાશ આપવો જોઈએ, તથા ખૂબ ઉત્તેજન આપવું જોઈએ. એક શાળાના વિદ્યાર્થીઓ તેના હેઠમાસ્તરની સામાજિક સેવા માટેની તત્પરતાથી સ્વાભાવિક રીતે પ્રેરાઈને કુંભારના એક બળતા ધરને પોત પોતાની ડોલ લઈને પોતાનાં કપડાની ક જાતની પણ દરકાર કર્યા વિના તળાવમાંથી પાણી ભરી લાવી હોલવવા દોડી ગયા હતા ! વળી એજ છોકરાઓ એક પ્રસંગે ચોમાસામાં વરસાદના પાણીથી પડી ગયેલા ખાડામાં ઢોર, માણસ વગેરે પડી ન જાય તેટલા માટે પથરા, કચરો વગેરે પુરવા મડી ગયા હતા ! આવી નાની બાબતોમાં જે સમાજ સેવાની તત્પરતા બતાવી શકે છે તેજ મોટાં કાર્યોમાં ઝંપલાવે છે.

દેશાટન.

જુદા જુદા દેશોમાં મુસાફરી કરવી તેને દેશાટન કહે છે. “ જીવ્યા કરતાં જોયું ભલું ” એ કહેવત પ્રમાણે માણસને નવું નવું જોવા જાણવાની ઇચ્છા સ્વાભાવિક રીતેજ થાય છે, અને એ ઇચ્છા પુરી પાડવા માટે જુદાં જુદાં સ્થળોની મુલાકાત લેવાની જરૂર છે.

એક વિદ્વાને દેશાટન અને પંડિતની મિત્રતાને સરખાં કર્યાં છે, ક્રમિક પંડિતની મિત્રતાથી બુદ્ધિ વધે છે તેમ દેશાટન કરવાથી વધે છે. જુદા જુદા દેશોમાં ફરવાથી તે લોકોનાં ધર, બજાર, રાજ્ય અને ધર્મના રીતરિવાજ; એમની હોશિઆરી, પરાક્રમ અને ઉદ્યોગ; એમની રમતગમત અને સુખ ભોગવાની રીત; તેમની હુન્નરકળા, વિદ્યા વગેરે જોવાથી આપણી બુદ્ધિનો વિકાસ થાય છે. વળી અનુભવ દેશોમાં મુસાફરી કરતાં કેટલીક મુશ્કેલીઓ વેઠવી પડે છે તેથી આ-

પણાં તન, મન, કસાઈને દઢ થાય છે. આપણા મનમાં રૂપ, ગુણ, બુદ્ધિ અને ધનવૈભવનું અભિમાન હોય છે તે નાશ પામે છે. જુદા જુદા દેશનાં હવાપાણી અને ખોરાકથી શરીરનું આરોગ્ય વધે છે. આ પ્રમાણે આપણી જાતને દેશાટન અનેક રીતે લાભકારક નીવડે છે. વળી પરદેશમાં ફરવાથી તે દેશમાં નીપજતી ચીજોનો અદલો બદલો કરેથી લાભ મેળવી શકાય છે. તેમની હુન્નરકળા શીખી લાવીને આપણા દેશમાં તેનો ફેલાવો કરી શકાય છે. તેમજ તે લોકોના રીતરિવાજોનું અનુકરણ કરી આપણી સમાજને અનેક રીતે લાભ આપી શકાય છે. આમ દેશાટનથી પોતાનું તેમજ જનમંડળનું હિત સાધી શકાય છે. વળી જુદાં જુદાં સ્થળોનું સૃષ્ટિસૌંદર્ય જોવાથી પરમાત્મા તરફ ભક્તિભાવ ઉત્પન્ન થાય છે. અને કેટલાંક પુસ્તકાલયો, સંગ્રહસ્થાનો, ઇસ્પતાલો, મંદિરો, કારખાનાં, કિલ્લા, પૂલો વગેરે એવાં છે, કે એની પાસે જઈને ઉભા રહીએ એટલામાં આપણી બુદ્ધિને કેળવણી મળે છે. વેનિસ નામનું એક શહેર છે. એ આખું દરીઆમાં નાના નાના ટાપુઓ ઉપર બાંધેલું છે, અને એમાં રસ્તાને ઠેકાણે દરીઆનું પાણી છે. હિંદુસ્તાનમાં આગ્રાનો તાજમહેલ, આજુનાં દહેરાં, વિજયપુરનો ધુમટ, મુંબઈને પુના વગેરે કારેલો કુંગર વગેરે બહુ જોવા લાયક છે. જગત ઉપર મનુષ્યની કૃતિઓ આશ્ચર્ય પમાડે એવી છે. તો પછી ઇશ્વરની કૃતિઓનું તો શુંજ કહેવું ? કેટલેક ઠેકાણે પર્વતમાંથી ધુધવાટ કરતા ઘોષ પડે છે; કેટલેક ઠેકાણે સુંદર ઝરણો રમતાં રમતાં બહાર નીકળે છે, અને એજ રીતે એક એકથી જુદી તરેહની જમીન, દરીઓ, આકાશ, પશુ, પંખી, મનુષ્ય, વગેરેની એટલી બધી ખુબીઓ ઇશ્વરે આ પૃથ્વી ઉપર રચી છે, કે એ ગણાવતાં પારજ ન આવે. આ સમગ્ર જોતાં આપણા મનમાં સહજ ભક્તિભાવ ઉત્પન્ન થાય છે.

હિંદુ લોકોમાં જાત્રાએ જવાનો રિવાજ છે તે લાલકારક છે, પરંતુ જાત્રાણુ લોકો ધણું કરીને બહુધા ધાર્મિક ભાવનાને લીધે જુદાં જુદાં સ્થળોની મુલાકાત લે છે, ત્યારે તેઓનું લક્ષ દેવમંદિરો તરફ જ હોય છે. તેથી જોઈએ તેવો લાભ થઈ શકતો નથી.

મુસલમાની રાજ્ય થયા પછી વટલાવાના ડરથી લોકો પોતાનો દેશ છોડી બીજા દેશોમાં જતાં અચકાવા લાગ્યા, અને આપણામાં રહેલા દૃઢ પ્રાતિજ્ઞનના કારણે લીધે હિંદુસ્તાન બહાર જવાનો અભાવ એ સ્થિતિમાં ઉત્પન્ન થયો; પરંતુ હાલ શીતળ બ્રિટિશ છત્ર નીચે ધર્મભ્રષ્ટ થવાની કાંઈ પણ જાતની ભીતિ નથી, અને ઇંગ્લાંડ જર્મની, જાપાન વગેરે દેશોમાં કબ્રાકૌશલ્ય એટલું બધું વધવા પામ્યું છે કે હિંદુસ્તાન તે દેશોને છુટાબલે ધણેજ પાછો પડ્યો છે. તો આપણી ફરજ છે કે આપણે આપણી શક્તિ પ્રમાણે દેશાટન કરી સુધરેલા દેશોની વિદ્યાકળાને લાભ લેવો અને આપણા દેશને આપવો.

મુસાફરીમાં સૃષ્ટિસૌંદર્ય નિહાળવા ખાસ કાળજી રાખવી. મોટી રાજધાનીમાં કે બીજાં મોટાં શહેરોમાં ધણું ધણું સુંદર અને નવાઇ જેવું જોવાનું હોય છે. ઐતિહાસિક સ્થળો, સંગ્રહસ્થાનો, કિલ્લાઓ, રાજમંદિરો, ન્યાયમંદિરો, દેવસ્થાનો, બાગબગીચા, લગ્નકરી કવાયત, લડાઇનો દારૂગોળો બનાવવાનાં અને રાખવાનાં સ્થળો, તિબ્બેરીઓ, કાંમતી જવાહીરો, વગેરે દેશાટનમાં ભિન્નભિન્ન સ્થળોએ જે જે જોવાજાણવાનું મળી આવે તે બહુ ખારીકાઈથી તપાસવું, અને તેની બની શકે તેટલી માહિતી મેળવવા ચૂકવું નહિ. તેમજ પંકાએલા માણસોની મુલાકાત લેવા ચૂકવું નહિ. તેઓની ખાનગી રહેણી કરણી કેવી છે, તેનું બરાબર અવલોકન કરવું.

રીપોર્ટ—અરજી.

(ફક્ત પાંચમા ધોરણ પૂરતી જરૂરી બાબતની જ હકીકત દાખલ કરી છે.)

જુદા જુદા સરકારી કામ પ્રસંગે જુદા જુદા અધિકારી વર્ગને પોતાની હકીકત જાહેર કરતી પડે છે તે સંબંધમાં જે લખાણ કરવાનું તેને અરજી અગર રીપોર્ટ કહેવામાં આવે છે. માત્ર તેને જુદા જુદા નામ આપેલાં છે તેનું કારણ એટલું જ છે કે સરકારી કામ-કાજના સંસંધમાં પોતાના ઉપરી અમલદાર તરફ જે લખાણ કરવાનું તેને રીપોર્ટ કહે છે અને પોતાના સંબંધની જે કાંઈ હકીકત વિદીત કરવા, કોઈ પ્રકારની માગણી, અથવા દાદ મેળવવાના સંબંધમાં જે લખાણ કરવાનું તેને અરજી કહે છે. કાગળ લખવામાં પોતાનાથી મોટા અગર નાનાને જુદા જુદા માનવાચક શબ્દ વાપરવામાં આવે છે તેજ પ્રમાણે સરકારી અધિકારીઓમાં પણ છે. ચઢતા ઉતરતા દરજ્જા પ્રમાણે તેમના હોદ્દા પહેલાં માનવાચક શબ્દ વાપરવામાં આવે છે. કેટલાંક વર્ષ પહેલાં રાવ સાહેબ, રાવબહાદુર વગેરે કેટલાંક માનવાચક શબ્દ છુટથી ગમે તે અધિકારીઓના સંબંધમાં વાપરવામાં આવતા, પણ હાલમાં કેટલીક મુદતથી તેવા માનવાચક શબ્દ જેમને નામદાર અંગ્રેજ સરકાર અગરતો શ્રીમંત સરકાર મહારાજ સાહેબ તરફથી એનાયત કરવામાં આવ્યા હોય તેમને જ માટે વાપરી શકાય છે. આથી શ્રીમંત સરકારે મુકરર કરેલા હોદ્દાઓ કયા કયા અધિકારીના સંબંધમાં વાપરવા તે સંબંધી કેટલીક સમજ સુગમતા ખાતર નીચે આપવામાં આવી છે. તેમજ કંઈ બાબતની દાદ કયા અધિકારી તરફથી માગવી તે પણ નીચે બતાવી છે. અરજી લખતી વખતે મથાળે “ શ્રીમંત સરકાર ગાયકવાડ વિશ્વ-માન ” એટલા શબ્દ લખ્યા બાદ તેની આગળ માનવાચક શબ્દ

(૪૧૬)

અને હોદ્દો લખવો અને રિપોર્ટમાં તે લખવાની જરૂર ન હોતાં ફક્ત માનવાચક શબ્દ અને તેની આગળ હોદ્દો લખવો.

મુલકી ખાતું.

અધિકારી.	હોદ્દો.	કઈ કઈ ખાખતના સંબંધમાં હાલ મેળવવાની તે.
વહીવટદાર સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન રાજેશ્રી પેટલાદ માહાલના વહીવટદાર સાહેબ.	મુલકી (રેવન્યુ) સંબંધી, તલાટી અથવા કારકુનની નોકરી મેળવવા, જમીનના કબજા સંબંધી, સાર્વજનિક હરકત સંબંધી, વગેરે ખાખત.
નાયબ સુબા સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન રાજ્યમાન રાજેશ્રી પેટલાદ વિભાગ નાયબ સુબા સાહેબ.	ઉપર જણાવેલી ખાખતો તથા વહીવટદારના ચુકાદાથી નારાજ થઈ અપીલ કરવા સંબંધી.
સુબા સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન મહેરખાન રા. રા. વડોદરા પ્રાંત સુબા સાહેબ.	ઉપર જણાવેલી ખાખતો તથા જકાત, આપકારી, અફીજી પંચાયત, સુધરાઈ, ફાજદારી, વગેરે અને નીચલી કોર્ટથી નારાજ થએલા કામની અપીલ સંબંધી.
સર સુબા સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન મહેરખાન રા. રા. માહાલ નિહાય સર સુબા સાહેબ. રાજ્ય વડોદરા.	ફાજદારી સિવાયના ઉપર જણાવેલા કામની દેખરેખ ઉપરાંત નીચેની કોર્ટથી નારાજ થએલા કામની અપીલ સંબંધી.

ટીપ—(સમજુતી) મુલકી ખાતાના ઉપર જણાવેલા વહીવટ-દાર સાહેબના હાથ નીચે અવલકારકુન હોય છે. તેમને તથા વહીવટ-દાર, નાયબ સુબા, સુબા, એમને અનુક્રમે નાયબ માહાલ ફોજદારી ન્યાયાધીશ વર્ગ ૩, માહાલ ફોજદારી ન્યાયાધીશ વર્ગ ૨, વિભાગ ફોજદારી ન્યાયાધીશ વર્ગ ૧, પ્રાંત ફોજદારી ન્યાયાધીશ વર્ગ ૧, એ રીતે ફોજદારી અધિકાર હોય છે તેથી તેવી બાબતની અરજી માટે તેમનો હોદ્દો લખી તેની આગળ ફોજદારી ન્યાયાધીશ સાહેબ વર્ગ હોય તેમ લખવું.

જેમકે દાખલા તરીકે શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન પેટલાદ માહાલના વહીવટદાર અને માહાલ ફોજદારી ન્યાયાધીશ વર્ગ ૨ સાહેબ તરફ, એ રીતે લખવું; અને સુબા તથા સર સુબા સાહેબના તાબામાં બાબતમાં જણાવેલા સંબંધ રાખતાં કામો હોવાથી તેની જુદી જુદી શાખા પાડેલી છે અને તે દરેક શાખામાં એક વહીવટદારના દરજ્જાનો અમલદાર હોય છે. માટે તેમનો હોદ્દો લખ્યા બાદ તે શાખા લખવી. જેમકે—મહેરબાન રા. રા. માહાલાનિહાય સર સુબા સાહેબ. (પંચાયત શાખા) એ રીતે લખવું.

ન્યાયખાતું.

મુનસબ સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન. રા. પેટલાદ મહાલના ન્યાયાધીશ સાહેબ.	લેણા દેવાના દાવા સંબંધી, ફોજદારી ગુન્હા સંબંધી વગેરે ન્યાય મળવા અગર ઇન્સાફ થવા માટે.
પ્રાંત ન્યાયાધીશ સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન. મે. રા. રા. વડોદરા પ્રાંત ન્યાયાધીશ સાહેબ.	મુનસબના ઠરાવથી નારાજ થએલા કાંમનો અપીલનો નિકાલ કરવા બાબત.

વરીષ્ટ ન્યાયાધીશ સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર વિદ્યમાન મે. રા. રા. વડોદરા રાજ્યના વરિષ્ટ ન્યાયાધીશ સાહેબ.	પ્રાંત ન્યાયાધીશના ઠરાવથી નારાજ થએલા કામનો અપીલનો નિકાલ કરવા બાબત.
-------------------------	---	--

હજીર કામદાર સાહેબ.	શ્રીમંત સરકાર ગાયકવાડ સેના ખાસખેલ સમશેર બહાદુર વિદ્યમાન હજીર કામદાર સાહેબ (હજીર અદાલત.)	વરીષ્ટ ન્યાયાધીશના અગર દરેક ખાતાના મુખ્ય અધિકારીના ઠરાવથી નારાજ થએલા કામની અપીલનો નિકાલ કરવા બાબત.
--------------------	--	--

ટીપ—ઉપર જે હોદ્દા લખ્યા છે તે દીવાની કામે (લહેણુ દેણુનો નિકાલ થવા માટે દાવા કરવાના કામે) લખવાના છે. પણ ફોજદારી ગુન્હાના ઈન્સાફનાં કામો પણ ન્યાય ખાતા તરફથી જ થાય છે. તેટલા માટે ફોજદારી કામના સંબંધ અરજ અગર અપીલ કરતી વખતે મુનસબ, પ્રાંત ન્યાયાધીશ, અને વરીષ્ટ ન્યાયાધીશ જે અનુક્રમે માનવાચક શબ્દ સાથે સાધારણ ફોજદારી ન્યાયાધીશ વર્ગ ૧, પ્રાંત ન્યાયાધીશ વર્ગ ૧, અને વરીષ્ટ ફોજદારી ન્યાયાધીશ સાહેબ એ પ્રમાણે લખવું.

પોલીસ ખાતું.

નાયબ ફોજદાર	રા. ધર્મજ થાણાના નાયબ ફોજદાર સાહેબ.	જે થાણામાં પોતાનું ગામ હોય તે થાણામાં બાબુએ જણાવ્યા પ્રમાણે હોદ્દો લખી ચોરી થયાની, ખુનની, ધાડની લુટની વગેરે ઝાહેરાત ફી-પોર્ટ (અરજ) આપવી.
-------------	-------------------------------------	--

ફોજદાર સાહેબ	મે. પેટલાદ તાલુકાના ફોજદાર સાહેબ.	ઉપર જણાવેલા કામો સંબંધી અરજ અગર તપાસ થવા બાબત.
--------------	-----------------------------------	--

સર ફોજદાર
સાહેબ

મે. પેટલાદ ડીબ્હીજ-
નના સર ફોજદાર સાહેબ.

ઉપર જણાવેલા કામો સ-
ખધી અને તપાસ થવા
બાબત.

પોલીસ નાયબ
સુબા સાહેબ.

મે. રા. વડોદરા પ્રાંત
પોલીસ નાયબ સુબા
સાહેબ.

મોટા ફોજદારો ગુન્હાનો
તપાસ થવા બાબત અને
પોલીસ ખાતમાં નોકરો મ-
ળવા વગેરે બાબત.

પોલીસ કમીશ-
ર સાહેબ.

મે. રા. રા. પોલીસ
કમીશનર સાહેબ રાજ્ય
વડોદરા.

તાબાના પોલીસ ખાતાના
અમલદારના ઠરાવ હુકમ વ-
ગેરેથી નારાજ થએલાની
અરજીનો નિકાલ કરવા અને
મોટા ફોજદારી કેસોનો ત-
પાસ કરવા બાબત.

કેળવણી અથવા શાળા ખાતું.

ડાયુટિ એ-
જ્યુકેશન ઇ-
ન્સ્પેક્ટર સા-
હેબ.

રાજેશ્રી પેટલાદ વિ-
ભાગના ડે. એ. ઇ.
સાહેબ.

ઉમરમાં સુધારો વધારો
થવા, ફરજિયાત સંબંધી ના
મ કમી થવા સંબંધી હ-
કીકત જાહેર કરવા, મહેતા-
જીની જગ્યા મળવા, સર્ટી-
ફિકેટ મેળવવા, વગેરે બાબત

એજ્યુકેશન
ઇન્સ્પેક્ટર
સાહેબ.

રાજ્યમાન રાજેશ્રી વ-
ડોદરા પ્રાંત એ. ઇ.
સાહેબ.

શાળા કમી કરવી, નવી
ઉખાડવી, રૂ. ૧૧ થી ૨૦
સુધીની નોકરી મળવા તથા
ડે. એ. ઇ. સાહેબના કામ-
થી નારાજ થએલાઓની
અપીલો સંભળવા બાબત.

વિઘાધીકારી સાહેબ.

મહેરખાન રા. રા. વિ-
ઘાધીકારી સાહેબ, રા-
જ્ય વડોદરા.

ટેકસ યુક્ટ કમી કરવા અ-
ગર મંજૂર કરવા, પુસ્તકો
પર અભિપ્રાય આપવો, ધો-
રણના અભ્યાસ ક્રમમાં ફે-
રફાર કરવો, નિયમોમાં ફેર-
ફાર કરવો. રૂ. ૨૦ થી ૫૦
સુધીની જગ્યા મળવા આ-
પત તથા ડે. એ. ઇ. અને
એજ્યુકેશન ઈ. ના કામથી
નારાજ થએલાની અપીલો.

અવલકારકુન અને માહાલકરીના દરજ્જાના અધિકારીને આ-
જમ વહીવટદારના દરજ્જાના અધિકારીને રાજેશ્રી નાયબસુખાના
દરજ્જાના અધિકારીને રાજ્યમાન રાજેશ્રી અને સુખા અને દરેક ખા-
તાના મુખ્ય અધિકારીના દરજ્જાના અધિકારીને મહેરખાન રાજ્ય-
માન રાજેશ્રી એવી રીતે હોદ્દો ઠરેલા છે. ઉપરી ઓફીસર પોતાના
તાખાના નોકરને હુકમ અને ઉપરી તરફ કરવાનાં લખાણ રીપોર્ટથી
કરે છે. સરખા દરજ્જાના અમલદાર એક ખીજા તરફ યાદીના સ્વ-
રૂપમાં લખે છે, પણ કોઈ પણ પ્રકારની દાદ માટે અરજી કરતી
વખતે હોદ્દો ઠરેલો જાણવામાં ન હોય તો મહેરખાન શબ્દ માનવા-
ચક શબ્દમાં લખવામાં આવે છે. એ સિવાય રાજ્યમાં મુખ્ય અધિ-
કારી દીવાન સાહેબ છે તેમને માનવાચક શબ્દમાં નામદાર દીવાન
સાહેબ લખવામાં આવે છે, અને તેમના તરફ રાજ્યના તમામ ખાતાની
આપતો સંબંધી કામ હોય છે.

અરજી તથા રિપોર્ટના જરૂરી નમુના નીચે આપવામાં
આવ્યા છે.

રિપોર્ટના નમુના.

મે. રા. પેટલાદ માહાલના વહીવટદાર સાહેબ.

મેંજ મહેલાવના પટેલનો રીપોર્ટ જે, મચકુર ગામે તલાવ છે તે તલાવ ગામથી ઉત્તર દિશામાં સીમમાં હોવાથી તેમાંથી સીમનાં દાર પાણી પીએ છે, છતાં પાણી પહોંચે છે. આ તલાવમાં સીંગોડીનું વાવેતર કરવા પરવાનગી આપવામાં આવે તો કાંઈ સાર્વજનિક હરકત છે કે કમ તે જણાવવા મને રૂબરૂમાં હુકમ થએલો તે સંબંધમાં તપાસ કરતાં દોરને પાણી પીવા હરકત નહિ થતાં સરકારી ઉપજમાં વધારો થવા જેવો છે, તેમજ કાંઈ હરકત નહી તે સાહેબ મહેર-આનને વિદિત થાય. તા. ૧ માહે ડિસેમ્બર સને ૧૯૧૫.

સહી હાથીભાઈ છાટાભાઈ.

પટેલ-મહેલાવ.

મે. ધર્મજ થાણાના નાયબ શ્રેજદાર સાહેબ.

મેંજ મુદરાના પોલિસ પટેલનો રિપોર્ટ.

ગઈ રાતે અહીંઆં પા. મનોર શિવાના ધરનું બારણું ઉતારી કોઈ હરામખોર રૂપિયા બસોનો માલ લઈ ગયાની ખબર મને સવા-રમાં આઠ વાગે મળી છે તેથી આ જાહેરાત રિપોર્ટ મોકલ્યો છે, તે સાહેબ મહેરઆનને વિદિત થાય. તા. ૧—૧૨—૧૫,

(સહી) મગન છગન.

પોલિસપટેલ.

મેં પેટલાદ વિભાગના ડે. એં. ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ.

મેંજ વસો. સ. ગુજરાતી શાળાના માસ્તરનો રીપોર્ટ.

અત્રેની શાળાનું મકાન સરકારી છે. તે મકાનની આબુખાબુ

આરે તરફ લુણો લાગવાથી મકાનમાં ભેજ આવવા મંભવ છે અને તેથી કરી વિદ્યાર્થીની તંદુરસ્તીમાં વખતે ખીગાડ થશે તેમજ મકાનની ભીંતને પણ આગળ ઉપર નુકસાન થશે માટે તે દુરસ્ત થવા લાગતા વળગતા અમલદાર સાહેબ તરફ અગર તો તપાસ થયા બાદ લખવા જવા મહેરબાની થશે.

તા. ૧ માહે ડિસેમ્બર સને ૧૯૧૫.

(સહી) અ. વ.

મહેતાજી વસો. સ. યુ. શાળા.

અરજીના નમુના.

(મહેલાવ ગામે તલાવમાં સીંગોડી વાવવાની પરવાનગી મળવા બાબત.)

શ્રીમંત સરકાર વિશ્વમાન પેટલાદ મહાસના

મહીવટદાર સાહેબની સેવામાં.

અરજદાર મોજે મહેળાવના વાઘરી રામલા ઇચ્છાની અરજ એ છે જે.

આ ગામની સીમમાં વડુ નામે તલાવ સરવે નંબર ૯૧ ખરા-
બાવાળું વીધા ૬-૦ નું છે તેમાંના પાણીનો ઉપરોક્ત
અરજીની થતો નથી કારણ કે બીજાં તલાવ છે. તેથી દોરઠાંકને
હકીકત. પાણીની હરકત પડવા જેવું નથી તો તેમાં મારે સીંગો-
ડીનું વાવેતર ચાલુ સાલે કરવા વિચાર છે. તો તેમાં

સદરહુ વાવેતર કરવા પરવાનગી આપશો. તે સંબંધમાં સરકારની જે
લાગત અને ઉપજ અહીંસે તે હું આપીશ, તો તપાસ કરી મને પરવા-
નગી આપવા મહેરબાની થશે એજ અરજ. તા. ૧ માહે ડિસેમ્બર
સને ૧૯૧૫.

અરજદાર.

(સહી) વાઘરી રામલા ઇચ્છા.

(૩૨૩)

એરે તથા થાળું દુરસ્ત થવાં બાંધત.

શ્રીમંત સરકાર ગાયકવાડ વિદ્યમાન પાદશ તાલુકાના
માહાલ પંચાયતના ઉપાધ્યક્ષ (વહીવટદાર) સાહેબ.

અરજદાર મોજે દરાપુરા તા. પાદશના પટેલ શિવાભાઇ
ઉઝાભાઇ તથા ખીજ ગામના આગેવાન લોકો.

અમારા ગામમાં ગામની દક્ષિણ દિશાએ ભાગેળીઓ નામે
હુકીકત. કુવે છે તેનું મથાળું થાળા તરફનું નાદુરસ્ત થયું છે
તેમજ એરામાં પશુ ફાટો પડી છે, તેથી કાસ બેઝતી
વખતે થાળા ઉપર રહેનારને જનમાલને નુકસાન થવા સંભવ છે.
તેમજ એરામાં ફાટો હોવાથી પાણી રહી શકતું નથી, માટે દુરસ્ત
થવાની ઘણીજ જરૂર જેવું છે, કારણકે ગામમાં જનવસોની સંખ્યા
વધારે છે. તેમજ તળાવમાં પાણી નથી તેથી થાળું અને એરા
બંને દુરસ્ત થાય તોજ એ દુઃખ દૂર થશે.

માટે મહેરબાની કરી અમારી અરજ ધ્યાનમાં લઇ આજી
માગણું. સાલેજ આ કામો કરાવવા મહેરબાની કરશે
એવી અમારી અરજ છે. તારીખ ૧ ડિસેમ્બર
સને ૧૯૧૫

(અરજદારની સહીઓ.)

પટેલ શિવાભાઇ ઉઝાભાઇ,

વગેરે જેટલા આગેવાન સહી કરના
હોય તેમણે સહીઓ કરવી.

(૩૨૪)

ફરજ્યાતમાંથી નામ કમી થવા બાબત.
શ્રીમંત સરકાર વિધમાન પેટલાદ વિભાગના
ડિપ્યુટિ એન્જીનેરિંગ ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ.

અરજદાર મોજે અરડી તા. પેટલાદ ના માછી રામલાલ હી-
રાની અરજ જે.

મારે ભીમો નામે એકજ છોકરો છે તેની ઉમ્મર વર્ષ ૬ ની
છે છતાં ચાલુ સાલે ફરજ્યાત ગણતરીના રા.
હકીકત. ફરજ્યાત સુપરવાયઝર સાહેબે તપાસ કરી મારા
છોકરાને ફરજ્યાત ઉમ્મરનો ગણી ફરજ્યાતપત્રક
દાખલ કર્યો છે પણ તે બાળક હોવાથી તથા મારું જેતર સીમાડા
ઉપર હોવાથી હું ત્યાં રહું છું તેમજ હું મજૂરીયાતવર્ગનો હો-
વાથી તેમ તે છોકરાની મા મરી ગએલી હોવાથી તેને નિશાળે
મોકલવા ધણીજ હરકત છે.

ઉપર પ્રમાણે મારી હકીકત નીધામાં લઈ આપ સાહેબ તે
બદલ તપાસ કરી તેને ફરજ્યાતમાંથી મુક્ત કરશો.
માગણું. અગર તો તપાસ કરી આગળ લખવા મહેરબાની
થશે. એજ અરજ. તા. ૧ માહે ડિસેમ્બર ૧૯૧૫.

અરજદાર,
માછી રામલા હીરા.
સહી દા. પોતે.

અરજ ઉપર હાલમાં આપણા રાજ્યમાં એક આનાની કોર્ટ
શ્રી ટ્રિકિટ લગાવવા ઠરેલું છે. માત્ર દીવાની અને ફોજદારી કામની
અરજીઓ બાબત રીતસર જે લાગત હોય તે લાગત કોર્ટ શ્રી (સ્ટાંપ)
ટ્રિકિટ લગાવવામાં આવે છે.

સમાપ્ત.

સૂચના.

અમારે ત્યાંથી આ રાજ્યની શાળાઓમાં ચાલતાં ગુજ
કોલેજ વિગેરે તમામ પુસ્તકો તથા સ્ટેશનરી સામાન મં
જૂથાબંધ લેનારને સારું કમીશન આપવામાં આવશે. બહાર
ઓર્ડર પર પુરતું ધ્યાન આપવામાં આવશે.

અમારા તરફથી પ્રગટ થયેલાં પુસ્તકો.

કિંમત. રૂ. અ

૧. ગુ. બીજા ધોરણની નોટ. (આ રાજ્યના નવા
ધોરણ પ્રમાણે તમામ વિષયો સાથે). ૦
૨. ગુ. ત્રીજા ધોરણની નોટ. ૦-૫-
૩. ગુ. ચોથા ધોરણની નોટ. ૦-૭-
૪. ગુ. પાંચમા ધોરણની નોટ. ૦-૮-
૫. ગુ. છઠ્ઠા " " (છપાય છે.) ૦-૮-
૬. હિન્દી પ્રાથમિક તથા શિક્ષાવળી ભાગ ૧ જ્ઞાના
અર્થ તરજુમાસહ. ૦-૩-
૭. હિન્દી શિક્ષાવળી ભાગ ૨ જ્ઞાના અર્થ તરજુમાસહ. ૦-૪-
૮. પ્રશ્નોત્તરરૂપે સૃષ્ટિજ્ઞાન ધો. ૨ જુ. ૦-૧-
૯. " " " ૩ જુ. ૦-૧-
૧૦. " " " ૪ જુ. ૦-૨-
૧૧. " " " ૫ જુ. ૦-૨-
૧૨. " " " ૬ જુ. ૦

પત્રબ્યવહાર નીચેના સિરનામે કરવો:-

મણિલાલ મૂળજી

શુકર

